

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

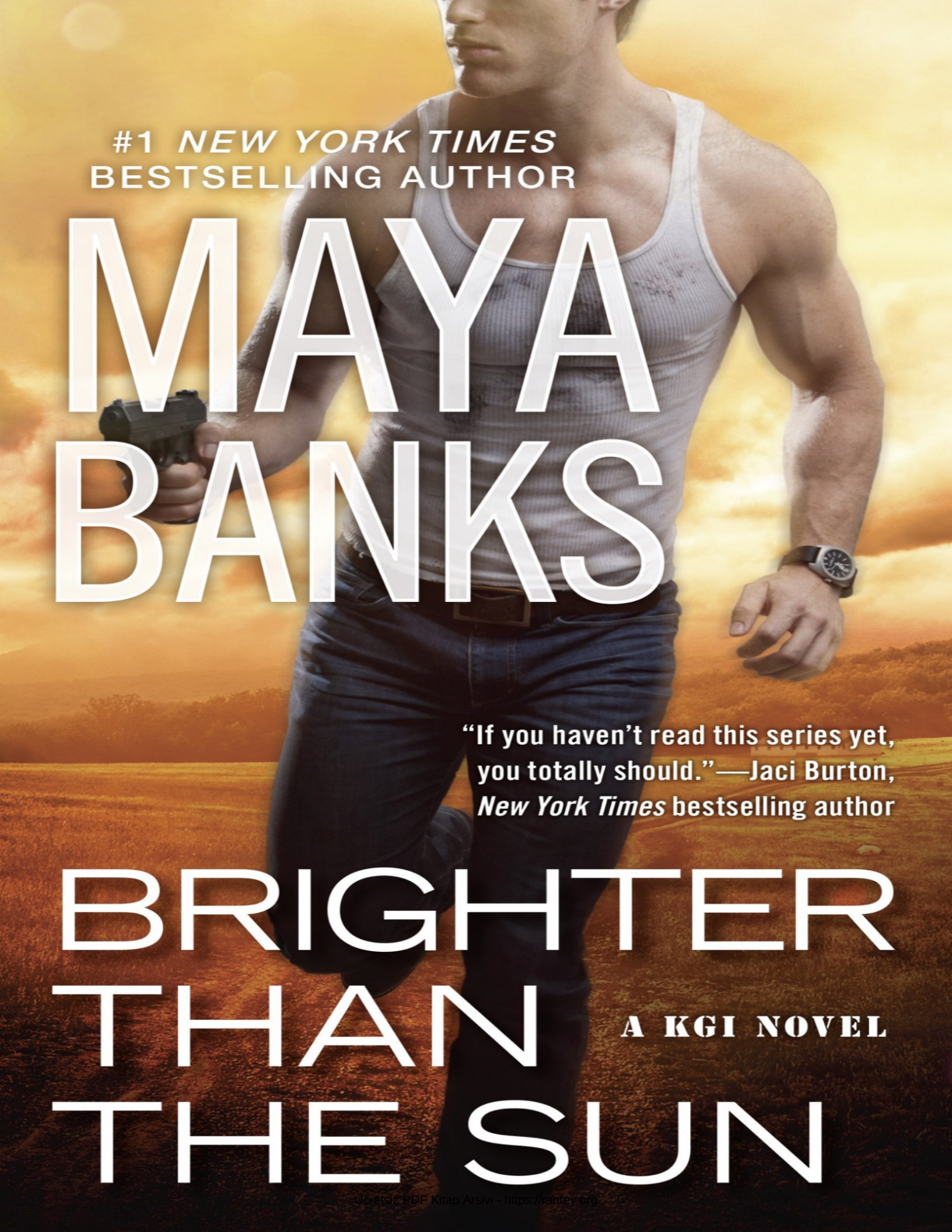
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

#1 *NEW YORK TIMES*
BESTSELLING AUTHOR

MAYA
BANKS

"If you haven't read this series yet,
you totally should." —Jaci Burton,
New York Times bestselling author

BRIGHTER
THAN
THE SUN

A KGI NOVEL

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Maya Banks'in romanları için övgüler

"İnanılmaz derecede harika. Maya Banks'i ve kitaplarını çok seviyorum."

-Jaci Burton, New York Times çoksatan yazarı

"Maya Banks . . beni gerçekten de duygu yoğunluğuna sürükledi. 'Burası sıcak mı? 'Burası sıcak mı?'dan 'Aman Tanrım'a kadar. Şimdi bir sonraki sürüş için hazırım!"

-USA Today

"Okurları bir sonraki kitap için sabırsızlandıracak bir-iki yumrukluk bir eğlence."

-Publishers Weekly

"Yaramaz, kirli ve masada beni yap HAWT'ı sevenler için!"

-Examiner.com

"En soğukkanlı okuyucuyu bile terletecek kadar sıcak!"

-Fresh Fiction

"Kesinlikle okunması tavsiye edilir."

-Fallen Angel Yorumları

"Sylvia Day'in Bared to You kitabının hayranları için."

-Kapakların Altında

"İlk sayfadan itibaren beni yakaladı ve son kelimeyi okuyana kadar bırakmayı reddetti."

-Joyfully Reviewed

"Elimden bırakamadığım mükemmel bir kitap. Tüm duygusal yelpazeyi kapsıyor."

-Romantizme Giden Yol

Maya Banks tarafından yazılan başlıklar

ONUN ZEVKI İÇİN

BENİMLE OL

Tatlı Serisi

TATLI TESLİMİYET

TATLI İKNA TATLI

BAŞTAN ÇIKARMA

TATLI AYARTMA TATLI

SAHIPLENME TATLI

BAĞIMLILIK

Kelly/KGI Serisi

EN KARANLIK SAAT

KAÇACAK YER YOK

SAKLANACAK

KARANLIKTAKİ FISILTILAR

ŞAFAKTA YANKILAR

GRİNİN TONLARI

STEELE'DE DÖVÜLMÜŞ

FIRTINADAN SONRA GÜN

AĞARIRKEN ŞAFAKTAN

ÖNCE EN KARANLIK

GÜNEŞTEN DAHA PARLAK

Colters'ın Mirası

COLTERS'IN SÖZÜ COLTERS'IN

HEDİYESİ

Nefes Nefese Üçlemesi

ACELE

ATEŞ

YANIĞI

Teslimiyet Üçlemesi

BIRAKMA TESLİM

OLMA

HEPSİNİ ALMAK

İnfazcılar Serisi

HAKIM OLUNAN

HAKIM TUTULAN

Antolojiler

DÖRT OYUN

(Shayla Black ile)

ÜNİFORMASIZ ADAMLAR

(Karin Tabke ve Sylvia Day ile birlikte)

ŞEREFLİ

(Lauren Dane ile)

Özel Ürünler

YASTIK KONUŞMASI

RUHUN ELE

GEÇİRİLMESİ

SÜRGÜN

gPIGHTER

MAVA BA N KS

JOVE
New York

BİR AŞK KİTABI
Berkley tarafından yayınlandı
An imprint of Penguin Random House LLC 375
Hudson Street, New York, New York 10014

Telif Hakkı © 2017 by Maya Banks

Penguin Random House telif haklarını desteklemektedir. Telif hakkı yaratıcılığı besler, farklı sesleri teşvik eder, ifade özgürlüğünü destekler ve canlı bir kültür yaratır. Bu kitabın yetkili bir baskısını satın aldığınız ve herhangi bir bölümünü izinsiz olarak çoğaltmayarak, taramayarak veya dağıtmayarak telif hakkı yasalarına uyduğunuz için teşekkür ederiz. Yazarları destekliyor ve Penguin Random House'un her okuyucu için kitap yayınlamaya devam etmesini sağlıyorsunuz.

A JOVE BOOK ve BERKLEY tescilli ticari markalardır ve B kolofonu Penguin Random House LLC'nin ticari markasıdır.

E-kitap ISBN: 9780698176195

İlk Baskı Mart 2017

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle, ticari kuruluşlarla, olaylarla ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Sürüm_1

İÇİNDEKİLER

[Maya Banks'in Romanlarına Övgüler](#)

['Maya Banksin Yazdığı](#)

[Başlık](#)

[Sayfası](#)

[Telif](#)

[Hakkı](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30 Sonsöz](#)

[Yazar Hakkında](#)

BÖLÜM 1

ZOE. Senin adın artık Zoe Kildare.

Zoe bir ileri bir geri volta atarken zihinsel olarak kendini uyardı, saatini kontrol etmek için durduğunda tedirginliği daha da arttı. Nerede ? Rusty şimdiye kadar burada olmalıydı. Zoe'nin zihni bir dizi korkunç olasılıkla dolup taşıyordu. Ya öğrenilseydi? Ya o da

Rusty'i doğrudan tehlikenin içine mi sürükledi?

Kapı patlayarak açıldı ve şaşkınlık dolu korku çığlığını zar zor bastırabildi. Üniversite arkadaşı Rusty Kelly elinde bir yığın klasör ve kâğıtla aceleyle içeri girdiğinde rahatlamıştı.

Rusty yükü sehpanın üzerine bıraktı ve Zoe'yi sert bir kucaklamanın içine çekti. İki kadın uzun bir süre birbirlerine tutunduktan sonra Rusty sonunda çekildi.

Bakışları Zoe'nin durumunu değerlendirir gibi bir aşağı bir yukarı geziniyordu.

"Sen iyi misin?" Rusty endişeyle sordu.

Zoe yutkundu ve göz kapakları yaşlarla dolmasına rağmen başını salladı.

Rusty ona kemik kıran bir sarılma daha yaptı ve Zoe de arkadaşına aynı sıkılıkla tutundu. Sonra Rusty onu yakındaki kanepeye yönlendirdi ve Zoe'nin çaprazına oturarak onu aşağıya doğru itti.

ve ellerini sıkıca kavradı.

"Sizi takip eden biri oldu mu? Sıra dışı bir şey gördünüz mü ya da birinin sizi izlediğini hissettiniz mi?"

Rusty acilen sordu.

Zoe başını salladı. "Hayır, sanmıyorum. Dikkatli davrandım. Bana söylediğin her şeyi yaptım. Batıya, Kaliforniya'ya gidiyormuşum gibi görünmesini sağladım."

Rusty onaylarcasına başını salladı. "Bu iyi, ama ne zaman kaybetmeyi göze alabiliriz ne de sahte bir güven duygusu. Üniversiteye burada gittiniz ve burası olduğunuz bir şehir, dolayısıyla burası gideceğiniz mantıklı bir yer."

"Burada kalamam," dedi Zoe boğuk bir sesle.

"Hayır, yapamazsın," dedi Rusty sakince. "Benim için bazı sorulara cevap vermeni istiyorum Stel, yani Zoe. Lanet olsun. Hata yapma lüksümüz yok. Her an tetikte ve uyanık olmalısın. Gerçek ismine tepki veremezsin. Çekinemezsin, farkındalık gösteremezsin. Bu ismi kullanan kişinin başka birinin ismini söylediğini varsayarak hareket etmelisiniz. Ve kesinlikle takma adınıza uyum sağlamalı ve sanki bu adla doğmuşsunuz gibi davranmalısınız."

Zoe başını salladı ve Rusty'nin ellerini daha sıkı kavradı. Kalbi sanki göğsünden fırlayacakmış gibi atıyordu. Altı gün önce Sebastian'ın -ya da o her kimse- konuşmasına kulak misafiri olduğundan beri korkunun onun için yaşayan, nefes alan bir sabit olmadığı tek bir dakika bile geçmemişti. O gün tüm hayatı altüst olmuştu. ezilmiş ve ne kadar saf ve naif bir aptal olduğunu öğrenmişti. Hep öyleydi.

"Zoe yakından tanıdığım bir isim," diye itiraf etti, utanç içinde gözlerini indirerek. "Çocukken kendimi o kadar yalnız hissedirdim ki hayali bir arkadaş uydururdum. Zoe. Zoe Kildare. Başka hiç arkadaşım yoktu. Kendi evimde bir yabancıydım. Babam zar zor varlığımı kabul etti."

Sözünü kesti, gözyaşları bir kez tehdit ediyordu. Lanet olsun.

Artık babası ya da Sebastian gibi bir piç için gözyaşı dökmeyecekti. Hayatında hiç kimse için önemli olmamıştı, o halde sevgilisi olan adam için önemli olacağına neden bir an olsun inansın ki? Bir adam ki Kendisi gibi bir eziği becermek zorunda kalmanın ne kadar angarya olduğunu söyleyip gülüşüklerini duymuştu. Sadece anısı bile onu aşağılanarak ağlıyordu.

"Ah tatlım," dedi Rusty, kendi gözleri de yaşlarla parlıyordu.

Zoe dudaklarını sıkarak başını salladı. "Ne senin ne de benim gözyaşlarına değmezler. Şimdi, bana ne gibi sorularınız var?"

Rusty iç çekti ama elindeki konuya geri döndü. "Yaptı mı Sebastian'a, babana ya da herhangi birine benden, adımdan, benimle ilgili herhangi bir şeyden hiç bahsettin mi? İyi düşün, Zoe.

Bu çok önemli."

Zoe geçmişini düşünürken kaşlarını çattı. Ama hayır. Rusty'yi hiçbir şekilde riske atmak istememişti -Rusty onun ilk ve tek gerçek arkadaşı. Hayatı boyunca gerçek ve sadık olan tek kişi. Soruya yanıt olarak başını salladı.

"Yüzde yüz emin misin?" Rusty ısrar etti. "Babamla aramız pek iyi değildi," dedi Zoe.

acı bir şekilde söyledi. "Sebastian'la birlikteyken 'ilişkimiz' dışındaki hayatım hakkında konuşmazdık. Ben de ... kim olduğumu öğreneceğinden ve başından beri bildiğini asla bilmeden benden nefret edeceğinden endişelendim."

Rusty rahatlamış görünüyordu ve sonra gülümsedi, gözleri zaferle parlıyordu. "Endişelenmenizi istemiyorum.

"Endişelenmeni istemiyorum. mükemmel bir plan."

Zoe şaşkınlıkla baktı ama Rusty yanına gitti ve yanında taşıdığı klasör topladı. Dosyaları şaşkınlık içindeki Zoe'nin önüne yerleştirmeye başladı.

"Öncelikle, işte ehliyetiniz. Chicago'lusun bu arada. İşte doğum belgeniz, pasaportunuz ve Sosyal Güvenlik kartı. Bir de kredi geçmişini olan kredi kartları. Alışverişlere bakılırsa, kitap ve şarap tutkunuz var. Ve kıyafetlere. Seni tam bir kıyafet ve ayakkabı fahişesi yaptım. Yedi yıl öncesine dayanan Facebook ve Twitter hesaplarınız bile var.

-Hayatınızın anlamsız ayrıntılarını uydurup yayınlamamın ve sizin için sahte arkadaşlar edinmemin ne kadar uzun sürdüğü hakkında bir fikriniz var mı? Oh, ve ayrıca sağlam bir satın alma işleminiz var

Kindle ve çok sayıda e-kitap da dahil olmak üzere Amazon ile bir geçmişiniz var. Yemek kitapları, romantizm ve bilim kurgu kitaplarının sadık bir hayranısınız."

Zoe şaşkınlıkla ona baktı. Sonra Rusty'nin söylediği son şeylerden birine takıldı.

"Yemek kitapları mı?" Histerik bir kahkaha attı. "Su bile kaynatamıyorum!"

Rusty omuz silkti. "Detaylar. Aşçılıktaki hünerini kanıtlamak zorunda kalacak değilsin ve bu kadar kısa sürede bulabildiğim tek şey buydu."

Zoe'nin çenesi hayretle açıldı. "Rusty, bütün bunları nasıl başardın? Bu yasadışı değil mi?"

Rusty fazla endişeli görünmüyordu. "Ne diyebilirim ki? I çılgın teknoloji ve bilgisayar korsanlığı becerilerim var. Bu sefer kendimi bile etkiledim."

"Ne söyleyeceğimi bilmiyorum. Bu ..."

Rusty ona arsızca sırttı. "Zekice mi? Dahi mi?" Gözlerinde şeytani bir parıltıyla tırnaklarına üfleyerek bir gösteri yaptı. "Bu arada, lisans derecenizi aldıktan sonra DePaul Üniversitesi'nden MBA derecesi ile mezun oldunuz. I

geçmiş gerçekliğinizle benzerlik olmasını istemedim."

"Sanırım şu anda senden biraz korkuyorum," dedi Zoe, Yine de, eski pislik sevgilisinden kaderini öğrendiğinden beri içinde var olan paniğin bir kısmı hafifledi ve ilk kez umut hissetmeye başladı.

Rusty gözlerini devirdi. "Söyleyemeyeceğin kadar iyi Çünkü zorba ağabeylerim inek-tanrı kardeşim Donovan'dan daha fazla teknoloji bilgisine sahip olduğuma inanacak değillerdi. Belli birinden bahsetmiyorum bile.

Varlığımın baş belası olan ve yıllar boyunca beni aşağılamak ve hakaret etmek için hiçbir fırsatı kaçırmayan ama sonra açıklanamaz bir şekilde bana hayatımın en lezzetli öpücüğünü vermeye karar veren pislik şerif. Gerçi o kadar da çok olmadı."

Zoe sempati içinde yüzünü buruşturdu. Rusty'nin yaşadığı ilçenin şerifi Sean Cameron'la olan aşk/nefret ilişkisini anlattığı tek kişi oydu.

"Görünüşe göre erkekler söz konusu olduğunda ikimiz de berbatız," dedi beceriksizce.

"Hayır, kardeşim. Biz berbat değiliz. Onlar öyle," dedi Rusty ısrarla.

"Buna içerim," diye mırıldandı.

Rusty öne doğru eğildi ve ellerini sıktı, gözlerinden sempati fışkırıyordu. "O bir pislik, Zoe. Zamanını harcamaya ya da pişman olmaya değmez. Sen yanlış bir şey yapmadın. O seninle oynadı. Bu onun suçu. Senin değil."

"Bu beni daha az aptal yapmaz," diye mırıldandı Zoe.

"Pekala, kalabalığa katıl. O numarayı yaptığında Sean'ın dişlerini dökmeliydim ve özellikle de özür diledi ve bunun asla olmaması gerektiğini söyledi. Ama hayır. Orada bir moron gibi durdum. Tanrım, bugün bile utanç içindeyim ve ne pahasına olursa olsun ondan uzak duruyorum."

"Yani mükemmel bir planın olduğunu söylemiştin," dedi Zoe,

Rusty için acı verici ve utanç verici bir anı olduğu belli olan konuyu bilerek başka yöne çevirdi.

Gülümserken Rusty'nin gözleri parladı. "Mükemmel bir planım var. Benimle eve geleceksin ve bir süre kalacaksın. Biliyorsun. Bir konferansta tanıştığım bir arkadaşım ve koparmadık. Marlene ve Frank sizi sevecek ve aileden biri gibi kabul edecekler."

Zoe'nin ifadesi sıkıntılı bir hal aldı. "Bu iyi bir fikir değil, Rusty. Senin ya da ailenin herhangi bir tehlikeye maruz kalmasını istemiyorum. Zaten çok fazla risk aldın."

Zoe'yi şaşırtan bir şekilde Rusty güldü. "Arkadaşlığımız boyunca ikimizin de sır sakladığının farkındayım; sen babanın organize suçlara karıştığı gerçeğini saklıyorsun, ya ben?"

Daha iyi bir plan bulana ya da Sebastian'ın zavallı kıcını duvara çivileyene kadar kalabileceğin en güvenli yerin ailem olduğunu söyleyebilirim. Kardeşlerime karşı hiç şansı yok, onlar için çalışan herkesten bahsetmiyorum bile."

Zoe'nin kaşları soru sorar gibi kalktı.

Rusty havaya kaldırarak onun söylediklerini işaretledi.
"Şerefsiz şerifin aşırı derecede
Ailemizin koruyucusu ve benim gibi evlat edinilmiş bir aile
üyesidir, kardeşlerim yaşamak için kışkırtılarını tekmeliyor.
Hepsi eski asker ve onlara herhangi bir şekilde karşı gelmek
aptallık olur ve benimle arkadaş olarak eve geldiğinizde?
Kendini Kelly klanının bir üyesi olarak gör. Onların sloganı
'kimse Kelly'lere bulaşamaz' ve inan bana kardeşim, bu
sadece boş bir övünme değil."

"Ne iş yapıyorlar? Yani, yaşamak için kış tekmelemek ve
eski asker olmak dışında."

"Kişisel korumadan rehine kurtarmaya, hükümetin elini
sürmek istemediği ama amaçlarına ulaşmak için KGI'yi
otobüsün altına atmaktan çekinmediği pis işlere kadar geniş
bir yelpazede görevler üstlenen bir organizasyonu
yönetiyorlar. Kaçakları yakaladılar
Kurtarma görevleri, terör örgütlerinin yok edilmesi ve görev
sırasında sevgilileriyle buluşmadıkları zamanlar."

Zoe uzun bir süre onu inceledi. "Şaka yapmıyorsun,
değil mi?"

Rusty başını salladı. "Hayır. Onların en büyük belalılar
olduğunu söylediğimde hiç de abartmıyorum. Onlarla
tanışana kadar bekleyin!"

"Belki de bu iyi bir fikir değildir," diye mırıldandı Zoe.
"Mümkün olduğunca kendi başıma kalsam daha iyi olur."

Rusty omuz silkti. "Eğer benimle eve gelersen
Kaçınılmaz olarak bir noktada onlarla tanışacaksınız. Sadece
kendiniz olun ve rahat davranın. Tuhaf ve ürkek davranmaya
başlarsanız şüpheleneceklerdir ve bu da isteyeceğimiz son
şeydir."

"Yani onlara benden bahsetmeyecek misin? Yani, gerçeği?"

Rusty'nin gözleri ciddileşti. "Senin güvenine asla ihanet
etmem, Zoe. Sen benim arkadaşımsın ve onlara göre biz
üniversitede tanışan arkadaşlarız ve sen de

Diplomalarımızla ve geleceğimizle ne yapacağımıza karar verirken beni ziyaret edin. Ne kadar az bilirlerse o kadar iyi. Aslında, hiç kimse ama ikimizin de gerçeği bilmeye ihtiyacı var. İşler berbat olur. Ne olursa olsun seni hayatta tutacağım. ne gerekiyorsa. O pisliğin seni ele geçirmesine izin vermeyeceğim." Zoe derin bir nefes aldı. "Peki ne zaman gidiyoruz?"

BÖLÜM 2

Kentucky Gölü üzerindeki köprüyü geçtiklerinde Rusty neşeyle, "Neredeyse ," dedi.

"Burası çok güzel," diye nefes aldı Zoe. "Çok sessiz ve huzurlu görünüyor. Büyük bir şehrin koşuşturmacası yok. Buradaki insanlar iyi mi?"

Rusty burnunu kırıştırdı. ". Yani, her küçük kasaba gibi biz de meraklı işgüzarlardan payımıza düşeni alıyoruz.

Hayattaki tek tutkuları başkalarını mutsuz etmek olan Kelly'ler bu alanda çok saygı görüyor. Frank'in bir

Dover'da bir nalbur dükkânı vardı ve size söylediğim gibi, Marlene ile oğullarının altısı da ordunun çeşitli kollarında görev yapmıştı. Ben büyürken çitin diğer tarafındaydım. Beyaz çöp.

Baş belası. Kaybeden. Zehrini seç. Frank ve Marlene'in evine girdiğimde hayatım değişti çünkü açlıktan ölüyordum ve pislik üvey babam bir sonraki vurgununu nerede yapacağı dışında hiçbir şeyi umursamıyordu. O

seçici değildi. Alkol, uyuşturucu, onu en hızlı ne sarhoş edecekse. Sürtük karısı tarafından terk edilen üvey kızıyla ilgilenmek pek de

Öncelikli olarak. Onunla ilk gece asla kalamazdım ama gidecek başka yerim yoktu ve o zamanlar çok gençtim. olduğumdan daha büyükmüşüm gibi davranmak için zamanım yoktu, bu yüzden sadece koruyucu bakım sistemine alınırdım. En azından üvey babam tanıdığım bir şeytandı ve onunla çıkmayı öğrendim." Yüzünü buruşturdu. "Çoğu zaman."

"Tanrım, Rusty. Hayatım tam olarak harika değildi, ama asla istismar edilmedim ve asla çekmedim. Babam her şeyin en iyisine sahip olmamı sağladı. Büyük olasılıkla onun için zaten olduğumdan daha fazla utanç kaynağı olmayayım diye. Demek istediğim, annemin benim için hiçbir faydası olmadığı çok açıktı.

Beni. Gitti ve kızını da yanında götürmeye zahmet etmedi."

Rusty kaşlarını çatı. "Durumlarımız arasında pek bir fark göremiyorum. İkimiz de istenmeyen kişilerdik ve ikimiz de bunun bir çocuk üzerinde ne kadar etkili olduğunu biliyoruz."

"Bu doğru," diye itiraf etti Zoe.

"Çok şanslıydım," dedi Rusty, yüz hatları yumuşadı, gözleri sevgi ve gururla parladı. "Marlene ve Frank çok iyi insanlar. Marlene beni sorgusuz sualsiz yanına aldı, hatta pislik üvey babamla yüzleştirdi ve sonra beni onun velayetinden kalıcı olarak çıkardı. Hatta onlar

On sekiz yaşına girdikten sonra beni evlat edindiler çünkü beni gerçekten ailenin bir parçası olarak gördüklerini bilmemi istediler. Onların kızı."

"Kulağa harika geliyorlar," dedi Zoe hüzünle.

"Onlarla tanışana kadar bekle," dedi Rusty gülümseyerek. "Marlene'in sizi aileden biri olarak kabul etmesi için bir gün veriyorum. Kardeşlerim

"başıboş" toplama eğilimi hakkında ona bok vermek.

Başıboşlar, yıllar içinde aileye kabul ettiği tüm insanlar. Onu ve Frank'i sevmemek mümkün değil."

"Gerçek olamayacak kadar iyi görünüyorlar," diye itiraf etti Zoe. "Onlar gerçek anlaşma. Yakında göreceksiniz."

Zoe uzun saçlarının uçlarını gergin bir şekilde parmaklarının arasında döndürdü ve yan dikiz aynasındaki yansımasına baktı.

"Bu kılık değiştirme işinden pek emin değilim, Rusty. Sadece benmişim gibi hissetmiyorum."

Rusty güldü. "Mesele de bu zaten." Sonra sanki Zoe'nin gerçek rahatsızlığını hissetmiş gibi uzandı ve elini arkadaşının üzerine koydu ve güven verici bir şekilde sıktı. "Sarışın olarak harika görünüyorsun. Kırmızıdan siyaha geçmek çok riskliydi. Kökler daha belirgin olacaktır, yine de yakından takip etmeniz ve renginizi düzenli olarak rötuşlamanız . Sen hiçbir şekilde havuç gibi değildin. Kökleriniz görünmeye başlasa bile bu çok daha hafif olacaktır." "Peki ya uzatma?" Zoe şüpheyile sordu.

"Bir düşünün. Omuz hizasında saçların vardı. Çoğu insan görünüşünü değiştirmek istediğinde ne yapar? Saçlarını keserler çünkü tam olarak uzatamazlar.

inandırıcı bir kılık değiştirmeyi tamamlamak için yeterince hızlı saçlarını. Saçınızı sekiz santim kadar uzatarak kılık değiştirmenize daha fazla kazandırabilirsiniz ve kimse saçınızda uzatma olduğunu anlayamaz. Kesinlikle doğal görünüyor. Bu yüzden bu kadar uzun sürdü. Kesinlikle kusursuz olması gerekiyordu ve yine bu her zaman üzerinde durmamız gereken bir şey. Hata yok."

Zoe'nin dudakları bir gülümseme parıltısıyla kıvrıldı. "Sanki her zaman arkamı kollayacakmışsın gibi 'biz' diyorsun."

Rusty'nin ifadesi . "Eğer yapabiliyorsam, bu bir yol bulana kadar tam olarak ne yapacağımı Seni bu karmaşadan kurtarmak ve seni öldürmeye çalışan o pislikten kurtulmak için."

Zoe, "Yine de beni sokmaya çalıştığınız bu tatlı, tamamen doğal, komşu kızı imajının altından kalkabileceğimden emin değilim," dedi.

Rusty'nin iç çekişi duyulabiliyordu, ona öfke ve keder karışımı bir bakış .

"Bunu yanlış anlama, Zoe. Bu hiçbir şekilde Bu hiçbir şekilde sizi eleştirmek anlamına gelmez," dedi sert bir şekilde. "Babanın sana dayattığı katı standartların iyi farkındayım ve daha sonra tüm hayatınızı zorladınız. Yirmi dört-yirmi yedi yüksek sınıf, yüksek modaydın. Sen bir örnektin zengin ve . Çillerini gizlemek için makyaj yapmadan evinden dışarı adımını bile atmıyorsun, Çünkü babanız onları bir kusur olarak görüyordu. Zamanla senin de onlar hakkında aynı şekilde hissetmeni sağladı. her şey; siz inanana kadar sizi etiketledi olduğun gibi iyi olmadığını kendin söyledin. Çıktığın şerefsizsin, senin bu halinden haberi olmadığını kendin söyledin.

çilleri vardı. Hiçbir zaman sadece kendin olmana izin verilmedi ve Zoe, söylediklerimi dikkatle dinle. Sen, gerçek sen mi? Onda yanlış bir şey yok. Sen güzelsin ve

Sizi bu hale getirmek için kıyafetlere, makyaja ya da takılara ihtiyacınız yok. Ama şimdi kusur olduğuna inandığınız şeyi gizleme takıntınız bizim lehimize çalışıyor çünkü makyajsız, taze bir yüze sahipsiniz ve burnunuzda sadece bir tutam çil var. Görünüyorlar

acayip sevimli. Hayatın boyunca olduğun üst sınıf modacıya hiç . Günlük kıyafetlerinle solmuş kotlar, sevimli üstler, mokasen ve parmak arası terlikler, kimse

sana bakıp olduğun kişiyi göremezdi. Sen sadece başından beri olduğun kişi olmana izin verdin. Hayatınız boyunca giymek zorunda kaldığınız bir kostüm değil, gerçek bir kostüm. İnanın bana, bu görünüm, şu anda temsil ettiğiniz kişi, kusursuz bir kılık değiştirmedir çünkü en ufak bir aldatmaca değildir. Yüzde yüz dürüst ve sizi temsil ediyor. her zaman olduğun kişi."

Sıcak gözyaşları Zoe'nin gözlerinin kenarlarını asit gibi yaktı ve Rusty'nin Ateşli sözler üzerine çöktü, kimsenin görmesine izin vermeye cesaret edemediği yerlere, hassas bölgelere battı.

"Kibirli ve nankör biri gibi konuşuyorum," dedi Zoe, utancı omurgasını sarmıştı. "Yemin ederim değilim, Rusty. Sadece kendim için değil, senin için de aklımı kaçırarak kadar korkuyorum. Bana yardım etmek için her şeyi riske attın ve seni öğrenirlerse ya da sana ulaşırlarsa ne olacağını merak etmekten kendimi alamıyorum. Senin yaralandığını ya da öldürüldüğünü bilerek asla yaşayamam. çünkü benim için çok şey riske attın."

Zoe elini o kadar sıkı tutuyordu ki, Rusty nazıkçe elini onun dehşete kapılmış kavrayışından kurtardı ve neredeyse gözlerini yaşartacak bir anlayış, sevgi ve dostluk bakışıyla ona baktı.

"Sen benim en iyi arkadaşımsın," dedi Rusty içtenlikle. "Sana asla sırtımı dönmem. Ayrıca, çılgın yeteneklerim var. Ağabeylerim bile bu işin sırrını çözemezdi. Geçmişinle ilgili gerçekler ve yaptıkları şey düşünüldüğünde bu çok şey ifade ediyor. Beni sürekli küçümsemeleri ya da aşırı korumacı olmaları beni genellikle sinirlendiriyor.

Eşlerine yaptıkları gibi beni de baloncuklu naylonla sarıp sarmalayacaklar ve asla kendi başıma dışarı çıkmama izin vermeyeceklerdi. Tanrım, ikinci yılımdan sonra kampüsten ayrılıp kendi dairemi almak istediğimde itirazları duymalıydınız. Dünyanın sonu geldi sanırdınız. Sonra bir keresinde bir kızla dalga geçiyordum.

Kardeşlerimden biri, kendimi savunabilecek durumda olduğumu söyledi ve kendini savunma derslerinin bir kadın için olmazsa olmaz olduğuna atıfta bulundu.

Üniversite. Hemen hangi pisliklerin bana sorun çıkardığını öğrenmek istedi ve ciddi bir kış tekmelemekle tehdit etti."

Rusty gözlerini devirerek onu güldürdü.

"Bilmiyorum," dedi Zoe hüznle. "Öyle olmalı ki Sizi bu kadar çok seven ve önemseyen bir ailenizin olması harika."

Rusty hemen pişman olmuş görünüyordu. "Tanrım, ben tam pisliğim. Sana kendini bok gibi hissettirmek istememiştim."

"Yapma," dedi Zoe zorla. "Böylesine harika bir aileye sahip olduğun için özür dileme çünkü benim hiç ailem olmadı. Ayrıca, eğer söylediklerin , burada olduğum sürece gerçek bir aileye sahip olmanın nasıl bir his olduğunu deneyimleyeceğim gibi görünüyor."

Rusty, Zoe'nin en iyi öğretmen taklidi olduğunu düşündüğü bir sesle, "Unutma," dedi. "Her zamanki makyajın yok, tasarımlar kıyafetler yok. Nasıl görünüyorsan öyle davranmalısın. Taze yüzlü, masum, Jimmy Choo'nun bir restoran olduğunu düşünen, komşu kızı. aşırı pahalı bir ayakkabı."

Zoe bir kahkaha patlattı. "Bunu yapabilirim. Bir kereliğine de olsa uydurma bir şey yerine kendim olmak güzel olacak. Bir kızı olduğunu ancak ona nasıl giyinmesi gerektiğini söylerken hatırlayan babam tarafından kontrol edilen Barbie bebek

ve nereye gidip gitmeyeceğinizi belirler."

"Bunu atlatacaksın," diye söz verdi Rusty. "Tüm cevaplara sahip değilim. Henüz değil. Ama şimdilik şunu bilmeni istiyorum.

Rahatla, benimle ve ailemle takılmanın tadını çıkar ve seni öldürmeye çalışan pisliği unutmaya çalış. Burada sana zarar veremez, tatlım. O kadarına söz verebilirim."

Göle paralel dolambaçlı bir otoyola saptılar ve birkaç dakika sonra Rusty'nin cipi Zoe'nin gözlerini kamaştıran büyük bir güvenlik kapısına yanaştı. Ne zaman Rusty camını indirip retina tarayıcısına bakınca Zoe'nin ağzı bir karış açık kaldı.

"Sana kardeşlerimin ne yaptığını söyledim," dedi Rusty omuz silkerek. "Ailemizin güvenliğini çok ciddiye alıyorlar. Yıllar içinde pek de hoş olmayan bazı düşmanlar edindiler ve hatta baldızlarımdan biri İnşaat tamamlanmadan önce bileşik, bu yüzden onlar olmadan kimsenin buraya girip çıkmadığını söylediğimde bana inanın bilmek."

Zoe, tüm dünyası olduğundan beri ilk kez umutlanmaya başlamıştı. Belki de Rusty haklıydı. Burası onun için şimdilik saklanabileceği en güvenli yer olabilirdi. Bir havaalanının, bir atış poligonunun, Rusty'nin savaş odası ve revir olduğunu açıkladığı iki binanın yanından geçerken inancı daha da pekişti. Babası bile Kelly'ler kadar geniş kaynaklara sahip değildi.

sahip gibi görünüyordu.

Birkaç saniye sonra, yeni olmasına rağmen başka bir döneme aitmiş gibi görünen iki katlı büyük bir evin önüne geldiler. Güneyli bir kır evinin özeti gibiydi. Büyüleyici çatı pencereleri, salıncaklı ve etrafı çevrili bir sundurma.

"Burası Frank ve Marlene'in evi," diye açıkladı Rusty. "Kardeşlerim ve eşlerinin hepsinin yerleşkenin sınırları içinde aralıklı evleri var. En büyük kardeşim Sam'in ailemizi taşınmaya ikna etmesi biraz zaman aldı ama buradalar. Bir mimara eski evlerinin tam bir kopyasını çizdirdiler, eski evlerini bu arsaya yerleştirmekten sonraki en iyi şey buydu. Sadece Joe kaldı. O ve Nathan ikiz ve

en genci. Ben ortaya çıkana kadar," diye ekledi sırtarak. "Geriye kalan tek bekâr ve görevde olmadığı zamanlarda zamanının çoğunu Marlene'in çöpçatanlık çabalarından kaçarak geçiriyor."

"Sık sık gidiyorlar mı?" Zoe merakla sordu.

"Duruma göre değişir," dedi Rusty dışarı çıkıp çantaları almak için Zoe'yle arka tarafta buluşurken. "Şu anda işler oldukça sakın ama bu her an değişebilir. Onlar üç ekipleri var ve şu anda yeni kas gücü işe alıyor eğitiyorlar. Genellikle her takıma bir görev vermek için Görevler arasında yeterince kesinti oluyor ama bazen işler ciddileşiyor ve üç ekip de işin içine giriyor."

Zoe'nin gözleri doldu. "Bilmek bile istemiyorum." "Alışırısın," dedi Rusty umursamaz bir tavırla. "Bu sadece buralarda bir yaşam biçimi. Sanırım aile dışından biri için düzenimiz tuhaf görünüyor, ama bu sadece başka bir gün bizim için. Aslında, hiçbir şey olmadığı ve normal hayatlar sürdüğümüzde daha garip geliyor."

Zoe ona doğru bir kaşını kaldırarak, "İçimden bir ses beni eğlendirebileceğin pek çok hikâyen olduğunu söylüyor," dedi.

Rusty güldü. "Ben de öyle. Bir ara sana hepsini anlatırım. Şimdilik seni yerleştirelim."

Açılan bir kapının sesi ve Rusty'nin ani neşeli gülümsemesi Zoe'nin ön kapıya doğru dönmesine neden oldu. Yaşlı bir kadın dışarı fırladı ve Rusty bavulları yere bırakıp kadının kollarına koştu. Zoe Rusty'yi daha önce hiç bu kadar heyecanlı görmemişti.

"Bebeğim eve döndü!" dedi Marlene olduğunu tahmin ettiği kadın, Rusty'yi şiddetle kucaklarken.

Bir saniye sonra yaşlı bir beyefendi de ortaya çıktı ve Rusty tıpkı Marlene'e yaptığı gibi onun kocaman kucağına atıldı.

"Eve dönmene sevindim kızım," dedi adam huysuzca.

Zoe özlem dalgasını ya da göz kapaklarını yakan ani gözyaşlarını kontrol edemiyordu. Belli ki bu ikisi

İnsanlar Rusty'yi en az onun onları sevdiği kadar seviyordu. Böylesine koşulsuz ve sadık bir sevgiye sahip olmak nasıl bir his olmalıydı? Birden kendini tamamen yalnız ve değersiz hissetti,

Bakışlarını aşağıya doğru çevirdi, hayatı boyunca özlemini çektiği ve sahip olamadığı şeyleri artık göremiyordu.

"Anne, baba, size buraya gelen bahsetmiştim. Bir süre benimle kal," dedi Rusty ve elini tutmak için Zoe'ye doğru ilerledi. "Bu Zoe Kildare."

Onu yaşlı çifte doğru çekti ve Zoe Marlene'in yüzündeki samimi ve sıcak gülümsemeyi ve Frank'in yüzündeki anlık sevgi dolu ifadeyi görünce şaşırdı.

"Seninle tanışmak harika, canım," dedi Marlene, Zoe'yi şok ederek onu Rusty'ye sarıldığı kadar şiddetli bir kucaklamanın içine çekti.

Zoe bir an için sarıldı, bir annenin sarılmasının bir his olduğunu hissederek boğuldu. Tanrım, hiç istemiyordu. Marlene sanki onun ihtiyacını gibi kollarını ona doladı ve uzun bir süre ona sarıldı. Sonra geri çekildi ve Zoe bir anda Frank'in devasa kolları tarafından yutuldu ve fıçı göğüslü yaşlı adama doğru bastırıldı.

"Rusty'nin her arkadaşı aileden sayılır," dedi Zoe'nin çoktan alıştığı huysuz ses tonuyla. Rusty'nin üvey babası. "İstediğin kadar kalabilirsin. Marlene üzerine titreyeceği başka biri olduğu için çok sevinecek."

Rusty ona kendini beğenmiş bir "Ben sana söylemiştim" bakışı atarken, Zoe onların bu kayıtsız şartsız karşılmasına nasıl tepki vereceğini şaşkınlıkla öylece kalakaldı.

Frank çantaları giderken Marlene onun elinden tuttu. "İçeri gel canım. Yolculuktan sonra acıkmış ve susamış olmalısın."

Rusty, Marlene'le birlikte yanlarından geçerken, "Devam et," diye fısıldadı. "Marlene herkesi besliyor ve bana güvenin, onun yemekleri kadar güzel bir şey tatmadınız."

Rusty onu merdivenlerden yukarı, en uçtaki yatak odasına götürdü ve iki kadın içeri girdi.

"Orijinal evde yapılan tek değişiklik buydu."

Rusty yumuşak bir gülümsemeyle şöyle dedi. "Başlangıçta yedi yatak odası vardı, ana yatak odası ve daha sonra büyüyen kardeşlerimin her biri için birer yatak odası. Ben doğduğumda evde sadece Nathan ve Joe yaşıyordu ama onlar da nadiren burada oluyorlardı çünkü

orduya katıldılar. Sadece kısa süreliğine izne geldiklerinde kendi evlerini satın almanın pek bir anlamı olmadığını gördüler, bu yüzden burada kaldılar. Ben geldiğimde Marlene bana kardeşlerimin eski odalarından birini verdi ama evi yeniden inşa ettirdiklerinde, şu anda evde altı boş yatak odası olmasına rağmen bana kendi odamı vermekte ısrar ."

Zoe şaşkınlıkla ona baktı ve Rusty güldü.

"Biliyorum, değil mi? Dediğim gibi, Joe evlenmemiş tek oğlumuz.

Gitti ama en büyük ağabeyimin yerleşkenin dışındaki gölde bulunan eski evinde yaşıyor. Diğer herkesin eşleri ve çocuklarıyla birlikte kendi evleri var ama Marlene Her şeyin aynı kalması konusunda kararlıydı, herkesin eski yatak odaları vardı, eski kupalar, ödüller, hatıra eşyaları ve diğer eşyalarla dekore edilmişti.

cetera. Düşündüğünüzde çok güzel bir şey. Her zaman herkesin 'evine' gelebileceği bir yer istediğini söylerdi. Bayramlarda bir araya gelir, eski günleri ve mutlu anıları hatırlardık. Bu onun için çok önemliydi. Ve, şey, yapamam Onu suçladığımı söyleyemem. Tüm çocukları yuvayı terk etti ve bu onun tutunmak ve aileyi bir arada tutmak için kullandığı bir yol

ve bu anıları canlı tutmak istiyor. Torunlarının babalarının büyüdüğü yeri görmelerini, onlara resimlerini ve küçükken babalarına ait olan eşyaları göstermelerini istiyor. Sanırım bu evin aile geçmişiyle somut bir bağlantı olduğunu söyleyebiliriz."

Zoe sesindeki acıyı gizlemeye çalışarak, "Bence bu çok güzel," dedi.

"Ve," dedi Rusty, kelimeyi uzatarak, "benimle yat. Oda sıkıntısı olduğu için değil. sen."

Rusty kendini devam etmeden önce ikisi kahkahalara boğuldu.

"Ama geceleri sana yakın olmak istediğim için." Onun Yüz ifadesi gibi ses tonu da ayıldı. "Korkunç bir şey yaşadın kızım ve daha bununla başa çıkacak zamanın bile olmadı. çok daha az işleyebilir. Yakın olmalıyım ki kabus görürsen ya da çılgılık atarak uyanırsan Marlene ve Frank'e haber vermeyelim ve yalan söylemek zorunda kalmayalım. Yapışkan bir durum. Onlara ihmal yoluyla yalan söylediğimin farkındayım ve onlara yalan söyleme fikrinden nefret ediyorum. Bana verdikleri onca şeyden sonra güvenlerine asla ihanet etmem."

Rusty'nin gözlerinde geçmişten gelen gölgelerle karışık çok gerçek bir acı parlıyordu ve Zoe arkadaşına şey için hemen bir suçluluk dalgası hissetti. İkisi de Rusty'nin evlat edinen ailesine yalan ve bu ona kendini tam bir pislik gibi hissettiriyordu.

"Hey, bakma," dedi Rusty. "Bazen katılmadığımız ya da hoşlanmadığımız şeyleri yapmak zorunda kalırız ve bu durumda benim için sorun yok. Ayrıca, onlar asla kızmazlar

benimle bir durumda. Onlara kötü niyetle ya da yaptığım bir şeyden kurtulmak için yalan söylemiyorum.

Sorumluluk al. Bunu arkadaşımın hayatını kurtarmak için yapıyorum ve açıkçası, size sırtımı dönüp yardım etmeyi reddetseydim ya da görmezden gelseydim beni tamamen hayal kırıklığına uğratırlardı. Onlar öyle değil. Benim herhangi bir

Aile. Frank ve Marlene her zaman çocuklarını ve evlat edindikleri herkesi adım atmaya, doğru olanı yapmaya ve özverili olmaya davet ediyor. Şunu rahatlıkla söyleyebiliriz ki

Kan bağı olsun ya da olmasın, bu değerleri çocuklarının her birine başarıyla aşılamaı başardılar. Benim bu kavramı kavramam diğerlerine göre biraz daha uzun sürmüş olabilir," diye ekledi hayıflanarak.

"Tak ," diye seslendi Frank koridordan. "Çantalarınız bende. Bana onları nerede istediğini söylersen her şeyi halletmişsin."

Rusty aceleyle kapıya yöneldi ve kapıyı açtı. Zoe, Rusty'nin ona baktığı her an yüz ifadesi hemen yumuşayarak sevgi ve sıcaklık dolu bir ifadeye dönüştü.

"Sağ ol baba. Onları şuraya koyabilirsin," dedi ve kapının hemen içindeki duvarı işaret etti. "Bir saat dinlenmek için yüzüstü yatağa uzandıktan sonra eşyalarımızı yerleştiririz. Yemin ederim Knoxville'den buraya gelmek her seferinde biraz daha uzuyor."

Frank, Rusty'nin alnından öptü. "Bu yüzden kariyerinizi evinize daha yakın bir yerde kurmanız gerekiyor. Aynı şey değil

Annen ve ben seni özlüyoruz. Seni daha sık görebilmek güzel olurdu ve hatta evlenip çocuk sahibi olduğunda, diğer torunlarımızla birlikte burada olursan daha da iyi olurdu, böylece onları şımartabilirdik."

Zoe, Frank'in evlilik ve çocuklardan bahsetmesi üzerine Rusty'nin bir anlık geyik bakışları karşısında kahkahalarını bastırdı.

Frank gitmek için döndü. "Bırakayım da siz eşyalarınızı yerleştirin.

Tekrar söylüyorum, seni aramızda görmek çok güzel Zoe, bir şeye ihtiyacın olursa bana ya da Marlene'e haber ver, biz seni hallederiz.

hemen yukarı."

Aniden geri döndüğünde neredeyse gözden kaybolmuştu.

"Ah, söylemeyi unuttum. Annen akşam yemeğinin birazdan hazır olacağını söylememi istedi, ben de acele ettim."

BÖLÜM 3

JOE savaş odasındaki masalardan birine yaslandı ve aralarında iki yeni asker Ryker Sinclair ve Allie Jacobs'ın da bulunduğu dağınık haldeki ekipleri inceledi. Ryker, Joe ve Nathan'ın ekibine katılmıştı ve bu durum ikiz kardeşleri son derece mutlu etmişti. Ryker daha önce Joe ve Nathan da ona hayatlarını ve diğer takım arkadaşları Swanny'nin hayatını emanet etmişlerdi, Edge ve Skylar.

Allie en hafif tabiriyle bir sürpriz olmuştu. O bir Çok küçük bir pakette patlayıcı bir ateş topu. Potansiyel yeni takım üyesiyle tanıştırıldığında Rio'nun yüzündeki ifade bile tek başına giriş ücretine değermişti. Bir saatten kısa bir süre sonra, sadece Rio'yu değil, Terrence'ı da -Rio'nun sağ kolu ve dev gibi bir ayı- kışlarına tekmeyi bastıktan sonra, Rio'nun şüphesizliği bir nanosaniye içinde saygıya dönüşmüştü. Ve atış poligonundaki hünerinden sonra ve patlayıcıları hızlı ve etkili bir şekilde etkisiz hale getirme yeteneğini göstermesi üzerine KGI'daki herkes Onun üstün bir acemi olduğuna ikna olmuş ve başka bir ajans kapmadan önce onu kaptıkları için minnettardı.

Harika bir keşif için gerekli tüm unsurlar , ancak kişilik açısından uygun olup olmayacağı konusunda bazı şüpheler vardı. Allie sertti ve KGI ekip üyelerinin rahat arkadaşlığından rahatsızdı, ancak herkes ona şüpheyi istekliydiler. Sadece gergin ve yeni çevresinde rahat hissetmiyor olabilirdi.

En büyük kardeşi ve KGI'kurucusu Sam, şaşkınlıkla saatine baktı.

"Steele'den haber alan var mı? Toplantıya geç kalmak onun yapacağı bir şey değil."

Diğerleri de en az Sam kadar şaşkın görünüyordu. Steele'in ekibinin üyeleri yer değiştirdi ama sessiz kaldılar. Dolphin'in gözlerinde açıkça parlıyordu.

"Ya ona bir şey olursa?" Hepsinin aklındaki en yaygın soruyu sordu

Bunun üzerine Sam cep telefonunu eline aldı ve bir düğmeye bastı, tam o sırada savaş odasının kapısı açıldı ve

Herkes döndüğünde Steele'in orada durduğunu gördü, gözleri donuktu, nerede olduğuna ya da kim olduğuna dair en ufak bir fikri yokmuş gibi görünüyordu.

"Siz endişelilere Steele'in Güvenlik kapısını altmış iki saniye önce geçti," dedi teknoloji gurusu Donovan kuru bir sesle.

Steele orada durmaya devam ettiğinde Joe'nun gözleri kısıldı, gözleri sabitlenmişti, görünüşe göre başka birinin varlığından habersizdi.

"Hey, dostum, iyi misin?" Joe sordu.

P.J. Coletrane öne ve elini Steele'in koluna koydu. "Hey, n'aber Steele?"

Cole, karısı P.J.'nin arkasına geçti ve ekip liderinin Steele'e doğru elini uzatmasından korkuyormuş gibi yüz üstü düşerdim.

"Maren yine hamile," dedi şaşkın bir ses tonuyla.

Salonda yuhalamalar ve tebrik sesleri yükselirken, Steele bir ileri bir geri tokatlandı

Sarhoş bir şekilde dengesini korumaya çalışırken KGI'nın birçok üyesi arasında kaldı.

"Vay anasını," diye nefes aldı Steele, ortalık . "Kız hamile. Yine."

Herkes güldü, ama Steele'in yüz ifadesi şöyleydi tam bir ciddiyet ve ... korku. Diğerleri eğlenen bakışlar atarken o elini yüzüne . Maren'den önce Steele'in lakabı Buz Adam'dı.

Duygusuz. Antisosyal. Sadece işi için yaşıyor ve

Takım. Kısık sesle konuşur ve fazla iletişim kurmazdı. Daha çok "eylemler kelimelerden daha yüksek sesle konuşur" adamıydı. Organizasyonlarında takdir edilmeyen bir nitelik değildi.

Joe'nun ikinci büyük kardeşi Garrett, şaşkın takım liderini teselli etmek için, "Hey, o güçlü biri," dedi. "Yaşadığı onca şeyden sonra, bunu yaparken kıcını tekmeliyor, yeniden doğum yapmak parkta bir yürüyüş olacak."

"Bir hamileliği daha atlatabileceğimi sanmıyorum," diye patladı Steele, gözlerindeki çılgın bakış daha da yoğunlaşmıştı.

Bir kahkaha sesi daha duyuldu ama odadaki babalar ona sempati ve anlayışla baktı. Ve İsa, ama bu sıradan bir bebek haline gelmişti.

fabrikasında çalışıyordu. Joe ikizi Nathan'a gergin bir bakış gönderdi ve normalde kalan son bekar olduğu için ona bok atacak olan Nathan

Gözlerini ona diken anne, aynı derecede mide bulandırıcı bir bakışla ona karşılık verdi.

"İnan bana, evlendikten sonra daha iyiye gitmiyor."

Nathan mırıldandı. "Bunun annemi sırtımdan indireceğini ve sen yenik düşene kadar daimi olarak senin sırtına bineceğini düşünmüştüm.

Ama şimdi de Shea ve benim ona ne zaman bir torun vereceğimize dair ipuçları veriyor. Hay Allah. Zaten kan bağı ya da evlat edinme yoluyla dokuz akrabası var. I

"En azından beşinciye kadar bırakır diye düşünmüştüm!"

Joe kardeşine hoşnutsuz bir bakış attı. "Harika. Yani annemin her gün peşimde dolaşmasının yanı sıra Evlenmek için güzel bir genç kadın bulma gecesi, bu gerçekleştiğinde, ki yakın zamanda gerçekleşeceğini söylemiyorum, sadece lanet olası bir kadını doldurmaya devam edecek.

Kreş mi?"

Yaşadığı dehşetin bir kısmı yüzüne yansımış olmalı ki, ikizi hırıltılı nefes almaya başlayana kadar güldü. "Evet, işte böyle oluyor."

"Ve belli ki bir taneden sonra da bitmiyor," Joe dikkat çekti. "Sam ve Sophie'ye bir bebek daha yapmaları için baskı yapıyordu. Şimdiden Sarah'nın başka bir bebek sahibi

olacağını ima ediyor ve

Kelsey daha bir yaşını bile doldurmadı! Zavallı Sam ve Sophie, Grant on dört aylık olduğu için muhtemelen üç numaralı bebeğin haberini alıyordur."

Nathan alaycı bir ifadeyle, "Sam için üzölmüyorum," dedi. "Sophie'ye sempatim var çünkü Sam'in onun önümüzdeki birkaç yılı bebek doğurarak geçirmesinden daha çok isteyeceğı bir şey yok. O ve annem muhtemelen saldırılarını koordine edip zavallı kadının peşine takılacaklardır."

"Belki Maren'in hamilelik haberi annemi yatıştırır ve en azından birkaç aylığına dikkatini dağıtır," diye yanıtladı. Alaycı bir şekilde.

Nathan alay etti. "Sanki!"

Steele'in başka bir ekip üyesi olan Renshaw'ın aceleyle öne çektiğı bir sandalyeye yığıldığını görmek için tam zamanında odada olup bitenlere geri döndüler ve takım liderinin yanına yerleştirildi.

"İlk doğumunda o kadar çok şey yaşadı ki Hamilelik," dedi Steele hıçkırıklarla. "Kaçırıldık, korkutulduk, manipüle edildik, kontrol edildik, çocuğumuzun hayatı için korku içinde yaşadık esaretinin her günü. Sürekli o orospu çocuğunun kendisine tecavüz edeceğinden korkuyordu. Yemedi, içmedi. çünkü bebeğimize zarar vermesinden korkuyordu. Sonra neredeyse helikopterden düşüp ölüyordu. Mucizevi bir şekilde helikopter kazasından kurtuldu. Bir de tüm bunlardan sonra beni yirmi dört-yedi saat başında beklettiğı gerçeğı var çünkü bir dakika bile gözümün önünden ayrılırsa onu tekrar kaybedeceğimden ölesiye korkuyordum. Ve doğum. Tanrım, doğum sonsuza kadar sürdü! Çok acı çekiyordu ve şimdi ölecek. Her şeyi baştan mı yaşayacağız? Ya ona ya da çocuğumuza bir şey olursa? Buna dayanamam. O benim hayatım."

Tüm oda konuşamaz hale geldi ve Herkes ağzı açık bir şekilde, çoğu zaman insandan çok robot olarak görölen ekip liderine bakıyordu. Son birkaç dakika içinde neredeyse tüm yaşamı boyunca konuştuğundan daha fazla şey söylemişti. KGI ekiplerinden birinin liderliğı.

"Ve sen de neden bu güzel kurumdan kaçtığımı merak ediyorsun.

Joe kısık bir sesle, "Evlilik," dedi. "Ona bir baksana. Lanet olası bir ve bu adam asla kendini kaybetmiyor. Asla. Maren ya da Olivia'yla ilgili bir şey olduğu zamanlar hariç.

Kim ömür boyu sürekli endişe, stres ve kaygı içinde yaşamaya razı olur ki?"

Nathan kardeşine öyle bir baktı ki, kendini yetersiz, cahil ve dürüst olmak gerekirse çok kıskanç hissetti.

"Çünkü hayatımı başka türlü hayal edemiyorum," diye yanıtladı kardeşi basitçe. "Shea'nın benim olduğu bilgisi, Beni sevdiğini ve benim de onu hayattan daha çok sevdiğimi? Her endişeye, her korkuya, her felç edici dehşet anına değişiyor. Eğer her şeyi baştan yapmak zorunda olsaydım. tek bir şeyi bile değiştiremezdim. Cehenneme geri döner ve o sadist orospu çocukları tarafından işkence görürdüm, çünkü eğer bu olmasaydı, ben Shea'ya sahip olamazdık."

Joe, ağabeyinin sessiz ve ateşli yemini karşısında sustu. Nathan'ı hem en düşük hem de en yüksek noktasında görmüştü. Shea onu geri getirmişti. Joe'yu geri vermişti. Paha biçilemez bir şey. İkizi, bu bağ şimdi her zamankinden daha güçlü, özellikle de çok özel telepatik bağdan beri Nathan ve karısı Joe'ya kadar uzandılar. Bu hem Joe'yu hem de Shea'yı çok korkutmuştu ama şimdi başka türüsünü . Aksi takdirde kendini geride kalmış hissedecekken bu durum onu kardeşine daha da yakın hissettirmişti, Çok değerli ve hayatını değiştirecek bir şeyden mahrum kalmıştı. Kendisi ya da kardeşi tehlikede olduğunda Shea'nın ona ulaşabileceğini bilmek onu rahatlatıyordu. yardıma ihtiyacım vardı.

"Maren iyi olacak," konuştu Ethan. "Bu kadın bir savaşçıdır. Tüm kadınlarımız savaşçıdır. Kendiniz söylediniz. O zaten en kötüsünü atlattı. Tadını , dostum. Bundan sonrası daha da tatlı olacak. Yapamazsın. Geçmişin üzerinde durma yoksa seni canlı canlı yer. Bunu bilen birinden dinleyin."

Steele başını kaldırıp Joe'nun kardeşi Ethan'a baktı, hemen anladı ve yüz ifadesi ciddileşti Kendisinin ve karısının, özellikle de Rachel'ın neler çektiğini ve şimdi nerede olduklarını hatırlıyordu. Her zamankinden daha güçlü.

Rachel hayatta kalan biriydi. Hayatta kalmayı başarmış bırakmayı reddetti. Joe hayatında hiç kimseye iki baldızı Rachel ve Shea'ya duyduğu kadar hayranlık duymamıştı. Her ikisi de kardeşleri için hayal bile edilemeyecek şeylere katlanmıştı.

Steele tekrar Ethan'a baktığında yüzünde acı dolu bir ifade vardı. Her zamanki karakteristik olmayan kilitlenmiş duygular. "Tanrım, tam bir pislik gibi konuşuyorum."

Ethan gülümsedi. "Hayır. Hepimizin ne kadar kutsanmış olduğumuzu hatırlamaya ve kendimizi çıldırtmamaya ihtiyacımız var.

Ne olabileceği konusunda endişelenmek ya da hatalar veya kontrol edemediğimiz şeyler."

Sam boğazını temizledi. "Sabahki sinir krizi sona erdiyse, belki de işimize dönebiliriz?"

Steele ona ters ters baktı ama dikkatlerin kendisinden uzaklaşmasından dolayı rahatlamış görünüyordu.

Donovan, "Devam edin, efendim ve efendimiz," dedi. saygısızca. "Karım ve çocuklarımla önümüzdeki haftadan önce başlamak istediğim bir randevum var."

Evet, iş yine her zamanki gibi. Odada rahat bir nefes alınmış gibiydi. Bir şeyleri havaya uçurmak, kötü adamları alt etmek, ateş edilmek, bunların hiçbiri, hayatlarını en büyük belalar olarak kazanan erkek ve kadınların duygusal çöküşlerine tanık olmak kadar rahatsız edici değildi.

"Çoğunuzun bildiği gibi, ya da en azından dikkatini verme zahmetine bildiği gibi," dedi Sam, ekiplerinin bazı üyeleriyle bir kez daha dalga geçerek, "iki yeni elemanı işe aldık. Herkes Ryker Sinclair ile tanıştı, Eden'in kardeşi, ve Hancock'un da."

Steele gibi ani bir dönüş yaparak soğuk ve duygusuz bir makineye dönüşen bir zamanların ezeli düşmanının adı geçtiğinde iyi huylu bir inilti duyuldu tek amacı görevi yerine getirmek olan

Ancak yeni karısı ayak parmağını bile yere vursa aklını kaçıran bir adama yapılması gerekiyordu.

Joe'nun annesi ve baldızları onun için bunu mu istiyordu? Bunun üzerine, bir sonraki sefere erteledi. Nakde çevirmek için acele etmediği çok uzun bir yağmur çeki. Aklı başında hayatını olduğu gibi seviyordu. Aklı başında. Çok teşekkür ederim.

"Skylar, Edge, Swanny, Nathan ve Joe'nun başını çektiği ekibe katılacak."

Ryker sırttı. "Swanny, bilmelisin ki kız kardeşim sevgili kocasına göz kulak olup bir daha gelmemesini sağlamazsam kıcıma tekmeyi basmakla tehdit etti.

Kayıp vücut parçalarıyla birlikte eve."

Swanny gözlerini devirdi. "Evet, hafif atlattın. Kıymetli kardeşi bir çizik bile alırsa bana ne olacağını ayrıntılarıyla anlattı. Korkak çocuk."

Allie kaşlarını yüz hatlarını onaylamaz bir ifadeye büründürdü.

"Aranızda hiç ciddi olan var mı yoksa ben bir sirk gösterisine mi katıldım? Bu işin iyi yağlanmış bir makine olmak, en üst düzeyde eğitim almak ve başkalarının hayatlarını iyi yönde değiştiren görevler üstlenmekle ilgili olduğunu sanıyordum."

Ona doğru birden fazla şaşkın bakış fırlatıldı ama Rio, ekibinin geri kalanı gibi sırtlamakla yetindi.

Sam hiç öfkelenmeden, "Sizin gibi antisosyal serserilere uyacağını söylemişim," dedi.

Bunun üzerine Allie'nin yüz ifadesi daha da öfkelendi. Zaten göğüs göğüse çarpışarak onların yarısını alt ettiği için, ona en yakın olanlar temkinli bir şekilde geri çekildi ve ona dikkatle baktı.

"Seninle dalga geçiyorlar, Allie," diye yatıştırdı Skylar, ama Joe Allie'nin sözlerinin onu kızdırdığını anlayabiliyordu. "Her zaman ciddi olamayız yoksa bu iş bizi canlı canlı yer bitirir. Bence

mizah anlayışımızın ya da birkaç seçkin vakada bunun eksikliğinin, gerektiğinde ciddi kış yeteneğimizi hiçbir şekilde etkilemediğini göreceksiniz."

"Hooyah!" Ethan ve Cole aynı anda öttüler.

"Eğer bazı şeyleri atlamamıza alındıysanız özür dilerim. Buhar," dedi Donovan ciddiyetle. "Ama Sky'ın söylediği doğru. Aldığımız her görevde ölümle yüz yüze geldiğimizde, anı yaşamayı ve üzerinde durmamayı öğreniriz.

Eşlerimizden, kocalarımızdan ya da sevdiklerimizden her ayrıldığımızda, bunun onları son görüşümüz olabileceğini biliyoruz. Herkes baskıyla kendi yöntemiyle başa çıkıyor ve biz de tamamen çizgiyi aşmadıkça yargılamamaya çalışıyoruz. Çoğumuz

Uzun zamandır birlikteyiz ve birbirimizi başkalarını mahvedecek ya da pes ettirip çekip gitmelerine neden olacak şeylerden geçirdik. Seni seçtik çünkü şimdiye kadar işe aldığımız en iyi yeni eleman sensin.

sadece ihtiyacımız var ama bu bizi bir takım olarak daha da iyi yapacak.

Bu organizasyonda hiçbir şey bir kişiden ibaret değildir. Burada sıkça duyacağınız bir ifadeyi ödünç almak gerekirse, biz

Takım. Bu da hiçbirimizin kendi çıkarını düşünmediği anlamına geliyor. Umarım size yanlış bir izlenim vermemişsinizdir. Size kesinlikle saygısızlık istemedik ve umarım bizim tarafımızda kalmayı seçersiniz."

"Evet, lütfen yap," diye homurdandı Garrett. "Bizimle karşı karşıya gelseniz kıcımıza tekmeyi basarsınız."

Kısa bir an için Allie gerçekten gülümsedi. Vay canına, yüzü bile çatlamadı. Kahretsin, ama böyle olmadığı zaman çok ciddiydi ve o kıcı sıkışmış ifadeyi takınıyordu, çok güzel bir kadındı. Düz gece yarısı siyahı saçları, krem rengi teni ve Asya mirasının bir parçası olan güzel gözleri. Gülümsediğinde sanki tüm yüzü değişiyordu ve bundan etkilenen tek kişi Joe değildi. Diğerleri de en yeni kadın savaşçılarına bakarken benzer şekilde afallamışlardı. Belki de onun için hâlâ umut vardı. Çabucak gevşemesi gerekecekti, yoksa bu iş onu canlı canlı yiyip geri tükürecekti.

"Üzgünüm," dedi içtenlikle. "Son takım arkadaşlarım birlikte çalışmak için pek de ideal insanlar değildi diyelim. Hiç konuşmamaları gereken şeyler çok fazla konuştular. Eğer daha az konuşsalar ve gerçekten

Onların lanet olası işlerini yapsaydım, onlarla olan son işimde batmazdım ve sonra bir daha geri dönmememle sonuçlanan uzun bir izne ayrılmak zorunda kalmazdım."

"Bu çok boktan," diye Terrence.

P.J. bir adım öne çıktı ve elini Allie'nin koluna koydu. P.J.'in pek de sıcakkanlı bir tip olduğu söylenemeyeceği için şaşırtıcı bir jestti.

"Güven bana, Allie. Altında senden daha iyi insanlar olamaz. Bunu bilmeliyim. Saçma sapan konuşurlar, evet, ama her zaman arkanı kollarlar ve başka hiçbir şeye güvenmezsen bile onlara güvenebilirsiniz."

Allie, kızın vahşiliği karşısında gözlerini ama sonra çenesini inceledi ve Joe'ya onun Kararı saklı tutuyorum.

"Bunu kısa ve tatlı tutacağım çünkü kısa ve tatlıyı çoktan geçtik," diye mırıldandı Sam. "Steele, sen ve senin yardımcı olmak için birkaç hafta üssün etrafında takılmak yeni askerlerin eğitimiyle ilgilenecek. Hem Rio'nun ekibi hem de Nathan ve Joe'nun ekibi tüm eğitim çalışmalarını burada yürütecek ve uzmanlık alanlarına göre ayrılarak birebir eğitim alabileceğiz.

takım antrenmanlarına ek olarak bir kez."

"Arada bu kadar çok zamanımız olmuyor. Görevler," dedi Garrett, Sam'in yerden devam ederek. "Sakinlik sürdüğü müddetçe eşim ve kızım la vakit geçirmeye devam etmeyi planlıyorum. Bu amaçla, biz de Pazartesi sabahları dört saat eğitim için raporlama Cuma gününe kadar, ya da en azından işler sarana ve biz çağrılana kadar."

"Kimse sana ne kadar iyimser olduğunu söyledi mi?" Nathan homurdandı.

"Ve," dedi Sam, dudaklarında bir gülümseme belirerek, "hepinize özel bir ikramım var. Allie'nin başkanlığını yapacağı Patlayıcılar üzerine eğitim kursu: sökme ve hale getirme, ne zaman boku yediğinizi ve ne zaman yemediğinizi nasıl anlarsınız. Baker, bunu en çok senin takdir etmen gerekir."

"Hepinizin canı cehenneme," diye Baker. "aşkına. Bir kere oldu ve çok uzun zaman önceydi! Bırakın artık."

Allie'nin kaşları soru sorarcasına kalktı.

P.J. Baker'a doğru şeytani bir sırıtışla, "Sana her şeyi sonra anlatacağım," diye söz verdi.

"Hey, o kadar da kötü değildi," diye savundu Renshaw.

"Sonunda Patron Man ve Maren bir araya geldi."

"Neden bunun uzun bir hikâye olacağı hissine kapılıyorum?" Allie istifasını bozmadan sordu. "Siz hiç bir konuda ciddi olur musunuz?"

Oda kahkahalarla doldu.

"Hepsi uzun hikâyeler," dedi Skylar, gözleri neşeyle parlayarak. "Ve ben çoğu kişi kadar uzun süredir burada bile değilim."

"Biz ciddiyiz," dedi Joe, Allie'ye yönelttiği düzgün bir sesle. "Sıçıp batırmamak ve ölmek konusunda ciddiyiz. İhtiyacınız olan tüm ciddiyet bu olmalı."

Kızın kaşları havaya kalktı ve adam kızın onu küçümseyerek kokladığına yemin edebilirdi. Skylar bu etkileşimi fark etti ve yüz ifadesi karardı. P.J. Skylar'la göz göze geldi ve iki kadın uzun bir süre sessiz bir iletişim içinde durdular, hoşnutsuzlukları her hallerinden belliydi. Kahretsin. Joe, Allie olsaydı

şu altına işiyordur. İki kişiden birine sahip olmak kadınlar yeterince korkutucu olurdu. Ama hem Skylar hem de P.J.? Yetişkin bir adam bu çifte tehdit karşısında tir tir titremiyorsa aptalın tekidir. O

Allie'nin iyiliği için çipi kaybetmesini umuyordu. yoksa işler çirkinleşecekti.

"Rio, Grace ve Elizabeth'i ziyarete mi getiriyorsun?" Donovan sırtarak sordu.

Rio ona aptal olduğunu ima eden bir bakış attı. Ama sonra bir cevap vermeye bile tenezzül etmedi. Eliyle ve onlar da savaş odasından çıkıp gittiler.

Joe kıkırdadı. "Rio'yu asla tutarlı olmamakla suçlayamazsın."

"Çok iyi," diye düşündü Garrett, bakışları hâlâ Rio ve ekibinin yeni acemileriyle birlikte birkaç saniye önce çıktıkları kapalı . "Çok iyi. Rio'nun takımı için mükemmel bir uyum olacak. Eğer kimyası uyuşursa. Yeni bir işe alım yaptığımızda, ekiple ne kadar iyi uyum sağlayacakları çok önemlidir. Yetenekleri söz konusu değil, aksi takdirde işe alınmazlardı. Her şey yetenekle ilgili değil. Bir oyuncu takıma kusursuz bir şekilde uyum sağlamalı yoksa işler çok hızlı kötüye gider. Ama yemin ederim bu kader gibi bir şey. anlamıyorum çünkü bütün bir kontrol listesi, kişilik profili falan oluştursak bile Rio ve ekibi için Allie'den daha uygun birini bulamazdık. Bu sanki bir Lanet olası hediye kucağımıza düştü ve ne kadar garip olsa da, bunun nedenini düşünerek zaman kaybetmeyeceğim. Hiç siklemeyen ve her şeyi kendi bildiği gibi yapan bir takıma uyacak bir acemi oyuncu bulmanın istatistiksel olarak imkânsızlığı Öyle ya da ama ne olursa olsun her seferinde işi bitiriyor ve büyük bir gol attığımızın tadını çıkarıyoruz. Sanki belalı bir piyangoyu vurmak gibi."

Bir dizi kıkırdama yükseldi ve Joe gözlerini devirdi. "Um, ahabap? Az önce Allie'yi bulmanın istatistiksel olarak imkânsızlığı düşünerek bir ton zaman kaybettin."

Garrett kaşlarını çattı. "Siktir git. bitti mi? Günün geri kalanını karım ve kızım ile geçirmek istiyorum. Şimdiden yürümeye başladı. Buna inanabiliyor musun? O bir dahi. Belli ki annesine çekmiş. Dünyada daha akıllı bir bebek yok."

Daha önceki kıkırdamaların yerini inilti ald ve birkaç bakış merhamet dilenircesine yukarı doğru kaydı. Joe da yola çıkmaya hazırdı ama diğer herkesin eve dönmek için can attığı nedenlerden dolayı değil. Sadece bir yere kadar ev, ocak ve

Tek bir adamın bir günde kaldırabileceği tonlarca duygusal ve utanç verici retorikle süslenmiş evcimenlik. Ve yine de

Artık tek sakini olduğu eve geri dönme ihtimali gerçek bir çekicilik taşıymıyordu. Belki bir bira içmeye giderdi ama o zaman da tek başına uçuyor olacaktı çünkü tüm Kardeşler, KGI'nın diğer üyelerinin çoğundan bahsetmiyorum bile, oldukça mutlu bir şekilde piyasadan çekilmişlerdi ve saçma bebek konuşmalarını ve yavrularının şimdiye kadar doğmuş en parlak bebekler olmasıyla övünmeyi erkeklerle dışarı çıkıp bir içki içmeye tercih ediyorlardı. Ya da üç.

Belki Skylar ve Edge, yetişkin erkeklerin aklını kaçırma gösterisine biraz ara vermek isterler bir toplantı sırasında. Skylar ve Edge olmasa bile Dolphin her zaman iyi vakit geçirmeye hazırdı. Joe gibi Dolphin de bekârdı ve yuva kurmaya dair hiçbir belirti göstermiyordu ... asla. Joe pek parti meraklısı değildi, zamanını arkadaşlarıyla geçirmeyi tercih ediyordu.

Her ne kadar bekârlığı onu çıldırtsa da Dolphin'in maceraları dillere destandı ve hem ekibini hem de KGI'nın geri kalanını dışarıda geçirdiği gecelerde düzenli olarak eğlendiriyordu.

Nathan'ın sormadan önce merakla ona baktığını fark edene kadar başını salladığının farkında bile değildi, "Senin için her şey yolunda mı, kardeşim? Neden bütün bir terör örgütünü mahvetmek ister gibi kafanı sallıyorsun?"

Şu anda bir terörist grubu çökertmek, bir terörist grubun destansı gösterisine maruz kalmaktan daha cazip geliyordu.

tanık olduğu duygusal erimeler. En büyük üç ağabeyi tarafından kurulan ve yönetilen organizasyonda daha önce hiç yabancı gibi hissetmemişti. Ordudaki son görevi bittikten sonra kardeşlerine katılacağını her zaman biliyordu ve bunu dört gözle bekliyordu. Orduda geçirdiği zamanı çok sevmişti. Ordu. KGI'nın diğer üyeleriyle aynı seviyede olmak için onu iyi ama hayatının bir sonraki bölümüne hazırdı.

Şimdi mi? Kendini belirgin bir şekilde rahatsız hissetti ve bir kez daha, garip bir şekilde kıskançlığa benzeyen rahatsız edici bir his onu çekti. ona acımasızca. Kardeşlerini kıskanmıyordu. O

onlar adına çok mutluydu. Yakın zamanda bir yuva kurmak bile istemiyordu. Zamanı vardı. Hazır olduğunda, . Tüm kardeşleri "aradıkları kişiyi" bulduklarında bunu anlamışlardı. Ondan önce, onlar da onun gibi bekar olmaktan memnunum ve sadece bir fark yaratmaya ve uzun zamandır adalet arayan pisliklere adalet getirmeye odaklandım.

kaçmışlardı. Ama eşleri hayatlarına girdiği anda her şey değişmişti.

Joe "doğru kişi" ile tanışmamıştı. Elbette, birileriyle çıktı.

Seks hayatı

Bu onu bir erkek fahişesi yapmıyordu, ama ruh hali değiştiğinde arkadaşlıktan da değildi. Ama çıktığı kadınlardan hiçbiri ondaki şiddetli tepkiyi uyandırmamıştı.

Kardeşlerinin ruh eşlerini bulduklarına defalarca tanık olmuştu.

Yüce Tanrım. Birayı unut. Çok daha sert bir şeye ihtiyacı vardı. Ve o cehennemden çıkmaya ihtiyacı vardı burada hızlı çünkü o aslında etrafta duruyordu ruh eşleri gibi şeyleri düşünmek ve onunkini bulamamıştı. Şu anda istediği şey bu bile değildi. İsteddiği bu muydu?

BÖLÜM 4

"Bunun iyi bir fikir olduğuna emin misin?" Zoe üst kattaki pencereden bakıp aşağıda, arka bahçede toplanan düzinelerce insanı görünce panik içinde Rusty'ye sordu.

Rusty ona tüm Kelly ailesinin Kan bağı dışında aile olarak kabul edilenler bile Frank ve Marlene'in barbekü partisine katılacaktı. Zoe bugün eve geldiğinde endişe ve korku içindeydi. Buraya saklanmaya, mümkün olduğunca fark edilmemeye gelmişti. Endişelenmek zorunda kalmayacağı bir yerde olmak için. Rusty'yle birlikte bir sonraki hamlesi için bir plan yapana kadar.

Şimdi gülümseyen, gülen, iyi vakit geçiren en az otuz, belki de daha fazla insanla karşı karşıyaydı. Çocuklar oynuyordu. Tam da gerçek bir aile gibi görünüyordu ya da en azından Zoe gerçek bir aileyi böyle hayal ediyordu. Ama o ne bilirdi ki? Büyürken bunların hiçbirine sahip olmamıştı. Rusty edindiği ilk gerçek arkadaşı, onu gerçekten önemsiyor gibi görünen ilk kişiydi ve Rusty Kendi hayatını tehlikeye kadar aşırıya kaçtığı kesindi.

Bu kadar çok insana maruz kalmanın dehşetini hissetmekle kalmadı, aynı zamanda şiddetli bir kıskançlık duygusuna da kapıldı. uzun zaman önce şartlarını kabullenmişti. Eğer buna sahip olsaydı hayatı nasıl olurdu? Sevgi dolu, sadık Aile. Mutlu. Sevgi dolu. Gülümsemeler ve kahkahalar. Alışık olduğu steril ortamdan çok farklıydı.

Rusty elini Zoe'nin omzuna attı ve sonra onu çevirerek sert bir şekilde kucakladı.

"Stres yapmayı bırak, Zoe. Seni asla riske atacak şey yapmayacağımı biliyorsun. Bu benim ailem. İliklerine kadar sadıktırlar. Dedikoducu değildirler, başkalarının işine burnunu sokmazlar. Bir misafir gibi, ailenin bir parçası gibi karşılanacaksınız. Kimse sizi sorguya çekmeyecek. Hiç kimse sizin hakkınızda ya da ailemiz içinde olan herhangi bir şey hakkında yabancılarla konuşamaz. Sağduyulu olmanın ve aile işlerini sadece bu şekilde tutmanın gerekliliğini çok iyi öğrendik. Aile işi. Şimdiye kadar herkes bir arkadaşımı getirdiğimi biliyor.

ve bütün öğleden sonrayı odamıza kapanarak geçirmeniz, gelmenizden çok daha şüpheli olacaktır ve Tanrı korusun, bir kez olsun gerçekten rahatla ve eğlen. Buna ihtiyacın var, Zoe. Yetiştirilme şeklinizin normal olmadığını, ailelerin böyle işlemediğini görmeniz gerekiyor. Bunu görmen için bundan daha iyi bir yol düşünemiyorum. "Öğleden sonrayı ailemle geçirmek istiyorum, onlar da sizi kollarını açarak karşılamaktan başka bir şey yapmayacaklar."

Zoe iç çekti. "Haklı olduğumu biliyorum. Sadece ben Bunu tam bir sinir krizi geçirmeden ya da herkesin eve getirdiğin bu 'arkadaşından' şüphelenmesine neden olacak kadar korkmuş görünmeden başarabileceğimden eminim."

Rusty güldü. "Herkes benim ... şey, diyelim ki bir mil genişliğinde asi bir çizgim olduğunu iyi biliyor. İlk yıllarda hep kendi yolumda ilerledim. Bu Aradaki fark, benim her zaman sırtımı yaslayabileceğim bir güvenlik ağına sahip olmam. Ve sahip olmanı istediğim şey de bu," diye ekledi daha ciddi bir tonda. "Orada bir kişi bile yok ki seni hayatları pahasına korumazlar."

Zoe ona şüpheli bir bakış attı. "Ben bir yabancıyım, Rusty. Aile değil, gerçi sen aksini iddia edip duruyorsun. Neden hiç tanımadıkları biri için her şeyi riske atsınlar ki? biliyor musun?"

Rusty'nin kasvetli ifadesi kahkahalar atarken kayboldu, gözleri neşe içinde parlıyordu. "Kızım, onların yaptığı bu. Daha önce hiç tanımadıkları insanlar için hayatlarını tehlikeye atarlar. Bunu seninle zaten konuşmuştuk.

Kurdukları örgüt tamamen kurtarmak, korumak ve intikam almakla ilgili. Onlar gerçek bir anlaşma, tatlım. Ama sen bunu bilmeyeceksin.

saklanıp şenliklere katılacaksın. Ve, şey, büyük silahları çıkarmaktan nefret ediyorum, ama eğer benimle aşağı inmezsen, Marlene gelip seni sürükleyecek ve Güven bana, kimse Marlene'e hayır diyemez. O kötü davranmaz-

Tanrım, o kadın bir azize.

Kendinizi tam olarak onun istediği şeyi yaparken bulacaksınız ve daha sonra şaşkın olacaksınız çünkü nasıl olduğunu bile hatırlamayacaksınız.

Bunu başardı, ama kendinizi ailenin geri kalanı gibi hizaya girerken ve onun belirlediği şeyleri yaparken bulacaksınız."

Zoe'nin gözleri kısa bir an için kapandı ve sonra omuzlarını dikleştirdi. "Haklısın. Aptalca, korkakça ve mantıksız davranıyorum. Küçük, ürkek bir fare olmaktan bıktım.

Tanrım, dönüştüğüm kişiden nefret ediyorum."

"Değişmek için hiçbir zaman geç değildir tatlım," dedi Rusty.

Sevgi ve anlayışla yumuşayan bir ifade. "Bunu herkesten daha iyi biliyorum. İstedğin kişi olabilirsin. Sadece hayatını geri almak için ilk adımı atmalısın. Kendini olmak istediğin kişi haline getir. Hayallerinize ulaşmak ve her zaman istediğiniz hayatı yaşamak için asla geç değildir. Tek yapmanız gereken geçmişi geride bırakmak ve bugünü kontrol etmesine izin vermek. Ve geleceğini. Zeki, komik ve güzelsin. Şefkatli, nazik ve özverilisin. Bana bu özelliklerin sorumlusunun baban ya da seni beceren o pislik olduğunu söyleyemezsin. Sen

Başka bir yol gösterilmemesine rağmen bu seçimi yaptın. Sen kendi kişiliğine sahipsin ve onların yaptığı hiçbir şey bunu değiştiremez. Sen izin vermediğin sürece."

"Sanırım 'zeki' kelimesini listemden çıkarabilirsin. Erdemler," dedi Zoe yüzünü buruşturarak. "Ben bir aptalım. Tam bir aptal. Ve haklısın. Keşke senin gibi bir arkadaşım olsaydı.

. Ya da belki de değil, çünkü bu benim yaşadığım hayata maruz kaldığın anlamına gelirdi. Ama iyi ki

Artık arkadaşız. Neden mızımız kıcımdan ellerini yıkayıp gitmediğini anlamıyorum. Bana yardım etmek için o kadar çok risk aldın ve ben nankör bir çocuk gibi davranıyorum."

Rusty'nin gözleri kısıldı ve Zoe, Rusty'nin Kendisine bu kadar sert davrandığı için sert bir nutuk çekmeye başladı. Bu yüzden kaçınılmaz tiradı durdurmak için elini kaldırdı ve sonra teslim olmak için diğer elini kaldırdı.

"Geliyorum, geliyorum. En azından kendimi hazırlamam için bana bir dakika verir misin?"

Rusty ona şüpheyle baktı. "Tamam, ama beş dakikan var. Eğer o zamana kadar inmezseniz, Marlene'i peşinizden göndereceğim ve o zaman Tanrı yardımcınız olsun. O yapmayacak

iç çamaşırınla olsan bile umursamaz. Sizi tekmeleyerek ve çılgılık atarak merdivenlerden aşağı sürükleyecek ve sonra gururla sizi geniş ailesinin her bir üyesiyle tanıştıracak ve artık aile olduğunuzu ilan ediyorum."

Zoe'nin yüzü dehşetini yansıtıyor olmalıydı çünkü Rusty güldü. "Sadece biraz abartıyorum," dedi Rusty kıkırdamalar arasında. "En azından giyinmen için sana zaman verirdi. Diğer her şey mi? Çok değil, ve seni mümkün olan en tatlı şekilde aşağı çekerdi, ama sen karşı koyamazsın, bu yüzden yapmanı öneririm. Ayrıca, yeni senle tek yapman gereken bir kot pantolon, sevimli bir üst giymek ve saçını taramak. Hayatınızı ne kadar kolaylaştırdığımı görüyor musunuz? Artık saatler süren makyaj maratonları, mükemmel bir şekilde düzenlenmiş saçlar ve Wall Street broker'ının karısı gibi görünmek yok. En fazla üç dakika içinde işiniz biter!"

"Seni boğmadan önce git buradan," diye mırıldandı Zoe. "Aşağıda olacağımı söyledim." Sonra endişe göğsünü sıktı ve alt dudağını ısırdı. "Beni bekleyeceksin, değil mi? O kalabalığın içine tek başıma girip oraya aitmişim gibi davranmamın imkânı yok. Kalp krizi geçiririm."

Rusty'nin gözleri anlayış ve şefkatle parlıyordu. "Seni merdivenlerin bekleyeceğim, ama eğer ikimizden biri kendini göstermezse, Marlene yukarı gelecek.

herkes aşığıdayken neden burada olduğumuzu görmek için."

"Tamam, aşığı in ve onu sakınleştir. Yemin ederim, kendimi hazırlamam gerektiğini söylediğiniz üç dakika içinde aşığı ineceğim. Ancak aynaya bakmayı reddediyorum, çünkü böyle bir şey olursa, aynaya bakmadığım zaman erime moduna gireceğim.

bana bakan kişiyi tanıyabilirim."

"Sana bakan kişi çok güzel, Zoe," dedi Rusty yumuşak bir sesle. "Kalabalık bir odada parlayan ve göze çarpan doğal bir güzelliğin var. Daha önce olduğun kişi sahteydi. Oynadığın bir rold  ve asla gerçek yüzünün görülmesine izin vermiyordun. Ben o kişiyi gördüm ve o muhteşem.

Ayrıca, buradaki hiç kimse seni tasarımcı şıklığında görmedi. Güven bana. Aptal durumuna düşmene izin vermem. ailemin önünde. Seni utandıracak ya da mahcup hissettirecek bir şekilde g r nmene izin vermem. Lütfen bu konuda bana güvenir misin? Sen duygusuz, mükemmel makyajlı bir oyuncak bebek değilsin, baban seni bu kalıba sokmak için ısrar etti."

Zoe Rusty'ye son bir kez sarıldı, ona sıkıca tutundu, gözyaşları göz kapaklarının kenarlarını yakıyordu. "Sen sahip olduğum en iyi arkadaşsın," diye fısıldadı.

"Aynısı geçerli," dedi Rusty geri çekilirken, gözleri şüpheli bir şekilde parlaktı ama Zoe'nin duygularını görmesinden utanmış gibi bakışlarını hemen kaçırdı.

Ama sonra Zoe, Rusty'nin geçmişini yeterince için Rusty'nin büyürken çok daha sert bir hayata katlandığını anladı ve Zoe'yi bu kadar yaygara kopardığı ve çok kötü muamele görmüş gibi davrandığı için utandırdı. Nadiren Rusty'nin gerçek duyguları gözlerinden ya da yüz ifadesinden anlaşılıyordu ama Zoe arkadaşsının ne kadar derin hisler beslediğini, kalbinin ne kadar büyük olduğunu, ne kadar sevgi dolu ve şefkatli olduğunu biliyordu.

"Kışt," diye azarladı Zoe, aniden rolleri tersine çevirdi ve Rusty'nin giyinmesini bitirmesi için onu dışarı çıkardı. "Biz

Marlene'in ikimizi de kulaklarımızdan tutup merdivenlerden aşağı sürüklemesini istiyorum."

Rusty güldü ama Marlene'in tam da bunu yapacağına itiraz etmedi.

"Aşağıda bekliyor olacağım ve yanından ayrılmayacağım. İdam mangasıyla, yani ailemizle yüzleşmeye gittiğimizde," diye aceleyle düzeltti Rusty yüzünde bir sırıtışla.

Saniyeler sonra Zoe yalnızdı ve Rusty'nin ona aldığı kıyafetleri çılgınca karıştırdı. Sonra da Rusty'nin kendi giydiklerini düşündü. Aşağı yukarı aynı yaşıydılar, Zoe iki yaş büyüktü ama Rusty'nin giydiği her şeyi giymesi beklenecek kadar yakınlardı.

genç bir yirmilik giyerdi. Ya da en azından öyle umuyordu.

Gardırobunun ve dış görünüşünün büyük bir kısmı bu şekildeyken ne giyeceğine dair hiçbir fikri olmaması üzücüydü.

uzun süre dikte etti. Sonunda süslemeler ve işlemeli desenlerle süslenmiş bir kot pantolon ve Zoe'nin deyimiyile grunge giyimin bir adım ötesinde, yani evde giyilen bir tişört anlamına gelen mütevazı bir üstte karar kıldı

Biri misafir beklemezken. Sonra ayaklarını, beğendiğini itiraf etmek zorunda kaldığı ısıltılı bir çift parmak arası terliğin içine kaydırıldı.

Rusty ile gece geç saatlerde yaptıkları kız kıza konuşma ve tırnak boyama seansı sayesinde ayak parmakları yeni boyanmıştı ve

Kendisini biraz cüretkâr hissettiren sıcak pembe bir renkte parlıyorlardı

Artık çok daha uzun olan saçlarını tarayarak Rusty'nin ona öğrettiği o şirin dağınık topuzlardan birini yapmaya vakti olmadığı saçlarını sırtından aşağıya doğru sarkıttı ve basit bir çift ucuz halka küpe seçti.

Para zulasını doldurmak için rehin bıraktığı son derece pahalı mücevher koleksiyonu, Rusty'nin deyimiyile kâğıt izi bırakmak aptalcaydı.

Zoe eşyaları yerel bir rehinci dükkanına götürmek istediğinde, Rusty uzun uzun iç çekmiş ve sonra

ona yerinin ne kadar kolay ve mücevherlerin ne kadar tanımlanabilir olduğunu açıkladı.

ona babası tarafından verilmişti. Onun yerine uzun bir yolculuk yapmışlardı.

mücevherleri rehin bıraktıkları Atlanta'ya gittiler ve Zoe'nin izini sürenlerin kafasını daha da karıştırmak için

ona New York' bir otobüs bileti aldı, satın aldıkları varış noktasından ülkenin karşı tarafına

onun adına olan uçak bileti. Rusty, Zoe'nin o uçağa hiç binmediğinin tespit edilmesinin çocuk oynacağı olduğunu, ancak bunun peşindekileri biraz geciktireceğini açıklamıştı. Ancak bir otobüste bulunması, özellikle de Rusty'nin biletini gösterip otobüse binmesini sağladıktan sonra otobüs hareket etmeden önce sıvışıp gittiği düşünülürse, bunu tespit etmek çok daha zor olacaktı.

Umarım onu arayanları New York'a yönlendirir.

Zoe itiraf etmeliydi ki, Rusty'nin işi başından aşkındı. Uzun zamandır diğer kadının bir dahi olduğunu düşünüyordu ama bu

bunu pekiştirdi. Rusty sadece sokak akıllısı değildi, hatta Akademik olarak zeki, her ikisi kesinlikle kanıtlanmıştı. Kadının bilgisayar gibi bir beyni vardı, her olasılığı hesaplıyor ve mümkün olduğunca çoğuna hazırlanıyordu.

Zoe kendini zeki bir kadın olarak görüyordu.

Mevcut kanıtlar onun gelmiş geçmiş en aptal kadın olduğunu kanıtlıyordu ama Rusty'nin keskin zekâsı ve etkileyici teknik becerilerinin eline su dökemezdi. Belki de ozmoz yoluyla öğrenebilir, Rusty'nin bilgisinin çoğunu özümseyebilirdi. devam etme zamanı gelmeden önce.

Bu düşünce onu anlık bir üzüntüyle doldurdu. O yapmamıştı Rusty'nin büyük ailesiyle bile tanışmıştı ama daha şimdiden en iyi arkadaşını, Marlene'i ve ona çok nazik ve cömert davranan Frank'i terk etme düşüncesi onu yalnız ve korkmuş hissettiriyordu.

Kıçını hemen merdivenlerden aşağı indirmezsse Rusty ve Marlene'in büyük olasılıkla ona saldıracağını biliyordu. oda onu aşağı çekecekti, yemin etmesine rağmen aceleyle aynada kendine son bir kez baktı ve

sonuç karşısında şaşkına döndü. Hayır, eski haline benzemiyordu. Neredeyse güzel görünüyordu.

Yüzündeki şaşkınlık ifadesini silerek
Sonra içindeki kargaşayı belli etmeyen sakın bir gülümseme yerleştirerek aceleyle merdivenlerden indi ve Rusty'nin sabırsızca ayağına vurduğunu gördü.

"Tanrıya şükür," diye mırıldandı Rusty. "Ben sadece Marlene'i çok uzun süre oyaladı. Neyse ki torunlarından biri daha geldi de, son kalanları da toplamadan önce bize birkaç dakika nefes aldırdı."

Rusty ona değerlendirici bir bakış attı. "Hazır mısınız?"

Zoe derin bir nefes aldı, birinin kalbinin göğsünde hızla attığını görebileceğinden emindi ve başını salladı.

Rusty onun elini tuttu ve sıktı. "Muhteşem görünüyorsun, Zoe. Kendin gibi görünüyorsun."

"Tanrıya şükür," diye alay etti Zoe. "Başka birine benzemekten nefret ederdim."

Rusty sırtıttı ve sonra kolunu Zoe'nin kolunun altına sokarak onu arka güverteye açılan Fransız kapılarına doğru yönlendirdi.

"Prova ettiğimiz her şeyi hatırlayın. Basit ve hafif tutun. Senaryodan sapmayın," diye mırıldandı Rusty.

"Burada kimseden korkmanıza gerek yok ama onlar hikayenizdeki herhangi bir tutarsızlığı fark ederler. Bunun için eğitilmişlerdir. Ayrıntılara dikkat ederler ve hiçbir şey gözlerinden kaçmaz."

Rusty onu yeni kimliği ve uydurma geçmişiyle ilgili ayrıntılar konusunda durmadan sorguya çekmişti. O kadar ki Zoe

uykusunda bile ezbere bilirdi. Ama şimdi Rusty'nin, kardeşlerinin tutarsızlıkları, hataları, tutarsızlıkları tespit etmek için nasıl eğitildiklerini anlatmasını dinlerken kendine güveni sarsıldı.

"Tanrım, bunu yapamam," dedi ve Rusty'yi kısa bir süre geri çekti.

Kalbi hızla çarpıyordu, göğsünden fırlamak üzereydi.

Hava yolunun daraldığını hissedebiliyordu ve eğer denerse

Konuşmak isteseydi, sadece duyulamayan bir hırıltı çıkardı.

"Ya ?" diye sordu panikle karışık bir fısıltıyla, bakışlarını sağa sola çevirerek duyulmadı.

"Sakin ol," dedi Rusty yatıştırıcı bir sesle. "Basit tut, hatırladın mı? Ne kadar karmaşık hale getirirseniz, kendinizle çelişme olasılığınız o kadar artar. Genellemelere odaklan ve ayrıntı yok. Kendi mahremiyetlerine başkalarınınkine burnunu sokmayacak kadar değer veriyorlar. Hadi ama. İnsanlar

bakmaya başladılar bile. Sizi tanıştırmam gerekiyor."

Nabızı hâlâ çılgınca atarken, Rusty'nin yanına doğru adım atmasına izin verdi ve yüzüne, nasıl hissettirdiğini tam olarak bilene kadar aynada sayısız kez uyguladığı sakın gülümsemeyi yapıştırdı ve inandırıcı olup olmadığını anlamak için sonuçları görmeden bunu yapabildi.

Marlene aceleyle geldi, ilk önce onu kucaklarken gülümsüyordu.

Önce Rusty, sonra da Zoe'ye kocaman sarıldı. Zoe gözlerini kapattı,

Marlene'in sarılışının tadını çıkarıyor ve bir an için bunun kendi hayatı olduğunu hayal ediyordu. Onun ailesi. Annesi.

İnsan Marlene'in onları haftalardır görmediğini, hatta bir saat önce bile görmediğini düşünebilirdi, ama sonra tüm ailesine aynı şekilde davranıyor gibi görünüyordu ve Rusty'nin ona ailelerinin son zamanlarda yaşadıklarıyla ilgili anlattığı hikayelerle

Zoe, Marlene'i her anı değerli kıldığı için suçlayamazdı.

Marlene'in oğullarından, gelinlerinden birine son kez ne zaman sarılacağını kim bilebilirdi ki?

Torunları ya da evlat edindikleri "başiboşlar", Marlene'in hiçbirini şiddetle onaylamamasına rağmen

"civcivler" başiboş olarak adlandırılıyor.

Kelly'ler belli ki hayatlarının her bir değer vermiş ve mutluluklarını kutlamışlar. Ondan önce

tüm dünya onun etrafında parçalanmıştı - tüm sahte Ertesi gün kalkmayı hafife almıştı. Ama o zamanlar hafife alacağı pek bir şey yoktu. Bu ailenin yaptığı gibi değil. Yaşayacakları yıkımı hayal bile edemezdi.

Bırakın birkaçını, bir tanesi bile bir görevden geri dönemezse ve Rusty'nin ona açıkladığı gibi organizasyonlarının yapısı göz önüne alındığında, bu kesinlikle

bütün bir ekibin öldürülmesi imkansızdı. Tek bir yanlış adım, tek bir yanlış karar yeterliydi. Bir pusu ya da geçmişlerinden kin besleyen biri.

Marlene kendini kollarından nazikçe kurtarıırken bile istemsiz bir ürperti duydu. Zoe kızardı ve kaçırdı, Marlene'in

Kucaklaşmayı o başlatmış, o devralmış ve yaşlı kadına çok uzun süre sarılmıştı.

Ama Marlene onun ellerinden birini tutup, dikkatini Rusty'ye çevirmeden önce her şeyin yolunda olduğunu söylemek istercesine sıkıldığında sadece nazik bir anlayış ve yumuşak bir gülümseme vardı.

"Zoe'yi herkese tanıtmakla ilgileneceğine inanıyorum. Masaya koymak için yan ürünleri getirmeye başlamanın gerekiyor çünkü Frank etin ızgaradan çıkarılmaya hazır olduğunu söylüyor."

"Oh, size yardım edeceğim Bayan Kelly," dedi Zoe hevesle. Bir kez daha arka bahçede dikilen insan denizinden kaçmaya çalıştığını fark etti.

"Teşekkür ederim canım ve lütfen bana Marlene ya da Anne de. Bayan Kelly dışında her şey, daha önce de defalarca söylediğim gibi."

Azarlamayı kahkahayla yumuşattı, gözleri parlıyordu.

"Ama gerek yok. Oğullarım bunun için var. Bu günü kadınların dinlenme günü ilan ettik ve böylece erkekler çocuklara bakıp yemek hazırlama işiyle ilgilenirken tüm eşler hak ettikleri bir dinlenmeye çekiliyorlar."

Zoe kaşlarını çatı. "O zaman neden sen de ara vermiyorsun? Bütün sabah yemek hazırlamak ve hazırlanmak için çalıştın. Ara vermeyi hak eden biri varsa o da sensin."

"Çok haklı bir noktaya değindi," dedi Rusty kendini beğenmiş bir tavırla. "İçinizdeki kontrol manyağını öldürdüğünü biliyorum ama kendi kuralınızı ihlal ediyorsunuz. Bu nedenle, sana bir kural göstereceğim."

torunlarının olacağı en yakın sandalyeye İsteyebileceğiniz tüm eğlenceyi size sunmaktan heyecan duyuyorum. Adamların bu işi hallettiğinden emin olacağım. dinlen."

Marlene irkilmiş görünüyordu ve sonra tartışmak için ağzını açtı. "Ama-"

"Aması yok," diye araya girdi Rusty, evlatlık annesini en yakın çim sandalyeye doğru yönlendirmeye başlamıştı bile.

Marlene'in yüzündeki ifade paha biçilemezdi ve toplantıdan alkış sesleri yükseldi. Zoe irkildi, herkesin bu konuşmanın tamamından haberdar olduğunu fark etmemişti. Sadece bu değil, hepsi Zoe, Rusty ve Marlene'e yaklaşmıştı ve şimdi sadece birkaç adım ötede duruyorlardı. Uzakta.

"Vay be Rusty," dedi Rusty'nin kardeşlerinden biri olması gereken iri yarı, kaslı bir adam. "Hepimizin yüreğine korku salan hep Ma'ydı, ama şimdi asıl korkunun Ma olduğunu düşünmeye başlıyorum.

Zalim sensin ve hepimiz tir tir titremeliyiz."

Rusty gözlerini devirdi. "Oh lütfen."

Sonra Zoe aniden kendini öne itilmiş buldu, böylece inanılmaz derecede uzun boylu, çok kaslı adamla karşı karşıya geldi.

"Garrett, bu Zoe, üniversiteden bir arkadaşım. Zoe, bu Garrett, tarikatın en yaşlı ikinci kardeşi."

Adam güldü ve sonra elini ona uzattı. Vücudundaki her kası sarmış gibi görünen ihanet dolu titremeleri kontrol etmeye çalışarak elini adamın avuçlarının içine doğru kaydırды. Adamın elini son derece nazik bir şekilde tutması ve gülümsemesinin içten olması onu şaşırttı.

"Tanıştığımıza memnun oldum, Zoe. Ailemize hoş geldin. Rusty'nin bize saygısızca söylediği gibi, annemin seni tarikata çoktan alıştırdığından hiç şüphem yok."

"Ben de sizinle tanıştığıma memnun oldum," diye mırıldandı Zoe. "Rusty bana hepiniz hakkında o kadar çok şey anlattı ki sanki sizi zaten tanıyormuşum gibi hissediyorum."

Anında içten içe bir inilti duydu. sana, aptal. Rusty'nin yapma dediği şeyi yap. Kendini pazarlık ettiğinden daha fazla. Ama Garrett'ın dişleri daha da parladı ve kız kardeşine doğru bir kaşını kaldırdı.

"Umarım hepsi iyi şeylerdir. En yakışıklı ve en zeki kardeş olmam gibi."

Şu anda Zoe ve Rusty'nin etrafını saran gruptan boğulma sesleri geliyordu.

"Sanırım operasyonun Donovan olduğunu söylemişti," dedi Zoe, kendini tutamayarak, rahatlayarak ve onun alayına karşılık veriyor.

"Benim," dedi başka bir adam öne çıkarken.

Şaşkınlık içinde elini sıkmak yerine ona nazıkçe sarıldı ve sonra dönüp

Rusty onu önce karısıyla, sonra da iki çocuğuyla tanıştırmış, ancak onların aslında Eve'in üvey kardeşleri Travis ve Cammie olduğunu açıklamıştı.

Zoe her bir ismi ve yüzü hafızasına kazımaya çalıştıkça kısa süre içinde her şey birbirine karıştı. İsimleri zaten biliyordu ama şimdi her bir aile üyesiyle hangi yüzün uyumlu olduğunu hatırladığından emin olması gerekiyordu. Daha tanışma faslı bile tamamlanmadan, solmaya başlamıştı. Daha önce hiç bu kadar hoş karşılanmamış ya da evindeymiş gibi hissettirilmemişti.

tamamen yabancılar. Yani, herhangi biri tarafından, herhangi bir yerde, bu konuda. durum, aile dinamikleri gibi basit bir konuda tamamen cahil olduğu gerçeğini bir kez daha gözler önüne seriyor ve kalbine dayanılmaz bir acı veriyordu.

Ama sonra hemen yan tarafta duran ve henüz tanışmadığı başka bir adamı fark etti. Bunalmış beyniyle bunun kim olabileceğini araştırdı, ama tüm

Aile isimleri -ve Tanrım, bir sürü vardı- birbirine karışmıştı ve bırakın ilk gelenleri, tanıştırıldığı son birkaç kişiyi bile zor hatırlayabiliyordu.

Tam bu sırada adam bir adım öne çıktı, yüz ifadesi diğerlerininkinden daha . Sanki onu inceliyormuş ve bir tutarsızlık bulmuş gibiydi. Onun Karşılama diğerlerininki kadar otomatik görünmüyordu ve kaslarını titretmekle tehdit eden ezici gerginliğe teslim olmamak için hemen gerildi.

"Ve bu da kardeşlerimin sonuncusu," dedi Rusty Zoe'nin içindeki kargaşadan habersiz, neşeyle. "Joe, Nathan'ın ikizi, ikisinden birkaç dakika kadar büyük olanı."

Adamın eli, uzattığını hatırlamadığı avucunun üzerinden kaydı. Ani bir farkındalıkla kuşatılmıştı, tuhaf bir his vücudundaki her bir kasın içinden geçiyordu. İfadesi anlaşılmaz olsa da, dokunuşu son derece nazikti, sanki onun dehşetini hissedebiliyordu. Ve konuştuğunda, her şey Tüm vücudunu saran bir ürpertiye bastırmak için elinden geleni yaptı. "Evimize hoş geldin Zoe," diye mırıldandı.

BÖLÜM 5

"Rusty'nin arkadaşı hakkında tam olarak ne bilen var?" Joe, Donovan'la birlikte bir kenarda durmuş Rusty ve Zoe'yi izlerken kaşlarını çatarak sordu.

İki kadın diğerlerinden uzakta sessizce sohbet ediyordu ama Zoe bakışlarının sık sık diğerlerinin üzerinde gezinmesine izin veriyordu.

Joe'yu rahatsız eden, kızın gözlerinde görebildiği şeydi. Göremediği şey

bakışlarındaki yansıma onu daha da rahatsız etti.

Bir şeyler ters gidiyordu ama ne olduğunu anlayamıyordu. Rusty'nin tüm ailesini araştırdığı belliydi ama boş bir merak ya da gerçek bir ilgi yerine

en olası nedenler olsa da, endişe ve korku gördüğüne yemin edebilirdi. Sanki tam anlamıyla omzunun üzerinden bakıyor ve bir tür sürpriz saldırı bekliyormuş gibiydi ki Rusty'nin arkadaşına kardeşleri hakkında en azından temel bilgileri vermiş olduğu düşünülürse bu çok saçma olurdu. Belki de görmeyi beklediği şeyi görüyordu. Ne

Görünüşe göre, Zoe'nin ürkek davranışlarını sadece ve sadece o yansıtıyordu.

kardeşler ya da ekip üyelerinin dağınıklığı

Hem kendi ve Nathan'ın ekibinden hem de Steele'in ekibinden mevcut olanlar, içlerindeki dırdırı paylaşıyor gibiydi.

her saniye daha da agresifleşiyordu. Ve eğer kardeşlerinden ya da takım arkadaşlarından biri bir an için aileleri, eşleri, çocukları ve arkadaşları için bir tehlike varsa, boş durmazlar ya da

uygun bir zamanda. Bu da Joe'nun Rusty'nin arkadaşına yönelik inceleme ve şüphelerinde tek başına olduğu anlamına geliyordu.

Donovan kıkırdadı ve kardeşine dirsek attı. "Bunun annemin sana karşı planlarından biri olduğundan mı endişeleniyorsun?"

Joe bıkkınlık dolu bir ses çıkardı. Bu bile Aklından geçti, ama şimdi Donovan bundan bahsettiğine göre, hepsi bu olabilir miydi? Bu bir tuzak mıydı? Neredeyse inkâr ederek başını sallayacaktı. Hayır, burada şey bu değildi. Zoe'den aldığı elektrik hiç de öyle değildi.

"Bir kez olsun ciddi olabilir misin? Söylenenlere göre, Rusty'nin bu arkadaşından bahsettiğini bile kimse duymamış. Birden annemi aradı ve onu belirsiz bir süre için ziyarete getireceğini söyledi. Bilmiyorum, dostum.

Doğru olmayan bir şeyler var. Ürkek ve son derece gergin görünüyor. Tanıştırma sırasında göz teması kurmayı zar zor başardı ve eğer benim çöküşüm olması gerekiyorsa, en ufak bir ilgi göstermedi. Aslında, tüm isimleri ve yüzleri öğrendikten sonra yeterince hızlı geri çekilemedi."

Donovan homurdandı. "Onu suçlayabilir misin? Ailemiz iyi günümde beni çok korkutuyor. Sen hiç Tüm Kelly klanı tarafından aynı anda kuşatılmaktan utandığını ve bunaldığını mı düşündünüz? Sanki bu işe alıştırmış gibi değildi. Zavallı kadın için üzülüyorum. O sadece birkaç gün sonra köpekbalıklarına atılmıştı. geldi."

Joe homurdandı. "Ne olduğunu tam olarak anlayamıyorum ama bir şeyler bana pek iyi gelmiyor."

"Bunun onun güzel kadın olmasıyla, çarpıcı bir gülümsemeye sahip olmasıyla, birkaç kez gerçekten büyük bir erkek sürüsü tarafından kuşatılmaktan duyduğu dehşeti bırakmasıyla ve

Onunla ilgilenmek için çırpınan çocuklar karşısında tamamen şaşkındı. Bana sudan çıkmış balık gibi görünüyor. Muhtemelen korkmuştur, kardeşim. Onu biraz rahat bırak."

Ağabeyinin yumuşak azarlaması karşısında Joe kendini birinci sınıf bir pislik gibi hissetti. Van muhtemelen haklıydı. Kelimenin tam anlamıyla

hiçbir ön uyarı olmadan kurtların önüne atıldı. Ve Van

başka bir konuda da haklıydı. Ailesi Göz korkutucu. Yüksek sesle, gürültülü. Saygısız, ve bazen, düpedüz iğrenç. Ama başka türlüünü de istemezdi. Bir yabancı muhtemelen ailenin geri kalanı gibi hissetmeyecek ve muhtemelen bunu ortalama, normal bir durum olarak görmeyecekti.

Aile.

Bakışları bir kez daha onu bulduğunda bile düşünceleri onun hakkında yaptığı ve hala yapmakta olduğu gözlemlere döndü

kalabalığın içinde daha fazla. Onu bir mıknatıs gibi kendine çekti ve

Zaten onu bulmanın, onu tekrar görmek için hangi yöne bakması gerektiğini bilmenin esrarengiz bir yolu vardı.

Sessiz, abartısız bir şekilde güzeldi. O doğal görünüyordu, olmadığı biri gibi makyaj yapmamıştı. Hatta

Kusursuz tenini süsleyen belli belirsiz çiller cazibesine cazibe katıyordu. Sağlıklı, hatta masum görünüyordu ve

Van, boyundan büyük bir çıkarımda bulunmuştu. Rusty onu batması ya da yüzmesi için derinlere atarken ne düşünüyordu?

Nedense Joe'nun ilgisini çekmiş, merakını uyandırmıştı, bunu hiçbir kardeşine itiraf etmemişti.

Özellikle de annesine. Taşınması, anlaşması, yuva kurması, evlenmesi ve yeni bir hayata başlaması için her şeyi yaparlardı.

Hali hazırda artan sayılarına eklemek için daha fazla torun üretmek.

Ama Zoe'nin kimsenin onu izlemediğini düşündüğü anlarda gözlerinde beliren hüznün göğsünün sıkışmasına neden oldu.

Zoe'nin

her seferinde başını eğip kendini ilgi odağından uzaklaştırmaya çalışıyordu.

ona yönlendirdi. Hayır, bu çöpçatan annesi tarafından hazırlanmış bir plan değildi, çünkü Zoe

Etrafta durduğu süre boyunca ona doğru baktı, vücut dili rahatsızlığını belli ediyordu.

Bu koruyucu içgüdülerini harekete geçirdi ve bunu fark ettiğinde kaskatı kesildi.

"Siktir git," diye mırıldandı nefesinin altında.

Ondan etkilenmişti. Ve sadece cinsel anlamda değil. İlgisi basit bir meraktan daha fazlasıydı. O bir bilmeceydi,

Ve hoşlanmazdı, özellikle de ailesinin ortasında var olanlardan. Kızın ona bir bakışını bile esirgememiş olması da cabasıydı.

Tanıştırılma sırası ona geldiğinde çekingen bir selam verdi.

Onun hasarı neydi? Hikayesi mi? Onda insanlığın sunabileceği en kötü şeyleri görmüş birinin bakışı vardı ve Tanrı biliyordu ki bu bakışı çalıştığı yıllarda yeterince sık görmüştü.

Orduda ve şimdi KGI'da yüzüne neyin biliyordu. Öğrendiği bir şey varsa, o da diğerlerinden çok daha kötü durumlara katlanan kadınların kırıldıklarını anlamak için sadece onlara bakmak yetmeyeceğiydi. Hayır, onlar

Lanet olası kalbini kıran şeyi örtbas etti. Kendilerini sadece iradeleriyle bir arada tutanlar ve

Çaresizlik ve asla pes etmeyeceklerine dair kendilerine verdikleri yemin onları dünyanın önünde parçalanmaktan alıkoyuyordu. Zoe'ye çok benzeyen, dışarıdan bakıldığında güzel, zeki ve önünde koca bir hayat olan genç bir kadından başka bir şey olduğu asla tahmin edilemeyecek kadınlar. Ama gözlerinin içine baktığı o birkaç bakış -doğrudan ruhuna açılan bir pencere olmuşlardı- ona bu kadının cehennemde olduğunu söylüyordu

hayatının bir noktasında.

İnkâr, içinde keskin bir şekilde yükseldi. Hayır, ailesi için bir tehdit olmadığından emin olmak istemenin ötesinde, onunla en ufak bir ilgisi yoktu. Sadece merak ediyordu. Ne zaman

Rusty'yi kenara çekip Zoe'nin hikâyesinin ne olduğunu soracaktı. Sonra ani saplantısı

Çözüldüğünde, daha birkaç gün önce ikizi ona sıradaki düşecek kişi olduğu için bok atarken ana hatlarını çizdiği türden bir hayata geri dönecekti. Hakkında hiçbir şey bilmediği bir kadına herhangi bir şekilde ilgi duyduğu, hatta duygusal olarak yatırım fikrinin saçmalığı karşısında homurdanmasını güçlkle engelledi.

Öyleyse neden onu kollarının arasına alıp teselli ve güven verme dürtüsüyle kuşatılmıştı? Burada güvende olduğunu bilmesini sağlamak mı? Kimse ona zarar vermeyecekti.

ailesinin bağına sıkı sıkıya bağlı olduğu sürece.

Belli ki kardeşlerinin mide bulandırıcı Karılarına duydukları hayranlık ve onların her türlü kaprisinin esiri oldukları gerçeği, cenneti ve bu süreçte kendilerini tamamen aptal durumuna düşürüyorlar -Sevdikleri kadınları mutlu etmek için. Henüz böyle bir bağlılığa imza atmaya hazır değildi. Henüz herhangi bir kadın için özgürlüğünden vazgeçmeye hazır değildi, ama yine de kimse bir kadına hafif bir ilgi gösterdiğini, hatta Onu öpmenin nasıl bir olacağını düşünmek, bekârlık günlerinin sona ermesine benziyordu.

Öpücük mü? Tanrım. Şimdi bir kadını öpmeyi hayal ediyordu. daha birkaç dakika önce tanıştığı kadın mı? Etrafında olup biten bu gerçek aşk festivalinden kendisini ayırması gerekiyordu.

Bu bok bulaşıcı olabilir. Ethan bir kez Rachel geri döndü ve ardından Sam kış üstü düştü, bu bir domino etkisi yarattı kardeşlerinin her biri, takım arkadaşlarının çoğundan bahsetmiyorum bile, hızla aynı şeyi takip etti.

Ziyareti bitene kadar Zoe'den uzak durmaya özen gösterecek ve sorun çözülecekti.

Ama yine de bir şeylerin ters gittiğine, her şeyin görüldüğü gibi olmadığına dair o rahatsız edici his vardı. onu rahatsız ediyordu. Ya bir tehdit varsa? Rusty'nin arkadaşıyla ilgili bir şeyler olduğundan şüpheleniyorsa, kendini ayırmak ve ortalıkta görünmemek oldukça aptalcaydı.

Belki de buralarda daha sık takılmaya başlamalıydı. Hatta belki çıkma bile teklif edebilirsin. Bir randevu zor Bu arada Van'ın Zoe Kildare hakkında biraz araştırma yapmasını sağlayabilirdi. Herhangi bir kırmızı bayrak diye. Ne de olsa ilk görevi ailesi ve onların korunmasıydı.

Zoe'ye dönüp baktığında onun artık tek başına durduğunu gördü,

Tedirgindi, Rusty'yi arıyormuş gibi başını her yöne çevirirken gözlerinde panik parlıyordu. Düşündüm de, Rusty barbekü boyunca onun yanından hiç ayrılmamıştı. Peki Rusty şimdi hangi cehennemdeydi ve neden Yabancıların arasında tek başına durmaktan olduğu belli olan arkadaşını terk mi etti?

bakarsanız, neden umursuyordu ki? En kısa sürede suçluluk duygusu tarafından kuşatıldığını düşündü. Eğer bu kişi baldızlarından biri ya da ekip üyelerinden birinin eşiye yalnız olmadığından emin olmak için yanına gitmeyi iki kez düşünmezdi. Ona iyi olup olmadığını ya da bir şeye ihtiyacı olup olmadığını sorar, sonra da istediği her şeyi almak için kıcını yırtar atardı.

Ama o kadınlar alındı. Yasak bölge. Ve o hissetti her karşı gerçek bir sevgi ve şefkat besliyordu. Tıpkı kocaları gibi, Joe da KGI'nın kendilerinin olduğunu iddia ettiği kadınlardan herhangi biri için dünyada her şeyi yapardı. O kadar aşağılık biri miydi ki, sadece seçkin bir grup kadını önemsiyor ve diğer tüm kadınlara kadınlara karşı bu kadar kayıtsız ve küçümseyici mi?

Joe daha iyi düşünemedi ileri atıldı ve artık elinde bir içecek tutmadığı için ona yaklaşmak için bahane olarak bir bardak limonata aldı. Joe'nun yaklaştığını fark etmedi bile, çünkü o kadar dalmıştı ki çevresini inceliyordu. Çalışmak pek bir şey değildi Çalışmak ilgiyi ya da en azından çevresinde olup bitenler hakkında daha fazla şey öğrenme arzusunu ima ettiği için uygun bir tanımlamaydı. Zoe bakışlarını sürekli kalabalığın üzerinde gezdiriyordu, Sanki önemli bir şeyi kaçırmaktan korkuyormuş gibi gruplar arasında hızla hareket ediyor, ancak saniyeler sonra geri dönüyordu.

Alnına kalıcı olarak kazınmış gibi görünen ve gözlerine yansıyan korkuyu başkalarının da kendisi kadar kolay görüp göremediğini ya da bunu fark eden tek kişinin kendisi olup olmadığını merak etti.

taktığı şeffaf maskenin ötesine bakmaya zahmet etmedi. Tüm vücudu tedirginlik içindeydi ve gergindi. Parmakları sıkı toplar halinde kıvrılmıştı.

kot giymiş kalçalarına çarpıyordu ve sanki savaş ya da kaç içgüdüleriyle savaşıyormuş gibi görünüyordu. Parasını uçuşa yatırmıştı. Biriyle dövüşmek için fazla kırılgan görünüyordu ve

gözlerindeki dehşete bakılırsa

Tüm iri yarı Kelly kardeşlerle tanışınca, uçmanın tek geçerli kaçış yolu olduğunu fark etti.

Oh, evet. Joe, Rusty'yle ciddi bir İsa'ya dönüş toplantısı yapacaktı ama önce Zoe'yi, onu gafil avlamak için pusuya yatmış bir canavar olmadığına ikna etmek için elinden geleni yapacaktı.

Adam yaklaştıkça adımları yavaş ve ölçülüydü ama kadın hâlâ onun varlığını fark etmemişti. Kaşlarını çatı, Çünkü görüldüğü kadar dehşete düşmüş bir kadın için, kendisine yönelik potansiyel tehdidin korkutucu derecede farkında değildi. Muhtemelen kaçabileceği kadar uzaktakiler için çok endişeliydi ve diğerlerine hiç dikkat etmiyordu. Joe şimdi ondan sadece bir adım ötede duruyordu.

Onu fazla ürkütmek istemediği için boğazını temizledi. Kötü bir şekilde. Yaklaşırken daha açık davranmadığı için anında pişman oldu. Birkaç dakika önce ona seslenmediği için. bir metre . Yanaklarından renk süzüldü ve onu beti benzi attı ve irkilerek hızla geri çekildi. Neredeyse güverteden havaya doğru adım .

Joe, kadın yere çakılmadan önce kolundan tutmak için hamle yaparken bile bir dizi küfür savurdu. Bu Çok büyük bir düşüş değildi, ama çok küçük ve kırılgan görünüyordu. Böyle bir düşüş kolayca kırık kemik ya da kemiklerle sonuçlanabilirdi. Parmakları kızın bileğinin etrafında kıvrılmayı başardığında rahatladığı hissediliyordu ve kızın yumuşak acı çığlığından nefret ederek onu sıktı, buna kendisinin sebep olduğunu biliyordu ama asla bırakmayacaktı.

Onu güvenli bir yere çekti ve her iki ayağı da tekrar güverteye dikilene kadar bırakmayı reddetti. Kendisini onun arkasında konumlandırarak, tekrar düşme ihtimaline karşı bir bariyer oluşturdu.

Ellerini avuçlarının içine alırken bile şaşkınlıkla ona bakıyordu.

Kelepçelediği bileğini, rahatsızlığı hafifletmeye çalışır gibi ovuşturdu. Kaşlarını çatı, bu düşünmeden nefret ediyordu. çok sertti, ama lanet olsun, eğer onu yakalamasaydı çok daha kötü yaralanabilirdi.

Yavaşça, onu telaşlandırmamak için bileğine uzandı ve ilk başta direndi, gözleri irileşti, ama adam ısrar etti, nazikçe çekerek serbest bıraktı. Görmek için çevirdi Parmak izleri kızın solgun teninde kırmızıydı. Şimdiden bir çürük gölgesi belirdi ve nefesinin altında şiddetle küfretti.

"Seni incittiğim özür dilerim," dedi alçak bir sesle, başparmağını yatıştırıcı bir şekilde izlerin üzerine sürerken bile. "Seni dünyada incitmezdim Zoe, ama düşmene izin veremezdim."

Şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı ve sonra yavaşça gevşedi, omuzları hafifçe sarktı ve gerginlik adamın dikkatle tuttuğu bileğini terk etti.

"Önemli değil," dedi boğuk bir sesle. "Sadece beni hazırlıksız yakaladı. Ne yaptığımın farkında bile değildim. Düşmeme izin vermediğin için teşekkür ederim."

Joe gülümsedi. Gerçekten gülümsedi. Ona bakarken en son ne zaman böyle gülümsediğini hatırlayamıyordu. Joe'nun tepkisini incelerken gözleri biraz daha büyüdü ve vücudunu hafif bir ürperti kapladı, hâlâ yumuşak tenini okşayan parmaklarının altında ürpertiler patlak verdi.

"Başımızın üstünde yerin var. Burada güvendesin, Zoe. Kimse, özellikle de ben, düşmene izin vermeyeceğiz. Umarım buna inanıyorsundur. Eğer inanmıyorsan, sanırım bunu sana kanıtlamam gerekecek."

Kaşları çatıldı. "Neden güvende olmayayım ki?"

"Bu çok güzel bir soru," diye mırıldandı. "Belki de sadece senin cevaplayabileceğin bir soru."

çattı ve bileğini adamın elinden çekti. Adam temasın aniden kesilmesi karşısında protestosunu güçlkle bastırabildi.

"Rusty'yi gördün mü?" diye sordu endişeyle. "Uzun zamandır ortalarda yok."

Joe etrafa bir göz attı ve aşağıdaki manzarayı görünce yüzünü buruşturdu

Rusty ve Sean biraz uzaktaydı. Rusty'nin kaşlarını çatmasına bakılırsa, ikisi her ne tartışıyorsa pek de hoş değildi.

"Sanırım şu anda oldukça meşgul. Ama ben seninle kalacağım, Zoe. Konuşmamıza bile gerek yok. Ben sadece Rusty dönene kadar burada bekle. Seni nasıl rahat ettirecekse."

Hemen hayır demedi ama bu ihtimal karşısında heyecanlanmış da görünmüyordu. Bakışları etrafı taradı Yaklaşık yüzüncü kez ve kimsenin ona ve Joe'ya en ufak bir ilgi göstermediğini fark ettiğinde rahatlamış görünüyordu.

"Peki ne kadar planlıyorsun?" diye sordu, konuşmayı bilerek tarafsız bölgeye yönlendirerek.

Ya da öyle sanıyordu.

Gözleri bir kez daha temkinli, neredeyse paniklemiş bir hale geldi ve donup kaldı, tamamen hareketsizleşti. O kadar hareketsizdi ki nefes aldığından bile emin değildi. Ona neler oluyordu böyle? Ve neden herhangi bir soru, ne kadar zararsız olursa olsun, ona onu eritmek mi?

Rusty ile yapmayı planladığı konuşma hemen gerçekleşecekti. Küçük kız kardeşini duyulmayacakları bir yere götürür götürmez, o da ağzındaki baklayı çıkaracaktı. Her şeyi. Çünkü bu durumda çok yanlış bir şeyler vardı. Üniversite arkadaşından basit bir ziyaret mi? Neredeyse yüksek sesle homurdanacaktı. Zoe bir şeyden ya da birinden korkuyordu - hayır, dehşete düşmüştü ve sadece üniversite arkadaşıyla birkaç gün kalmıyordu. Saklanıyordu, korkuyordu her an keşfedilebilir ve bu Joe'yu kızdırır.

Ona kızgın değildi. Böylesine güzel gözlere dehşet ve onu kendi gölgesinin üzerine atlatan her neyse ya da her kimse ona kızgındı. Ve yapacağı son şey de olsa gerçeği, gerçek gerçeği öğrenecekti.

"Gerçekten bilmiyorum," dedi Zoe usulca. "Uzun zaman oldu Rusty'i gördüğümünden beri. Ondan önce mezun oldum ve

okulda yakın. Onu özledim."

Sonuncusunu acı çekerek söyledi. Sanki Rusty onun tek arkadaşı ve onu gerçekten önemseyen tek kişiymiş gibi.

"Onu tekrar görebildiğim için çok mutluydum ve bana eve gelip onunla vakit geçirmemi, böylece hasret gidermemizi önerdiğinde elbette kabul ettim ama gerçekten bir zaman çizelgesinden bahsetmedik. Sanırım ." Acı alnını kırıştırdı ve gözleri hüznünlendi. "Zorla kabul ettirmek ya da misafirliğimi uzatmak istemiyorum."

Joe düşüncesizce, "Yarın günü birlikte geçirmemize ne dersin?" dedi.

Kelimeler ağzından kaçarken bile kontrol eksikliğine lanet etti.

Ne halt ediyordu bu? Cidden ona çıkma mı teklif etmişti? Tanrı aşkına. İlk önceliği gerçek hikâyeyi ve ailesinin tehlikede olup olmadığını öğrenmek olmalıydı. onun varlığı yüzünden. Tüm bunları onunla bir randevuya çıkmadan da gayet iyi yapabilirdi.

Ama aynı zamanda, içinde derinlerde bir şeyler yerleşmiş gibiydi ve ilk tepkisi ve onun İçine huzur yayıldıkça fevri hareketleri azaldı.

Bakışlarını karşılamak için başını yukarı doğru çekti, gözleri şoktan yuvarlanmıştı, ağzı da benzer şekilde bir O'yu şaşırttı.

"Ne?" diye .

"Size burada harika yerler gösterebilirim. Eyaletin bu kısmı çok güzel. Görülecek ve eğlenilecek çok şey var. LBL'yi hiç duydunuz mu?"

Burnu kırıştı ve başını salladı.

"Göller arasındaki arazi," diye açıkladı. "Göller arasındaki Barkley Gölü ile Kentucky Gölü arasında bir arazi parçası. Burası çok güzel bir yer. Bizon gibi vahşi yaşam için korunan bir sığınak.

ve hatta geyik. İskelemden yüzmeye gidebilir ya da sadece oturup ayaklarımızı suya sarkıtabilir ve tembellik yapabiliriz. Yemek yemek için ölünecek harika mekânlarımız var. Manzara da kesinlikle çok güzel."

Gözlerinde şokun yanı sıra yaşadığı korku da belirgindi. saklamak için çok çalışmıştı. Ona poker suratını korumada tamamen başarısız olduğunu söyleyecek yüreği yoktu. Yüksek bahisli bir oyunda canlı canlı yenilirdi.

"Bana mı teklif ediyorsun?" diye boğuk bir ses çıkardı.

Onun hemen geri çekilmemesini ve geçen sefer zar zor kurtulduğu düşüşü yaşamamasını göze alarak uzandı ve parmaklarını onunkilere doladı, Kendini tehdit altında hissetmesin diye gevşekçe tutunuyordu.

"Sana göstermek için zaman ayırmayı tercih ederim Evimiz dediğimiz bölgenin etrafında. Geldiğinizden beri Rusty ile birlikte annemin evinde saklanıyorsunuz ve bugün dışarı çıktığınız ilk gün. Açıkça görülüyor ki gürültülü, şamatacı ailemden tamamen bunalmışsın. Bir süreliğine uzaklaşmanın senin için iyi olacağını düşündüm. Sadece sen ve ben. Mükemmel bir beyefendi olacağıma söz veriyorum."

Geçmişte birçok kez etkili olduğu kanıtlanmış olan en çekici sırtışını parlattı, ama görünüşe göre bu sırtış kızın dikkatinden kaçmıştı çünkü kız ona şüpheyile bakmaya devam etti.

"Zoe, sana zarar vermeyeceğim," dedi nazikçe. "Buradaki hiç kimse sana zarar vermeyecek. Buradaki herkes seni canı pahasına korur."

Sinirli bir şekilde alt dudağını dişledi, sonra kısa bir süre gözlerini kapattı. "Muhtemelen çok aptalca ama biliyor musun Joe Kelly? Sanırım sana inanıyorum. Yani evet, bölgeyi kişisel olarak gezmek isterim. Buraya geldiğimden beri eve kapandığım için biraz kafayı yedim. Dışarıda bir gün kulağa hoş geliyor."

Sonra gülümsedi. "Seni on birde alırım. Annemi tanıyorsam, bize piknik yemeği hazırlayacaktır, böylece bize hazırladığı şeyi yemek için mükemmel bir yer bulmak için yeterince erken yola çıkacağız. Ondan sonra? İstedığın kadar az ya da çok şey yapabiliriz."

İlk kez gerçekten gülümsedi, gözleri parladı, sürekli olarak görünen gölgeler kökleşmiş kalkma ve . Uzun süre baktı

Gülümsemesinin yüz hatlarını ne kadar değiştirdiğini kelimelerle ifade edemiyordu. O sadece güzel değildi ve daha önce gözlemlediği gibi sağlıklı ve doğaldı. Kesinlikle çok güzeldi.

Lanet olsun. Bu konuda içinde kötü bir his vardı. Diğer tüm erkek kardeşlerinin düştüğü duruma düştüğüne dair çok kötü bir his vardı ve işin kötüsü, artık onlara doğru dürüst bir yüz ifadesiyle bok atamazdı, çünkü şimdi hak iddia ettikleri kadınlara verdikleri tepkileri anlıyordu.

BÖLÜM 6

Marlene nasıl olduğunu görmek için yanına koştuğunda Zoe rahatlamış görünüyordu, yüzünü tararken kaşları çatılmıştı belli ki Rusty'yi arıyordu ve muhtemelen kızına onu terk ettiği için sağlam bir fırça atmak .

misafiri uzun süre yalnız bırakmıştı. Ama uzaktan Rusty ve Sean'ı gördüğünde, Rusty'nin yüzünde kaşlarını çatmış, Sean'ın yüzünde ise bıkkın bir ifade belirdiğinde gözlerini devirdi

ve nefesinin altında anlaşılmaz bir şeyler mırıldandı.

"Zoe'ye eşlik ettiğin için teşekkürler bebeğim," dedi, Joe'ya gülümsüyordu. "Bundan sonrasını ben hallederim." Başıyla Rusty ve Sean'a bir hareket yaptı, Joe'ya yönelik sessiz bir yalvarıştı bu.

Gülümsemesini zorlukla bastırdı ama başını salladı ve döndü

Zoe'nin önünde kendini daha da büyük bir aptal durumuna düşürmeden önce, özellikle de annesi her şeye şahit olacakken. Ayrıca, Rusty ve Sean'ın kafa kafaya vermesi yeni ya da dünyayı sarsacak bir şey değildi. Bu ikisi herhangi bir konuda anlaştıkları gün tüm aile şoktan ölebilirdi. Ayrıca, ikisinin şu anda içinde bulunduğu tartışmayı bitirmek için kendi nedeni de vardı.

Sadece Rusty'nin verebileceği bilgileri istiyordu ve her fırsatta bu bilgileri ondan zorla alıyor ya da Sean'ı onun üzerine salmakla tehdit ediyordu. Rusty çoğu zaman geri adım atmazdı ama söz konusu Sean olduğunda Mümkün olduğunca çabuk geri çekiliyordu. Yeryüzünde onu gerçekten korkutmayı ya da en azından soğukkanlılığını kaybedecek kadar çileden çıkarmayı başaran tek kişi o olabilirdi ve düşüncelerinin ya da duygularının ona ihanet etmesine asla izin vermemeyi çok küçük yaşta öğrenmişti. O bir

Stoacılık dersi. Joe onun dayanıklılığına ve esir almayan tavrına hayrandı ama bu özelliklerin hayatta kalması için neden gerekli hale geldiğinden nefret ediyordu.

Birçok kez, Marlene ve Frank Kelly onu ziyaret edip, ona kesin bir dille şunları söyledikleri anda, boktan üvey babasının kalkıp ortadan kaybolmamış olmasını diledi

Rusty artık onların ve eğer ona bir mil bile yaklaşmaya kalkışırsa bunun bedelini cehennemde ödeyecekti. Joe ve kardeşleri, özellikle de Nathan

Piç kurusunu ziyaret etme ve Rusty'nin maruz kaldığı tüm istismar ve ihmaller için eski usul adalet sağlama fırsatı, daha bir çocukken acı çekmişti.

Joe yaklaşırken Sean'ın sırtı Joe'ya dönüktü, Rusty ise onun gelişini henüz fark etmemiş olmasına rağmen ona bakıyordu.

Yüzü kıpkırmızıydı, gözlerinden öfke parlıyordu ve

Tam ağzını açmıştı, Sean'ı bir kül yığınının çevirmek üzereydi ki birden başını kaldırıp onu gördü.

Ağzını kapattı ama bakışları hâlâ isyankârdı, sanki Sean'a işlerinin bitmediğini söyler gibi bakıyordu.

Joe, "Hey, Rusty," diye şerife varlığını duyurdu.

Sean aceleyle arkasını döndü, yanaklarına renk gelmişti ve Joe onun Rusty'den daha mutlu görünmediğini fark etti. Büyük bir sidik yarışını yarıda kesmiş olmalıydı. Kelly ailesinin toplantısında bulunan herkesi şaşırtacak bir şey değildi bu.

"Umarım bölmüyorumdur, ama merak ettim de Rusty'yi birkaç dakikalığına çal," dedi Joe, sanki kısa bir mesafe ötede duran iki kişiden yayılan bariz gerginlikten habersizmiş gibi rahat bir ses tonuyla.

Şaşırtıcı bir şekilde, Rusty rahatlamış görünüyordu. Ve bu erteleme için minnettar. Şaşırtıcı, çünkü son sözü söylemeyen biri değildi. Ama şu anda

Sean'dan uzaklaşmak istese de, Sean bu kesintiye sinirlenmiş görünüyordu.

"Elbette, Joe," diye cıvıldadı fazla neşeli bir sesle.

Zekiymi, son derece akıllıydı ama aynı zamanda alaycı, yaramaz ve aşırı korumacı erkek kardeşlerine eziyet etmekten zevk alan biriydi. Onun "cazibesinden" ve keskinliğinden kaçabilen sadece iki kişi ebeveynleriydi. Rusty için güneş bu iki insanla doğar ve batardı. Küçükken onlara tapardı.

Çoğu insanı sevmek, hatta onlardan hoşlanmak için bir nedeni yoktu. İliklerine kadar koruyucu ve sadıktı ve evlatlık ailesini herhangi bir şekilde inciten veya onlara saygısızlık eden herkesi parçalara ayırırdı.

Sean, Rusty'ye bakarken, "Daha işimiz bitmedi," diye ısırdı, Rusty'nin ona doğru fırlattığı sert bakıştan bir an bile kaçmadı. Bu öyle bir bakıştı ki, daha küçük bir adamı soldurur ve otomatik olarak taşaklarını tutmasına neden olurdu.

koruma önlemi. "Evet,

Sean, öyleyiz."

"Ne halimiz varsa görelim," diye bağırdı. "Benden sonsuza dek saklanamazsın. Seni bulacağım Rusty ve bu işi bitireceğiz. bir kez ve herkes için konuşma. Ben sabırlı bir adamım ama sen

bir azizin sabrını dener. Güven bana, hiç beklemediğin bir anda orada olacağım ve bu sefer seni kurtaracak kimse olmayacak, kaçmak yok ve gerçeklerden saklanmak yok. Bunu bankaya götürebilirsin."

Joe'nun gözleri büyüdü. Kesin olan bir şey vardı: Buralarda işler hiç sıkıcı olmazdı. Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun. Kardeşleri, KGI'nın diğer üyeleri, hatta eşleri bile düzenli olarak ortalık karışmasa ne yapacaklarını bilemezlerdi.

Sean onun son bir hamle yapmasına fırsat vermeden arkasını dönüp uzaklaştı, Rusty tüm bu süre boyunca onun sırtında delikler açmıştı. Joe neredeyse kıkırdayacaktı ve onun taşaklarının

Onları oldukları gibi seviyordu.

Sean gözden kaybolduktan sonra Joe'ya döndü, başını yana eğmiş, bakışlarıyla onu inceliyordu merakla.

"Naber Joe? Her şey yolunda mı?"

Sonra beti benzi attı ve saatine baktı. "Kahretsin! Kahretsin, kahretsin, kahretsin! Kahretsin ama bu adam beni deli ediyor. Zoe'yi bu kadar uzun süre kendi başına bıraktığıma inanamıyorum. Yarım saattir mağara adamıyla burada olduğumu bilmiyordum. Tanrım, dünyanın en kötü arkadaşı olduğumu düşünüyor olmalı.

"Ona yemin ettim, tüm bu süre boyunca yanından ayrılmayacaktım."

Herkesin güvertede yemek yediği, konuştuğu, eski günleri andığı ve şakalaştığı yere doğru koşmaya başlamadan önce elini onun koluna koydu.

"Zoe iyi, tatlım. Söz veriyorum. Annem gelip görevi devralana kadar ona eşlik ettim. Kimse sana kızgın değil, buna Zoe de dahil."

Huzursuzca kıpırdandı. "Yine de o benim sorumluluğumda ve muhtemelen ona geri dönmeliyim."

Kelly kardeşlerin hepsi patavatsız olduğundan ve Rusty de aynı şeyi benimseyecek kadar uzun süredir onlarla birlikte olduğundan Karakteristik olarak, bilgi almak istediğinde ve bunu hemen istediğinde Zoe konusunu sonsuza dek geçiştirmek için bir neden .

Rusty'nin ne kadar ciddi olduğunu anlaması için kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak "Hasarı ne?" dedi. Sorularını geçiştirmesini ya da yanlış anlamış gibi davranmasını bekleyecek durumda değildi.

yemeyelim, o hiçbirini yapmadı. Onun İfadesi sıkıntılı bir hal aldı ve uzun bir iç çekti, gözleri kederle doldu. Ve öfkeyle.

"Bak Joe, her şeyi bilmiyorum. Henüz pek bir şey bilmiyorum. Umuyorum ki onu buraya getirerek onu rahat ve evinde hissettirerek Sonunda her şeyi bana anlattı. Bildiğim tek şey onun yandığı. Kötü. Bir erkek arkadaştan bahsetmiyorum. Ondan ayrılmak ve yaralarını sarmak için zamana ihtiyacı var öfke devreye girene kadar kendisi için üzülüyor ve sonra taşaklarının bir tepside servis edilmesini istiyor."

Çenesini gevşetmek için zorlamak zorunda kaldı çünkü o kadar sıkı sıkıydı ki dişlerini kırabileceğinden endişe ediyordu.

"O zaman neden bahsediyorsun?" diye sordu tehlikeli derecede yumuşak bir sesle.

Nefes nefese kaldı. "Bakın, daha önce de söylediğim gibi, tüm detaylara sahip değilim. Eğer bilseydim çoktan o orospu çocuğunun peşine düşmüş olurdum. Ama ona çok büyük bir kötülük yaptı. Onu becerdi, ona yakınlaşabilmek için hissetmediği duygulara sahipmiş gibi davrandı. Sanki onun çocukluğuna erişmiş ve tam olarak ne yapacağını, ne söyleyeceğini, nasıl davranacağını ve ona asla sahip olmadığı şeyleri nasıl vereceğini biliyor gibiydi.

ama her zaman umutsuzca istedi. Onunla oynadı ve o da buna kandı çünkü karşılaştırma yapmak için hiçbir temeli yoktu. Adamın oyununu ya da onunla olan tuhaf ilişkisini ya da her şeyi örtbas ettiği gerçeğini görebilecek kadar tecrübesi yoktu.

gizlilik. Her şey için bir bahanesi vardı ve ikna ediciydi. Ve onun nasıl bir piç olduğunu keşfetmesinin tek nedeni tamamen şanstı. Doğru yerde olmak Doğru zamanda doğru yerde olmak ve telefonda onun ne kadar kolay bir hedef olduğundan ve ne kadar aptal, saf ve naif olduğundan bahsettiğine kulak misafiri olmak."

Rusty sözünü kesti, gözlerinde yaşlar parlıyordu. Joe Omuzlarını avuçladı ve onu rahatlatıcı bir şekilde sıkarak tekrar kendisine bakmasını bekledi. Henüz en kötüsünü bile duymadığını hissetti ve çoktan O orospu çocuğunu avlamaya ve o bok kafalının canına okumaya hazırım.

"Başka?" diye sordu sessizce. "Ona başka ne yaptı, Rusty?"

"Onu küçük düşürdü," dedi acı içinde. "Zaten yeterince şey yapmadığından değil, ama onu harap etti.

O

Onu yok etti ve kendine olan güvenini, değer duygusunu elinden aldı. Onu harcanabilir hissettirdi. Bir pislikmiş gibi. Değersiz. Sevimsiz. Seilmeye layık değilmiş gibi. Ben de onun yerindeydim, Joe. Kimsenin başına gelmesini istemezdim. Bunu yapamazsın.

Bunun sizi ne kadar yenilmiş ve umutsuz hissettirdiğini hayal

edin. Ve

Kimsenin içinizdeki o güzel, özverili, cömert ve sevgi dolu kadını göremeyeceğini. O bunu hak etmedi. Başına gelenleri hak etmemiştir. Ona her şeyi sorgulattı.

kendisinden. Güzel ve arzulanan bir kadın olduğundan şüphe etmesine neden oldu. Ve bunun için ondan nefret ediyorum Joe. Ondan nefret ediyorum. Keşke ben de onu kendim öldürebilirdim. Tanrı yardımcım olsun, yarın onunla yüz yüze gelsem, onu soğukkanlılıkla öldürürdüm ve asla

pişmanlık ya da vicdan azabı duymak."

"Ne. Yaptı. O. Yaptı?" Joe homurdandı. "Fiziksel olarak, Rusty. Ellerini kızın üzerine koydu mu? Canını yaktı mı? Orospu çocuğu ona tecavüz etti mi?"

Yorgun bir iç geçirdi. "Ona duygusal olarak tecavüz etti. Ona aşık olmuş gibi davrandı. Ona bir kraliçe gibi davrandı. Ama sonra onun telefonda biriyle konuşmasına kulak misafiri oldu ve adam onun yatakta ne kadar zavallı olduğuna gülüyordu. Ne kadar beceriksiz ve sakar olduğunu. onun ..." Sözünü kesti, yanaklarında renk yükseliyordu. Sonra, meydan okurcasına, izin verdiği için kızgınmış gibi devam etti kendini utandırmak için. "Aletini onun buz gibi amına sokmak zorunda kalmanın bir buzdağını sikmek gibi olduğunu ve bitmeden donmazsa şanslı sayılır."

Joe'nun kaşları çatıldı. Hikayenin bir kısmını kesinlikle görebiliyordu, payına düşenden çok daha fazla pislikle tanışmıştı.

kadınlara ikinci sınıf vatandaş muamelesi yaptılar. Hatta bazıları kadınlara o kadar da "onur" vermiyordu. Onlar tek amacı erkeği gerekli gördüğü şekilde memnun etmek olan menkul mallar, mülkler, kölelerdi.

Ama bu pisliğin Zoe'nin frijit amcığından, ne kadar beceriksiz ve sakar olduğundan yakındığı kısım. Bu hiç akla yatkın değildi ve bu hikâyede bir sürü eksik bulmaca parçası vardı. Eğer Zoe'den bir kadın olarak bu kadar memnun değilse, bu amcık kıçının ne kadar aptal olduğunu daha da kanıtlıyorsa, o zaman neden zahmet ediyordu? Neden onunla beceriksiz ve beceriksiz sekse katlanmak zorunda hissediyorsun? Bir de şu Şanslıyız ki, bu iş bitmeden siki donmazsa?

Bu da ne demek oluyor? Hiçbir anlam ifade etmiyordu.

Ama aynı soruları Rusty'ye yönelttiğinde, Rusty omuz silkti ve ona çaresiz bir bakış attı.

"Zoe son derece özel bir insan," dedi alçak sesle. "Ondan bu kadar çok şey öğrenebildiğime şaşırdım."

Sonra tüm tavrı değişti, ifadesi sertleşti ve aradaki kısa mesafeyi kapattı.

elini kavradı ve ona sıkıca tuttu, gözleri bir amaç ve yoğunlukla parlıyordu.

"O oyun oynanacak biri değil, Joe. Çok kötü yaralandı ve bunu atlatması uzun zaman alacak. Onunla dikkatli bir şekilde ilgilenmelisin, bu yüzden onu kendine aşık etme. O tipik bir kız değil, çık ve sonra yoluna devam et. O kızlar sen daha onlarla ilk kez çıkmadan durumu anlarlar. İyi vakit geçiriyorsun. Onun bir

iyi vakit geçirdim. Sonra yoluna devam edersin çünkü yakın zamanda bir yuva kurmak istemediğini açıkça belirtmişsindir. Ondan uzak dur, Joe. Ona karışık sinyaller gönderme. O çok

Şu anda savunmasız ve tamamen dağılmadan önce ne kadarını kaldırabileceğinden emin değilim."

Ona saldırmamak, Zoe'ye asla zarar vermeyeceğini söylememek için kendini tutması gerekiyordu. Ama aynı zamanda

onun geldiğini anlıyordu. Kahretsin, bir gün önce, söylediği her şeye yürekten katılırdı ve eğer Zoe'nin hikayesini o zaman duymuş olsaydı, bunu yapmazdı.

yeterince hızlı kaçamadı. Bağlılık göstermedi. Henüz değil.

Uzun bir süre için değil. Doğru kadınla yuva kurmayı düşünmek için zamanı vardı ve

Her bir kardeşinin başına bela olan evcimenliğe teslim oldu.

Ama Zoe'den uzaklaşmak ve onun varlığını unutmak istemiyordu. Onu incitmek istemiyordu.

genç hayatında daha fazla acıya neden oldu. Gözetlendiğinin farkında olmadığı kadar savunmasız, korkmuş ve kendinden emin görünmesinden nefret ediyordu. Ve koruyucu

daha önce hiç yaşamadığı içgüdüler ortaya çıkmıştı. kükreyerek yüzeye çıkıyordu. Baldızlarına karşı son derece korumacıydı. Diğer KGI ajanlarının eşleri. Onlardan herhangi biri için tereddüt etmeden canını verebilirdi. Ama hiç bu kadar kişisel bir çıkar hissetmemişti. Hiç tanımadığı ve hiçbir bağlantısı olmayan bir kadının korunması.

Bununla ne yapması gerekiyordu? Bu delice çekim, merak ya da bu savunmasız kadını güvende tutma ihtiyacıyla hareket etmek istese bile, bu çok açıktı Elini bile kıpırdatsa ters yöne doğru hızla kaçacaktı.

Ne zaman karar verecek ki? gerçek bir ilişkiyi keşfetmekle ilgileniyor muydu? Düşündüğü şey bu muydu? Yoksa masumları ve mağdurları korumaya yemin etmiş olan içindeki savaşçı mı bu kırılgan kadına bu kadar acı çektiren şeye karşı ani bir ilgi duymasına neden olmuştu?

Hayır, bu düşüncenin aklına geldiği anda bunun sudan bir bahane olduğunu biliyordu. KGI her on görevden sekizinde vahşileştirilmiş, çaresiz kurbanlarla karşılaşılıyordu ve Kadınlara bu kadar duygusuzca davranılması ve kendilerini yasaların üstünde gören erkeklerin piyonları, eşyaları, malları olarak kullanılmaları onu öfkeliyordu. kazık. Tüm takım arkadaşlarının yaptığı gibi o da içeri girdi ve Bu kurbanlar için adaleti sağladı ve yeni bir başlangıç yapmalarını, hayatlarına yeni bir soluk getirmelerini sağladı. bir zamanlar eziyet yırtıcılar hakkında endişelenmek zorunda kaldılar.

Ama Zoe'nin bir KGI görevi olmasını istemiyordu. Ekibinin safları sıklaştırmamasını ve Zoe'nin her bir insana korku ve endişeyle bakmamasını sağlamasını istemiyordu. Gözlerini. Bunu onun için yapmak istiyordu. Başka hiç kimseye. Ve bunu nasıl başaracağı konusunda kendini çok çaresiz hissediyordu, çünkü kızın kimseye, özellikle de yabancı bir adama güvenmediği açıktı. bir kez tanıştım.

Kararlılık onu ele geçirdi. Adını koymamış olsa da onunla bir tür randevuyu kabul etmişti. Sadece bu olsa bile. ne koymak isterse istesin, eğer bu onu güvende ve emniyette hissettirecekse, onun için sorun yoktu, Özellikle de kendini sarmaladığı katmanları dikkatlice soymak için yalnız kalmasını sağlayacaksa. Her seferinde bir katman. Bu hiç olmadığı kadar sabır gerektirecekti. sahip olduğunu düşündü. Nezaket ya da sabırla tanınmazdı. Asabi bir ikizdi. Siyah-beyaz gören ve mazeretlere pek tahammülü olmayan .

Ne kadar utanç verici olsa da, bu özellikler ona neredeyse dünyada en yakın olduğu kişiyi kaybettiriyordu. Diğer kendisinin yarısı. İkizi, Nathan. Kardeşinin nasıl bir cehenneme katlandığını anlamamıştı. Belki de derinlerde bir yerde bilmek ya da anlamak istememişti çünkü o zaman onu kaybetmeye ne kadar yaklaştığıyla yüzleşmek zorunda kalacaktı. Kardeşini geri istediği an Aylarca süren korkunç işkence ve insanlık dışı yaşam koşullarının ardından kurtarıldı.

En iyi arkadaşı elinden alındığı için kızgın olan ve çok farklı bir adam olarak geri dönen zorba bir pislikti. Joe sadece hayatına devam etmek istemişti. hiçbir şey . Nathan evdeydi, hayattaydı, ailesinin . Özel cehennemi hiç düşünmemiştir. Nathan özgürlüğüne kavuştuktan sonra bile her gün acı çekmeye devam etti. Uyanık olduğu her saat ve daha da kötüsü, kâbusların peşini bırakmadığı kırık uykusunda uğraştığı şeytanlar.

Aynı tavrı Zoe'ye karşı takınamazdı, yoksa onu kaybeder ve bir daha asla geri alamazdı. Ve onun hakkında neredeyse hiçbir şey bilmediği için, yarın ortadan kaybolursa, onu nasıl ve nerede aramaya başlayacağını bile bilemezdi.

Hayatında ilk kez, tüm içgüdülerine karşı gelmek ve kendini sabırlı, anlayışlı ve Zoe'ye her zaman zaman ayırmaya istekli olmaya zorlamak zorunda kalacaktı.

Dünya. Eğer bu onu burada tutuyorsa ve Tanrı bilir nereye kaçmıyorsa, o zaman her şeyi yeniden değerlendirmeye değerdi.

onu o adam yapan tek şeydi.

"Rusty, geldiğini anlıyorum. Ayakta kalan son adam olarak görüldüğümü ve öyle kalmaya kararlı olduğumu biliyorum.

Bu şekilde. Nihai bağlılık fobisi. Zoe'ye zarar vermek gibi bir planım yok. Ama ona baktığımda

Korkmuş, temkinli ve gözlerinde büyük bir korku var. Ve ben hiçbir kadında bu bakışı sevmem. Ben o kadar da piç değilim."

Rusty onun böyle bir şey ima ettiğini inkâr etmeye çalıştığında, onu susturmak için elini kaldırdı.

"Seni hiçbir şeyle suçlamıyorum tatlım. Benim yaptığım sadece onu daha rahat hissettirmek için bir şeyler istediğimi söylüyorum ve o orada tek başına duruyordu, ölümüne korkmuş görünüyordu ve sanki biri bir anda ortaya çıkıp ona saldırdı."

Suçluluk duygusu gözlerini doldurduğunda ve bakışlarını indirdiğinde Rusty'yi yine durdurmak zorunda kaldı.

"Seni suçlamıyorum, Rusty. Bırak da söyleyeceklerimi söyleyeyim, tamam mı? Ona bir içki getirdim ve ona yaklaştığımdan bile haberi yoktu çünkü ona bakmakla meşguldü.

başka her yerde. Orada olduğumu fark , neredeyse güverteden düşüyordu. Ve bu beni çok kızdırdı. Bu yüzden ne bildiğinizi öğrenmek için size geldim. Burada güvende olduğuna, kimsenin ona zarar vermeyeceğine, burada hoş karşılandığına ve bu şekilde kabul edileceğine dair onu ikna etmek için elimden geleni yaptım.

Aile. Sonra onu yarın günü benimle geçirmeye davet ettim, böylece ona bölgeyi gezdirebilirim. LBL'ye ve diğer favori noktalarımın bazılarına göz atın."

Rusty'nin gözleri şaşkınlıkla açıldı.

"Bu bir evlilik teklifi değildi," dedi kuru bir sesle.

"Evlilik teklifi de olabilirdi," diye mırıldandı.

Gözlerini devirdi. "Bak. Onunla oynamak ya da kaçamak yapıp yoluma devam etmek gibi bir niyetim yok. Seninle konuşmadan önce bunu planlamıyordum ama planlasaydım,

kesinlikle yapmazdım.

Şimdi seninle konuştum. Güzel bir kızla yuva kurmak, evlenmek ve anneme daha fazla torun değişmedi. Ama hiçbir şey onunla arkadaş olamayacağımı söylemiyor. Onun ima ettiğine ve senin onayladığına göre, onun tek gerçek arkadaşı sensin. Kimsenin çok fazla arkadaşı olamaz. Ben de Zoe'ye bunu öneriyorum. Arkadaşlık. Belki de tüm erkeklerin eski puştı gibi bencil sık kafalı olmadığını görür. O yüzden yarın onu gezdirmem büyük bir olay haline gelmezse sevinirim, ve özellikle annem ve eşlerinin beni ve Zoe'yi bir araya getirmek için komplo kuruyor. Ve sadece istemediğim bir şey olduğu için değil. Tahmin etmem gerekirse, tüm aile çöpçatanlık yapmaya başlarsa Zoe cehennem gibi kaçır. O yüzden annemi ara. Ona her şeyi söyle ve eşlerin bunu olduğundan daha fazla büyütmediğinden emin ol. Bunu benim için yapar mısın lütfen? Benim için yapmayacaksan, Zoe için yap."

Yüz ifadesi yumuşadı. "Sen harika bir adamsın, Joe, ve Yakın zamanda bir yuva kurmama konusunda ne kadar kararlı olduğunuzu bilsem de, o zaman geldiğinde, kadın kim olursa olsun çok şanslı bir kadın olacak."

"Oh, Tanrı aşkına," diye . "Burada durabilir miyiz?"

Güldü, gözleri muzipçe parlıyordu. "Yalan söylemeyeceğim, sevgili kardeşim. Bir kadının kapımı çalacağı günü iple çekiyorum.

ve sen de diğer kardeşlerimiz gibi acınası bir hale gelirsin."

"Böyle bir şey ," dedi ve ona öldürücü bir bakış fırlattı.

"Ne derler bilirsin," dedi neşeyle. "Asla asla deme. Bu, kadere doğrudan, yüzünüze karşı meydan okumak gibi bir şey ve bunu ancak bir aptal yapar."

BÖLÜM 7

RUSTY saçlarını havluyla kurulamayı bitirdi ve elbisesini giydi. Zoe'nin çoktan yatağa girmiş olduğu yatak odasına dönmeden önce duraklayarak pijamalarını soldurdu. Suçluluk duygusu onu sardı ve

gözlerini kapattı. Zoe'nin güvenine ihanet etmekle büyük ölçüde barışmıştı, çünkü Joe'ya pek bir şey söylememiştir. hiç de önemli değildi. Ona hiçbir şey söylemese ya da Zoe'nin geçmişinin en azından bir kısmını bilmediğini iddia etse şüpheli görünebilirdi ama ona yalan söylemekten nefret ediyordu

Aile. Bu asla yapmamaya yemin ettiği bir şeydi.

Ve yalan söylediği sadece Joe değildi. Frank'e, Marlene'e ve herkese yalan söylüyordu. İhmal ederek. İç çekti. Evlat edindiği ailesine ve Zoe'ye olan sadakati arasında kalmak hiç de hoş bir durum değildi. Ama aynı zamanda Zoe'nin bile Ona güvenemeyeceğini düşünseydi, gitmiş olurdu. Rüzgâra kapılacak ve muhtemelen . Sonunda ölecekti ve bu da Rusty'nin gösterişe devam etme kararlılığını güçlendiriyordu.

Ailesi anlayacaktır. Herkesten daha iyi anlarlardı ama nedense bu Rusty'ye pek teselli vermedi. Ağır bir iç çekişle omuzlarını dikleştirdi ve yatağına gitmek üzere banyonun kapısını açtı.

Zoe yatağın kendi tarafında bir yastık yığınının gömülmüştü ama oldukça uyanıktı. Ve dalgın. Düşüncelerinde o kadar kaybolmuştu ki Rusty'nin ta ki yanındaki yatağına düşene kadar. Zoe ona doğru şaşkın bir bakış attı.

"Banyodan çıktığımı bile fark etmediğine göre bunlar oldukça derin düşünceler olmalı," diye alay etti Rusty.

Zoe'nin etrafındaki bariz gerginliği azaltmak için ses tonuna bilerek hafiflik kattı, çünkü Zoe'nin ne tür şeyler düşündüğünü çok iyi biliyordu.

Ancak Zoe ağzını açıp yanıtını ağzından kaçırdığında, Rusty'nin hayal edebileceği en son şeyi söyledi.

"Çok aptalım." Gözlerinde paniklemiş bir ifade vardı. "Tanrım, Rusty. Ben tam bir aptalım! Kardeşin bana çıkma teklif etti ve ben de ... dedim. Ben de evet dedim! Ne düşünüyordum ki?"

Rusty gülümseyerek yorganın altına girdi ve onun yanına uzanırken yastıklara yaslandı.

"Kadın olmak suç değil, biliyorsun. Hepimizde hormon denen o sinir bozucu küçük şeyler var."

"Bu bir şaka değil, Rusty! Beni çok . Bana bakıp durdu."

Rusty bir kaşını kaldırdı. "Eğer yapmamış olsaydı daha çok endişelenirdim ya da en azından cinsel yönelimini sorgulardım.

Çok seksisin, kardeşim. Hangi bekâr erkek sana bakmaz ki?"

"Anlamıyorsun," dedi tedirginlikle. "Bana öyle bakmıyordu. Bana bakmaya devam etti ve bana çekici geliyormuş gibi bakmıyordu. O Şüpheli görünüyordu. Sanki her şeyi biliyormuş gibi. Kafamın içinde. Hikâyemizi yuttuğunu sanmıyorum ve bir aile toplantısına katılmam onu heyecanlandırmadı. toplanıyor."

Rusty yüzünü buruşturdu, çünkü Zoe kısmen haklıydı. Joe onların hikâyesine tam olarak inanmıyordu ama Zoe'nin varsaydığı şekilde değil. Bu sadece onun içindeki bıçağı ailesini kandırdığı için biraz daha üzüldü. Kendisine onlardan herhangi birinin de aynı şeyi yapabileceğini hatırlattı. Kardeşleri, KGI üyeleri, hatta Frank ve Marlene bile, doğuştan koruyuculardı. Ama bu bilgi bile ona çok ağır gelen suçluluk duygusunu azaltmadı.

"Peki o zaman neden kabul ettin?" Rusty içten bir merakla sordu.

"Telaşlanmıştım. Ne söyleyeceğimi, ne düşüneceğimi ya da ne yapacağımı bilemedim. Hayır deseydim, bu durumu daha şüpheli hale getirir miydi? Özellikle de Bana iyi davrandığı ve sadece göstermeyi teklif ettiği için . Yani, bu bir randevu gibi değildi, anlıyor musun? Sadece arkadaşça davranıyordu. Başka ne diyeceğimi bilemedim. Eğer hayır dersem, bu beni bir sürtük gibi gösterecekti, ama Evet diyerek ona yanlış sinyal göndermekten ölesiye korkuyorum."

Rusty'nin dudakları sırtımayı bastırmak için birbirine sıkıca bastırdı. Güzelmiş, kışımın kenarı. Joe, Kelly klanının bağlılıktan en çok korkan üyesiydi ve masum bir insanı korumak için hayatını tehlikeye atabilecek olsa da, bir kadına çıkma teklif etmeyeceği kesindi, misafirperverlik kisvesi altında bile olsa, eğer ilgilenmiyordu.

Ama bir de Rusty'yi sorgulamasından da anlaşılacağı üzere şüpheleri olduğu gerçeği vardı. Sadece Zoe'nin karakterini sorgulamamıştı. O çok daha fazla Ona kimin zarar verdiğiyle ilgileniyordu. Dudakları gülümseme dürtüsü. Belki de Joe, Zoe'yle Rusty'nin inandığından biraz daha fazla ilgileniyordu. Ya da belki de inkâr ediyordu.

Kendisi. Zoe'nin üzerinde gezinmesi kesinlikle kötü bir şey değildi çünkü kimsenin ona ulaşmasına izin vermezdi.

Rusty sakince, "İyi davrandığını kendin söyledin," dedi. "Belki de sadece hoş karşılandığını hissettirmek ve sizi daha rahatlatır. Ailemiz bunaltıcı olabilir ve Yüzleş bununla, kardeşim. Bir ateşin önündeymişsin gibi görünüyordun.

Günün büyük bir kısmında takımdaydım. Seni suçladığımı söyleyemem. Ama bence bunu gereğinden fazla yorumluyorsun. Bir hayatın olması suç değil, Zoe. Arkadaşların. Seni önemseyen insanlar. Korktuğunu anlıyorum çünkü daha önce hiç daha önce vardı, ama şimdi var."

Zoe sırtını yastıklara yasladı ve uzun bir nefes verdi. "Haklısın. Aşırı tepki veriyorum. Ayrıca, onun kadar seksi biri neden böyle birine iki kez baksın ki? Ben mi?"

"İşte şimdi beni " diye Rusty. "Sen çok güzelsin ve bu sık kafalıların seni aldatmasına izin vermemelisin.

Kendinizi nasıl gördüğünüzü kontrol etmeniz şeklinde. Sen Aynada kendine baktın mı hiç, Zoe? Gerçekten baktın mı?"

Zoe kızardı ve kaçırdı. Arkadaşının özgüvenine bu kadar zarar verilmiş olması Rusty'nin kalbini kırmıştı. Aslında zarar görmemişti, çünkü zaten hiç özgüveni olmamıştı. Ona içi ve dışıyla ne kadar güzel bir insan olduğu hiç gösterilmemişti.

Damarlarında kaynayan öfkeyi yatıştırmak için Zoe'yi kızdırma fırsatını değerlendirdi. Arkadaşına sinsi bir bakış göndererek dirseğiyle kolunu dürttü.

"Demek onun seksi olduğunu düşünüyorsun, ha?"

Zoe mahcup görünüyordu, yüzü tamamen pembeleşmişti. "Evet. Hayır. Yani, kardeşlerine baktın mı, Rusty? Hepsi mi? En çok onlar olmalı genetik olarak kutsanmış erkekler yaşıyor çünkü hepsi ağız sulandırarak kadar muhteşem."

Rusty ürperdi ve sonra kulaklarını kapattı. "Dur. Sadece dur.

Ugh. bu gece asla uyuyamayacağım."

Zoe ona alaycı bir bakış gönderdi. "Kardeşin sayılmadıkları halde onları seksi bulmadığını ."

Rusty dürüstçe, "Düşündüğüm şey benden nefret ettikleri ve ödümü kopardıklarıydı," dedi. "Nathan onların Başta bana iyi davranan tek kişi bendim. Diğer herkes beni resmin dışında bırakmak istedi."

Zoe yüzünü buruşturdu. "Zor olmuş olmalı."

Omuz silkti. "Anladım. Yani, onları suçlayamazdım. İyi bir genç kızın poster çocuğu değilim.

Marlene ve Frank ile ilk tanışmam evlerine zorla girmem sayesinde oldu. Ayrıca, bu yıllar önceydi ve ben uzun zamandır klana aşılanmış durumdayım."

"Bunu söyleyip duruyorsun," dedi Zoe ürpererek. "Sanki Hepiniz çılgınca şeyler yapan dini bir tarikatsınız. Bir daha görülmeyeceğim ya da haber alınamayacağım diye endişelenmeli miyim?"

Rusty güldü. "Bu kötü bir şey mi?"

"Tuş. Şimdi, uyumadan önce daha önemli konulara geçebilir miyiz?"

"Ne gibi?" Rusty sordu.

"Yarın ne giysem de pasaklı biri gibi görünmesem ama bunun bir randevu olduğunu düşünüyormuşum gibi de görünmesem?"

"Çok basit," dedi Rusty nazikçe. "Sen sadece kendin ol, Zoe."

- - -

Joe telefona sessizce, "Bana bir iyilik yapmanı istiyorum," dedi.

Donovan cevap verirken sesinde endişeli bir ton vardı.

"Adını söyle."

"Zoe'yi gizlice kontrol edebilir misin? Göze çarpan, uyuşmayan ya da doğru görünmeyen bir şey var mı diye bakar mısın?"

Donovan'ın kaşlarını çatışını neredeyse telefondan duyabiliyordu.

"Özel bir var mı?"

"Evet. Gözlerindeki binlerce gölge ve sır ve birinin ona gerçekten bir numara yaptığı gerçeği hakkında. İncinmiş. Kötü bir şekilde."

Tahmin edilebileceği gibi, Donovan bunun üzerine atladı. "Burada ne tür acıdan bahsediyoruz Joe?"

"Rusty eski sevgilisinin onu ezdiğini söyledi ve bana söyleyebildiği az şeyden daha fazlasını bilmek istiyorum. Zoe pek bir şey söylemedi.

Rusty'ye göre, ama bir kadını çıldırtacak ve bir adamın taşaklarını kesmeyi planlayacak şekilde incinmemiştir.

Ölümüne korkuyor ve bu beni huzursuz ediyor.

Özellikle de bir süre annem ve babamla kalacaksa. Sadece geçmişini ya da onun hakkında bulabileceğiniz her şeyi bilmek istiyorum."

"Ona sormayı hiç düşündün mü?" Donovan kuru bir sesle söyledi.

"Eğer Rusty ile konuşmuyorsa benimle de konuşmayacağı kesin. Bugün onunla iki kelimedenden fazla konuşabildiğim için şanslıydım. Ona yaklaşıp konuştuğumda geyik gibi baktı."

Uzun bir sessizlik oldu. "Senin buradaki çıkarın tam olarak nedir Joe?"

"Ailemin güvenliği," diye tersledi. "Senin ilgi alanın da tam olarak bu olmalı, yoksa hiçbir şeyin onlara zarar vermeyeceğinden emin olmak için sana güvenen bir karın ve çocukların olduğunu hatırlatmama gerek var mı?"

Bu belden aşağı bir vuruştı ve o da bunu biliyordu. Donovan daha cevap veremedi hemen özür diledi.

"Haddimi aştım. Özür dilerim, dostum. Bak. Bir şeyler ters gidiyor. İçgüdülerim beni rahatsız ediyor ve Zoe'nin kim ve ne olduğunu tam olarak bilseydik kendimi çok daha iyi hissederdim. Çok dikkatli olmaktan asla zarar gelmez."

"Buna katılabilirim," diye kabul etti Donovan. "Ne yapabileceğime bakacağım. Herhangi bir bilgi edindiğimde seslenirim."

Joe telefonu kapatmadan önce sessizce, "Teşekkürler," dedi.

BÖLÜM 8

Ertesi sabah Joe ailesinin evinin önüne geldi ve kamyonetinden inmeden önce tereddüt etti. Tanrım, gergin miydi? Başını sallayarak kapıyı açtı ve ön kapıya doğru yürüdü, ancak kapı ondan önce açılmıştı kapı koluna uzandı. Annesi kapıda duruyordu, yüzünde bir gülümseme vardı.

İçinden inledi ve bir adım geri çekildi. "miyiz anne?"

Kaşlarını çattı ve sonra adamın istediğini yaparak dışarı çıktı ve kapıyı arkasından kapattı.

"Bakın, bu düşündüğünüz gibi değil, bu yüzden tüm aileyi arayıp onlara sonumun geldiğini söylemeyin. Zoe yaralandı. Rusty'nin söylediğine göre çok korkmuş. İhtiyacı olan son şey tüm ailenin gelip ona baskı yapmaya başlaması. Bugün onu dışarı çıkarıp etrafı gezdireceğim, umarım kendini evinde ve bizimle daha rahat hissetmesini sağlarım. Daha fazlası değil."

Marlene gözlerini ona dikti. "İki gözü olan herkes o çocuğun hayatında çok fazla acı çektiğini görebilir ve ön verandamda durup buna herhangi bir şekilde katkıda bulunacağımı ima ettiğine inanamıyorum."

Hemen pişmanlık duydu ve omuzları çöktü. "Bak anne. Kimseye zarar vereceğini ima etmeye çalışmıyordum. Sen bunu yapamazsın. Ben sadece senin ya da Başka birinin yanlış bir fikre kapılması ve bunun sonucunda Zoe'nin kendini baskı altında hissetmesi veya utanması. Belli ki arkadaşlara ve desteğe ihtiyacı var ve ben ona her ikisini de sunuyorum."

Marlene o zaman gülümsedi, yüz hatları yumuşadı. Yanağını avuçladı ve sonra diğerini öpmek için eğildi. "Ben asla görmezden geleceğinden bir an bile şüphe etmedim."

İhtiyacı olan herkese. Şimdi, Zoe hazır ve benim de pikniğim var.

İkiniz için de sepet hazırlandı. Gidin ve biraz eğlenin. O kızı güldürün ve Tanrı aşkına onu rahatlatın ki hepimizin zorba devler olduğumuzu düşünmesin."

Joe onu kucaklayıp kendine doğru çekti. "Seni seviyorum anne."

"Ben de seni seviyorum bebeğim. Şimdi içeri gel de Zoe'yle yola koyulun."

Onu, Zoe ve Rusty'nin bar taburelerinde oturup meyve suyu bardaklarını bitirdikleri mutfağa kadar takip etti.

Rusty ortaya çıktığında yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi. Ancak Zoe donakaldı, panik ve korku gözlerinden okunuyordu. Üzerinde basit bir tişört ve Rusty'nin stratejik olarak yerleştirilmiş kesik ve delikleri olan düşük belli bir kot pantolon vardı.

İnsanların bir çift yırtık pırtık ayakkabıya bu kadar para ödemesi onu şaşırtmış olsa da, bu tarzda ısrar ediyordu.

Kot pantolon. Aynı şeyi Walmart'tan aldığı bir kot pantolon ve bir çakıyla da yapabilirdi. Ama o bunu

Kayınbiraderlerini gözlemleyerek kadın moda trendlerinin sadece gizemli değil, aynı zamanda kutsal olduğunu ve hiçbir kadının tercihinin aynı olmadığını söyledi. O yapmadı Hatta kardeşlerinin kredi kartı faturalarının her ay nasıl görüldüğünü görmek istiyordu.

Saçları şu dağınık topuzlardan birine toplanmıştı. Rusty'yi nadiren saçsız görürdü ve itiraf etmeliydi ki Zoe'nin üzerinde çok sevimli duruyordu. Birkaç dal oraya buraya kaçmış, yataktan yeni kalkmış gibi dağınık bir görünüm vermişti. Neredeyse

inledi ve dikkatini tekrar elindeki konuya çekti.

Zoe'yi bir günlüğüne dışarı çıkarmak. Ona merhaba demek iltifat etmek iyi bir başlangıç olurdu.

Onu görüldüğünden daha fazla ürkütmek istemediği için bilerek mesafesini korudu.

"Hanımlar," dedi ve başını eğerek onayladı. "Bugün ikiniz de çok güzel görünüyorsunuz."

Zoe'nin yüzü kızardı, yanakları narin, kadınsı bir pembeye bürünerek yüz hatlarını daha da parlattı,

Rusty homurdanarak gözlerini devirdi ve eşofmanıyla tişörtüne .

"Ne?" diye sordu masumca. "Bir erkek kardeşin kız kardeşine güzel görüldüğünü söylemesi suç mu?"

Rusty'nin gözleri yumuşadı ve anlamlı bir şekilde ona bakarak Zoe'nin göremeyeceği bir açıdan teşekkür etti. Onun iltifatını değil, Zoe'ye karşı dikkatli davranmasını kastettiğini biliyordu ama bu sadece Zoe'yi bu kadar inciten şeyin kalbine kararlılığını artırdı. Zoe gibi bir kadın Kendisi kadar güzel olan bir kadın asla kendi değerinden şüphe etmemeli. Hiçbir kadın yapmamalı, çünkü sonunda gün, hiçbir yüzeysel güzellik güzel bir ruhun eksikliğini telafi edemezdi. Ve Zoe'nin duygulu gözlerinin altında, üzüntü ve korkuyla gizlenmiş olsa da, bir kadın vardı. Kesinlikle çok güzel.

Bu kadar çok para harcaması onu endişelendirmeli. tamamen yabancı olan bir kadını düşünerek zaman geçirdi. Bu onun için alışılmadık bir durumdu. Ama hissedemediği bir çekim hissetti.

ve açıkçası bu onu dehşete düşürdü. Aynı zamanda, doğru olduğunu da hissediyordu. Kardeşleri için de böyle mi olmuştu? Neredeyse başını sallayacaktı. Boyundan büyük işlere kalkışmadan önce durmalı ve buradaki amaç. Ve bu, ruh eşini bulmak ve diğer kardeşleri gibi katlanmak değildi.

"Zoe?" diye sordu usulca. "Gitmeye hazır mısınız?"

Rusty'ye gergin bir bakış gönderdi ama sonra kendini toplar gibi oldu ve Joe'ya gülümsedi. "Ben hazırım."

Tüm nefesi tek bir güçlü nefesle ciğerlerini terk etti. Tanrı Yüce. Önceden de güzeldi ama gülümsediğinde nefes kesici oluyordu. Gerçekten gülümsedi. Ve ilk kez ikinci bir deri gibi giydiği rezervini kaybediyor gibiydi. Bu Karnına bir yumruk yemiş gibi hissetti ve bir an için orada aval aval ona bakan bir aptal gibi durup gülümsemesinin hiç bitmemesini diledi.

Annesi ona büyük bir piknik sepeti uzatarak onu trans halinden çıkardı. Sonra boştaki elini Zoe'ye uzattı, Umarım teklifini reddetmez.

Kısa bir an tereddüt etti ve sonra avucunu onunkinin üzerine kaydırıp ve parmaklarını birbirine geçirerek onu vücuduna doğru çekti.

"Akşam yemeği için onu geri getireceğim anne, merak etme. Bugün her şeyi kendi haline bırakıp Zoe'nin karar vermesine izin vereceğim."

Marlene gülümsedi, gözleri onaylayarak parlıyordu. "Siz ikiniz çok eğleniyorsunuz. Ve bu özellikle sizin için geçerli, genç bayan," diyerek Zoe'ye yöneldi. "Rahatlayın ve keyfinize bakın."

Zoe'yi kamyonetine kadar götürdü ve piknik sepetini ekstra kabine koymadan önce onun için yolcu tarafındaki kapıyı açtı. Etrafta dolaşıp koltuğa yerleştiğinde Şoför koltuğuna oturduktan sonra ona bir göz attı ve onun ne kadar gergin ve rahatsız olduğunu görünce kalbi yumuşadı.

"Zoe."

Daha fazlasını söylemeden önce kirpiklerinin altından kendisine bakmasını bekledi.

"Seni ısırmayacağım. Söz veriyorum. Senin arkadaşın olmayı çok ve asla çok fazla arkadaşın olamaz, değil mi?"

Eğer kızın ona bahsettiği gülümsemenin Mutfakta nefesi kesilmişti, bu seferki ise karnına öyle bir yumruk indirdi ki neredeyse nefes alamayacak hale geldi. Tüm yüzü aydınlandı ve utangaç bir şekilde ona baktı, yanakları dokunulmak ve okşanmak için yalvaran yumuşak bir pembeydi. Tanrım, çok güzeldi. Daha önce hiç bu kadar güzel bir kadınla tanıştığını hatırlamıyordu ve baldızları hepsi muhteşem kadınlardı. Ama onlara hiç şu anda Zoe'ye baktığı gibi bakmamıştı.

Oraya gittikten sonra bile zihinsel olarak kendini tekmeledi. Kendisine çoktan öğüt vermiş, kendini ikna etmiş ve annesini bunun dostça bir jestten başka bir şey olmadığına ikna etmeye çalışmıştı. Tek sorun o kadar da ikna olmamıştı ve bu çok büyük bir sorundu.

"Önce LBL'ye uğrarız, sonra da rüzgâr bizi nereye sürüklerse oraya gideriz diye düşünmüştüm," diyerek ona gülümsedi.

"Kulağa çok hoş geliyor," dedi hüzünle. "Hiç rüzgârın beni götürdüğü yere gittiğimi söyleyemem. Kulağa şiirsel geliyor."

Sanki vermemeyi tercih ettiği bir bilgiyi açıkladığını fark etmiş gibi dudaklarını kenetledi ve onlar yerleşken çıkarken bakışlarını kaçırdı.

Damarlarında öfke kaynıyordu çünkü ortada kötü bir ilişkiden daha fazlası olduğunu hissediyordu. O sık kafalıyla birlikte olmadan önce hayatı nasıldı? Rusty ona kızın geçmiş hakkında hiçbir şey söylememiştir. Cehennemden gelen bir ilişkiden başka bir şey değildi. Ailesi neredeydi ve neden onun ailesi gibi etrafını sarıp onu sevgi ve destekle boğmuyorlardı?

Sormak dudaklarının ucundaydı -onun hakkında şeyi öğrenmek için can ama muhtemelen kendini kapatacağını ve rahat, tatlı ve utangaç Zoe'yi kaybedeceğini biliyordu. bu sabah onu karşıladı. Ve eğer şüphelendiği gibiyse - kötü - o zaman acı verici anıları geri getirmek ve günlerini daha başlamadan mahvetmek istemiyordu.

Bunun yerine fark etmemiş gibi davrandı ve ona sıcak, yavaş bir gülümseme verdi. "O zaman sevgilim, bence bunu yapmanın zamanı geldi."

Kız rahatlayıp bebek mavisi gözlerini bir kez daha ona çevirdiğinde ve daha coşkulu bir şekilde gülümsediğinde zihinsel yumruk pompası yaptı.

"Kulağa eğlenceli geliyor." Sonra bir an durakladı ve yanakları yine o nefis pembe tonuna büründü. "Teşekkür ederim, Joe."

Şaşkınlıkla ona baktı ve gözlerini kısa bir an için yoldan ayırdı. "Bana ne için teşekkür ediyorsun?"

"Bugün benim rüzgârım olduğun için," dedi usulca.

Otoyolda gidiyor olmaları çok iyi bir şeydi. Zoe'nin onunla olan durumu hakkında kendisine tüm derslerin anasını vermiş olması çok iyi bir şeydi.

Aksi takdirde bir saatini onu öperek geçirirdi. Hangi erkek kendisine böylesine bakan bir kadına karşı koyabilirdi ki? kırılganlık ama aynı zamanda onun evreninin kahramanı gibi mi?

Boku yedim.

Boku
yedim.

Boku
yedim.

Boktan!

Ana yola dönmek için yavaşladığında cep telefonunu çıkardı ve aceleyle Sam'e mesaj attı.

Bugün müsait değil.

Sonra akla hayale gelmeyecek bir şey yaptı ve telefonunu kapatıp konsola fırlattı. Daha önce hiç KGI'daki görevinden ayrıldı. Onu bağlayan hiçbir şey yoktu. Başka hiçbir şeye ya da kimseye bağlılığı yoktu. Ve tabii ki ailesinden de. Ama KGI bugün çağrılırsa, onsuz çalışmak zorunda kalacaklardı. Sam'in her türlü sorusu olacaktı. Joe'nun cevaplamaya hiç niyeti olmadığı sorular. Bir gün izinli olması gerekiyordu.

Daha önce hiç böyle bir şey yapmadığını düşünürsek, bu meraklı ve işine karışan kardeşlerine yeterli bir açıklama olacaktır.

Sadece karılarına söylememelerini umuyordu, yoksa Havva'ya yaptıkları gibi alçalacaklardı, hepsi daha yakın olmak istiyordu.

Onun için yeterince iyi olduğundan emin olmak için aile barbeküsünde aldıklarından daha fazla inceleme yaptı. Neredeyse homurdanacaktı. için yeterince iyi olup olmadığı konusunda endişelenmeleri gerekiyordu. Kadınlar söz konusu olduğunda zekâsı, çekiciliği ya da kurnazlığıyla pek tanınmazdı ama

Bu özel somunu kırmak için toplayabileceği her şeye ihtiyacı var.

Oh Tanrım. Aklını kaçıırıyordu. Daha bu kadınla gerçek bir randevuya bile çıkmamıştı ama şimdiden ailesine bahaneler uyduruyor ve bir oyun planı hazırlıyordu. Boyundan büyük işlere kalkışmadan önce yavaşlamanın zamanı gelmişti. Zoe'ye bir şeyler göstermeyi asla teklif etmemeliydi.

etrafta. Mesafesini korumalı ve her şeyi bırakmalıydı. Ama ve şimdi sonuçlarına katlanmak zorundaydı.

BÖLÜM 9

Zoe, Joe'nun sakin ve tavırları karşısında yavaş yavaş rahatladı. Bir de Joe'nun ona karşı Evlatlık kız kardeşi Rusty'ye davrandığı gibi ona da aynı şekilde davranıyordu. O da Paniklediği ve durumu yanlış değerlendirdiği için aşığılanmış hissetmemek için kendini zorladı. Tanrıya şükür, ne belli etmemişti. Ona çıkma teklif edip etmediği sorusunu ağzından kaçırmaması dışında. Dün. Umarım bunu unutmuş ya da basit bir yanlış anlamaya bağlamıştır. Bu hayatta reddedilmekten duyabileceği tüm utancı duymuştu.

Yine de zihninin gerisindeki küçük bir ses, kimsenin onu istememesine neden olacak kadar neyin yanlış olduğunu bilmek istiyordu. Onu umursamıyordu. Babası. Sebastian. Annesi bile. Kimse onu istemiyordu. Stella Huntington. Annesi onu nasıl terk etmiş ve arkasına bakmamıştı? Kızına karşı belirgin bir sevgisi ya da ilgisi olmayan bir adama. O muydu? bir oğul istediği için mi?

O zaman bilmediği bir şeyi şimdi biliyordu. muhtemelen dava. Bir kızın Garth Huntington'ın suç imparatorluğunun başına geçmesi zordu. Annesi her zaman biliyor muydu? Bu yüzden mi gitmişti? Ama eğer durum buysa, neden Stella'yı da yanında götürmemişti? Bir anne tek çocuğunu böyle tehlikeli bir ortamdan korumak istemez miydi?

Sıcak gözyaşları göz kapaklarını yaktı ve keskin bir şekilde nefes aldı, ani gözyaşı dalgasına ihanet etmemek için hızla gözlerini kırptırdı.

Duygu. Lanet olsun. Şimdi kendisi için üzülmek ve geçmiş düşünmenin zamanı değildi. Bu sadece-

geçmiş. Ve bunları değiştirmek için yapabileceği hiçbir şey yoktu. Yaşamak, farkında olmadan sürdürdüğü hayattan kurtulmak istiyorsa, ilerlemeli ve geçmişini yeniden keşfetmeliydi.

kendisi. O artık Zoe Kildare'dı ve Stella Huntington ölmüştü. Tıpkı Sebastian'ın ve muhtemelen babasının istediği gibi. Ama Sebastian neden en başından bu işi yapmamıştı? Neden onu bu saçmalığa

Ona aşık mıydı? Onu aşağılamaktan zevk mi alıyordu? Onu öldürmeden önce ne kadar aptal ve saf olduğuyla alay etmeyi mi planlamıştı? arada, babası onu kendisinden kurtulması için mi tutmuştu?

Tüm bu sorular başını fena halde ağrıtıyordu ve yatağına -Rusty'nin yatağına- girip bir yıl boyunca ağlamaktan başka bir şey istemiyordu.

"Hey, iyi misin?" Joe nazıkçe sordu.

Mahcubiyet zihnini yakıp kavurdu. Yüz hatlarını düzeltti ve en inandırıcı ifadesini takınarak döndü ona doğru gülümsedi.

"Ben iyiyim. Sadece bizon ve geyikleri göreceğim için heyecanlıyım. Sence dışarıda olurlar mı?"

Joe bir an onu inceledi, kaşları hafifçe çatılmıştı ve açıklamasına pek inanmadığını belli ediyordu ama neyse ki bu konuda onu zorlamadı.

"Bizon, neredeyse garanti. Geyik biraz daha az. Onları görmek için en iyi zaman akşamlarıdır. günbatımı ve alacakaranlıkta. Eğer bugün bir geyik göremezsek, seni bir akşam geri getireceğim ve senin için bir tane yakalamak için ne yapabileceğime bakacağım."

Sonuncusunu söylerken sırttı ve o da sırtıtmaktan kendini alamadı, daha önceki kalp ağrısı onun dostluğunun altında kayboldu.

"Hazır buralara kadar gelmişken Old Homestead'e de uğrarız diye düşündüm. Burası 1800'lü yıllarda o dönemde var olan kulübelerin ve yapıların bulunduğu bölgenin bir temsili. Orada çiftlik günleri düzenleniyor ve insanlar dönem kıyafetleri giyiyor. Halk sanatçıları sahne alıyor ve

Yerleşimin içinden geçen dereye soğutulmuş karpuzlar da dahil olmak üzere ikramlar."

"Kulağa harika geliyor," dedi heyecanla. "Şu anda devam etmiyor olması çok kötü. Bunu görmek eğlenceli olurdu."

Sesindeki hüznü tınıya engel olamadı ve Birkaç dakika önce onu rahatsız eden karanlık hüzne geri dönmeden önce derhal sustu.

"Belki . Artık ailedensin," dedi alaycı bir tavırla. "Bir dahaki sefere Rusty ile kalmaya gelebilirsin. bir etkinlikleri var ve seni götüreceğim."

Kızardı ama kabul edemeyeceğini bildiği bir daveti kabul önce akıllıca çenesini kapalı tuttu.

"Burası çok güzel," dedi LBL'ye doğru giderlerken. "Yani tüm bölge çok güzel. Hepiniz gölün hemen yaşıyorsunuz ve hayatımda hiç bu kadar çok ağaç görmemiştim."

"Şehirli kız, ha," diye alay etti.

Kız tekrar kızardı.

"Hey, bu bir hakaret değildi," dedi yumuşak bir sesle.

"Hiçbir zaman şehirli bir kız olmak istemedim," dedi içtenlikle.

Başını eğdi, yavaşça ona bakarken korunun içine doğru ilerledi. "O zaman ne olmak istiyordun?"

Yüzünü buruşturdu. "Kulağa aptalca geliyor." "Dene beni."

İçini çekti ve sonra omuzlarını silkerek adamın kendisine gülmesi için kendini hazırladı. "Her zaman burada yaşamamanın Taşra eğlenceli olurdu. Belki bir çiftlik bile. Ve balık tutmak! Hayatımda hiç balık tutmadığımı biliyor musun? Ve çok eğlenceli görünüyor."

"Hayır!" dedi sahte bir dehşetle.

Adamın gözleri neşeye parıldadı ve kadın rahatladı. "Bu tür bir yer tam da her zaman düşündüğüm yer yaşamak harika olurdu. İnsanların dost canlısı olduğu bir yerde. Sessiz bir yer. İnsanlar yardım eder. Hayat daha yavaş . Çok huzurlu."

"İçimden bir ses hayatında pek huzur bulamadığını söylüyor," dedi sessiz ve ciddi bir tonda.

Tanrım, susması gerekiyordu. Ağzından çıkan her kelimeye dikkat etmesi gerektiğini bildiği halde onu boşboğazlık etmeye iten şey neydi? Rusty ona uyanık olduğu her an tetikte olması gerektiğini yüzlerce kez hatırlatmıştı ama o yine de iki günü berbat etmeden geçirememişti.

Rolünü yutacağını umarak, umursamaz bir tavırla bir omzunu kaldırdı. "Büyük şehirlerde nasıldır bilirsin. Chicago çok çılgın. Bir filmi ileri sararak izlemek gibi. Herkes etrafta koşuşturuyor, sürekli hareket halinde, asla durmak için zaman ayırmak ve ... klişeyi bağışlayın . gülleri koklamak."

"Öyleyse taşın," dedi sanki dünyanın en basit çözümü buymuş gibi. "Üniversiteden mezun oldun ve bir diploman var. İstedğin yere taşınabilirsin. Neden mutsuz olduğun bir yerde kalasın ki?"

Nedenmiş o?

"Öyle bir planım yok," dedi tüm dürüstlüğüyle. "Henüz nereye taşınmak istediğime karar vermedim. İşletme yüksek lisansım var ve bu sektörde işletme yüksek lisansına o kadar büyük bir talep yok.

kırsal alanlarda daha kalabalık kasaba ve şehirlerde olduğu gibi." "Kendi işinizi kurun. Babam dışarı çıktığında bunu yaptı.

servisin. Dover tam olarak bir metropol değil ama bir hırdavat dükkanı açtı ve otuz yılı aşkın bir süre boyunca sadece işinde kalmayı değil, aynı zamanda onu gelişen bir şirkete dönüştürmeyi de başardı. girişim."

"Sen ve kardeşlerin de öyle yaptınız, değil mi?" diye sordu, KGI hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyordu. "Rusty bana hepinizin ordunun çeşitli kollarında görev yaptığını söyledi ama çıktığında KGI'yı kurdu."

Durmak için yavaşladığında Joe'nun kaşları çatıldı ama hemen konuşmadı. Onun yerine işaret etti. "Bak. Orada bir bizon ve yavrusu."

Zoe oturduğu yerde döndü ve dev hayvanın yaklaşık yüz metre ötede durduğunu, yavrusunun da yanında, emzirmek için can attığını görünce heyecanla bir ses çıkardı.

"Aman Tanrım! Bu harika!"

Sanki bu onu da yakınlaştıracakmış gibi ellerini cama bastırdı ve anne bizon yavrusundan uzaklaşıp onu ağaçların örtüsüne doğru götürürken hayranlıkla baktı. Dudakları aşağı doğru döndü ve bir Her ikisi uzaklaşıp gözden kaybolduğunda bir dehşet sesi duyuldu.

"Merak etmeyin," diye güvence verdi. "Aslında bir seferde bu kadar az sayıda görmek nadirdir. Sürü halinde hareket etme eğilimindedirler ve LBL'ninki oldukça büyük. Muhtemelen işimiz bitmeden onunla karşılaşacağız."

Ona geri döndüğünde neşelendi. Ta ki adam arabayı sürmeye devam etmeyip, gözleri düz ve ifadesi eskisinden çok daha az sıcak bir şekilde ona ciddi bir şekilde bakana kadar.

"Rusty sana KGI hakkında neler anlattı?"

Zoe'nin ağzı açık kaldı. Lanet olsun. Muhtemelen Rusty'nin başını belaya sokmuştu. Rusty'nin kardeşlerinin yaptıkları hakkında konuşmaması gerektiğini biliyordu ama o kadarını da söylememişti! Yine de, kız kardeşinin onunla kendisi ve kardeşleri hakkında konuştuğunu bilmekten pek mutlu görünmüyordu.

"Bana pek bir şey anlatmadı," dedi Zoe savunmacı bir tavırla. "Ona kızmayın. Bana bu konuda fazla konuşamadığını, hiçbirinizin konuşmadığını söyledi. Tek söylediği, bütün kardeşlerinin orduda görev yaptığını ve Sam, Garrett ve Donovan KGI'yi ordudan ayrıldıklarında kurmuş, sen, Nathan ve Ethan da daha sonra katılmışsınız. İnsanları koruduğunuzu ve kötü insanların peşinden gittiğinizi söyledi. Hepsi bu."

Joe hemen onun eline uzandı ve güven verici bir şekilde sıktı. "Tatlım, sorun yok. Rusty'ye kızgın değilim. Sana söylediklerinden çok söylemedikleri için endişelendim. anlatacağım."

Kadın şaşkınlıkla ona baktı. "Anlamıyorum."

İçini çekti. "Dışarıdan bakan biri için yaptığımız şeyler ... şey, diyelim ki yaptığımız-yaptığım- bazı şeyleri bilseydiniz hakkımda pek iyi şeyler düşünmezsiniz."

Alnı kırıştı. Adamın ne söylemeye çalıştığını anlamamıştı. "Ama Rusty senin insanlara yardım ettiğini söyledi."

"Yapıyoruz. Bu bizim en önemli önceliğimiz. Bildiğinizden eminim ki dünyada çok fazla kötü şey var. Ama biz önlemlerimizi alıyoruz.

Çoğu kişi bunu aşırı bulurdu. İnsanları öldürdüm, Zoe. Ama insanlara yardım da ettim. Masumları koruruz ve kötülükleri ortadan kaldırırız. Suç imparatorluklarını ortadan kaldırıyoruz. Teröristleri ortadan kaldırıyoruz. Uyuşturucu satıcılarını. Silah tüccarlarını. Adam kaçırانlarını. Gangsterler. İnsan ve çocuk tacirleri. Oldukça fazla

aşağılık ve kötü olan her şeyi. Ellerimde çok fazla kan var.

-Ben ve tüm kardeşlerim ve KGI üyeleri

Ellerimizde o kadar çok kan var ki, gri bölgelerde yaşıyoruz.

Ve bu her zaman kitaplara ya da yasalara göre olmuyor.

Mümkün olan her türlü kötülük kaynağını ortadan

kaldıracağız. Hepimizin ruhunda, vicdanında uğraşması gereken lekeler var, ama bununla yaşıyoruz

Çünkü günün sonunda kendimizle yaşayabilmemizin tek yolu budur. Eğer bir gün

Karşılaştığımız pek çok mağdura sırtımızı dönersek, bizim için her şey bitmiş olur."

Derin bir nefes aldı ve bakışlarını ondan kaçırdı.

"Yargıç ve jüri rolünü oynamak ve adaleti kendi ellerimize almak bizim açımızdan büyük bir sorumluluk ve varsayım.

Pek çok kişi eylemlerimize ya da misyonumuza göz yummayacaktır. Hatta, yapılması gerektiğini bildiğimiz şeylere her zaman katılmayız."

Yüzündeki kanın çekildiğini hissedebiliyordu ve Titrediğini etmemek için ellerini koltuğa bastırdı. Boğazında safra yükseldi. Aman Tanrım. Onun kim ve ne olduğunu bilseydi ne yapardı, ne düşünürdü? Onun ne nereden geldiğini? Babasının ne olduğunu ve onun -ve kendisinin- dünyayı kurtarmak için cesurca savaştığı şeyin ta kendisi olduğunu?

Onu hor görürdü. Ona tiksintiyle bakacaktı. Ağlamak istiyordu çünkü doğuştan lanetlenmişti ve kim olduğunu, ne olduğunu değiştirmenin hiçbir yolu yoktu. Damarlarında babasının kanı dolaşıyordu. Şeytani. Yozlaşmış. Babasının günahlarını affettirmek için hiçbir şansı yoktu.

"Böyle hissedeceğini biliyordum," dedi Joe acımasızca, elleri direksiyonun etrafında öylesine sıkıca kıvrılmıştı ki eklemleri bembeyaz olmuştu. "Senden iğreniyorum, yaptığın şey iğrendiriyor. Ailem seni iğrendiriyor. Seni suçlamıyorum-"

"Hayır!" diye patladı ve onun sözünü yarıda kesti. "Yanılıyorsun! Yaptığın işe, kim olduğuna hayranım. Ben sadece ... şok oldum. Bir insan nasıl bu kadar özverili olabilir? Hayatının işini tamamen yabancılar için kendini riske atarak yapmak? Kurbanlar ve yanlarında duracak kimsesi olmayan insanlar için. Bunu nasıl yapabiliyorsunuz? Aileleriniz var. Çocuklarınız var.

Tanrım, sevdikleriniz için her seferinde dehşet verici olmalı. Birinizin ya da hepinizin geri dönüp dönmeyeceğini bilmeden bir göreve çıkıyorsunuz. Ve eğer dönmezseniz, bunun sebebi tanımadığınız birini korumak."

Ona tuhaf bir bakış attı, bakışlarına sıcaklık girmişti. Kendisini aldattığı için hiç bu pişman olmamıştı. O, hayatını savaşmak için riske attığı şeyin özüydü. Onun türünün. Onun yaşam tarzının.

Eski yaşam tarzı.

Kendisine, babası gibi olmadığını sert bir şekilde hatırlattı. Aynı seçimleri yapmayacaktı. Ve artık onun parmağı altında, onun kurallarına uyarak yaşamayacaktı. Ama yine de kendini kirli hissettiği gerçeğine engel olamıyordu. Kirli. İyi olan her şeyi temsil eden bu savaşçı için yeterince iyi değildi.

Sonra neredeyse histerik bir şekilde güldü. Kendini aşmanın bir yolu, Zoe. Bu adam seninle daha az . İyi davranıyor. İyi olman önemli değil. Yeterli ya da değil. O yasak bölge. Seni istemiyor, istese bile gerçeği bilseydi istemezdi.

Sükuneti örtmek ve sıcaktan kaçmak için Adamın yüzünden yayılan ve onu rahatlatıcı kucağıyla saran ışıla konuyu değiştirmek için çabaladı.

"Peki dünyayı kurtarmadığın zamanlarda ne yapıyorsun?" diye sordu neşeyle.

Kıkırdadı ama sıcaklık bakışlarını terk etmedi. Ondan çok uzakta. Çıplak teninin üzerinde yanıyor gibiydi ve gülümseme . . . Kemikleri eriten bir gülümsemesi vardı. Ona garip bir şekilde bakıyordu ve kız bundan ne anlam çıkaracağını hiç bilmiyordu.

Parkın içinden geçen asfalt yolu takip ederek tekrar ilerlemeye başladı ama bakışlarını kızın üzerinden ayırmadı.

"Sanırım dünyayı kurtarmadığım zamanlarda güzel bir bayana evimin çevresini gezdirdiğimi söyleyebilirsiniz."

Yasak bölgeye girdiklerini savunurken bile damarlarında zevk dolaşıyordu.

"Bunun tam zamanlı bir iş olduğuna eminim," dedi kuru bir sesle. "Bir kadın arkadaştan yoksun olduğunuzu düşünemiyorum."

Tanrım, onu gerçekten hissediyor muydu? Ona düzenli olarak kaç kadınla görüştüğünü mü soruyordu? Göğsündeki ani yanma kıskançlık mıydı? Utanç verici şeyleri ağzından kaçırmamak için ağzını bantlaması gerekiyordu ve kesinlikle duygularını dizginlemeliydi yoksa Hormonlar ya da kıskanç bir aşık gibi düşünmesine ve davranmasına neden olan her neyse.

Gözleri şimdi parlıyordu ve ağzının köşeleri daha da yukarı doğru eğilirken bir kahkaha kıvılcımı çaktı.

"Sadece bir tane," dedi belli belirsiz. Sonra dikkatini tekrar yola çevirmeden önce ona göz kırptı.

Bundan ne anlam çıkarması gerekiyordu ki? Rusty, Joe'nun çok mutlu bir bekâr olduğunu ve yakın zamanda ilişki durumunu bekârdan bekâr olmayana çevirmek gibi planı olmadığını açıkça belirtmişti. Bu aile içinde süregelen bir şakaydı ve Rusty ona Marlene ve

Diğer eşleri yıllarca onu yuva kurmaya, evlenmeye ve bir aile sahibi olmaya ikna etmeye çalışmışlardı -başarısızlıkla-.

Onun bir şaka yaptığına ya da
onu yönlendirdiğini ya da gitmeden önce bir kaçamak
istediğini

uzakta. Tamam, belki de inanılmaz derecede saf
davranıyordu. Erkek zevki berbattı ama Joe Kelly'nin
Sebastian gibi biri olduğunu düşünemiyordu.

Belki de onu en çok korkutan şey buydu. Çünkü iyi
adamlarla hiç deneyimi yoktu ve Joe en iyi adam olarak
görünüyordu. Tam da onun istediği türden bir adam.
istediği ve asla sahip olamayacağı türden bir adamdı.

BÖLÜM 10

"Bu çok eğlenceli!" Zoe, eskiden KGI'nın satın aldığı kağıt şirketine ait olan araziye kesen sığ dereye çıplak ayakla yürürken haykırdı bileşik.

Artık özel mülkiyette olmasına rağmen, Joe sahibini tanıyordu ve istediği zaman girebiliyordu, çünkü burası huzur ve sessizliğe ihtiyaç duyduğunda gitmeyi en sevdiği yerlerden biriydi.

Islanmasınlar diye kot pantolonunu biraz daha yukarı sıyırmasını izlerken yüzüne bir gülümseme hissetti. Şakacı bir şekilde sıçradı, suyu tekmeleyerek yüzeyde kaymasını sağladı. Sonra eğildi ve elini aşağı doğru iterek dere yatağındaki pürüzsüz taşlardan birini aldı.

"Burası zıplamak için mükemmel," diye açıkladı, yüzü heyecanla kızardı. "Bahse girerim gölün üzerinde sonsuza kadar zıplayabilir."

"Peki, neden öğrenmiyoruz?" Başını soru sorar gibi eğdi.

"Old Homestead'i es geçip sizi evime götürmeme ne ? Gölün hemen kenarında ve kayanı benim iskelemden atla. Su bugün sakın. Rüzgar esmiyor ve yüzey cam gibi görünüyor. Mükemmel. atlama koşulları."

Gürül gürül akan suyu incelerken ani bir konsantrasyonla alt dudağını dişledi.

"Bu durumda daha fazlasını bulsam iyi olur. Ya ilk seferde batırırsam? Birden fazla taş ihtiyacım var, böylece batırırsam pratik yapabilirim."

"Daha önce hiç taş sektirmedin mi?" diye sordu hoşgörülü bir gülümsemeyle.

Gülümsemesi solup güzel gözlerine hüznün girince sorduğuna pişman oldu.

"Hayır, ama her zaman çok eğlenceli görüldüğünü düşünmüşümdür," diye mırıldandı.

"O zaman stok yapmamız gerekiyor."

Adam ayakkabılarını çıkarıp kot pantolonunun paçalarını baldırlarına kadar sıvadıktan sonra onunla birlikte suya girdiğinde kadın şaşkınlıkla adama baktı.

"Bütün işi bana mı yaptıracaksın?" diye alay etti. "Acele etmeliyiz ki taş sektirmedeki hünerini görmek için hava kararmadan göle dönebilelim."

Kız yine gülümsedi ve adamın midesi, kızın yüzü her aydınlandığında yaptığı gibi bir anda bulandı.

Sonraki yarım saat boyunca, dikkatlice birkaç tane seçtiler. Düzinelerce pürüzsüz taşı Joe kamyonu geri götürüyordu. Son gezisinden sonra, piknik tüpünü aldı.

Annesinin hazırladığı sepeti dere kenarına taşıdı.

"Yemeye hazır mısınız?" diye seslendi ona.

Yüzünde parlayan hevesle derenin aşağısına doğru yürüdüğü yerden döndü. "Açlıktan ölüyorum! Günün aktivitelerine kendimi o kadar kaptırmışım ki yemek."

Göğsünü tuttu ve sahte bir dehşetle geriye doğru sendeledi. "bu bir suçtur. Özellikle de annem yemek verdiğinde. Yiyeceğin ne olduğunu keşfedeceksin. ailemizdeki dine benzer."

Kadın güldü ve adam bu kaygısız sesi içine çekti.

"Bunu görmeye başladım bile. İlk başta annenin buluşma için çok fazla yemek yaptığını düşünmüştüm.

Ama bu, herkesin ne kadar çok yediğini görmeden önceydi."

"Kimsenin yapmadığı tek şey annemin yemeklerini geri çevirmektir. Bunun on emirden biri olduğuna eminim."

Kadın yine güldü ve bu, adamın onu güldürmek için bir şeyler yapmaya ve söylemeye devam isteği uyandırdı.

Sadece o değil

ama her söylediğinde yüzü aydınlanıyor ve gözleri parlıyordu. Parlıyordu ve bu görülmesi gereken büyüleyici bir manzaraydı.

Battaniyeyi hızla açıp toprağın en yumuşak yerine serdi ve sepeti açarken ona oturmasını işaret etti.

"Umarım tavuk salatalı sandviçleri seviyorsunuzdur," dedi sandviçleri açarken. "Annemin tavuk salatası efsanedir ve kızarmış tavuğundan sonra ikinci , Donovan hemen hemen her yemek yaptığında onu ister."

"Benim hiç olmadı," diye itiraf etti.

Bir kez daha dehşete kapılmış gibi yaptı ve kalbini sıkıca kavradı. "O zaman gerçek bir muamele içindesiniz. Ama annem annemdir, o

Paketlenmiş seçenekler de var, çünkü Tanrı onun gözetiminde kimsenin aç kalmasını yasaklıyor. Ayrıca biftekli sandviçlerimiz de var, geceden yavaşça kavurduğu biftek, yanında sosla birlikte ev yapımı hoagie ekmeklerinde servis ediliyor. Benim tavsiyem her birinden yarımşar tane almanız, çünkü ikisini de denemeden yaşamış sayılmazsınız. Ama tatlı için de yer ayırın, çünkü cevizli turta, üç kat şekerlemeli browni ve

ev yapımı fıstık ezmeli kurabiye. , neden fıstık ezmeli kurabiyeleri

Ev yapımı mı? Her şey ev yapımıdır. Annem mağazadan alınmış, hazır yiyeceklerin en büyük günah olduğunu düşünüyor."

"Aman Tanrım," dedi Zoe, gözleri kocaman açılmıştı.

"Bunların hepsini asla yiyemem, Joe! Ve onu gücendirmek istemiyorum."

Sunulan hediyeye bakarken, sanki

mümkün olduğunca çok yemeye çalışmayı çok istiyordu.

Güldü ve kendine engel olamadığı için onun eline uzandı. Eğer elini biraz daha uzun tutarsa

Geri çekiliyordu ama bundan şikâyetçi değildi.

Başparmağı parmak eklemleri üzerinde tembel desenler çizdi ve ona

hatırlayabildiğinden daha uzun bir süredir bir gün izin alıp yolun götürdüğü yere gitmekten kadar memnun olmamıştı.

"Önemli olan her şeyin tadına bakmak. Sonra bütün artıkları eve götürüyorum. O asla bilmeyecek

Hepsini yiyip bitireceğim ve yarın da krallar gibi yiyeceğim." "Oh, şimdi anlıyorum," dedi alaycı bir sertlikle. "Sen alıyorsun

artıkları istiflemek için. Bu nasıl adil olabilir?"

"Adil mi?" diye mırıldandı. "Onunla kalıyorsun ve her gün yemek pişiriyorsun. Ben mi? Ona sadece ben geldiğimde ya da hayatını kurtarmak için yemek yapamayan karısız oğluna acıması için yalvardığımda yemek ."

Zoe gözlerini devirdi, ama Zoe'nin rahatlamış olmasından ve daha önceki çekingenliğini ve tedirginliğini kaybetmesinden gizliden gizliye keyif aldı.

"Bu ne?" diye sordu adam büyük, yalıtımlı bir içecek kabı çıkardığında.

"Ah, bu mu? Sadece Tanrıların nektarı ve güneyin resmi içeceği. Tatlı buzlu çay."

Dudakları büzüştü ve adam bilerek ona hayretle baktı. "Sakin bana hiç tatlı çay içmediğini söyleme. Kalbim bir günde ancak bu kadar şoku kaldırabilir."

Kız kahkahalara boğuldu ve adam utanmadan kızın gözlerindeki ışıltıya ve kocaman bir gülümsemeye dönüşen ağzının baştan çıkarıcı şekline baktı.

"Hazır çay sayılır mı?"

Bir kaşını kaldırdı. "Anında mı?"

Güldü ve bir elini kaldırdı. "Sakin söyleme. I Bunun cevabını zaten biliyorsunuz. Hazır çay günahtır. Haksız mıyım?"

"Tek seferde aldım," diye espri yaptı.

"Görünüşe göre güneydeki yaşam hakkında öğrenmem gereken çok şey var," dedi eğlenerek.

Kederli bir takındı. "Seni güneyli bir kız yapacağız, Zoe Kildare. Sen farkına bile varmadan Avlanma ve balık tutma ve sizi kot pantolondan çıkarıp standart gardırop olarak cutoff ve flip-flop giydireceğiz. prosedürü."

Onunla sadece dalga geçtiği o anda ne kadar hüznü gördüğünü bilip bilmediğini merak etti. Ama o zaten balık tutma isteğini dile getirmişti. Belki de . . .

Düşünce sürecini hemen durdurdu. Hayır, o onu balığa götürmeyecekti. Bu tek seferlik bir anlaşmaydı. Arkadaşça davranıyordu. Ona tüm erkekleri gösteriyordu. kadınlardan yararlanmak ya da bir parça kış dışarı çıkan pislikler değildi.

Ama arkadaş olabilirler, değil mi? Buna karşı bir yasa yok. Ve Zoe'nin kesinlikle arkadaşına ihtiyacı , çünkü Rusty onun tek dostu ve müttefiki gibi görünüyordu. Evet. Ona kesinlikle arkadaşlık teklif edebilirdi. Bu fikir nabzını hızlandırdı ve gülümsüyordu. Bu mükemmel bir çözümdü.

"böyle kocaman gülümsüyorsun?" diye sordu merakla.

Yakalandım. Bir yanıt bulmak için çabaladı ve sonra ne halt edeceğine karar verdi. Gerçek her zaman en iyi fikirdi.

"Gülümseyecek neyim yok ki?" diye sorarak ona daha da sıcak bir gülümseme gönderdi. "Günü, harika bir mizah anlayışı olan ve benimle aynı şeylerden hoşlanan, eğlenceyi seven, güzel bir kadınla . Bunda sevilmeyecek ne var?"

Verdiği cevapla sarsılmış görünüyordu ama adam fark etmemiş yaptı. Bunun yerine konuyu değiştirdi. Ama kızın ilk şaşkınlığına rağmen verdiği cevaptan memnun görünüyordu.

"Daha doymadın mı? Hala atlamamız gereken kayalar var ve sonra annem bizi aramak için birini göndermeden önce seni eve geri götürmeliyim. Kanatları altına aldıklarına karşı çok korumacıdır ve bir de akşam yemeğini kaçırmamanın büyük bir günah olduğu gerçeği var onun gözünde ölümle cezalandırılabilir."

Onu önemseyen birilerinin olması fikrinden duyduğu hazı kaçırmıyordu ve bu onu . Hiç onu önemseyen biri olmamış ? Olmadığı belliydi çünkü her bir parçasını içine çekiyordu. gördüğü ilginin tadını çıkarıyordu.

değerli hediyesiydi. Muhtemelen öyleydi. Ne kadar değerli olduğu hakkında hiçbir fikri yok muydu?

Bir inilti çıkardı. "Tıka basa doydum. Taşları atlayamayabilirim. Bu durumda yürüyebileceğimden bile emin değilim.

nokta."

Sıcaklık bir kez damarlarına yayıldı. Kahretsin ama onunla birlikte olmaktan hoşlanıyordu. "Şanslısın ki bu konuda endişelenmene gerek yok. Gitmen gereken her yere ben taşırım."

Yüzü hoş bir pembelikle kızardı ve başını eğdi. utangaç bir şekilde başını salladı. Bunu sadece platonik bir arkadaş ilişkisi olarak nasıl sürdürecekti? Ama sonra başka seçeneği yoktu. İkisi de romantik bir ilişki istemiyordu ya da buna hazır değildi.

Ayağa kalktı ve inledi. "Sözümü geri alıyorum. Beni taşımana ihtiyacım olabilir."

Kıkırdadı, gözleri bir çift değerli taş gibi parlıyordu. "Belki de kamyonu dönerken birbirimizi tutmaya çalışmalıyız. Seni taşımaya çalışsam beni dümdüz edersin."

"İyi karar," dedi sırtarak.

Kolunu uzattı ve bir anlık tereddütten sonra kız ona doğru geldi, omzunun altına mükemmel bir şekilde oturdu. O da iki deli gibi gülerken kamyonu doğru sendelerken abartılı bir şekilde sendeledi. Yolcu kapısını açıp onu koltuğa oturturken aslında sadece eğleniyor olduğunu fark etti. Rahatlamak ve dünyanın geri kalanını ve içinde yaşayan pislikleri unutmak.

Sürücü tarafına doğru giderken başını hayıflanarak salladı. Temel kurallar koyması ve Zoe'yle sadece arkadaş olacaklarını belirtmesi iyi olmuştu.

Aksi takdirde boku yerdi.

"Taş sektirmeyi denemeye hazır mısın?" diye sordu kontağı çevirirken.

Hevesle başını salladı.

Kendine engel olamadı. Ona dokunmak zorundaydı. Ona dokunmalıydı.

uzandı ve şefkatle saçlarını okşadı. Tıpkı bir kız kardeşine ya da baldızlarından birine yaptığı gibi.

"Kıcımı çok kötü tekmelememeye çalış. Beni bir amatör gibi gösterirsen erkeklik egoma çok fazla zarar verebilirsin."

Gözlerini devirdi. "Sanki. Bu işte tamamen acemi olduğumu unutuyor musun?"

"Acemi şans hakkında ne derler bilirsin," diye karşı çıktı.

Bunu söylerken bile, ne olursa olsun
Kötü bir şey yaparsa, daha kötüsünü yapacağından emin olacaktı. Bu anı ondan almasının hiçbir yolu yoktu. Ve dürüst olmak gerekirse, kaya atlamada onun kıcını tekmelediği zamanki heyecanını görmeyi çok istiyordu. Kardeşlerinden hiçbirinin onu geçemediği bir şeydi bu.

- - -

"Hazır mısınız?" Kentucky Gölü'ne bakan iskelede dururlarken Joe Zoe'ye sordu.

Elindeki pürüzsüz, yassı taşı kavradı ve başparmağıyla ovarak kendini aptal durumuna düşürmemek için dua etti.

"Evet," dedi, hissettiğinden daha fazla bir güvenle.

Ama o zaman berbat olması kimin umurundaydı? O berbattı.

ve en azından bu sefer eğlenecekti. En iyi tekniği düşünürken heyecanını zorlukla kontrol edebiliyordu. Başını eğdi, hangi açıyla daha iyi bir başarı şansı vereceğini düşünerek ilk denemesini yapmaya hazırlanırken bileğini esnetti.

Joe sanki onun aklından okuyormuş gibi konuştu. "Her şey bilekte bitiyor. Elini yana doğru çevirip taşı fırlatmak değil, düz taraftaki yüzeye çarpacağı bir açıyla fırlatmak istiyorsun."

Arkasına geçti, elini kolundan aşağı kaydırarak elini kavradı, çevirdi ve sonra bileğini ileri doğru bir hareketle esnetti.

" böyle," dedi. "Çok yumuşak değil, ama çok sert de değil."

Titredi, adamın dokunuşunun aniden farkına varması hazırlıksız yakaladı ama telaşlandırmadı. Onunlayken kendini güvende hissediyordu. Bu da ne kadar saf bir aptal olduğunu kanıtlıyordu çünkü Sebastian için de aynı şeyi düşünmüştü.

Eski anıları ele geçirmeden ve muhteşem bir şekilde harika olan şeyi mahvetmeden önce kapıyı çarptı. Gün. Joe Sebastian değildi ve bu da onun akılsız bir moron olmasından kaynaklanmıyordu. Sebastian asla bir yabancı için hayatını riske atmazdı. İhtiyacı olanlara yardım etmeyi hayatının işi haline getirmezdi. O egoist, bencil bir sık kafalıydı ve Joe'nun bunu yapmamasının tek suçlusu kendisiydi.

bunu çok daha önce fark etmişti. Kesinlikle ona bekaretini vermeden önce.

Yüzünü buruşturarak bir kez daha düşünce zincirini kapattı ve bunun yerine şimdi ve buraya odaklandı. O artık o kişi değildi. Stella Huntington artık yoktu.

Belki de hiç . Doğduğundan beri başkalarının beklentilerine göre şekillendirilmiş, asla kendi olmasına izin verilmemişti. olmak istiyordu. Zoe Kildare, Zoe'nin olmasını istediği kişiydi ve şu anda her şeyden çok olmak istediği kişi Bugün yaşadığı türden bir hayatı yaşayan bir kadın.

Joe'nun denemek için onu beklediğini fark edince, dikkatli bir şekilde nişan aldı, bileğini tam olarak yerleştirdi ve uçmasına izin verdi. Kadın yüzeye çarptığında nefesini tuttu ve sonra onu şaşırtacak şekilde batmadı ya da büyük bir sıçrama yapmadı. Sıçradı! Ve sıçramaya devam etti!

Bir, iki, üç kez. Aman Tanrım! Dört, beş, altı, yedi!

Ellerini ağzına götürdü ve heyecanlı iki yaşındaki bir çocuk gibi bir aşağı bir yukarı zıpladı.

"Başardım! Başardım!"

Sonra kendini onun kollarına bıraktı ve neredeyse ikisini de iskeleye yığıyordu. Adam onları dengeledi,

ve onu olabildiğince sert bir şekilde sıktı.

"Teşekkür ," diye fısıldadı. "Bu şimdiye kadarki en güzel gündü."

Geri çekildiğinde gözlerinin kenarları kırıştı ve bakışlarına, ayak parmaklarına kadar hissettiğine yemin edebileceği bir sıcaklık girdi. Çok güzel kahverengi gözleri vardı. Karanlık ve düşünceli ama aynı zamanda şefkatli ve komik olabilen gözler. Görünüşte o kadar karmaşık olmayan bir adam gibi görünüyordu ki, sanki ne görüyorsanız onu alıyordunuz, ama o her şey ama.

"Şimdi sende," dedi nefes nefese, zulasındaki en seçkin taşlardan birini ona uzatarak.

"Bilemiyorum. Oldukça etkileyiciydin. Kendimi utandırmak istemiyorum," diye alay etti.

Gözlerini devirdi. "Ah lütfen. Muhtemelen lanet olası gölün karşısındaki tüm yolu atlayacaksın."

Hazırlanıyormuş gibi bir gösteri yaptı ve Ona yapmasını söylediği duruşun aynısını yaptı. Adamın taşı da onunkine benzer bir yol izlerken nefesi boğazında düğümlendi ve içinden usulca saymaya başladı.

Sonra iki yumruğunu havaya kaldırdı ve bir aptal gibi döndü. "Al sana Bay Hayatım boyunca taş atladım. Seni bir farkla yendim!"

Güneşin mi yoksa onun bakışlarının mı tenini daha çok ısıttığı konusunda hiçbir fikri yoktu. Sonra genişçe gülümsedi, dişleri parladı ve artık onu neyin ısıttığı bir soru değildi. Bu adamın tek yapması gereken bakmak ve gülümsemekken güneşe kimin ihtiyacı vardı ki?

Beşlik çakmak için elini kaldırdı, sonra da diğer yumruğunu kaldırarak onunla yumruklaştı. Zevk yüzünü kaplamış, kan dolaşımına kadar işlemişti. Kıymetli, çalınmış bir öğleden sonra için bu dünyadan çekilmesine izin verilmişti.

koşullarının gerçekliği ve bir kez olsun hayal ettiğinden daha büyük bir şeyin parçası olmanın mutluluğunu yaşadı.

Evet, Rusty onu kendisi ve kardeşleri ve Tennessee'nin bu küçük kasabasındaki yaşamları hakkında hikayelerle kandırmıştı.

Kentucky Gölü kıyıları, ama dürüst olmak gerekirse, Zoe bunu hiç anlamamıştı. Bu tür hayatları gerçekten kim yaşıyordu? Ona o kadar yabancı gelmişti ki Rusty'nin bu hikayeleri süsledi. Ne de olsa iyi bir hikâye anlatıcısıydı. Zoe'de tutsak bir dinleyici kitlesi buldu çünkü iki kadın da benzer çocuklukları paylaşıyordu. Rusty'nin aksine, bu kadar nadir bir şeyin varlığından bile haberdar olmadan, yetişkin yaşamında da bu varlığını sürdürmüştü.

İçinden bir ses Rusty'nin Kelly ailesinin sahip olduğu bağı abartıyor çünkü arkasına bile bakmadan çekip giden bir anne ve programlayabildiği bir robotla ilgilenmekten çok çocuk yetiştirmek.

İçini çekti, bir kez daha göle dönerek aç bakışlarını Joe'dan ve onun gözlerinde eksikliğini hissettiği her şeyden uzaklaştırdı. Hüzünlü bir iç geçirdi ve Kendine sarıldı ve Tennessee'de göl kenarında yaz başının ihtişamını içine çekti.

Güçlü bir el ensesine hafifçe sarılıp onu nazikçe sıktığında kıpırdamadan durdu.

"Kıçımı tekmelemek eğlenceli miydi?" Joe hafifçe sordu.

O anda ne kadar çığ görünmesi gerektiğini bildiği için ona dönüp bakmaya korkuyordu. Ağzının kenarları bir gülümseme yukarı doğru eğilirken, yavaş yavaş üzerine çöken melankoli perdesini kaldırmaya çalıştı. Sorular sorardı. Sorular Kendisinin bile bilmediği ya da bilmek istemediği cevaplar gerektiriyordu.

Sonra hüzünlü gülümsemesini ona çevirdi, konuşmak istememesine rağmen kelimeler göğsünden dökülüyordu.

"Hayatımın önemli anlarından birinin mükemmel pürüzsüzlükteki bir taşı atlamak olması beni zavallı mı yapıyor?

ayak bileği derinliğinde bir derede yüzerken bulduğum

Hayatımda gördüğüm en muhteşem manzaralardan birine bakan bir iskeleden yuvarlanan kot pantolon? Hem de hayatımın en harika gününü geçirdikten sonra?"

Eli hareketsiz kaldı ve sonra başparmağı kulağının arkasındaki hassas derinin üzerinde gezindi. Adam onun yanına doğru eğilip dudaklarını şakağına bastırduğında gözlerini kapattı.

"Hayatımın en önemli anlarından birinin muhteşem bir kadına

Çıplak ayaklar ve kıvrılmış kot pantolonla gölün karşısındaki taşı yedi kez nasıl atlayacağınızı öğrenirken bir yandan da dünyanın en gördüğüm en güzel manzaralar?"

Gözleri irileşti ve dönerek şok içinde ona baktı. Bütün gün çok neşeli ve alaycıyken birdenbire çok ciddileşmişti. Yüzünden samimiyet yayılıyordu.

İfadesi ve gözleri kızın profilinden bir an bile ayrılmamıştı, bu da hangi manzaraya atıfta bulunduğunu açıkça gösteriyordu.

Parmaklarının boynundaki sıcak izi, adam çekildikten sonra da uzun süre kaldı.

Güneş ufukta alçalırken alçak sesle, "Seni eve geri götürmeliyim," dedi. "Annem yakında akşam yemeğini hazırlayacak ve seni zamanında geri götürmezsem mutlu olmayacak."

Günün başında yaptığı gibi elini uzattı ve birlikte kamyonetine döndüler.

sessizlik. Tüm öğleden sonra çok yaygın olan kolay çekiciliği ve hazır kahkahaları şimdi yerini sessiz, neredeyse düşünceli bir ruh haline bırakmıştı, ancak her seferinde gülümsemek için bariz bir girişimde bulundu. ona doğru baktı.

Birkaç dakika sonra annesinin evinin önüne geldiklerinde, göğsüne kalıcı bir sızı yerleşmiş gibiydi. Bu yüzden Şanslı. Bu insanlar sahip oldukları hayatlar için çok şanslıydılar. Onları seven ve bu kadar çok insana sahip oldukları için. Belli ki basit şeyler hafife alınmamış.

Hayat burada daha yavaş ilerliyor gibiydi ve bu ifade Rusty'nin -ve şimdi Joe'nun- Onun ve kardeşlerinin yaptıklarının açıklaması gülünç görünüyordu. Kurşunlardan ve bombalardan kaçmanın, tehlikedeki insanları korumanın ve Kelly'lerin bu kadar saygı duyduğu yaşam tarzını bozacak insanlara adalet getirmenin daha yavaş bir tempo sayılamayacağını iddia edeceklerine şüphe yoktu, ama bu yer, bu insanlar, dış dünyaya bir mesaj göndermek için buna meydan okuyor gibiydi.

Ve hepsinden önemlisi, çağrılarına cevap verdiler. giderek artan hızlı yozlaşmaya izin vererek Dış dünya ve insanoğlunun, bir zamanlar dünyada pek çok kişi tarafından değer verilen temel inançların, kutsal saydıkları yaşam biçimlerini ihlal edecek şekilde neredeyse yok olması karşısında boyun eğmesi ve kabullenmesi.

Kelly'ler gibi insanlar filmlerin ve popüler kurguların dışında var olmamışlardı. Zoe'nin burada geçirdiği kısa süre içinde deneyimlediği gibi insanlar ve yerler Rusty zamanın gerisinde kalmıştı, güncel ya da alakalı değildi. Kendisi de muhtemelen şu anda ilk elden tanık olduğu şeyin tanımına inanamayarak güler ve bunu basit bir nostalji olarak görmezden gelirdi Modern teknolojinin patlamasından onlarca yıl önce yaşamış insanlar tarafından yaratıldı.

Başka bir deyişle, bunun gibi yerler-insanlar sadece efsanelerdi.

Ancak şimdi Zoe deneyimlemiş, hissetmiş, tatmış ve ona tutunmuştu, umutsuzca bırakmak istemiyordu. Gerçek dünya araya girdiğinde - ve lanet olsun, o zaman geleceğini biliyordu - eğer o kaçınılmaz çarpışmadan sağ çıkarsa, hiçbir şeyin onun için bir daha asla eskisi gibi olmayacağını biliyordu.

Şimdiye kadar hayatındaki hiçbir şey gerçek olmamıştı.

Joe onları ön verandanın basamaklarının durdurduğunda neredeyse yüksek sesle gülecekti. Burada bir şekilde Kelly'ler gibi insanların kurgu dışında var olamayacağını düşünürken, tüm hayatı sahnelenmiş, uydurulmuş bir hikayeden başka bir şey değildi.

ve sonuç olarak, kim olduğuna ya da amacının ne olduğuna dair hâlâ ilk ipucuna sahip değildi.

Adam yüzünü ona kibarca "Bugün için teşekkür ederim," dedi.

Böyle bir günü bir daha asla yaşayamayacağını bildiği için kendini uzak tuttu ve bu nedenle onu korumaya ve değer vermeye kararlı bir şekilde kilitledi. Bu arada, yorganın altına girip onu başının üzerine çektikten sonra hayatının hiçbir zaman olmadığı ve olamayacağı şey için ağlamak istediği gerçeğini yayınlayacak değildi.

BÖLÜM 11

JOE kapısının çalındığını duyduğunda henüz birkaç dakikadır evdeydi. Bir inilti çıkardı ve bir elini saçlarında gezdirdi. Duştaymış ya da rahatsızmış ya da yatmaya gitmiş gibi davranmayı şiddetle arzuluyordu.

çağırıyor duymamıştı. Ama meraklı kardeşlerinden biriye vazgeçmeyeceklerdi. İşler kontrolden çıkmadan önce çekici indirse iyi olacaktı.

En azından duş almaya vakti olmasını dileyerek kapıya doğru yürüdü. Pantolonu hâlâ kıvrıktı ve çorapsız botlarıyla gülünç görünüyordu. Kot pantolonunun uçları, etrafta dolaşp bir şeyler seçtiği için hâlâ nemliydi. Zoe'yle birlikte taş sektiriyordu ve kapının diğer tarafında kim olursa olsun görünüşündeki tek bir ayrıntıyı bile kaçırmayacağını biliyordu.

Kapıyı açtı ve Shea'nın orada durduğunu, ikizi Nathan'ın da arkasından yaklaştığını görünce şaşırdı.

Shea ona gülümsedi ve o da kendini alamadı. Baldızına hayrandı.

"Merhaba Joe. Umarım uğramamızın bir sakıncası yoktur."

Joe onu kucakladı, sonra kucağına aldı ve içeriye doğru döndürerek

Girişte. Yanağına bir öpücük bıraktı ve uzaklaşırken saçlarını okşadı.

"Tabii ki hayır, tatlım. En sevdiğim baldızımı ve onun baş belası kocasını görmekten her zaman mutluluk duyarım."

Nathan homurdandı ve Joe ikizini selamlamak için döner dönmez Nathan yumruğunu omzuna indirdi.

"Flört etmeyi bırak. Ya da flört edecek başka bir kadın bul. O alındı."

Joe gözlerini devirdi. "Sanki dünyadaki herkes bunu bilmiyormuş gibi. Belki gözünden kaçmıştır diye söylüyorum, zavallı

Yanlış yola sapmış kadının gözü sadece sende, gerçi bu durum onun erkekler hakkındaki yargılarını sorgulamama neden oluyor. Açıkçası ben daha iyi bir seçim olabilirdim."

Shea güldü ve ince kollarından birini Joe'nun beline dolayarak onu sevgiyle sıktı. Nathan kaşlarını çattı ve karısının kolunu nazikçe Joe'dan kurtardı, sonra da iki kolunu birden karısına dolayarak kaçamaması için onu tutmaya başladı.

Joe oturma odasına doğru , "Hepiniz içeri gelin," dedi. "Size bir şey getireyim mi?"

"Shea ziyarete gelmek istedi," dedi Nathan.

Shea'nın başının üzerinden bakışları Joe'nunkilerle birleşti ve ilgilenmesi için sessiz bir işaret gönderdi. Joe yine gözlerini devirdi. Sanki Shea'yı büyük bir özenle idare etmeyecekmiş gibi. O

ikizinin karısıyla her zaman özel bir bağ paylaşacaktı ve her ne kadar açıklanamaz olsa da bunun için minnettardı.

Shea olağanüstü yeteneklere sahipti. Bu yetenekler, Nathan Afgan dağlarında hapsedilip korkunç işkencelere maruz kaldığında onunla telepatik olarak bağlantı kurmasını mümkün kılmıştı. Umudunu yitirmesine izin vermeyerek onu akli başında tutmakla kalmamış, aynı zamanda onun acısını ve işkencesini kendi acısı olarak kabul etmişti. Acısını ondan çekmiş ve sonuç olarak onun yerine acı çekmişti; bu gerçek Nathan'ın düşündükçe neredeyse aklını yitirmesine neden oluyordu.

Joe'nun hayatında tanıdığı en güçlü kadınlardan biriydi ve tüm erkek kardeşlerinin eşlerinin gücü düşünüldüğünde bu çok şey ifade ediyordu. Ve takım arkadaşlarının karılarının. KGI'nın erkekleri, en az kendileri kadar sert, çelik gibi iradeye sahip ve asla geri adım atmayı ya da pes etmeyi şiddetle reddeden kadınlar buldukları için ölçülemeyecek kadar kutsanmışlardı. Bu kadınların kardeşlerini ve takım arkadaşlarını kurtardığından hiç şüphesi yoktu. en az kocalarının onları kurtardığını iddia kadar.

Shea olmadan, Nathan onlar için kayıp olacaktı. Onunla birlikte hapsedilmiş ve en az onun kadar acı olan Swanny de öyle. Joe, kardeşinin hediyesinin karşılığını ona asla ödeyemeyecekti. Eve dönüş ait olduğu yere. Onun için her gün Tanrı'ya şükrediyor ve bir gün birlikte olacağı kadın için dua ediyordu ve evlenenler onun ruhunun, şiddetinin ve cömertliğinin bir parçasına bile sahip olabilirdi.

"Uzak duramayacağını biliyordum," diye alay etti Joe. "Kardeşim son zamanlarda çok mu huysuzlaştı? Senin için onu hırpalamamı ister misin?"

Shea gözlerini devirdi ve güldü. Sonra bakışlarını kaçırdı ve ellerini gergin bir şekilde önünde kavuşturdu. O Nathan onun tedirginliğini hemen anladı ve bakışlarını hızlı bir endişeyle Nathan'a çevirerek neler olduğunu tek kelime etmeden sordu.

Nathan'ın dudakları sert bir çizgiye dönüştü ve Shea'ya doğru başını sallayarak başını iki yana salladı. Nathan'a henüz söylememişti. Gerçek şu ki Buraya gelip Joe'yla konuşmak istemesi onu çok endişelendirmişti çünkü Nathan ve Shea çok yakınlardı. Bir bütünün iki yarısı. Gerçek ruh eşleri ve Joe hiçbir zaman ondan önce bu kavrama inanıyordu, hatta çoktan Ethan, Sam ve Garrett'ın eşlerine fena halde aşık olduklarına tanık oldu.

Joe Shea'nın yanına gitti, elini tuttu ve parmaklarını çözdükten sonra elini parmaklarına doladı. kanepeye doğru yönlendirdi ve yanına oturttu. Nathan onun diğer yanına yerleşti, eli hemen omzuna gitti.

"Sorun nedir, tatlım?"

"Bugün Zoe'yi gezdirdiğini biliyorum," dedi tereddütle.

Joe'nun kaşları çatıldı ve bir kez daha soru dolu gözlerle kardeşine baktı. Zoe'yi bir yere götürmesi Shea'yı neden bu kadar üzmüştü ki?

Joe araya girmeden önce, "arasında ne olduğu beni ilgilendirmez," demek için acele etti. sorular. "Burada olma nedenim bu değil ve burnumu soktuğumu ya da meraklı olduğumu düşünmeni istemiyorum. Bunu sana yapmam. Nihai çöküşün hakkında seninle alay edebilirim ama mahremiyetine ne kadar değer verdiğini ve herkesin o kişiyi bulman konusunda seni rahatsız etmeye başlamasının seni ne kadar rahatsız ettiğini biliyorum ve bu yüzden yapacağım tek şey seninle dalga geçmek olacak."

Her geçen dakika kafası daha da karışıyordu ve Nathan ondan daha aydınlanmış görünmüyordu.

"Tatlım, burnunu sokmayacağını biliyorum ve bir eş bulmam konusunda başımın etini yerken benimle dalga geçtiğini de biliyorum.

Joe en nazik ses tonuyla," dedi. "Ayrıca, herkes içinde kendimi en çok sana ve Nathan'a yakın hissettiğimi biliyorsun. Nasıl etmeyeyim? Ve bu nedenle, seni ya da Nathan'ı asla

Nathan araya giriyor, bir gün yaşayabileceğim herhangi bir ilişkiyi bilmeni de umursamam. Burada neler oluyor, tatlım? Beni endişelendiriyorsun ve bu şekilde devam edersen, Nathan orada çözülecek. Şu haliyle, oturma odamı yeniden düzenleyecekmiş gibi görünüyor.

Çünkü şu anda seni rahatsız eden şey için ölümüne endişeleniyor. Ben de öyle," diye ekledi usulca.

"Ona benim hakkımda bir şey söyledin mi?" diye ağzından kaçırdı. "Yeteneklerim hakkında mı?"

"Tabii ki hayır. Seni ya da Grace'i asla bir yabancıyla tanıştırmayacağımı biliyorsun. Aileden kimse yapmaz. Umarım sen bu konuda endişelenmiyorum."

Başını iki yana salladı. "Anlamıyorsun. Zaten bilip bilmem gerekiyordu çünkü eğer bilmiyorsa, ona bir şey söylemeni istemiyorum çünkü ..."

Sözünü kesip yere baktı, mutsuz bir kaş çatma hali narin yüz hatlarını gölgeliyordu.

"Çünkü neden bebeğim?" Nathan ona bakabilmek için öne doğru oturarak sordu. Koltukta kıpırdanmak üzereydi ve Joe ikizinin sabrının tükenmek üzere olduğunu biliyordu.

azalıyordu. Shea'yı üzen herhangi bir şey söz konusu olduğunda, Nathan cevap almak için lanet olası evi yerle bir ederdi.

sorunu çözebilir.

İçini çekti, ifadesi soluklaştı, gözleri giderek daha mutsuz görünüyordu. "Onunla şu anda bağlantı kurdum Yemekte," diye fısıldadı. "Ya da en azından ben o olduğunu düşünüyorum. Öyle olmalı, değil mi? Yani, ailede ikinizden başka kimseyle bağlantı ve orada daha önce yanımda olmayan tek kişi oydu."

Joe ve Nathan birbirlerine keskin bakışlar fırlattılar ve Joe nefesini içine çekti.

"Ne gördün tatlım?" Joe ani endişe dalgasını sesinden uzak çalışarak sordu.

Nabızı hemen hızlanmış ve alnında terler oluşmuştu. Korktuğunu fark etti. Shea'nın ona söyleyebileceklerinden korkuyordu ama aynı zamanda, eğer Zoe'nin düşüncelerini gördüyse, ona bilmek istediği şeyi söyleyebilirdi. En önemlisi de, Zoe'nin neden bu kadar korktuğunu ona söyleyebilecekti.

"Ben bir şey görmedim," dedi, omuzları çökmüştü.

Nathan onu kollarına çekti, bakışları endişe doluydu. ve karısı için endişeleniyordu. "Ne kadar kötüydü? Ve neden bana ne zaman olduğunu söylemedin? Kahretsin, Shea. Olay olur olmaz bana söylemeliydin ki seni oradan ."

Nathan'ın ne istediğini anlayabiliyordu. Shea için başka biriyle bağlantı kurmak hiç kolay olmamıştı. Bu bir son derece yıpratıcı bir deneyim, onu tüketen bir deneyim ve onu son derece savunmasız bıraktı. Diğerine yardım etmeye çalıştığında çektiği acıdan bahsetmiyorum bile. herhangi bir şekilde.

"Ama ben ... hissettim." Sözünü kesti ve Joe'ya bakarken gözleri sıkıntılıydı. "Onun korkusunu hissettim, Joe.

Korkuyordu.

bunaltıcı ve o kadar boğucu ki sandım."

Nathan'ın karısını sıkıca kavradığı yüzünde korku, öfke ve endişe karışımı bir ifade vardı.

"Özeline girmek ya da onu rahatsız etmek istemedim," dedi hemen. "Umarım bunu biliyordur Joe. Bunu aileme ya da ailemin misafiri olan birine asla yapmam."

Joe uzanıp onun yanağına dokundu. "Şşşt, tatlım. Bunu biliyorum. Hepimiz biliyoruz. Kendin söyledin. Yapamazsın kime yardımcı olur. Bu rastlantısal ve kontrolünüz dışında. Ama neden benim söylediklerimden bu kadar endişelendin? Zoe'nin zihnini görmeseydiniz ona yetenekleriniz hakkında şey söyleyebilir miydiniz?"

Shea Joe'nun eline uzandı, o kadar sıkı tutuyordu ki küçük tırnakları Joe'derisine acıyla batıyordu. Kadının kendisinden yayılan aciliyeti fark ettiğinden bile şüpheliydi. O ve Nathan onun tedirginliğini hissedebiliyordu. Uzun zamandır ilk kez Shea ile aralarındaki zihinsel yol açıktı. Kadının da bunun farkında olduğundan şüpheliydi ve Zoe'yle yaşadığı deneyimin onu o kadar kötü etkilemiş olması onu rahatsız etmişti ki, her iki kardeşe de yüksek sesle ve net bir şekilde yayın yaptığının farkında bile değildi. Nathan anlaşılabilir biriydi. İkisi arasındaki yol her zaman açıktı ve sonuç olarak Nathan, Shea'nın herhangi bir acı ya da sıkıntı içinde olup olmadığını, korkup korkmadığını ya da başının deritte olup olmadığını her zaman biliyordu. Ama Joe için durum böyle değildi.

...
"Dur bir saniye," dedi Joe, ne olduğunu anlayıp anlamadığını görmek için hızla kardeşine bakarak. İfadesindeki gerginliğe öyleydi. Ya da anlamaya başlamıştı. En azından orada.

Shea soru sorarcasına Joe'ya baktı.

"Nathan bunun ne zaman neden bilmiyordu?" diye sordu.

"Bu çok iyi bir soru," diye homurdandı Nathan.

Shea'nın yanaklarına renk geldi ve iki kardeşe de bakmamak için gözlerini indirdi.

"Shea?" Nathan sordu. "Bebeğim, bunu neden benden saklıyorsun? Senin bir kadınla yaşamam fikri hoşuma gitmiyor.

Böyle bir şey, en son gittiğin yer orasıyken

Böyle bir şeyin size gelmesini beklemiyordunuz, özellikle de az önce boğuluyormuş gibi hissettiğinizi söylediğinizde ve bayılmaktan korkuyordum. Neden kendini bana bu şekilde kapattın?"

Ağabeyinin sesinde incinmiş bir ton vardı ve Joe'nun göğsü tepki olarak gerildi. Joe ve Shea'dan başka hiç kimse Nathan hala şeytanlarıyla savaşıyordu. Hala uyumadığı geceler ve uyuduğu geceler vardı.

kabuslar görmeye başladılar. En büyük kâbuslardan biri de Shea'yı kaybetmektir. Fiziksel olarak ayrı olsalar bile ona her zaman ihtiyaç duymasının nedeni buydu. Paylaştıkları telepatik bağlantı

Tıpkı onun kafasında olduğu gibi, o da her zaman onun kafasındaydı. Bu

Nathan'ın ayaklarının yere basmasını ve güvende olmasını sağlıyordu, çünkü canından çok sevdiği kadının güvende olduğunu her zaman bilmesi gerekiyordu, özellikle de bir görevdeyken ve belirsiz bir süre ondan uzak kalacağı zamanlarda.

Kendini ona kapatmış olması Nathan'a reddedilmiş gibi gelecekti ve Joe bunun ne anlama geleceğinden endişeleniyordu.

hala devam eden savaşa ne yapacağını merak ediyordu. Ve bunun ağabeyi ile yengesinin ilişkisine ne yapacağını.

Nathan Shea'yı kaybederse Tanrı hepsine yardım etsin.

Hayatta kalamazdı. Bir avuç terörist piç.

kardeşine yapmayı başaramadığı, onu kıramadığı, eve dönmesini engelleyemediği, hayatına son veremediği Shea'sız yaşamak zorunda kalırsa başarılı olacaktı.

Joe Shea'nın elini sıkıca kavradığını fark etti, oysa o ana kadar ölümüne kavrayan o olmuştu. Shea yüzünü buruşturunca, hemen bıraktı ve nefesinin altında küfretti.

"Üzgünüm, Shea. Seni incitmek istememiştim. Yayın yapıyorsun tatlım ve bu oldukça yoğun."

Kaşlarını çattı ve sonra aniden onu artık hissetmedi. Bilinçli olmasa bile, iletişimi aniden kesmesi her zaman ani ve hoş olmayan bir duyguydu. Joe, Nathan'ın zihninde sürekli bir gölge olarak Shea'ya olan bağımlılığını ve Shea'nın bu samimi yolu kapatmasının onu neden endişelendirdiğini çok iyi . Zoe'nin duygularını hissettiği an. Sadece Shea'ya sadece Nathan'ın değil, kendi zihinsel yolundan da iletişim kurduğunu nazıkçe işaret ederek yanlış bir fikir vermediğini umuyordu. Aslında Shea'nın ondan uzaklaşmasını istemişti. Kendi düşüncelerinin gücünü görmeden ve

hissetmeden önce. "Seni asla incitmek istemedim," dedi Shea yumuşak bir sesle.

Nathan'a döndü, kollarını onun boynuna doladı.

Nathan onu kendine doğru çekti ve yüzünü saçlarına gömdü. "Biliyorum, bebeğim. Seni düşünmek beni deli ediyor.

inciniyor ya da acı çekiyor ve ben bunu bilmiyorum ya da sizinle paylaşmıyorum."

"Olay çıkarmak istemedim," dedi, sesi hâlâ kısıktı. "Ve en önemlisi Zoe'nin bilmesini ya da kimsenin ona bunu açıklamak zorunda kalmasını istemedim. Hâlâ da bilmesini istemiyorum.

Biliyorum. Çok korkuyor Joe ve eğer zihnine giden bir yolum olduğunu bilirse, bu onu daha da korkutabilir ve sanırım kaçır."

"Korkusundan başka bir şey sezdin mi?" Joe dikkatle sordu.

Nathan'dan uzaklaştı ve başını salladı.

dikkatini tekrar Joe'ya çevirdi. "Buradan kaçırıldığımdan beri böyle bir korku hissetmemiştim," dedi, kaçırılma anısını hatırladıkça sesi düğümleniyordu. "Ve o korkunç elektrotlara bağlıyken ve Nathan'la ya da seninle konuşamazken. Hiçbir şey hatırlamıyorum.

Neden bu kadar hakkında hiçbir fikrim yoktu ama bu korku onu felç . O kadar güçlü bir şekilde yayın yapıyordu ki, sonunda ondan ayrılmak için yeterli gücü bulana kadar hiçbir şey yapamadım. Felç ediciydi."

Nathan küfretti ve Joe da kendi sessiz küfürlerini ekledi. Her ikisi de baldızının istemediği ve kontrol edemediği bir şeydi ve ayrıca Zoe hakkındaki değerlendirmesi de doğruduydu. Zoe dehşete düşmüştü. O kadar korkmuştu ki, Zoe'nin aşırı zihinsel yüklemesinin gücüyle saldırıya uğradığında Shea'nın fark ettiği tek şey korkusu olmuştu.

Joe'nun telefonu çaldı, susturmak için uzandı ama arayanın Donovan olduğunu gördü. "Bana bir saniye ver, Shea. Benim için rahatlamaya çalış. Bunu çözeceğiz, tatlım. Endişelenmeni istemiyorum. Telefondaki Van."

Ayağa kalktı ve kasıtlı olarak birkaç metre mesafe bıraktı. Nathan ve Shea ile kendisi arasında Gizlilik. Nathan, Shea'nın anlattıkları karşısında sarsılacak ve kendini toparlamak için birkaç dakikaya ihtiyaç duyacaktı.

"Selam Van," diye selamladı cevap verirken.

"İstediğin gibi yaptım ve Zoe'nin Arka planda," dedi Van, sesi hiçbir şeyi ele vermiyordu, bu onu rahatlatmalıydı, ama zaten bildiği ve Shea'nın az önce doğruladığı şeylerin ışığında, rahat olmaktan başka bir şey değildi.

"Ve?"

"Sıra dışı bir şey yok, yine de başka ne aramam gerektiğini bilmem yardımcı olurdu.

eski erkek arkadaşı tarafından kazıklanmasından daha iyidir."

Joe sabırsızlıkla, "Bana ne bulduğunu söyle," dedi. "Hiçbir şey. O sessiz, pek de iyi olmayan bir Renkli bir hayatı var. Yirmi altı yaşında, ailesi yok, yalnız yaşıyor, DePaul Üniversitesi'nden bir yıl önce işletme yönetimi alanında yüksek lisans derecesiyle mezun . Okul masraflarını Aile desteği ya da bursu olmayan pek çok öğrencinin yaptığı gibi. Öğrenci kredileriyle, ki birkaç ay içinde geri ödeyecek. Okul boyunca çok çeşitli yarı zamanlı ve hafta sonu işlerinde çalışmış. Kirasını ödemeye ve geçinmeye yetecek kadar ama başka bir şey yok. Çok değil.

sosyal medyada aktif. kadarıyla pek de aktif görünmüyor."

Joe kaşlarını çattı. "Sanırım bu, onu neden daha önce hiç görmediğimiz ya da tanışmadığımız sorusunu yanıtlıyor. Biz de o zaman

Rusty onun üniversitedeyken tanıştığı bir arkadaşı olduğunu ve Zoe'nin de UT'ye gittiğini söyledi. Ama okula Chicago'da gittiye, görünüşe göre uzun mesafeli bir ilişkileri varmış. dostluk."

"Bu aynı zamanda Rusty'nin onu neden belirsiz bir süre kalması için eve davet ettiğini de açıklıyor. Ben hayal etmiyorum

Birbirlerini çok gördüler ve Zoe kötü bir ilişkiden yeni çıktıysa, bir arkadaşına ihtiyaç duyması mantıklı. Rusty gibi bir arkadaş."

Joe başını salladı, Shea'ya bakarken dikkati dağılmıştı. Ani bir karar vererek ağzını kapattı. Van'a Shea'dan bahsedecekti ama endişelenmek istemedi.

ailenin geri kalanını gereksiz yere endişelendirmek istemedi. Endişelenecekleri bir şey olduğundan emin kadar olmazdı. Nathan'ın arkasında olması yeterliydi.

"Tamam, teşekkürler Van," diye mırıldandı.

"Bugün bir şey bulabildin mi?" Van sordu.

Joe yüzünü buruşturdu. Bu konudan kurtulmayı umuyordu. Zoe ile randevu. Sanki öyle bir şey olacakmış gibi. Annesiyle tüm karılarının onun ve Zoe'nin peşinde olmasından endişe ediyordu ama muhtemelen sinir bozucu sivrisinekler olduğunu kanıtladı.

"Sadece kendine güveni sıfır, bir kadın olarak kendini pek düşünmüyor ve korkuyor."

"Sana ne diyeceğimi bilemiyorum, dostum," dedi Donovan. "Sana güvenene kadar onu rahatlatmak için yapabileceğin pek bir şey yok. Bilen biri olarak söylüyorum, zaman, mekan ve sınırlara saygı ile ilgili tüm bu PC saçmalıklarını unutmak daha iyidir. Yapmanız gereken ilk şey, size güvenebileceğinden emin olmaktır ve bu ilk seferde gerçekleşmeyecektir.

Bunu ona söylediğin zaman. Ama bunu bir de korktuğu hakkında sana güvenmesini sağlamaya çalışmak

O zaman umarım onu yıpratırsın. Zorlayın ama götlük yapmayın. Bu arada ona mümkün olduğunca kişisel ilgi göster. Ona zarar vermeyeceğinizi anlayacaktır."

Joe kuru bir sesle, "Bu konuda çok emin gibisin," dedi. "Sürekli onun alanında olmam gerektiğini sanmıyorum. Bu ona yanlış sinyaller gönderebilir ve ben bunun olmasını istemiyorum."

"Burnunun dibindeki kadını tanıyamayacak kadar kafanı kışına sokma."

Donovan azarladı. "İnkâr içinde yaşamakta ısrar eder ve sırf inatçı bir eşek gibi davrandığın için onu incitirsen, onu reddettiğin için kendini asla affetmezsin. Ayrıca, sana güvenmesi için bu kadar uğraştıktan sonra onunla ilgilenmediğini açıkça ortaya koyarsan, o zaman gidecek ve onu asla geri alamayacaksın."

Joe'nun midesinde bir düğüm oluştu ve Zoe'nin gideceği ve onu bir daha asla göremeyeceği düşüncesiyle parmaklarını sıkıca yumruk yaptı.

"Bunu aklımda tutacağım," dedi görüşmeyi sonlandırmadan önce.

Nathan ve Shea'nın oturduğu yere doğru yürüdü. Shea'nın diğer tarafındaki kanepeye kaydı ve elini Shea'nın başının üstünde gezdirdi.

"Van'a Zoe'yi kontrol ettirdim ve hiçbir şey bulamadı."

Shea , ona bakarken gözleri ciddiyetle parlıyordu.

"Yanılmamışım Joe. O çok korkuyor biri ya da bir şey."

"Biliyorum tatlım," dedi dizini sıkarak.

"Rahatsız etmek istemiyorum," diye devam etti. "Önceden uyarı almadığım sürece ondan uzak durmayı tercih ederim, böylece kendimi daha iyi hazırlayabilirim. Kendimi daha iyi hazırlayabilmem için

Eğer içimizden birine bize söyleyecek kadar güvenmediyse, bir şeyler olabilir." "Katılıyorum," dedi Joe. "Hazır olduğunda bana söyleyecektir."

"Bundan emin gibisin," dedi Nathan, tek kaşı soru sorar gibi kalkarak.

Joe omuz silkti. "Ona fazla seçenek bırakmayacağım."

"Böyle bir şeye hazır olduğunu sanmıyordum."

Shea mırıldandı.

"Hazır olmayan o," diye karşı çıktı Joe, o anda bunun doğru olduğunu fark etti. "Ben onu gördüğüm an hazırdım."

Bu da doğruydı. Sadece öyle olmasını istememişti. Sonra. Şimdi mi? Bu zamana kadar yaptığı tek bir tartışmayı bile hatırlayamıyordu.

Geçmişte neden bekâr kalması gerektiğine dair bir sürü şey dilinden dökülmüştü. Tek sorun, bunun bir sma olmamasıydı. Hem de hiç. Zoe hemen onun kollarına düşmeyecekti ve sadece iki kez tanıştığı bir adamın sonsuza dek onu istemesini de kabul etmeyecekti.

Her ikisi için de bunu kabul etmekte yeterince sorun yaşıyordu. Hayır, sorun kabullenmesi değildi - gayet iyi kabullenmişti. Sorun, bu kadar uzun bir süre mücadele ettiği halde bunun bu kadar kolay olduğuna inanmasıydı. fikir. Kabul ne kadar nefret etse de, kardeşlerinin hepsi haklıydı.

O kişi hayatına girdiğinde anlayacaktı. Artık biliyordu ve onu en çok korkutan şey şuydu

Bilmek bir şeydi. Bunu gerçekleştirmek ise tamamen farklı bir mücadeleydi. Kaybetmeye hiç niyeti yoktu.

BÖLÜM 12

Ertesi sabah Joe tek bir amaçla uyandı. Fazla uyumamıştı. Beklenti ve gerginlik zihnini doldurdu ve ikisi birlikte yüzüp bulanıklaşana kadar eşit dikkat için yarıştı. Zihnini şekillendirdi ve yeniden düzenledi.

Ama her seferinde tek bir hedefe kilitleniyordu. Ne şekilde olursa olsun Zoe'yle bir gün daha geçirmek.

Annesinin her zaman saat kaçta kahvaltı hazırladığını bilen Joe, birkaç saat uyuduktan sonra kalktı, Duş aldı ve giyindi, içinde bir aciliyet duygusu vardı. Sabahın serin havasında yürürken canlandığını hissetti. Cildi karıncalandı ve kanı daha da ısındı. her zamankinden daha fazla. Onu tekrar görme beklentisi. Zoe Kildare'ın gizemini daha da açığa çıkarmak, onu tamamen tüketene kadar durmadan rahatsız etti. Bir saplantı.

Yerleşkeye girip annesinin kapısının önüne park etmesi için geçen birkaç dakika, ona düşüncelerini bütün gece olduğundan daha iyi formüle edecek zaman vermedi. Henüz ne söyleyeceğini bile bilmiyordu.

Kendini ön kapıdan içeri attı ve havayı takdirle kokladı. Burun delikleri ona yanlış bir şey söylemediği sürece krep ve domuz pastırması.

Annesinin ne pişirdiğini saptamak. Tanrı biliyor ya, sadece burnunu ve guruldayan midesini rehber olarak kullanarak tahminlerini mükemmelleştirmek için yıllar geçirmişti.

"Joe!" diye bağırdı annesi mutfağa girdiğinde. "Bir tane daha alacak kadar var mı?" diye sordu umutla.

Gözlerini devirdi. "Her zaman öyle değil miyim? Kahvaltıya kimin geleceğini asla bilemem, bu yüzden her zaman bolca yaparım. Senin

Babam sürekli çok fazla yemek israf ettiğimden yakınıyor ama bu ikinci kez yiyeceği anlamına geldiğinde hiç şikayet etmiyor. Tabii ki izin verilenin sadece yarısını servis ediyorum, bu yüzden ona vermeyi kabul ettiğimde bir şeyden kurtulduğunu düşünüyor. saniye."

Güldü ve annesine sarıldı. Babasının birkaç yıl önce geçirdiği kalp krizinden bu yana, annesi onun diyetini ve fiziksel aktivitesini altına almış, onu hırdavatçıda daha az saat çalışmaya zorlamıştı, bu da kaçınılmaz olarak Bu da yarı zamanlı yardım almak ya da bir aile üyesinin boşluğu doldurmasına bel bağlamak anlamına geliyordu.

"Bugün ajandanda ne var?" Joe barda otururken Marlene sordu. "Seni bir daha göreceğimi sanmıyordum. en az bir hafta."

Boynuna doğru bir sıcaklık yükseldi ve onun sabit bakışlarından kaçındı. "Kızların gün için ne planladıklarını görmek için uğradım. Zoe'yi tekrar dışarı çıkarabilirim diye düşündüm. Daha önce yapmamıştık. dün planladığım her şey."

Marlene bir an için onu inceledi ve belli ki onaylayarak gülümsedi ve krep hamurunu karıştırmaya geri döndü. Bir an için mutfaktaki tek ses pastırmanın cızırtısı ve Marlene'in tahta kaşıkla karışımı döverken çıkardığı vınlama .

Annesi sakın bir ses tonuyla, "Kolayca gelmeyecek," dedi. "Dikkatle ele alınması gereken biri."

"Biliyorum," dedi aynı yumuşak sesle. Kadının sesindeki incelikli soruyu inkâr etme zahmetine girmedi. Zoe'ye duyduğu çekimi ve onun kendisi için ne ifade ettiğini inkâr etmeyi bırakmıştı.

Marlene gözlerini ve tüm yüzünü ısıtan yumuşak bir gülümsemeyle, "Onu getireceğine inancım tam," dedi. "Ondan hoşlanıyorum Joe. Senin için mükemmel biri."

"Benden hiçbir itiraz alamayacaksınız," diye karşılık verdi.

"Ama

İkna edilmesi gereken sen ve ben değiliz. Bana açılmasını ve güvenmesini sağlamak için çok daha fazlası gerekecek. kalbiyle."

Başını iki yana salladı, gözleri birden dökülmemiş gözyaşları. "Son oğlumla konuşulacağı gün ne kadar uzun zamandır dua ettiğimi bilemezsiniz. Hepsi bir annenin

. Çocuklarının da kendisi ve kocasının kırk yılı aşkın süredir sevdikleri gibi sevmelerini ve kendi aileleriyle kutsanmalarını."

"Sanırım artık gözünü Rusty'ye dikmen gerekecek," dedi hafifçe, onu ani nostaljisinden kurtarmak için.

Kadın . "Bu çocuk hepinizin toplamından daha inatçı olduğunu kanıtlayacak."

"Hangi çocuktan ?" Rusty mutfağa girdiğinde sesini yükseltti.

"Günaydın bebeğim," dedi Marlene, en küçük civcivine gülümseyerek. "Otursana. Zoe kahvaltıya geliyor mu?"

Rusty, Joe'nun yanındaki taburelerden birine oturdu ve kendini aşağı bırakırken onun kaburgalarına dirsek attı.

"Beş dakika içinde aşağıda olacak. Ondan önce kalkıp duş aldım, ama ona krep pişirdiğini söyledim ve nasıl Harikaydılar ve sanırım ağzı sulanmaya başlamıştı bile."

Joe uzandı ve kolunu Rusty'nin boynuna dolayarak onu aşağı çekti, böylece parmak eklemlerini başının tepesine sürtebilecekti.

"Dikkat etsen iyi olur, bücür. Ben senden büyüğüm. Beni taciz etmeye çalışırken bunu unutma. Kendine çeki düzen vermez ve gereken saygıyı göstermezsen pastırmadan payına düşeni yerim."

Kadın . "Pastırmamla uğraş ve öl, yaşlı adam. Sanırım sana karşı daha nazık olmalıyım. Annem her zaman büyüklerime saygı göstermem konusunda öğüt verirdi."

"Seni küçük düve. Yaşınla ilgili sözlerinden dolayı seni yakalayacağım," dedi intikam vaat eden bir sesle.

"Seni bu sabah bu kadar erken buraya getiren nedir?" Rusty, sanki aniden ortaya çıkan varlığını yeni fark etmiş gibi sordu.

Rahatsız bir şekilde kıpırdandı ve Zoe'nin tepkisini dikkatle izledi. "Zoe'ye gezimizin ikinci bölümünü yapmak isteyip istemediğini soracaktım. Listedeki her şeyi yapamadık."

Kız sözsüz bir şekilde ona bakarken Rusty'nin gözleri büyüdü. "Ona zarar vermeyeceğim, Rusty," dedi sessizce. "O her zaman benimle güvende ol."

"Vay canına. Yani, lanet olsun. Bu ne zaman oldu?" sordu kuşkuyla.

Omuz silkti. "Sana ne zaman ya da nasıl olduğunu söyleyemem. Sadece ne olduğunu biliyorum."

"Lanet olsun," diye nefes aldı. "Ona bu tuzağı benim kurmadığıma asla inanmayacak."

"O kadar kötü mü olurdu?" diye sordu, hâlâ küçük kız kardeşini dikkatle izliyordu. "Ona asla zarar vermem. Bir daha kimsenin onu incitmesine izin vermem."

Adam şaşırdı, kadının gözleri yaşlarla doldu. Başını çevirdi ve elinin tersiyle hızlıca gözyaşlarını sildi.

"Hey," dedi usulca. "Bu ne için?"

Ona döndü ve gülümsedi. "Sadece senin için mutluyum. Onun için de. Henüz hiçbir fikri olmasa bile. Diğer koşullarda direnmenin beyhude olduğunu anladığında bunu izlemek çok eğlenceli olurdu."

Rusty'nin gözlerinin içine bakarken gözleri kısıldı. "Burada başka hangi durumlardan bahsediyoruz?"

"O benim arkadaşım, sadece gözüne çarpan bir kadın değil. Sadakatim bölünmüş durumda. Bu yüzden, vicdanen, bu konuda tamamen senin tarafında olamam. Ayrıca, bir müttefike ihtiyacı olacak. Bu ailede işinin bitmesi kaçınılmaz bir sonuç olacak. Arkasında kimsenin olmadığını düşünmesine izin veremem."

Rusty'nin ses tonu alaycıydı ama gözlerinde onu endişelendiren bir şey vardı. Ne olduğunu tam olarak anlayamıyordu. Belki de olduğundan daha fazlasını görmeye çalışıyordu. Her halükârda, ona sırlarını anlatacak kişinin Zoe olacağına çoktan karar vermişti. Başkası değil. O da Donovan onu daha fazla kontrol ediyordu ve Shea artık hazırlıklı olduğuna göre, Zoe'yle tekrar daha güçlü olacaktı.

"Günaydın," diye seslendi Marlene, Rusty ve Joe'ya hızlı bir uyarı bakışı atarak. "İyi uyudun mu canım?"

Joe döndüğünde Zoe'nin mutfağın kapısında durduğunu gördü, bakışları utangaç ve tereddütlüydü.

"Yaptım. Teşekkür ederim, Bayan Kelly."

"İçeri gelin ve oturun. İlk parti krepler bir dakika içinde servis edilecek. Bana Marlene ya da anne demeni kaç kere söylemem gerekiyor?"

Bayan Kelly dışında ne isterseniz. Sen ailedensin ve bu kadar resmi olmana izin veremeyiz. Kendimi yaşlı bir kadın gibi hissediyorum.

Biri bana Bayan Kelly dediğinde!"

Zoe, Rusty'nin diğer tarafındaki tabureye için Joe'nun etrafından dolanmaya başladı, ama Joe onun elini yakaladı ve Rusty'nin elini ovuşturdu.

Başparmağını bileğindeki nabzın üzerinde gezdirdi. Yavaşça onu aşağı çekerek yanına oturttu, böylece Rusty ile onun arasında konumlanmış oldu.

Saç diplerine kadar kızarmıştı ve o kadar sevimli görünüyordu ki onu öpmek için kendini zor tuttu tam o anda ve orada. Yan taraftan ona kaçamak bakışlar atarak tabureye uzandı, eli hâlâ adamın elindeydi. Adam elini çekerek kalçasının üstüne koydu ve başparmağını onun bebek yumuşaklığındaki teninde nazik daireler çizerek ovmaya devam etti.

"Bugün yine seni benimle çıkmaya davet etmek için geldim. Dün sana gösteremediğim daha çok şey var. Ve eğer iyi bir çocuk olursam, umarım bana bir rövanş verirsin. Dün kıcıma tekneyi bastığından beri taş atlıyorum."

Gözleri irileşti ve şaşkınlıktan ağzı açık kaldı. "Neden günü yine benimle geçirmek istiyorsun?" diye sordu şaşkınlıkla. Sonra başını eğdi

Yanaklarına daha fazla renk gelirken bakışları. "Bana iyi davranmak için gününü beklemeye almak değilsin."

Öfke sisteminden süzülürken birkaç sakinleştirici nefes almak zorunda kaldı. Onun bir şekilde onun için yeterince iyi olduğunu düşünmüyordu.

bir tür acıma vakası olduğu düşüncesi onu çileden çıkarmıştı. Onu bu hale getiren orospu çocuğunun izini sürmek istiyordu.

kendi değerinden şüphe edip taşaklarını çıkaracak.

"Aslında bana karşı nazik olmanı umuyordum," dedi ne kadar kızgın olduğu göz önüne alındığında olabildiğince hafifçe.

Onun bu halini fark eden tek kişi o değildi. ifadesini ya da utancını ifade etti. Hem Rusty hem de annesi gözle görülür bir şekilde üzgündü, ancak çabucak yüz hatlarını inceltti. Annesi bir sonraki krep partisi için hamuru çırpmaya devam etti ama çenesi gergindi ve hareketlerine biraz daha güç kattı.

"Günü seninle geçirmek istiyorum, Zoe," dedi diğerlerinin duymaması için alçak bir sesle. "Hiçbir şey yapmak zorunda olmadığımı biliyorum, ama eğer beni kabul edersen çok mutlu olurum.

günü benimle geçirmeyi kabul et."

Sonunda bakışlarını onunkilerle buluşturmak için kaldırdı ve gördüğü şey neredeyse kalbini kıracaktı. Gözleri umutluydu ve yine de Aynı zamanda üzgün. Sanki kendini önemsiz ve onun ya da herhangi bir erkeğin dikkatini çekmeye değmez biri olarak kabul etmiş gibiydi.

Elini ağzına götürdü ve dudaklarını her bir parmak ucuna bastırdı. Gözleri hemen genişledi ve vücudunu bir ürperti kapladı. Tanrı'ya şükür o da onunla aynı kimyayı . Ne tek başına uçuyordu ne de cazibesi tek taraflıydı.

"Beni bu ıstıraptan kurtaracağını ve günü benimle geçirmeyi kabul edeceğini söyle," diye ikna etti.

Dudakları ayrıldı ve adam bu bilinçsiz davet karşısında neredeyse inleyecekti. Keşke yalnız olsalardı. O zaman alırdı ipeksi görünümlü dudaklarından yararlanmak ve daha iyi Ağızının dolgunluğunu ve yumuşaklığını keşfetmek için bir saatin bir kısmı.

Gülümsemesi hayranlık uyandıracak kadar utangaçtı ama yavaş yavaş gözlerine sıcaklık yayıldı, ta ki tüm yüzü zevkle aydınlanana kadar ve heyecan. Kızın bunu anlamaya başlamasından duyduğu

vahŖi memnuniyeti hissetti.

"Bu hoŖuma giderdi," diye fısıldadı. "Ama-"

Bir parmağını onun dudaklarına bastırdı, tatmak için can attığı dudaklara. "Şşşt. Aması yok. Sen ve benve bugün bizim. Elimizden gelenin en iyisini yapmaya ne dersin?"

Sonunda başını salladı ve göğsü yanmaya başladığında nefesini tuttuğunu fark etti. Sıkışan havayı yavaşça ciğerlerinden çıkardı, rahatlama onu tam da yaşadığı yerden vurduğunda yeni doğmuş bir tay kadar zayıf ve dengesiz hissetti.

Bir engel aşılmıştı. Leydisinin öldürmesi gereken her bir ejderhayı tanıması için önünde sadece bir düzine daha vardı.

BÖLÜM 13

Zoe, Rusty'yi paylaştıkları yatak odasına sürüklerken, "Bana yardım etmelisin," diye ciyakladı.

"Sakin ol kardeşim," dedi Rusty. "Elimden gelen her şeyi yapacağımı biliyorsun. Ne konuda yardıma ihtiyacın var?"

"Her şey mi? Ben ne giyeceğim? Ve bununla demek istediğim

Çaresiz olduğumu ya da çok çabaladığımı belli etmeyecek bir şey. Sıradan. Yani dün gölde yüzdük ve taş sektirdik, bu yüzden her şeye hazırlıklı olmalıyım ama çok da gündelik olmamalı. Korkunç görünmek falan istemiyorum."

Rusty güldü. "Bana bırak. Basit, sıradan ve umutsuz değil. Sanırım bununla başa çıkabilirim." Dolabına gitti ve birkaç saniye sonra kafasını dışarı çıkardı. "Bacaklar ve göbek traşlı mı?"

"Ne?" Zoe'nin nefesi kesildi.

"Tıraşlı," diye açıkladı sabırla. "Üzerinde harika duracak bir şortum ve mükemmel olacak bir atletim var ama kıllı bacaklarını göstermek istemem, biliyorsun."

Zoe utanç içinde gözlerini kapadı. "Evet, tıraş oldum. Ama emin misin? Şort?"

Rusty ona sevgi dolu, sabırlı bir bakış gönderdi. "Zoe, harika bacakların ve ölmeye değer bir kışın var. Daha önce hiç yapamadığım gibi şortumu dolduracaksın. Cılız vücudumun gençlik yıllarıydı, büyüyeceğim gençlik yılları . Ne yazık ki vücudum bu mesajı almadı ve sonuç olarak kalçalarım, kığım ve göğüslerim yok. Benden daha iyi şekle sahip sopalar gördüm."

"Bu hiç doğru değil!" Zoe itiraz etti. ", Rusty. Keşke ben de senin kadar uzun . Sende de

Bacaklarınız, göğüsleriniz ve kalçalarınız, arkanızdan bahsetmiyorum bile, mükemmel bir orantıya sahip."

Rusty gözlerini devirdi. "Gözlemlerini takdir etmediğimden değil, ama gereken sensin. Şimdi, bana güvenecek misin?"

Zoe içini çekti. "İstediğimi biliyorsun. Keşke bu kadar gergin olmasaydım. Benimle bir erkek olarak ilgileniyor gibi değil. kadın."

Rusty, "Tanrı beni ilgisiz kadınlardan korusun," dedi. abartılı bir iç çekiş. " bakalım. Onu bekletmek istemeyiz."

On dakika sonra, Zoe giyinmiş, saçlarını topuz yapmıştı. Dağınık topuz ve hafifçe uygulanmış doğal bir makyaj, yüz hatlarını onun bile zorlanacağı bir şekilde vurguluyordu. Kabul etmek ona kendini güzel hissettirdi.

Rusty gülümseyerek, ", seninle aşağıya kadar yürüyeyim," dedi. Zoe ayaklarını bir çift parlak parmak arası terliğin içine soktu,

önceki gece Rusty ile birlikte sürdükleri yeni kat ayak tırnağı cilasını kontrol ederken Rusty Joe ile ilk randevusunun iç yüzünü anlattı. Sıcak pembe normalde tercih edeceği bir renk değildi ama ona biraz cüretkâr ve ultra kadınsı hissettirmişti.

Rusty ona, "Muhteşem görünüyorsun," diye güvence verdi.

Zoe, Rusty'nin onu merdivenlerden aşağı indirmesine izin verirken, "Aklımı kaçırmış olmalıyım," diye mırıldandı.

"Tatlım, bunu biliyorsun. Tanrı biliyor ya, bunu defalarca söyledim. Ama o pisliğin hayatının geri kalanını kontrol etmesine izin veremezsin ve kesinlikle ona özgüvenin üzerinde güç veremezsin. Senin düşündüğün ve söylediğin şeyleri benim düşündüğümü ve söylediğimi hayal edebiliyor musun? Kötü bir isilik gibi üzerime çullanırdın. Şimdi her şeyi fazla düşünmeyi bırak ve git eğlen. Bu bir suç değil, biliyorsunuz."

Zoe'nin kafası yukarı kalktı ve beraberinde bir farkındalık dalgası geldi. "Haklısın. Çok uzun zamandır beni kontrol etmesine izin veriyorum. Artık yeter."

"İşte bu kız," dedi Rusty onaylayarak. "Şimdi eğlenmene bak, sonra konuşuruz."

"Evet, Sean hakkında da konuşacağımızı unutma," dedi Zoe uyarıcı bir tonda.

Rusty'nin ifadesi hemen bozuldu. "Kafası kıcına sıkışmış, iğrenç derecede kibirli bir erkek dışında çanak tutacak bir şey yok."

Zoe güldü. "Kızım, az önce erkek nüfusunun yarısını tarif ettin."

"Sadece yarısı mı?" Rusty masumca sordu.

Oturma odasının köşesini döndüklerinde Zoe'nin dudaklarından bir kahkaha tufanı daha koptu ve Joe hemen yukarı baktı. Bakışları kızın üzerinde bir aşağı bir yukarı gezinirken gözleri onayla ısındı. Teni karıncalandı ve Tüyleri diken diken oldu ve çıplak kollarından parmak uçlarına kadar .

Tanrım ama adam bir üzerinde seks yapıyordu. Utancından yanaklarına ateş basmıştı. O bir

Çoğu zaman iğrenç bir şekilde şeffaf ve o sadece Onun gözlerine yansıyan bu özel düşünceyi kaçırdığı dua etti.

İfadesinin sertleşmesine ve bakışlarının yanarak daha da koyulaşmasına bakılırsa, bir şey kaçırdığını düşünmüyordu. Buna bir itirazı varmış gibi de görünmüyordu.

Düşünce treni de.

Kendine gel, Zoe. Hiçbir şey . Hiçbir şey olmayacak. olur.

Rusty'nin güneyli misafirperverliği olarak tanımladığı şeye çok fazla anlam yüklüyordu. Rusty'nin ailesinin ne kadar sıcak ve misafirperver olduğu defalarca ve gördüğü tek şey bunun kanıtıydı.

"Hazır mısın?" Joe sordu, sesi boğuk ve hırçındı. "Annem bize yine öğle yemeği hazırladı."

"Onun krepleri yüzünden tıka basa doymuş da midemin beklentiyle guruldaması kötü mü?"

Kıkırdadı. "Annemin yemekleri sende bu etkiyi yaratmıyorsa insan değilsin demektir."

Eğilip Rusty'nin yanağına bir öpücük kondurdu ve ardından onu hızla kucakladı. "Senin ya da annemin bir şeye ihtiyacı olursa cep telefonum yanımda olacak. İyi günler tatlım."

"Ona iyi bak," diye uyardı Rusty.

Joe parmaklarını Zoe'ninkilere doladı ve yanına çekerek omzunun altına yerleşmesini sağladı. "Sadece En iyisi," dedi içtenlikle.

Rusty'nin ağzından yumuşak bir gülümseme yayıldı ve Zoe bir an için onun gözlerinin koyu yeşilinde yansıyan ham duyguları gördüğünü sandı. Bu kısa etkileşim onu şaşırtmıştı.

Joe'ya baktı ama bakışlarına yansıyan derin ciddiyeti gördü.

Boştaki eliyle piknik sepetini kaldırdı ve onu önce kapıya, sonra da bekleyen kamyonu doğru yönlendirdi.

Onu yolcu koltuğuna oturtuktan sonra etrafta dolaştı. ve direksiyonun arkasına geçmeden önce piknik sepetini arkaya sıkıştırdı.

Garaj yolundan geri geri çıkarken, "Hava hâlâ serinken seni tekneyle dışarı çıkarıp biraz balık tutabileceğimi düşündüm," dedi.

"Gerçekten mi?" Zoe damarlarında dolaşan heyecanla sordu.

Ona , gözleri ona baktığında alıştığı sıcaklıkla parlıyordu.

"Evet, gerçekten. Gerçekten.

Evimde daha küçük bir teknem var ama aynı zamanda daha büyük bir

platform tekne marinaya demirledi. Bir grup olduğumuzda ve yüzmeye gittiğimizde veya bir gün geçirmek için kullanıyoruz.

Güneş. Balık tutabilir, yüzebilir ya da her ikisini de yapabiliriz. İsterseniz öğleden sonraya kadar gölden ayrılmamıza bile gerek yok. Hava serinken balık tutabilir, öğle yemeği için mola verebilir ve ardından serinlemek için yüzebiliriz."

Yüzü düştü. "Yine de yüzmek için şey getirmedi."

Muzaffer bir sırtışıla parladı. "Rusty'ye senin için mayolarından birini almasını söylemiş ve kot pantolonumun altına mayomu giydim. Hazırlıklı olmak her zaman işe yarar."

"Gölün ortasındaki bir teknede üstümü değiştiremem!"

"Dört bir yanınızı saran bir soyunma perdesi var. Taraflar," dedi gülümsemesini kaybetmeden. "Seni asla rahat edemeyeceğin bir duruma sokmam."

"Oh, tamam o zaman."

Bir an için söyleyecek söz bulamadı.

"Ee?" diye sordu. "Ne yapacaksın? Balık tutup sonra yüzmek mi, yoksa sadece balık tutup geri mi dönmek?"

"Şey, yüzmek isterim. Yani, siz istemediğiniz sürece."

"Ve seni görme fırsatını kaçırarak mıyım?" diye sordu sahte bir korkuyla.

Yüzü kıpkırmızı oldu. Parlak kırmızı olmalıydı, yakıcı olduğu kadar sıcaktı da. Kızıl saçlı olduğu ve buna uygun açık bir tene sahip olduğu gerçeğine lanet ediyordu. Bu, utanç verici bir düşünceden asla kurtulamayacağı anlamına geliyordu.

utanç verici düşünceler her zaman belirgin bir şekilde sergileniyordu. "Ev hakkında yazılacak bir şey değil," diye mırıldandı.

uzaklara baktı.

"Sen çok güzel bir kadınsın, Zoe," dedi, sesindeki tüm mizah kaybolmuştu. Kadın göz ucuyla ona baktı ve yüzünün mutlak bir ifadeye büründüğünü gördü ciddiyetle. "Sana kimin farklı söylediği ya da o pisliğe inanıp inanmadığın umurunda değil ama sen harikasin, hem de sadece dış görünüşünle değil. Önemli olan her yerin güzel."

Bir an için nefes almak acı vericiydi ve gözyaşlarının ihanet eden kanıtlarını görmemesi için hızla döndü. Keşke onun içinin de dışının da güzel olmadığını bilseydi. Onun kim ve ne olduğunu, nasıl bir pislikten geldiğini bilseydi, ona bir daha asla aynı gözle bakmazdı.

Kalbi acıyla sızladı ve acı yoğunlaştıkça gözlerini kapattı. Öfke ve ihanet asit gibi yakıyordu ve ağzında kötü bir tat bıraktı. Yaptığı seçimlere duyduğu öfke

Babasının yaptığı hatalar ve bunların bedelini kendi kızına ödetmeyi umursamadığı gerçeği. Ve geride bıraktığı çocuğuyla yeterince ilgilenmediği ve onu terk ettiği için annesine duyduğu öfke.

Onu bu kadar sevimsiz yapan şey neydi?
Sevgiye değmez mi?

Sonunda risk alıp Joe'ya dönüp baktığında, Joe dümdüz önüne bakıyor, çenesi öfke maskesiyle sıkıca kapanmıştı. Onu ne yapmıştı? Kahretsin, sadece bir günlüğüne de olsa en azından eskiden olduğu gibi davranabilir miydi? Rusty'nin yardımıyla olabilir miydi? Sadece bir kez olsun eski hayatının karmaşasını geride bırakıp, olmadığı ama her nefesinde olmak istediği biri olarak birkaç çalıntı an yaşayabilir miydi?

Günü zaten berbat ettiğini ve daha yerleşkenin hemen dışında olduklarını bildiğinden, umutsuzluğun tadını bir kenara itti ve kendini hafifçe sorgulamaya zorladı, "Peki ne tür balık avlıyoruz? Ve tuttuğunu yiyor musun? yakalayacak mısın yoksa geri mi atacaksın?"

Cevap vermeden önce onun eline uzandı. Adamın parmaklarının güven verici sıcaklığı ve gücü göğsündeki gerginliği hafifletiyordu.

"Yakalayabildiğim her şey için balık tutarım ve onları kesinlikle yerim. Aslında, bir öğün için yeterince yakalamayı başarırırsak, akşam yemeğinde sizin için kızartabilirim diye düşündüm. Yemek bile yapmayacağım.

Onları temizlemeye yardım edersin," diye alay etti.

Balık temizlemenin neleri gerektirdiğini düşündükçe ürpermesine engel olamıyordu. Asla balık temizlememe konusunda kesin bir politikası vardı.

olmayan bir restoranda bir şey yemek

Kafası çoktan kesilmişti, böylece hiçbir gözbebeği ona cansız bir şekilde bakmıyordu.

"Teşekkürler," dedi kuru bir sesle.

Kıkırdadı. "Bugün ne tür bir balık deneyeceğimize gelince, seni sadece kolay değil, aynı zamanda eğlenceli bir şeyle başlatabileceğimi düşündüm. Sana bir Zebco olta, makara ve bir bobber ayarlayacağım ve bakalım bir iki çipura yakalayabilecek miyiz?"

Mantarınızın kaybolmadan hemen önce suda zıplamaya başlamasını izlemek kadar eğlenceli bir şey yoktur. Bu kadar küçük bir balık için cehennem gibi dövüşüyorlar. Bunun gibisi yok."

Düşünceli bir şekilde burnunu kırıstırdı. "Ne kadar küçük? O kadar küçük nasıl yiyebiliyorsun?"

Ona hoşgörüyü gülümsedi. "Boyutlandırma işini bana bırak. Neyin kaleci olduğuna şaşıracaksınız. Ve daha iyi bir yemek yok. Bunu garanti edebilirim. Çipura ve susamlı büyük bir balık kızartması yemeden yaşamış sayılmazsınız. yavru köpekler."

"Nefis," dedi, dudaklarını takdirle şapırdatarak. "Ben de öyle düşünüyorum," diye mırıldandı, gözleri Kızın ağzı, adamın balıktan bahsetmediği hissini .

Tekrar kızardı, bu sefer yanaklarını ısıtan bir zevk vızıltısı vardı. Ağzı çok güzeldi ve onunkine karşı nasıl hissedeceğini merak etti. Talepkâr, tutkulu bir öpücü mü yoksa onun yönlendirmesine izin vermekten memnun olacak bir adam mı olacağını. Tanrım, ilkinin umuyordu çünkü Öpücüklerinin bu kadar lezzetli kesin olan bir şey onun rehberliğine bırakılmamalıydı.

Vay be. Geri çekilmesi ve Bu düşünce çizgisi. Onun kendisini öptüğünü düşünmek bile çok aşıyordu. Dostça davranıyordu. Misafirperver. Ve belli ki onun için üzülmüyordu. Ahh.

Bu, onun kendisini öptüğünü hayal başladığı anda kendisini saran baş döndürücü coşkuyu bastırmanın bir yoluydu.

Ayrıca, bu sadece işleri karmaşıktır ve Karmaşıklık şu anda ihtiyacı olan en son şeydi. Özellikle de burada sonsuza dek kalamayacağı için. Ya da çok daha uzun süre. Kayıtsızlaşmaya başlamıştı. Şimdiden Sebastian'ın onu sadece kullanmadığı, aynı zamanda onu öldürmek için planladıkları hafızasında gittikçe sönükleşiyordu. Bu ne kadar berbat bir durum? Uyanması gerekiyordu.

ve hayal kurmayı , yoksa sadece kendini öldürmekle , birçok masum insanı da tehlikeye atar.

"Şu anda ne düşündüğünü bilmek için bir nane şekeri ver."

Söylediği söz dikkatini keskin bir geri çekti ve adamın gözlerinin kısıldığını, dudaklarının gergin bir çizgiye dönüştüğünü ve dikkatle ona baktığını gördü. Lanet olsun. Bir kadın olmayı bırakmalıydı.

Sahip olduğu her bir düşünce süreci söz konusu olduğunda korkutucu bir açık kitap.

"Bugün senden kaç tane daha fazla balık yakalayacağımı düşünüyordum," dedi hafifçe.

"Mmm-hmm," dedi, açıkça ona inanmıyordu. Ama konuyu kapattı. Şükürler olsun ki.

Birkaç dakika sonra, yerleşkenin bulunduğu gölün karşısındaki marinaya yanaştılar ve o, pek çok tekneye ev sahipliği yapan rahat girişe baktı. Burası kesinlikle mükemmel bir günün başlangıcıydı. Su sakin ve dingindi ve canlı, derin bir maviydi. Sevinçle iç çekerek.

"Bu sesi çok daha fazla seviyorum, bu yüzden her neyse Şimdi düşünmeye devam et ve diğer saçmalıklar üzerinde durmayı bırak," dedi kararlı bir şekilde.

Yüzü doğrudan olmasa bile beden dilini bu kadar ustalıkla okuması karşısında gözleri şaşkınlıkla açıldı. düşüncelerinin yansımasıydı. Ama sonra onun ve kardeşlerinin yaptıklarını ve Rusty'nin onu uyardığı gerçeğini düşününce

Her durumu okuyabilme yeteneklerinden dolayı, onun kaotik zihniyle bu kadar uyumlu görünmesi onu şaşırtmamalıydı.

Bir park yeri seçti ve sonra zıplayarak dışarı çıktı, sepete ve şimdiye kadar görmediği bir soğutucuya uzandı. Sonra, kızın bağırmasına fırsat vermeden etrafından dolaştı ve kamyonetten aşağı kayarken tutunması için eğilmiş kolunu uzattı.

"Bir sürü insanla uğraşmaya hazırım. masum çipura?" diye sordu, gözleri eğlenceyle parlıyordu.

"Yine bir kızıdan dayak yemeye hazır mısın?" meydan okudu en şımarık ses tonuyla.

Başını geriye attı ve güldü. Sonra ona Şaşkınlıkla kızın kalkık alnına bir öpücük kondurdu. "Evet ve her dakikasından keyif almayı planlıyorum."

BÖLÜM 14

"Mantarım sallandı!" Zoe çılgık attı, neredeyse ölümüne tutunduğu olta ve makarayı düşürüyordu.

Bobber suyun çılgınca hareket edip sonra aniden gözden kaybolunca Joe gülümsedi.

"Şimdi!" diye bağırdı. "Yukarı çek, ama çok sert değil. Sana öğrettiğim gibi kancayı tak."

Tamamen çok sert çekti ama neyse ki kanca sıkıca takılmıştı, çünkü çabalarının karşılığında aldığı tek şey dirençti. Çılgınca makarayı çevirmeye başladığında gözleri heyecanla dans ediyordu. Kaşları çatıldı ve eğilmiş oltayla mücadele ederken konsantrasyon içinde alt dudağını ısırды.

"İşte . Yavaşça sar. Çok hızlı değil. Onu tekneye alın."

Balık aniden yüzeyden kurtuldu ve olta çılgınca daireler çizerken gelişigüzel sallanmaya başladı. Joe oltayı yakalamak için uzandı ve sonra balığı

Böylece kancayı çıkarabilecekti.

Zoe onun yanında durdu, kaşları çatılmıştı ve az önceki coşkusu azalmıştı. "Bu mı?" diye sordu kuşkuyla. "Kendini çok daha büyük hissetti! Bunu yememiz mi gerekiyor?"

Kızın şaşkınlığına güldü ve sonra elindeki balığı incelemesi için serbest bıraktı. "Bu çok güzel bir av," diye dikkat çekti. "Ortalamadan daha büyük. Kesinlikle kalıcı bir balık." "Ciddi misin? Bana takılmayacak mısın?" diye sordu.

canlı kuyusunu açtı ve balıkları içine attı.

"Hayır," diye karşılık verdi. "Bizi birkaç kez daha yakalarsan akşam yemeği garanti."

"Çok küçük görünüyorlar."

"Bazen hayattaki en iyi şeyler küçük paketler," dedi ve bakışlarının anlamlı bir şekilde kaymasına izin verdi

güneşin öptüğü vücudunun üzerinde.

Kızardı ama gözlerinde zevk parlıyordu. "Sanırım aynı yerde bir tane daha yakalayacağım yoksa balık tutmalı mıyım? başka bir yerde?"

"Oh hayır. Yemi aldığın yere geri at.

Bir tane olan yerde genellikle en az bir düzine vardır."

"Peki ya sen?" diye sordu, adam onu izlemek için koltuklardan birine tünemişken ona bakarak.

"yerde iyi vakit geçiriyorum. Gölde daha iyi bir manzara yok," dedi tembelce.

Kadın homurdandı. "Çok dolusun, Joe Kelly."

Sırıttı. "Gerçeklerden başka bir şey yok hanımefendi. Annem bana asla yalan söylememeyi öğretti."

Bunun üzerine yüzü asıldı ve oltasını az önce ilk balığı yakaladığı yere doğru atarken hızla arkasına döndü. Joe başını salladı,

sabırsızlığı alevleniyordu. Ona açılmaya ve güvenmeye ilk tanıştıklarında olduğundan daha yakın değildi. Aslında, eğer bir şey varsa, o sadece

Kimsenin içeri girmesine izin vermeme kararlılığını pekiştirmiş gibi etrafındaki rezervini sıkılaştırdı. Rusty'ye hiçbir şey anlatmamış mıydı yoksa Rusty de diğerleri kadar bilgisiz miydi?

Kız kardeşinin, Zoe'nin sözde söylediği şeyi anlatırken ona her şeyi anlatıp anlatmadığını giderek daha fazla merak ediyordu. eski erkek arkadaşının ona kazık söyledi. Ama Rusty bilse bile ondan Zoe'nin güvenine ihanet etmesini isteyemezdi. Hele de bu, Zoe'nin olabildiğince hızlı ve ters yöne neden olacaksa.

Hayal kırıklığı kemiriyordu. Sonsuza kadar birlikte olabileceği bir kadınla ilişkisini keşfetmek için dünya kadar zamanı varmış gibi hissetmesi gereken bir zamanda, sanki zamana karşı yarışıyormuş ve zaman hızla tükeniyormuş gibi hissediyordu. Bu ısrarlı ilişkiyi açıklayamıyordu.

paniğin sınırı ona saldırdı. Sadece bir şey yiyordu.

karnında bir delik vardı ve eğer hızlı hareket etmezse

onu kaybedecekti. Ancak, hamlesini çok hızlı yaparsa ya da çok güçlü bir şekilde , onu yine de kaybedecekti.

Çok kötü bir durum.

Birden aklına kardeşlerine kadınları yüzünden o yüklendiği zamanlar geldi ve yüzünü buruşturdu. Eğer Onlara bok atmakla meşgulken yaşadığı korku ve hayal kırıklığının yarısını bile hissetmiş olmalarına şaşırmişti. onu döverdim. Bunu hak etmiş olmalıydı. Her şey bitmeden önce bir sürü özür borçlu olacağına dair kötü bir his vardı içinde. Ama o yiyebilirdi Her gece eve Zoe'ye gelmek anlamına geldiği sürece en iyileriyle mütevazı pasta.

"Joe!" diye bağırdı sopasıyla boğuşurken. "Bir tane daha var! Aman Tanrım, haklıymışsın! Dahası da var!"

Bu kez balığı kancadan çıkardığında Zoe ona , gözleri zevk ve heyecanla parlıyordu ve öyle bir ifadeyle bakıyordu ki, fiziksel olarak onu anlamsızca öpme ve balık tutma unutulana kadar onu öpmeye devam etme dürtüsünü kontrol etti.

Dudakları, defalarca dudaklarını akıttığı için nemliydi. dilini onların üzerinde . Şimdi bile, dili sık sık sevimli bir gerginlikle dışarı fırlıyordu.

Jest. Onun tadının nasıl olduğuna dair ciddi fanteziler kuruyor ve dudaklarında kendi keşiflerini yapıyordu, her lezzetli santimini kemiriyordu. Tanrı biliyordu ki kız yenecek kadar güzel kokuyordu. Ağzına aldığı anda, eğer almazsa, bir haftanın en iyi kısmını sadece onu tadarak geçirebilirdi.

Karmakarışık saçlarının tepesinden o narin, kadınsı, sıcak pembe boyalı ayak tırnaklarına kadar nefis bir ten.

"Joe?"

Kahretsin. Onu tamamen kafası bulutların üzerindeyken yakalamıştı. Daha doğrusu akli tamamen ona odaklanmışken ve

Kendisine işkence o inlemeye değer fanteziler. "Evet, tatlım?"

diye sordu dalgınca devam ederken alt dudağını dişleriyle işleyişini izlemek için. Odaklandı

Düşüncelerinin hissettikleri kadar şeffaf olmaması için dua ederek oltasına tekrar yem atmaya başladı.

Pozisyon değiştirmek zorunda kaldı çünkü taşakları ağrıyordu.

ve bir orospu çocuğu gibi zonkluyordu ve aleti mayosundaki açıklığı çoktan itmişti ve fermuarına o kadar sıkı bastırmıştı ki, izler kalıcı bir dövme olacaktı.

"Bu da kaleci mi?" diye sordu.

Onun endişeli sorusuna gülümsedi. "Evet, tatlım. Bu da kesinlikle bir kaleci."

Tıpkı senin .

Sonuncusunu neredeyse yüksek sesle söyleyecekti ve düşüncesinin kaçmasını önlemek için dudaklarını sıkıca kapattı.

Memnuniyetle ellerini birbirine vurdu. "Kaç taneye daha ihtiyacımız var?"

"Onları yakalamaktan yorulana ya da ısırmayı bırakana kadar balık tutuyoruz," dedi eğlenerek. "Ne kadar çok yakalarsak, o kadar çok insanı balık kızartması için davet etmem gerekecek demektir." Sonra durakladı ve konuyu derinlemesine düşünüyormuş gibi yaptı. "Bir kez daha düşündüm de, bir düzinede bırakalım.

Böylece kimseyi davet etmek zorunda ve akşam yemeğinde hepiniz bana kalırsınız. Bir centilmen olacağım ve bekleyeceğim.

Bu akşam seni anneme balıkları temizletene kadar yardım etmene gerek yok. Sonra eve gideceğim, balıkları temizleyip buzlayacağım ve yarın akşam yemeğinde senin için kızartacağım. Kulağa nasıl geliyor?"

Tam geyik bakışı vardı. Gözleri geniş ve paniklemişti, ama bundan daha fazlası, onun

Onu tekrar kendisiyle vakit geçirmeye davet ettiği için ağzı açık kalmıştı. Öfke içinde kıpırdandı,

onu huzursuz ve sinirli yapıyor. Neden böyle olsun ki?

-ya da herhangi bir erkeğin- ilgisini çekmesi onu şaşırtmıştı. Kendi güzelliğini ve çekiciliğini görmeliydi. Ama sadece bu kadar. Görmedi. Onun ve kendisinin herkes gördü. Aynadaki görüntüsü kusurluydu. Bencil, düşüncesiz bir sık kafalının

ve daha da kötüsü, görünüşe göre onu birkaç çentik aşağı indirmek için her fırsatı değerlendiriyordu. Onun hakkında ne düşündüğünü hatırlatmak ve ona daha az kadın gibi ve daha güvensiz.

İstiyordu. Kahretsin, Joe'nun bu pisliğin ne istediği hakkında hiçbir fikri yoktu. Zoe'ye sahipken daha ne isteyebilirdi ki? Zoe onun olmuştu. Bu fikir ağzında kötü bir tat bıraksa da, bir zamanlar değerini , nasıl bir hazineye sahip olduğunu fark etmeyen bir piç kurusuna ait olduğunu kabul etmek zorundaydı. Ama bu, Joe'nun şimdi onun kendisinin bir hazinesi olduğunu anlaması için elinden geleni ardına koymayacağı anlamına gelmiyordu.

eski sevgilisinin yaptığı hataları asla yapmayacaktı. Bir zamanlar başka bir adama verdiği güzel hediye asla çarçur etmeyecekti. Kendisi. Eğer onun için yeterince kutsanmış olsaydı

kendini onun bakımına emanet etse, ona asla tek bir Ondan ya da her gününü ona ne kadar şanslı olduğunu göstermek için harcadığı şüphe etmek için bir neden yoktu.

Kendini kasvetli düşüncelerinden uyandırdı ve onun ciddi yüz hatlarına baktı. "Bu bir hayır mı?" diye hafifçe takıldı, Konuyu tekrar yemek davetine getirdi. "Yoksa Balıkları temizlememe yardım etmek için can attığını ve bunu birlikte yapmamızı tercih ettiğini mi söylüyorsun?"

Omzunun üzerinden ona ürkmüş bir bakış fırlattı ve ardından bir kıkırdama duyuldu.

"Zoe! Bir tane !"

Geri dönmek için çabalarken neredeyse sopasını düşürüyordu, tutunmaya çalışırken ayakları birbirine dolanıyordu. O

yukarı doğru çekti ve ucu eğilip mantar gözden kaybolduğunda bir sevinç sesi çıkardı.

"!" diye bağırdı. "Vay canına, Joe. Bu çok büyük olmalı!"

Hızla onun arkasına geçti ve göğsüne bastırdı. Sırtına yaslandı, direği sabitlemek için etrafına uzandı. "Bunun gibi," diye mırıldandı kulağına yakın. "Ucunu tut

Her zaman yukarı doğru. Gevşemesine izin vermeyin. Yukarı çekerken, her gevşekliği sarın. Halatı her zaman sıkı tutun."

Ellerini üzerine koydu, direk avuçlarının arasında kıpırdanıp dans ederken onun hareketlerine rehberlik etti. Kızın saçlarının tatlı kokusunu içine çekti ve rüzgâr yumuşak telleri burun deliklerine doğru üfleyip onları gıdıkladığında burnunu kırıstırdı

Biraz.

Onun kollarında kendini sıcak ve çok yumuşak hissediyordu. Sanki aitmiş gibi. Sanki her zaman ait olduğu yer orasıymış gibi.

Her ne kadar balığı yakalamaya odaklanmış olsa da, adam onun yakınlığının farkında olduğunu görebiliyordu. yakınlık. Dili alt dudağının üzerinde gezindi ve sonra sinirlerini yatıştırmak istercesine dişlerini dudağına geçirdi. Ya da belki tepkisini gizlemek için. Kendi kendine gülümsedi. Kızın bağışıklığı olmadığını ve burada tek başına uçmadığını . Cazibesi karşılık bulmasaydı kötü olurdu, ama bu Açıkçası durum böyle değildi. Aralarındaki cinsel gerilimi hissetmek istemeyebilirdi ama oradaydı, bunu kabul ediyordu. İkisini de.

Elini onun elinin üzerine koyarak, balığın su yüzeyinden kayarak kurtulmasına yetecek kadar misinayı çekmesine yardım etti ve yakaladığı balığı geri alabilmek için isteksizce bıraktı. Misinayı yakaladı ve sonra kancayı balığın ağzından ustalıkla kaydırıldı.

"Evet. Haklıydın, Zoe. Bu kocaman bir şey. Şimdiye kadar gördüklerimin en büyüklerinden biri olduğu kesin."

"Gerçekten mi?"

Gözleri zevkle dans etti ve heyecandan kıpırdandı, bu da onun gülümsemesinin daha da şefkatli olmasına neden oldu. Tanrım ama o birinin onu sevmesini kolaylaştırıyordu. Kim sevmez ki?

"Temizlenmeden önce kesinlikle bunun fotoğraflarını çekeceğim ve onu ölçüp tartmayı da planlıyorum. Kim bilir? Belki de rekor kıran bir balık yakalarsın."

Ve onun gülümsemesinin daha da artmasının mümkün olduğunu düşünmüyordu.

Daha fazla büyümesini ya da olduğundan daha fazla aydınlanmasını istemiyordu. Balığı diğerlerinin yanına bırakmakla meşgul oldu ve sonra ona geri döndü.

"Peki, Zoe, ne ? Herkes için balık kızartması ya da yarın akşam benim evimde iki kişilik akşam yemeği? Bu hızla onları yakalarsan, teknede bir düzine olacak. bir anda."

Kızardı ve utanç içinde başını eğdi ama dudakları gülümseyerek yukarı doğru seğirdi. "Bir düzineden fazlasını temizlemek için geç saatlere kadar ayakta kalmanı istemem," dedi.

Kıkırdadı. "Çok , tatlım. Pekala o zaman. Üçü gitti, dokuzu kaldı. Tekrar gitmeye hazır mısın?"

Adam kancaya bir circır böceği takarken burnunu kırıştırdı. Ve oltasını suyun üzerinde sallarken vücudundan oldukça uzakta tutmaya dikkat ediyordu.

"İnsanların solucan ve benzeri şeylerle avlandığını sanıyordum. Circır böceği kullanıldığını hiç duymadım. Gerçi ben de bir solucana dokunmak istemezdim," dedi hoşnutsuzlukla. "Hangisinin daha kötü olduğundan emin değilim.

Sümüksü ya da ürpertici, sürünge bacaklar." Ürperdi. "Nasıl da bu işten zararlı çıkan sen oluyorsun? Sen oltaya yem takarken ben hepsini yakalamanın keyfini çıkarıyorum, Balıkları oltadan çıkarır ve sonrasında temizlerdim." "Sizi temin ederim ki hiçbir zaman haksız bir anlaşma yapmadım."

dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Aslına bakarsanız, oltaya birkaç ürpertici böcek takmak, oltadan birkaç sümüklü balık çıkarmak ve sonrasında onları temizlemek, beni hatırlayabildiğimden daha uzun süredir gülmediğim kadar güldüren eğlenceli, çok tatlı bir kadınla geçireceğim öğleden sonrası için ödemem gereken bedelse, o zaman beni daha fazlası için kaydedin."

Bu sefer ne gözlerini kaçırdı ne de birinin böyle bir şey düşünebileceğini inkâr eder gibi göründü. Sanki onun bakış açısını tam olarak gibi dürüst bir şaşkınlıkla ona baktı.

Oltasını ilk birkaç balığı yakaladığı noktaya doğru yönlendirirken ona bir adım daha yaklaştı. O Ona dokunmasına birkaç santim kala durdu ve gözlerinin içine baktı.

"Beni anlamak zor değil, Zoe," diye mırıldandı. "Oyun yok. Ben flört eden tiplerden değilim. Eğer ciddi değilsem, söylemem. Ve asla gerçekten istemediğim şeyleri söylemek zorunda hissetmem.

sadece bir başkasının daha iyi hissetmesi için. Sanırım bunu şimdi aradan çıkarmamız en iyisi olacak. Benimle misin?"

Yutkundu, yavaşça başını sallarken boğazı bir aşağı bir yukarı çalışıyordu. Bakışları merakla doluydu. sanki ciddi ifadesini değerlendiriyor ve samimiyetini ölçüyormuş gibi bakmaya devam etti.

"Evet," diye fısıldadı sonunda. "Sanırım öyle."

"O zaman oltanla uğraşan balığı yakalamak isteyebilirsin," dedi eğlenerek.

Tam zamanında döndüğünde, oltasının dördüncü kez dibe battığını gördü ve yukarı doğru çekerek iki eliyle direğe vurarak bulaşıcı bir kahkaha attı.

" yedim," diye fısıldadı Joe kendi kendine. "Ve işin cehennemi, her dakikasına bayılıyorum."

BÖLÜM 15

Güneş tepesine vurup kaslarını iliklerine kadar ısıtırken Zoe tembelce gerindi ve esnedi. Biraz kestirebilirdi. Daha önce hiç bu kadar yorgun olmamıştı.

ve güneş ışınları, Joe'nun Rusty'den ödünç aldığı mayoyu giydiği anda onu ele geçiren uyusukluğu yenmesini kolaylaştırmıyordu.

Rusty'nin Joe'ya verdiği giysinin iki parçalı bir bikini olduğunu ve bir bikini olmadığını anladığında dehşete düşmüştü.

özellikle mütevazı biriydi. Sonunda bir yer seçene kadar etrafına sıkıca sarılmış bir havlu tutmuştu.

kendini güneşe bıraktı. Ancak üzerine uzanmak için havluya ihtiyacı olduğunu fark ettiğinde, sonunda havlunun vücudundan düşmesine izin verdi.

mümkün olduğunca çabuk aşağı inmek için çabaladı.

Neyse ki Joe onu yalnız bırakmış, başka bir şeyle meşgul için bu olaya tanık olmamıştı. bikinili fiyaskosu.

Şimdi işi bittiğine göre, göğüslerinin üstünden düşmemesi için karnının üzerine dönmek daha iyi bir fikir . Karnının üzerine tekrar yerleşir yerleşmez, sıcaklık sırtının üzerinde yavaşça kayarken iç çekti.

Joe'nun eli çıplak sırtına inince irkildi ve omzunun üzerinden bakmak için başını çevirerek ayağa kalktı.

"Rahatsız ettiğim için özür dilerim," dedi. "Ama yanmanı istemiyorum, bu yüzden sırtına güneş kremi süreceğim. Sadece rahatla ve ne yapıyorsan ona geri dön. Burada olduğumu bile ."

Neredeyse homurdanacaktı. Hangi gezegende onun orada olduğunu ya da ellerinin üzerinde kaydığını bilmezdi ki? Çıplak ten mi?

"Yapabilirim," dedi huzursuzca, kendini yukarı itmeye çalışarak.

Sırtına hafifçe baskı uygulayarak onu geri itti. "Bir ahtapot değilsen ya da aşırı esnek değilsen, sırtının bazı kısımlarını nasıl alacağını anlamıyorum.

Ayrıca, seninkiyle işim bittiğinde sırtımı yapacak birine ihtiyacım olacak."

Bunu o kadar masumca söyledi ki, sanki birbirlerine güneş kremi sürmeleri çok da önemli bir şey değilmiş gibi. Belki de onun için önemli değildi, bu da demek oluyordu ki sadece kendini aptal yerine koyuyor.

İç çekerek tekrar yerine oturdu ve gözlerini kapattı. Birkaç saniye sonra, adamın her iki avucu da tenine bastırıldığında neredeyse yüksek sesle inledi ve adam sıkı, dairesel şekillerde ovuşturuyordu. Bir erkeğin ellerinin bu kadar iyi hissettirmesi suç olmalıydı. Dokunduğu her yer, sanki daha fazlası için yalvarıyor ve ağrıyormuş gibi parmaklarının altında parlıyordu.

Neredeyse yerinden fırlayacaktı ve zevk seslerinin boğazından kaçmasını önlemek için dudaklarını sertçe ısırarak zorunda kaldı. Bu bir işkenceydi. Mutlak, muhteşem, şimdiye kadar yapılmış en şaşırtıcı işkence. İnsanlık tarihi. Tanrı'ya şükür ona sormuyordu. Çünkü o durmadığı sürece her şeyi yapar ya da söylerdi.

Adamın acelesi varmış gibi görünmüyordu, buna minnettardı. Elleri ensesindeki hassas deriden ayak tabanlarına ve aradaki tüm kısımlara kadar açıkta kalan her santim deriyi gözlerini kapattı.

Parmak uçları tehlikeli bir şekilde kalçalarına yaklaştığında, kendini kalçalarını tutarken buldu.

Gözünün önünde lekeler belirene kadar nefes aldı. Ama tüy gibi hafif vuruşlarla devam etti, sadece bikini altının sınırlarını çiziyor ve onu tek bir düşünceyle acımasızca kışkırtıyordu: Ya o alt kısım orada olmasaydı?

Adam nihayet durduğunda kadın bilincini kaybetmek üzereydi ve bu sefer kadının hoşnutsuzluk iniltisi bastırılamadı. Adam onun üzerinde hafifçe kıkırdadı ama bu gerçek bir kahkahadan çok bir fısıltı olarak onu çevreleyen kalın sisin içine işledi. Sonra omzuna başka bir şeyin bastırıldığını hissetti. Onun dudaklarına benzeyen bir şey mi? Şimdi sadece halüsinasyon görüyordu. Ne de olsa bir kızın dayanabileceği orgazm mutluluğu bir yere kadardı.

"Sen orada yat, tatlım. Gömleğimi giyeceğim, böylece beni becerme konusunda endişelenmene gerek kalmayacak."

"Mmmkay," dedi hülyalı bir şekilde.

Adamın eğlenen kıkırdaması yine yarı bilinçli halini delip geçti ama o sadece gülümsedi ve bir coşku bulutunun içinde sürüklenip gitti. Daha sonra adamın parmaklarının, saçlarından çözölmüş olan saç tellerini karıştırdığına yemin edebilirdi.

ama araştırmak için gözlerini açmaya zahmet edemedi. Ayrıca, fanteziler bir yana, bu seferki oldukça harikaydı ve yakın zamanda bitmesini hiç istemiyordu.

"Ne kadar güzel olduğunun farkında mısın acaba?" diye fısıldadı Joe, sesi kilometrelerce öteden geliyordu.

Artık kesinlikle uyuduğunu ve rüya gördüğünü biliyordu. Bir kez olsun korku ve aşağılanmadan bir şey hakkında rüya görmek ya da kalbi çarparak, saçları ter içinde kalarak uyanmak güzeldi.

"Hiç bu kadar iyi bir rüya görmemiştim," diye mırıldandı. kımıldamayan dudaklar. "gidecek misin?"

Yumuşak bir kahkaha duydu ve ardından şu sesi işitti hafif ve alaycı olmaktan başka bir şey değildi. Rüyanın tüm ortamıyla çelişiyordu. Sertti ve nazik ama amansız bir kararlılıkla ayak parmaklarına kadar ürperti gönderdi.

"Hiçbir yere gitmiyorum, Zoe. Şimdi değil. Hiçbir yere. Korkarım benimle sıkışıp kaldın bebeğim. Ne kadar emin değilim uyandığında ve bunun böyle olmadığını anladığında

bir rüya ve hepsi çok gerçek, ama çok hoşuma gidiyor, sen benimle sıkışıp kalmak."

"Hiç kimse kalmıyor," dedi üzüntüyle, bu rüyanın aldığı halden hoşlanmamıştı. İyi kısımları geri istiyordu. "Kimse beni geri sevmiyor. Herkes hep gidiyor."

Uzun bir sessizlik oldu ve bir an için rahatladı, rüyanın gerçekten harika olmaktan o kadar da harika olmamaya geçişinden sonra ölmesine izin vermekten memnundu. Ve sonra . . .

"Bu sefer değil, bebeğim." Yine o ses. Acı verecek kadar tanıdıktı ama son birkaç gecedir rüyalarında sağlam bir yer işgal etmişti. "Ve bu bir söz."

Böyle bir sözün asla tutulmayacağını bilmesine rağmen, yine de ona rahatlık verdi ve unutulmaya doğru sürüklenirken buna sarıldı.

- - -

JOE, Zoe'nin uyuduğu yerden biraz uzakta oturuyor, bakışları ara sıra güneşle Zoe'nin iki kez sürdüğü güneş kremi yüzünden hâlâ parlayan sırtı arasında gidip geliyordu. İkinci kez losyonu nazikçe sürdüğünde, kız kıpırdamamıştı bile ama uyurken bile yüzünü buruşturması, alnında ve ağzının etrafında belirginleşen gerginlik, göğsünde yatıştırılamayacak bir acıya neden olmuştu.

Neredeyse çocuksu bir sesle bahsettiği ve kalbini kıran "herkes" kimdi? Acısı bir eski sevgilinin ötesine geçmişti. Peki ya çocukluğu?

Donovan bir aileden bahsetmemişti. Anne babasından ya da kardeşlerinden. Hiçbir şey söylememişti ve Joe şimdi nedenini merak ediyordu. Dünyada yapayalnız mıydı? Şüphesiz Rusty bu kadarını biliyordu.

onun hakkında. Belki de Rusty bu yüzden onunla arkadaş olmuştu.

ve ona karşı çok sadık ve koruyucuydu. Kız kardeşini bunun için takdir ediyordu ama şu andan itibaren Zoe'yi

Ona zarar verebilecek her şey onun işiydi.

Güneşin gökyüzünde daha da batışını izlerken saatini kontrol etti. Bir gecelik uykudan bile nefret ettiği kadar Ondan ayrıldığında saat geç oluyordu ve çok yorulduğu belliydi. Onu gece için annesine götürme vakti gelmişti. Öğle yemeğinde pek bir şey yememişti. Sessizdi. Annesinin onlar için hazırladığı ikramı paylaşırlarken neredeyse dalgındı. Arada bir

Onunla dalga geçtiğinde ya da şakalaştığında gülümsemesini sağlamayı başarmıştı ama ona ihtiyaçları olduğunu söylediği bir düzine balığı yakalamayı bitirdikten sonra öğleden sonranın büyük bölümünde yüz hatlarına hüznün yapıışmıştı.

Ve sonra o ilk ilacı uygularken uyuyakaldı. güneş kremi sürmüştü. Rüya gibi halindeyken verdiği tepkiler dürüst ve içtendi. Onun dokunuşundan büyük keyif almış, mırlayan bir kedi yavrusu gibi ona doğru eğilmişti. Ama sonra sessizce ona hiç kimsenin kalmadığını ve hiç kimsenin onu sevmediğini söylediğinde sesinden hüznün .

O anda onu kollarına alıp sıkıca sarılmaktan ve onu asla bırakmayacağına yemin etmekten başka bir şey istememişti. Ama bunun o kadar kolay olmayacağını biliyordu. sadece ona inanmadığı bir şey vaat ediyordu. Ona ve tam olarak inanması zaman alacaktı. Ve ona her şeyi vermek niyetindeydi.

Onunla, onun kollarında, onun gittiği yer dışında hiçbir yere gitmediğini her gün ona kanıtlamaya niyetli olduğu zaman gelene kadar dünyada ihtiyacı olan zaman.

"Hangi sırları saklıyorsun bebeğim?" fısıldadı onun iç çekişini ve yumruğunu çenesinin altına sıkıştırışını izlerken. "Onları paylaşacak kadar bana güvenir misin ve sana zarar verme güçlerini ellerinden almama izin verir misin?"

Bir iç çekti ve sonra isteksizce teknenin platformuna yayıldığı yerden kalktı. Sürünerek Zoe'nin yattığı yere gitti ve ona bakarken gülümsedi kapalı gözleri, tenine değen kirpikleri onu

uykuda çok masum görünürdü. Ona bir meleği ya da peri masallarındaki o küçük perilerden birini hatırlatıyordu.

"Zoe. Zoe, tatlım. istiyorum. Eve gitme vakti geldi."

Burnunu kırıstırdı ve dudakları aşağı doğru döndü.

"G'away," diye mırıldandı.

Başını eğip kızın burnundaki kırışıklıkları öperken güldü. Uyandığında kirpikleri hemen dalgalandı.

"Merhaba," dedi onun şaşkınlığına gülümseyerek.

Sonra gülümsedi ve bu, kalbinin daha önce bu kadar kapalı olduğunu fark etmediği bölgelerine sıcaklık gönderdi.

"Merhaba," dedi utangaç bir şekilde. "Gitme vakti geldi mi?"

Sesi o kadar hayal kırıklığına uğramış gibiydi ki, ona öyle olduğunu söylemekten nefret etti. Onun yerine başını salladı.

"Güneş batıyor. Biz marinaya dönerken güneşin batışını izlemek hoşunuza gider diye düşündüm. Annem Yakında akşam yemeği masada olacak ve nerede olduğumuzu merak edecek."

Esnedi ve ağzını kapattı. "Çok güzel bir rüya gördüm," dedi hüznle.

Adam sadece onu izlerken nabızı hızlandı, bakışları yüzünün, gözlerinin, hatta saçlarının her santimini dolaştı.

"Oh? Rüyanda beni mi gördün?" diye alay etti.

Kıpkırmızı kesildi ve bakışlarını kaçırdı ama dudaklarında hâlâ bir gülümseme vardı.

"Bu harika rüyanın ne hakkında olduğunu paylaşmayacak mısın?"

Başını iki yana salladı. "Hayır. Çünkü bunu yaparsam gerçekleşmeyebilir."

Onun dikkatini çekmişti. Rüya gördüğünü sandığı şeyden mi bahsediyordu? Yoksa rüya mı görmüştü?

Uykuya daldıktan sonra uyumasına izin verdiği iki saat içinde başka bir şey?

"Peki hayalinin gerçekleşmesini istiyor musun?" diye sordu kayıtsızca.

Uzaklarda, belki de başka bir zamanda bir şeye odaklanan gözlerinde zlem belirgindi.

"Eğer bir rüya gerekleşebilseydi, evet, bunun gerçekleşmesini her şeyden çok isterdim."

Kaderine ve rotasına zaten karar vermediğinden değil, ama vermemiş olsaydı, bu sözler onun için mühürlenmiş olurdu.

Onun tam olarak ne olduğunu bildiğinden haberi yoktu. ve rüyasında gördüğünü düşündüğü şeyin bir parçası olduğunu söyledi. Ve, bir bakıma bu uygun bir şeydi. Çünkü her bir parçasını tam da onun istediği gibi gerçekleştirmeyi planlıyordu.

"Hayaller her zaman gerçek olur," dedi.

Gülümsemesi yavaşca soldu. "Bazıları için, sanırım." "Ama senin için değil mi?"

kaçırdı. "Ben pek hayalperest biri değilim," dedi zoraki bir soğukkanlılıkla. "Ben daha çok gerekiyim. Ne zaman gerçeklik sürekli olarak sizi ısıtır, dikkat etme eğiliminde olursunuz."

Joe elini uzattı, başparmağını kızın çenesinin altından geçirdikten sonra yavaşca kızın sırtını kendisine doğru çevirdi. "Aynı fikirde değilim."

Kafası karışmış görünüyordu. "Neyi etmiyorsun?" "Senin bir hayalperest olmadiğına."

Gözleri büyüdü ve nasıl cevap vereceğini anlamaya çalışıyormuş birkaç kez gözlerini kırptıştırdı.

"Hayalperest olmakta yanlış bir şey yok, Zoe. Ne kadar büyük hayal kurarsan, sonuç da o kadar büyük ve mutlu olur, sence de öyle değil mi?"

Gözleri yaşlarla doldu ve tekrar arkasını dönecekti ama adam iki yanaklarını kavradı ve yüzünü ellerinin arasına aldı. Başparmaklarını kullanarak bir kenarından aşağıya doğru süzülen nemi şefkatle sildi.

"Ne kadar büyük hayal kurarsanız, o kadar zor olur" da denebilir.

Gerçek sizi kınızdan ısırdığında düşersiniz," diye mırıldandı.

Yumuşak bir şekilde güldü. "Gerçekliğe ve insanların kışlarına karşı bir takıntın var."

"Bu bir şaka değil," dedi yalvaran bir sesle, sanki ifadelerini hafife almaması için ona yalvardı. "Bu benim gerçekliğim. Senin olmayabilir Joe. Ama bu benim ve hayal kurmanın size ne kazandırdığını çok iyi biliyorum. Benim dünyamda, ne kadar çok istesem de bu koca bir hiç. Aksi takdirde."

"Bebeğim, beni dinle," dedi elmacık kemiklerinin üzerindeki ipeksi teni okşayarak. "Senin bir hayalperest olduğuna inandığımı söylediğimde, bu iltifatların en iyisiydi. Çünkü sadece

Şimdiye kadar tüm hayallerinizin gerçekleşmiş olması, onların sizin için hiçbir zaman gerçekleşmeyeceği anlamına gelmiyor. Hepimizin içinde bir hayalperest vardır. Siz öyle olduğunu düşünmeyebilirsiniz ama ben onu görüyorum. Seni görüyorum. Bu da beni senin hayallerini gerçekleştirme konusunda daha da kararlı kılıyor, böylece o güzel hayalperesti tüm dünyanın görmesi için nihayet ortaya çıkar."

Arkasından bakarken gözleri şoktan donuklaşmıştı. çaresizce ona baktı. "Bana, hiç kimseye böyle sözler veremezsin," diye karşı çıktı. "Başkalarının hayallerini gerçekleştirmekten sorumlu değilsin. Sadece senin. Sadece ben hayallerimi gerçekleştirebilirim ve eğer bir şey varsa Bu alanda kendim hakkında tek şey kocaman bir başarısızlık olduğum."

Joe sabırsızlık ve öfke dolu bir hırıltı çıkardı. ona yönelik değildi. Sıçradı ve ondan uzaklaşmaya çalışırken bile yaralı gözlerle ona baktı. Nefesinin altında şiddetle küfretti. Bir yük treninin ustalığıyla üzerine geliyordu ve lanet olsun biliyordu ki Sanki en değerli şeymiş gibi, azami özenle yaklaşılması gerekiyordu.

"Benimle ilgili bir şeyi unutuyorsun, bebeğim. Ben iki şey yapıyorum. Bazı insanların hayallerini gerçekleştirmek. Ve diğer insanların kabuslarını hayata geçirmek. Bu yüzden bana neyi yapıp neyi yapamayacağımı ya da neyi üstlenip neyi üstlenemeyeceğimi söylemeyin. Çünkü sana söz veriyorum, eğer izin verirsen

Eğer bana şans verirsiniz, hayallerinizin her birini gerçekleştirmek için elimden geleni yaparım."

Sertçe yutkundu ve dudakları şokla aralandı ve onu karşıya geçirmemek için içinde her şey vardı.

Aralarında kalan son santimetrelilik mesafeyi de aşp, ikisi de nefes alamaz hale gelene kadar onu öpmek diğerinin havasını solumak. Şu anki hayali buydu, her şeyi siktir et. Diğerleri lanet sıralarını bekleyebilirdi.

"Beni tanı mıyorsun bile," diye fısıldadı. "Neden bana böyle bir şey söyledin ki?"

"Haklısınız. Hepinizi tanı mıyorum. Henüz tanı mıyorum. Ama istiyorum. Yapacağım. Ve bunu yapt ığ ımda, her birinizi Sözlerimi. Şimdi, seni göle atlayıp yüzerek yerleşkeye dönmeni sağlayacak kadar korkutmadan önce gitmemiz gerekiyor yoksa annem k ıç ımı askıya alacak. Can yeleğini giymeni ve

Geri dönerken rahat edebileceğimiz yer. Tamam mı?" Kız

şaşkın görünüyordu ve adam onu pek de suçlayamazdı. Kızın üzerinden bir buldozer gibi geçmiş ve sonra o kadar hızlı geri çekilmişti ki, kız atlamak şöyle dursun, göle düşmediği için şanslıydı. Ama çok hızlı bir şekilde çok ileri gitmeden ve kızın parmaklarının arasından kayıp gitmesine izin vermeden önce kendini kontrol altına alması gerekiyordu.

Tanrım, ama elini uzattığında onun gitmiş olduğunu görme düşüncesi bile onu korkudan neredeyse felç ediyordu. Berbat durumdaydı ve bir an önce kendini toparlayamazsa

onun yanında güvende olduğunu kanıtlama şansı bile bulamadan her şeyi mahvedecekti. Ona asla zarar vermeyeceğini. Onu bir daha incitmeye çalışan herkesi parçalara ayıracaktı.

Ve şu anda, belki de en iyi hareket tarzı sadece dengesini bozuyordu. Eğer biraz kararsızsa ve onu anlamaya çalışıyorsa, o zaman aynı anda koşamazdı. Koşması, onu dehşete düşüren bir olasılıktı.

Hayatında hiçbir şey onu korkutmaya . Kardeşini kaybetmek.

Shea, ailesini kaybetmek. Zoe'yi kaybetmeyi düşündüğünde hissettiği dehşete yakın olan tek şey bunlardı.

O koydan çıkar çıkmaz

Zoe ile birlikte yüzebilmek ve güneşlenebilmek için tekneyi demirlemişti.

Kentucky Gölü'nün cam gibi pürüzsüz suları. Güneş batıda dev bir turuncu top halinde ufukta ilerliyordu ve ileride marinanın parıldayan ışıkları yanmaya başlamıştı.

Zoe, tekneyi yönlendirmek için durduğu yerden sadece iki adım yan bankta büzülmüş bir şekilde oturuyordu, bakışları ona odaklanmıştı

Gözlerini uzaktaki bir nesneye dikmiş, başındaki topuzdan kurtulan saç telleri ay ışığı gibi arkasından süzülüyordu.

Hafif vücuduna bir havlu sarmıştı ve altına güvenlik ceketini giymişti. Tekrar içeri girmeden önce kıyafetlerini değiştirmesine izin vermeliydi ama marinaya doğru yola çıktıklarında hava kararmış olacaktı. Kamyonun park edildiği yerde onu yalnız bırakabilir ve açık kapının diğer tarafında, sırtı ona dönük bir şekilde durup görüş mesafesindeki herhangi biri.

En azından şimdi Rusty'nin gözlerindeki muzip pırıltıyı ve istediği gibi Zoe'ye bir mayo verdiğindeki masum sırıtışını anlıyordu. Rusty daha uzun boyluydu ve Zoe'nin olduğu yerler onun kadar yuvarlak değildi ve sonuç olarak, Rusty'nin onu yeterince mütevazı bir şekilde örten bikinisi, Zoe'ye kalıcı bir his veren yerlerde çok küçüktü.

tüm öğleden sonra boyunca ereksiyon.

Rusty tam olarak ne yaptığını biliyordu ve Bikininin Zoe'ye tam olarak nasıl uyacağını ya da daha doğrusu uymayacağını ve eğer sinsi küçük düve onu geri alacağını düşünmediyse, kandırılmıştı.

Marinadaki yerine park ettikten sonra Zoe'ye yardım etti. tekneden indirdi ve sonra kolunu kızın beline dolayarak onu vücudunun sıcaklığına çekti ve tekneye doğru yürüdüler.

kamyoneti. Yazın ilk sabahları ve geceleri, baharın yerini isteksizce önümüzde uzanan yazın daha sıcak günlerine bırakması nedeniyle hâlâ bir parça serinlik taşıyordu.

Bunlar yılın en güzel zamanlarıydı. Birçok mutlu anıyla dolu günler. Tıpkı bugünkü gibi sayısız gezi.

Balık tutmak, yüzmek, ailece dolaşmak, yemek pişirmek, kamp ateşi yakmak, bir soğutucu dolusu bira içmek, eski günlerden ve gelecek günlerden bahsetmek.

Joe, kardeşleri gözlerinde sevgiyle eşlerine ve çocuklarına bakıp, gelecekte bahsederken, hiçbir zaman gelecekle ilgili konuşmalara katılamamıştı.

çocuklarını kendi yetiştikleri yerde yetiştiriyorlardı. O yapabiliirdi

Pek çok "eski güzel günler" hikayesi anlatmış ve bu hikayelerin içinde yer alan cehennem azabından bahsetmişti, ancak konuşma geleceğe döndüğünde her zaman sessiz kalmıştı. Zamanla, tüm kardeşleri nihayet hesaba katıldığında, o da

daha önce hiç yaşamadığı bir gariplik hissetti. Mesela O kadar güzel bir şeye dışarıdan bakan bir yabancıydı ki, ona bakmak gözlerini acıtıyordu. Hissettiği şeyin yalnızlık olduğunu şimdi anlıyordu. Ve kardeşlerinin sahip olup da kendisinin sahip olmadığı şeylere duyduğu kıskançlık.

Yolcu kapısını açarken Zoe'ye şöyle bir baktı. Bu kadar kısa bir süre önce geleceğinin

ve ilk kez gerçekten anlayabileceğini ve onunla ilişki kurabileceğini düşündü

Kardeşlerinin konuştuğu, paylaştığı ve anlattığı her şeyi.

"Kapının diğer tarafında durun, ben de arkamı dönüp kapı aralığını koruyayım ki kimse değiştiğini görecekle," dedi. "Etrafta görebildiğim kadarıyla kimse yok, ama her ihtimale karşı, sana söz veriyorum hiçbir şey görmeyecekler. Sadece ben bakmadan önce acele et," diye alay etti.

Onun şaşkınlığı ve sevincine, kız gülerek karşılık verdi. "Sen iflah olmazsın, Joe. Ama sonra Marlene de aynı şeyi söyledi. Senin şeytani ikiz olduğunu, sürekli yaramazlık yaptığını ve Nathan'ın daha sessiz olduğunu söyledi. Onun ne dediğini şimdi anlıyorum. anlamına gelir."

Sahte bir öfke ve kızgınlıkla nefesi kesildi. "Benim hassas ikiz olarak kabul edildiğimi bilmeni isterim. Nathan sadece terbiyesiz bir mağara adamı. Onun nasıl olduğunu gördün mü?

zavallı yengem Shea ile?"

"Evet," dedi hüzünlü bir sesle. "Belli ki onu çok seviyor. Onları birlikte izlemeye bayılıyordum."

Joe'nun kaşları kalktı. Kızın, Joe'nun özellikle herhangi bir kişiyi ya da çifti izlediğini ya da yemekte bulunanları ayırabildiğini İsimler ve yüzler arasındaki bağlantıları kurmak için gelişigüzel tanıştırmalar yapıyordu ama Nathan ve Shea'nın en azından dikkatini çektiği ve onları incelemek için çok zaman harcadığı belliydi.

"Oldukça şaşırtıcı bir hikâyeleri var," dedi usulca.

"Öyle mi? Ne demek istiyorsun?" diye sordu kız hevesle.

Kendi kendine gülümsedi. Zoe'si romantik biriydi. Bunu bilmek güzeldi. En azından artık ileride kendi lehine puan kazanmanın bir yolunu biliyordu.

"Bu uzun bir hikaye ve her zaman güzel değil. Ama kesinlikle her zaman güzel."

"Vay canına," diye nefes aldı. "Bu çok güzeldi, Joe."

Kaşları şaşkınlıkla çatıldı. "Ne demek istiyorsun?" "Anlatış şeklini. Anlattığın şekilde. Bu çok şiirsel." Sesinde sessiz bir özlem vardı, sanki her zaman birinin onunla bu şekilde konuşmasını istemişti.

Kadının ne demek istediğini anlaması bir anını aldı ve sonra gülümsedi. "Her ne kadar kendimle övünmek istesem de Felsefi açıdan, itiraf etmeliyim ki bu ifadenin üslubunu önceden düşünmedim."

"Bu da onu daha da güzelleştiriyor," dedi. dikkatlice. "Ama her zaman güzel olmadığını söylerken tam olarak ne demek istedin? Çok mu tartışıyorlardı?"

Sonuncusunu söylerken, bitirdiğini bildirmek için omzuna dokundu ve arkasını döndü, Ona gülümseyerek. "Hayır, bebeğim. Daha önce hiç

Onları gerçekten tartıştırken görmedim. Tabii Nathan endişelenmediyse.

"Yaptığı bir şeyin ona çok zor geleceğini düşünüyor."

"Konuşurken tüm yüzünün aydınlandığını biliyor musun? onlar hakkında?" Zoe sessizce sordu.

Tekrar gülümsedi. "Evet, sanırım öyle. Anlamak zorundasın. Nathan benim ikizim. Çoğu insanın anlamadığı bir şeyi paylaşıyoruz. Ama Shea bunu anlıyor çünkü o da bunun bir parçası. Bir ara sana her şeyi anlatacağım. Söz veriyorum. Ama dediğim gibi, bu uzun bir hikaye ve bazı kısımları kesinlikle kalbi zayıf olanlar için değil. Ama her zaman mutlu sonla bitecekti. Nathan başka türlü olmasını istemezdi. Sadece oraya ulaşmaları diğerlerinden biraz uzun sürdü. Ama tahmin etmem gerekirse, sırf bu yüzden daha da tatlı."

Kamyona bindikten sonra ikisi de kapılarını kapatırken, "Hiç kendini dinledin mi?" diye sordu. "Her şeyi çok güzel ifade ediyorsun. Sadece seni dinleyerek saatler geçirebilirim."

Şaşkınlıkla başını geriye doğru kaldırdı. Ona bir süre baktı. Uzun bir süre sonra onun tamamen ciddi olduğunu anladı. Sonra da güldü. O kadar çok güldü ki kollarını direksiyonun üzerine koydu, sonra alnını direksiyonun üzerine koydu ve yanları ağrıyana kadar hırıldadı.

Zoe bıkkınlık dolu bir ses çıkardı. "Ne?" diye sordu. "Neyin var senin? Sözümü geri alıyorum. Bir pislik gibi konuşuyorsun."

Oflar gibi bir ses çıkardı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak çevresinden ona baktı.

"Özür dilerim tatlım," dedi, hâlâ kahkahalarını bastırmaya çalışarak. "Şunu anlamalısın ki diğer kardeşlerim gibi sabırsız, çabuk sinirlenen ve Huysuzun gideni. Ağzı bozuktan bahsetmiyorum bile. Hmm, iş tanımlamaya geldiğinde faul kelimesini çok seviyorlar Bana," dedi ona sırtarak. "Benimle ilgili herhangi bir şeyi belagatli olarak tanımladığını duysalar

Ya da Tanrı korusun, güzel olsaydım, yerlere yatarlardı. Hatta gülmekten altlarına bile işerlerdi."

Zoe karanlık bir sesle, "Kulağa pislik gibi geliyorlar," dedi.

Sıcaklık göğsüne yayıldı ve boynuna doğru kaydı.

Ta ki onu boğazından şiddetle kavrayana kadar. Hiç kimse onu kardeşlerine karşı savunmamıştı. Herkes Genelde kardeşlerinin kendisi hakkındaki değerlendirmelerine katılmakla o kadar meşguldü ki herhangi bir itirazda bile bulunmazdı. Yine de Zoe araya girip onu aşağıladıkları için kışlarına tekme basmak ister gibi görünüyordu.

"Kimseye zarar verme, tatlım." Kıkırdadı. "Onların savunmasına göre, ben bunların hepsiyim. Yani, çoğu zaman. Zoe adındaki gerçekten güzel kadınlar için istisnalar yapıyorum gibi görünüyor."

Başını eğdi ve elleri kucağına düşene kadar kollarını gevşetti. Başını eğip onu bir kez daha incelemeden önce uzun bir süre ellerine baktı.

"Çoğu zaman ne yaptığını unutuyorum."

Gülümsemesi ve hazır kahkahası gerilirken soldu.

"Tanımadığınız insanları kendiniz için bu kadar büyük bir risk alarak korumak ve savunmak ne kadar zor olmalı. Ben olsam

Kardeşlerinin sana söylediği tüm o şeyler olmasaydın şok olurdum. Ama sen değilsin. O kişiyi bir kez bile görmedim. Sanırım senin küçük sırrını çözdüm, Joe Kelly."

Adam dehşet içinde ona baktı. "Beni ifşa etmeyeceksin, değil mi?"

"Sen iyi bir . Dışarıda sert bir adam ve içeride tamamen yapışkan, yumuşak bir yumuşaklık."

Neredeyse boğuluyordu. Tepkisini bir öksürükle örttü ve sonra boğazını temizledi. Yumuşak mı? Oh bekle, sadece bir yumuşaklık değil. Çok daha kötüydü. "Yapış yapış, lapa gibi" bir yumuşaklık.

Yüce Tanrım. Eğer daha önce kardeşlerinden dayak yiyeceğini düşündüyse bile, bu, Zoe'nin ona "yapışkan, duygusal yumuşak" dediği ortaya çıkarsa savaş odasından nasıl gülünüp kovulacağını yanında hiçbir şeydi.

Yüz ifadesi de en az hissettiği kadar dehşete düşmüş olmalıydı.

Çünkü kahkahalara boğuldu ve o kadar çok gülmeye başladı ki yanaklarından süzülen gözyaşlarını siliyordu.

"Ah Tanrım, yüzünü bir görebilseydin," diye ve boğuldu.

"Evet, evet, eğlenmene bak. Düşene bir tekme de sen vur," diye homurdandı iyi huylu bir şekilde. "Kimin sonuncusu olduğunu göreceğiz gül."

"Sana da kötü bir diyorlar mı?" diye alay etti. "Kesinlikle."

Yine gülmekten kırıldı. "Hayır! Nedenini hayal bile edemiyorum." "Alaycılık size yakışmıyor, güzel bayan."

"Bence bana yakışıyor," dedi arsızca.

Şey, onu orada tutuyordu, ama o zaman her şey ona çok iyi uyuyordu. Ona uymayan tek bir şey bile düşünemiyordu.

"Oh, işte ," dedi, sesi şaşırmış ve biraz da hayal kırıklığına uğramış gibi çıkıyordu.

Bu duyguyu çok iyi anlıyordu. Bugün hatırlayabildiği en güzel günlerden . Tam da Nathan'ın ölü mü diri mi olduğu bilinmezken ikizinin nihayet güvende olduğunu ve eve döndüğünü öğrendiği günle birlikte. Ya da ağır bir travma geçiren Shea'nın, en kötüsünden kurtulmanın tek yolu olarak tamamen içine kapandığı günlerin ardından nihayet onlara döndüğü gün.

Kaşlarını çattı. Şimdiye kadar hatırlayabildiği en güzel zamanlar ya Nathan ve Shea ya da diğer kardeşleri ve onların eşleriyle geçirdiği unutulmaz anlar etrafında dönüyordu. Daha önce bu tür anları paylaşabileceği hiç kimse olmamıştı. Şimdiye kadar.

Annesinin evinin önüne park ederken ona sevgiyle baktı, onun nasıl olduğunu görmeyeceğini biliyordu. ona bakıyordu. Annesi ya da babasının her an dışarı çıkmasını bekliyormuş gibi verandaya bakmakla meşguldü.

"Zoe."

Dönüp ona baktı. Adam bir tutam saça dokundu ve şefkatle yanağından çekip kulağının arkasına sıkıştırdı.

"Bugün için teşekkür ederim," dedi başparmağını çenesine ve çenesine .

Merakla ona baktı. "Bunun benim sıram olması gerekmiyor mu?"

"Eğer ben değilsen ve üst üste ikinci gün hayatının en iyi günlerinden birini geçirmediysen, hayır," dedi ses tonunda hiçbir alay ya da şaka belirtisi olmadan.

Bakışları yumuşadı ve bir an için gözlerinde o kadar çok istek ve ihtiyaç, o kadar çok özlem gördü ki Midesine inen bir yumruk gibi. Onun cazibesine daha fazla koyamadı. Yavaşça aradaki mesafeyi kapattı. kamyonun kabininde aralarında. Kadının çenesini avucunun içine aldı ve öpücüğünü alabilmesi için başını doğru pozisyona getirdi.

Büyüyü bozmaktan korktuğu için hiçbir şey söylemedi. Bunun yerine dudaklarını nazikçe onunkilere bastırdı. Onu yuttu

nefes nefese, ciğerlerinin derinliklerine çekerek, tadını çıkararak isteksizce bir kez daha dışarı atmadan önce. Dudaklarının yüzeyini yavaşça yalayarak her santimetresinin tadına baktı, Dokunulmamış ya da tadına bakılmamış hiçbir yer bırakmadı. Sonra biraz daha cesurlaştı, dilini ileri doğru savurdu, ağzına nazikçe saldırmaya devam ederken bile ona izin vermesini istedi.

Nefes nefese kaldı, dudakları aralandı ve bir nefes daha- Neredeyse küçük bir hıçkırık gibi çıkan ses, dilini içeri kaydırıp onunkinin üzerinde duyusal bir şekilde sürtünürken ağzında kayboldu. Dokunuyor, geri çekiliyor, narin bir dans yapıyordu.

Duygularını hırpalamamaya ya da onu bunaltmamaya dikkat ederek

Sadece sevgisinin ve arzusunun her zerresini tek bir değerli öpücüğe dökmeye devam etti.

Sonra aniden geri çekildi, ona bakarken gözleri yaşlarla doldu. Bakışlarında keder parlıyordu. Keder mi? Ne oluyor lan?

"Özür dilerim, Joe. Tanrım, çok üzgünüm," dedi. acı içinde ağladı. "Seni yönlendirmek istememiştim. Karışık sinyaller gönderdiğimi biliyorum. Ama bunu yapamayız. Yapamam," diye fısıldadı acı dolu bir sesle. "Tanrım, anlamıyor musun?"

"Hayır, ," dedi, kızın kendini suçlamasına içten içe öfke duyarken toplayabildiği en nazık ses tonuyla. Yersiz ve

Yanlış yönlendirilmiş suçlama!

"Benim gibi birinden çok daha iyisini hak ediyorsun," dedi, gözyaşları artık yüzünden aşağı akıyordu. "Lütfen, bu olanları unutmaliyiz."

Neredeyse homurdanacaktı. Sanki böyle bir şey olacakmış gibi. Ve onun çok daha iyisini hak ettiğine dair ne tür bir saçmalıktan bahsediyordu? Yumruğunu masaya vurmak istedi.

Zavallı bir insan müsveddesinin Zoe gibi tatlı, savunmasız ve güzel bir kadını nasıl bu kadar aşağılayabildiğine öfke duyuyordu. O orospu çocuğunu öldürmek istiyordu!

"Özür dilerim," diye tekrar fısıldadı.

Kendini toparlayıp, kükremeden ve onu ölümüne korkutmadan konuşabileceğine güvenemeden, kadın kapıyı açıp aşağı atladı ve onu bırakıp gitti kamyonda oturmuş, hayal kırıklığı içinde bakarken, o eve koştu.

Uzun bir süre orada oturduktan sonra Rusty'nin dışarı çıktığını ve penceresinin önünde durduğunu fark etti onu kabul etmesini bekliyordu.

Hızla aşağı yuvarladı ve kadın ona sempati ve cevap veren acıyla dolu bir bakış attı.

"Annemde," dedi sessizce, o daha cevabını alamadan

Yumruğunu direksiyona vurdu ve acımasızca küfretti. Sonra elini bıraktı ve kız kardeşine pişmanlık dolu bir bakış attı.

"Zoe'yi tekrar gördüğümde beri de birden fazla kez yaptığım bir şey için özür dilemeye kalkma sakın." Rusty ters ters baktı

Onu.

"O ne , Rusty? Ve bana daha önce verdiğin o saçma cevabı verme. Bugün onunla bu kadar mesafe kat ettikten sonra onu kaybediyorum. Onu öptüm ve çıldırdı. Özür dilemeye başladı ve

çok daha iyisini hak ediyordu. Bu nasıl bir saçmalık böyle?"

Rusty'nin dudakları titredi ve gözleri kederle doldu. "Bu benim anlatacağım bir hikâye değil Joe. Bütün hikâyeye sahip olsaydım bile. Hayatındaki herkes Zoe'ye ihanet etmişken benden ihanet etmemi isteyemezsin. I

Bunu ona yapamazsın. Bu onu mahveder."

İçini çekti. "Hayır, tabii ki yapamazsın tatlım. Özür dilerim. Sadece çok sinirliyim. Onu kaybedemem. Onu kaybetmeyeceğim," dedi daha vurgulu bir şekilde.

Gülümsedi. "Eğer arkana yaslanıp hiçbir şey yapmazsan, o zaman ne tür bir zavallı Kelly olursun?"

"Aynen öyle," diye . "Bak. Şu anda sana ihtiyacı var. Ona iyi bir arkadaş ol, Rusty. Senden bir şey istemeyeceğim.

Buna ihanet et. Ama lanet olsun, ona ne ya da anlatacağın umurumda değil, saklanmaya başlamadığından emin ol.

Benden. Yarın akşam bir randevumuz var. Ona evimde yemek yapacağım ve ben buraya gelene kadar onu hazır etmeni bekliyorum. Onu sana emanet edebilir miyim?"

Kadın uzandı ve eliyle onun kolunu sardı. Adam da onun elini tuttu ve şefkatle sıktı.

"Onu gitmeye hazırlayacağım. Sen sadece söylediğin zaman burada ol ve gerisini bana bırak. Tamam mı?"

"Geleceğim konusunda sana güveniyorum, Rusty," dedi sessizce. "O benim her şeyim. Bunu anlıyor musun?"

Gülümsemesi tuhaf bir şekilde hüzünlüydü. "Bir Kelly erkeği bir kadının kendisine ait olduğuna karar verdiğinde neler olduğunu çok iyi anlıyorum. Ne yazık ki erkek nüfusunun geri kalanı

senden. Merak etme, Joe. Bir şey çıkarsa seni ararım. Bu arada, biz kızları kız kıza vakit geçirmemiz için yalnız bırakın. Yarına kadar onunla konuşurum.

sen."

Sonra yüz ifadesi ciddileşti ve doğrudan onun gözlerinin içine baktı. "Kolay olmayacak, Joe. Umarım Bunu biliyorsun ve umarım buna hazırlıklısındır. Hayatınızı bir bok yığınının altında geçirip sonra da birilerinin sizi kazıp çıkarmasını ve bir gün içinde sizi bok gibi koktuğunuza ikna etmesini bekleyemezsiniz. gül bahçesi. Ona karşı sabırlı olmanız ve çok dikkatli davranmanız gerekecek."

"Kelimelerle aran çok iyi, küçük kardeşim," dedi, başını salladı. Sonra homurdandı. "Bir gül bahçesi. Bunu unutmamalıyım."

Güldü ama gözlerindeki hüznü onu hâlâ rahatsız ediyordu çünkü gördüğü şeyin Zoe'yle hiçbir ilgisi olmadığını ve her şeyin küçük kız kardeşinin yenilmiş görünmesine neden bir şeyle ilgili olduğunu hissediyordu. Çünkü yenilgi, Rusty Kelly ile ilgili bir bağlamda asla kullanılan bir kelime değildi. Şimdiye kadar.

BÖLÜM 16

zoe, Rusty'nin yatağının başlığına yaslanmış, dizlerini göğsüne çekmiş, kollarını sıkıca sarmış oturuyordu. Çenesini bacaklarının koyarken bacaklarının etrafında dolanıyordu. Çok utanmıştı ve bunun için sadece kendini suçlayabilirdi.

Joe onu öptüğünde böyle bir gösteri yapmıştı.

Tamam, yani sadece onu öptüğü için değildi. Onu öpme şekliydi. Öpücüğündeki aşk ve sonsuzluk vaadi onu kesip açmış ve erimesine neden olmuştu. Burada her şeyini ortaya koyan bir adam vardı.

hiçbir şey . Bir erkekte hayalini kurduğu her şey vardı, ama şimdi bunu fark edemeyecek kadar geç fark etmişti.

Öpücüğünde, sözlerinde ve hatta hareketlerinde dürüstlük ve samimiyetten başka bir şey yoktu. Aldatma ya da yalan yoktu. Hayır, hepsi onun işiydi. Bu şeyler geliyordu ve bu onun kalbini kırdı.

Joe iyi adamlardan biriydi. Nadir bulunan bir türdü. Artık peri masalları ve şehir efsaneleri dışında var olduğundan bile emin değildim. O çok iyi bir adamdı. O ve onun gibiler için fazla iyi. Onun tarafından lekelenemeyecek kadar iyi. suç, cinayet ve yolsuzluk mirası. Yine de babasının imparatorluğunu yıkmak KGI'nın özgeçmişinde iyi görünebilir.

Histerik düşünce yükseldi ve kadar hızlı bir şekilde öldü. Gözyaşları göz kapaklarını yaktı ve hiç sahip olmadığı ve asla sahip olamayacağı her şey için daha fazla ağlamayı reddederek gözlerini kapattı. Daha önce neyi kaçırdığını bilmediği zamanlar iyiydi. Hayalini şeyin sadece bir fantezi değil, etten kemikten gerçek bir erkek olduğunu bilmiyordu.

A

onunla ilgilenen bir adam. Zoe Kildare ile. Ve sorun da buydu. Zoe her ne kadar

Stella Huntington artık var olmayan bir kadındı.

hiç var olmadı, Zoe Kildare kurgusal bir karakterdi. Stella değil. Zoe'nin doğum belgesi yoktu. Rusty'nin uydurduklarının ötesinde bir geçmişi yoktu, ne kadar ustalıkla yapılmış olursa olsun.

bitti. Zoe sadece Stella'nın hayali arkadaşıydı, acınası, yalnız çocukluğunun ve gerçekliği kabullenmeyi reddetmesinin bir sonucuydu. Belki de hayatında neyin gerçek olduğunu çok daha erken kavrayabilseydi, bu kadar naif ve bilgisiz olmazdı. Bir yetişkin olarak aptal. Saf. Bu tek kelimeyle her şeyi açıklıyordu. Dünyadaki en saf kadın olmalıydı.

"Kardeşim, eğer kendini daha fazla hırpalarsan Yarın morluklar olacak," dedi Rusty onun yanındaki yatağa .

"Ben bir aptalım, Rusty."

Dehşet içinde, konuşurken gözlerinden yeni bir yaş seli aktı.

Rusty iki kolunu Zoe'nin etrafına doladı ve ona şiddetle sarıldı. Gözyaşları yanaklarından aşağı sessizce süzülürken Zoe ona tutundu.

"Çok aptalım," diye fısıldadı. "Sahip olamayacağım bir şeyi o kadar çok istedim canım acıyor."

Rusty ondan uzaklaştı ve yüz hatları sert bir ifadeye bürünerek sertçe baktı. "Neden aptalca bir şey söyledin ki? Sence o

senden daha mı iyi, Zoe? Bu ailenin senden iyi olduğunu mu düşünüyorsun? Senden daha iyi olduğumu mu? Tanrı aşkına, şunu dinle.

kendin. Nereden geldiğimi biliyorsun. Yaptığım şeyleri. Yapmak zorunda olduğum şeyleri. Bu senin durumundan nasıl daha kötü olabilir?

Yanlış insanlardan doğmaktan başka bir şey yapmadın ve eğer bu bir suçsa, beni ve bir sürü insanı hapse at.

ve şu lanet anahtarları at." "Tüm hayatım-kimliğim-tamamen bir yalan," dedi Zoe

ciddiyetle. "Tüm aileme yalan söyledim. Joe'ya. Gerçekten benim hakkımda bildiği her şeyin, ona anlattığım her şeyin uydurma olduğunu bilse omuz silkip oh olsun diyeceğini mi sanıyorsun? Ben bile bilmiyorum

Şu anda olduğum kişiyi, yani var olmayan birini başkasının istemesini nasıl bekleyebilirim?"

Rusty'nin gülümsemesi yumuşak, anlayış ve şefkat doluydu. "Çünkü aşk böyle bir şeydir. Aşk, kanıtın yokluğunda orada olan şeydir. Sevgi kanıt gerektirmez ve eğer gerektiriyorsa, o zaman bu sevginin berbat bir sapmasıdır ve şahsen ben bununla hiçbir şey yapmak istemem.

Ayrıca, önemli olan şey hakkında yalan söylemedin. Bugün kim olduğun hakkında hiç yalan söylemedin. Şu anda.

Eskiden kim olduğun

bu eve adım attığında. Her zaman olduğun ama asla olmana izin verilmeyen kişi oldun. Bunun neresi yanlış? Neyin yanlış olduğunu söyleyeyim. Seni dönüştürmek istedikleri kişi dışında bir şey olmana asla izin vermeyen insanlar. Bu çok boktan, Zoe. Tüm bu saçmalıklardan kurtulmak, kendi kişiliğin olmak istiyorsun.

hepsi mutlu olmakta özgür, berbat değil. Bu gerçek, bu iyi, bu değerli ve bu doğru. Beni asla farklı düşünmeye ikna edemezsiniz.

Bu ailedeki tek bir kişiyi bile ikna edemezsin.

ve kardeşimin sana bakışını değiştirmeyeceğinden eminim.

Hala anlamadın mı? Seviliyorsun, Zoe. Seni. Sahte Stella değil. Olduğunu sandığın kişi değilsin. Gerçek sen. Daha ne kadar gerçek olmak istiyorsun?"

Zoe sustu ve Rusty'nin ateşli ifadesini değerlendiren kaşlarını çattı. "Benim gibi yalan söylüyorsun

Joe başta olmak üzere ailenizdeki herkese kim ne olduğumu anlatmak hiç de önemli değil."

Rusty iç çekti. "Bu büyük bir mesele çünkü bunu sen yaptın, tatlım."

Zoe şaşkınlık içinde arkadaşına baktı. "O zaman ne yapmamı öneriyorsun? Joe'ya gerçeği mi söyleyeyim?"

Sormak için yanıp tutuştuğu soruyu ağzından kaçırdı ama Rusty'nin sakin ve ölçülü cevabına hazırlıklı değildi.

"Ben de tam olarak bunu yapman gerektiğini düşünüyorum."

"Ne? Deli misin sen? Bu nasıl bir şeyi çözecek? Hayatımdaki karmaşaya başka birini dahil etmek istediğimi mi sanıyorsun? Onun ya da aileden herhangi birinin benim yüzümden zarar görmesini istemiyorum," diye patladı.

"Tatlım, bunu söylerken senin durumunu küçümsemiyorum ama sana kardeşlerimin her gün neler yaptığını anlattıktan sonra, sence bu onların radarına takılır mı? Sence hayatının geri kalanında saklanmak, arkadaşsız, ailesiz ve aşk şansı, size karşı olan tehdide gerçek bir çözüm mü? Sana yardım edebilirler," dedi Rusty sessizce. "Onlar kesinlikle sana yardım eder. Sizin de istediğiniz bu değil mi? Durumun çözülmesini ve böylece ertesi gün öleceğinizi ya da sonraki günü hiç göremeyeceğinizi düşünmeden geceleri uyuyabilmeyi? Bu şekilde mi devam etmek istiyorsun?"

"Tabii ki hayır," dedi Zoe, göğsünden bir hıçkırık yükselirken.

Yüzünü ellerinin gömdü ve yanaklarından süzülen gözyaşlarını çaresizce sildi.

İki kadın sessizce sarılırken Rusty'nin kolları bir kez daha ona sarıldı. Zoe yüzünü Rusty'nin omzuna gömerken vücudu bastırılmış hıçkırıklarla sarsıldı. Rusty saçlarını okşayarak rahatlık ve destek sunarken Zoe yavaşça kendini toparladı. Hıçkırıklar sustuğunda Zoe geri çekildi, Rusty'nin ciddi ve sempatik bakışlarıyla karşılaştığında elleri titriyordu.

"Ne yapacağımı bilmiyorum," diye itiraf etti. "Çok yorgunum, Rusty. Burada seninle ve ailenle birlikte olmak benim için cennem gibiydi. Aynı anda hem cennetin en iyi türü hem de cehennemin en kötü türü ve bu çok yorucu. Bu sanki

İstedğim ama asla sahip olamayacağım her şeyle alay ediliyor." "Bana dürüstçe cevap ver," dedi Rusty, bakışlarıyla onu kıştırarak. "Joe'yu önemsiyor musun? Kendini Joe'yu severken

Onu mu? Ve bana neden yapmamanız gerektiğine ya da neden yapamayacağınıza dair sebepler sunmayın. Sadece dürüst ve içten yanıtınızı duymak istiyorum."

Bir an için, Zoe felç oldu ve tek bir kelime bile söyleyemiyordu. Dudakları hissizleşmiş ve donmuştu. Gözlerini kapattı ve sonunda fısıldadı çaresizce hissetmemeye çalışmış ama bunu . "Onu zaten seviyorum."

Gözlerini açtığında Rusty ona gülümsüyordu. kendi gözyaşları arasında. Tek bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzülürken Zoe'nin ellerini elleriyle sıktı.

"O zaman sanırım cevabınızı aldınız. Ya olursa diye korktuğun için sevdiğin adamla mutlu bir hayat yaşama şansından vazgeçecek misin? Yoksa kıcını kaldırıp şansını deneyecek ve her şeyini ortaya mı koyacaksın?"

"Gerçekten ona söylemem gerektiğini mi düşünüyorsun? Her şeyi?" Zoe tedirgin bir şekilde sordu.

"Her bir kelime. Babandan bok kafalı Sebastian'a kadar. Sadece o ve diğer kardeşlerim sana yardım etmekle kalmıyor, tatlım, sana yardım edecekler. Joe için hiçbir şey ifade etmesen bile, ki öyle olmadığı çok açık, yine de sana yardım edeceklerdir. Onlar böyledir ve böyle yaparlar."

"Kulağa çok kolaymış gibi geliyor," dedi Zoe mutsuzca.

"Öyle," dedi Rusty. "Sadece sen zorlaştırırsan zor olur. Ama tatlım, beni dinle. Joe seni seviyor. Gözleri olan herkes için bu çok açık. Çok ağır küfürler edecek ve insanlığa karşı her türlü tehdidi savuracak ama beni . Öfkesinin ve hiddetinin hiçbiri sana yönelmeyecek.

Bir hışımla gidip Sebastian'ın canına okumak isteyecek, sonra da gidip babanın üzerinde tepinecek.

Eminim diğer kardeşlerim onun üzerine oturmak zorunda kalacaklardır.

Sana yanlış yapan herkesi. Ama ona güvendiğin için çok heyecanlanacak.

Henüz sahip olmadığını bildiği son parçan." "Çok emin konuşuyorsun," dedi Zoe şüpheyle.

"Öyleyim!" dedi öfkeyle. "Bunu kanla yazmamı ister misin? Ya da belki de bir kan

Aramızdaki anlaşma."

Zoe güldü. "Sadece Sean Cameron adında seksi bir şerifle aranızdaki son gelişmeleri de içeriyorsa."

Rusty'nin yüz ifadesi ölümcül bir hal almıştı ama öfkenin ardında o kadar büyük bir acı vardı ki Zoe Arkadaşının gözlerindeki duygu parlıyordu. "Ne oldu?" Zoe usulca sordu.

Rusty içini çekti ve sonra kollarını dışa doğru açarak yatağın üzerinde geriye doğru yığıldı.

"Beni deli ediyor. Sana Öpücük'ten bahsetmiştim." "Evet."

"Öpücük'ten beri benimle arasına mümkün olduğunca mesafe koymak için hiçbir fırsatı kaçırmıyor. Benden kaçmak için katlandığı yol gülünç, çocukça ve seçilmiş bir yetişkin olan bir adama yakışmıyor. Şerif."

Zoe kaşlarını çattı. "Bana barbeküde senden kaçıyormuş gibi gelmedi. Aslında, kaçan sizmişsiniz gibi görünüyordu."

"Evet, çünkü aniden durdu.

Benden kaçıyordu ve ben sadece ona kendi ilacından bir doz veriyordum. Görünüşe göre bundan pek hoşlanmamış. Düşünsenize."

Zoe bir kahkaha patlattı. "Oh, . Yani benim isteklerimi ve arzularımı feda etmek için üzerime atlayacaksın. yersiz bir suçluluk duyuyorsunuz, ama küçük bir intikam uğruna istek ve arzularınızı feda mı ediyorsunuz?"

"Bu yeterince iyi bir sebep." Rusty burnunu çekti.

"Tamam, bunu sana vereceğim. Öpücük'ten beri tam bir pislik."

"Aynen öyle."

"Peki, onu ne zaman serbest bırakacaksın?"

Rusty dirseklerinin üzerinde durmak için kendini yukarı kaldırdı. "Ha?

Böyle bir şey yaptığımı kim söyledi?"

Zoe gözlerini devirdi. "Hadi kızım. Senin gibi Gençliğinizden beri 'polis' hakkında ciddi fanteziler kurmadınız mı?"

Rusty kızardı ve bakışlarını kaçırdı. "Sean'a ne kadar uzun zamandır aşık olduğumu sana söylediğim için gerçekten pişmanım," diye mırıldandı.

"Aşık olmak mı? Şimdiye kadar o aşamayı çoktan geçtiğini düşünürdüm," dedi Zoe nazikçe. " et. Ona aşıksın."

Rusty yüzünü buruşturdu. "Bunu birine söylersen seni kendim öldürürüm. Joe beni asla affetmeyebilir ama bununla yaşayabilirim."

Zoe, "Bana öyle geliyor ki kendi ilacınızdan bir doz almanız gerekiyor," dedi.

"Bu da ne demek şimdi?" Rusty homurdandı.

"Burada bana aşktan vazgeçmemem ve her şeyimi ortaya koymam konusunda öğüt veriyorsun. O yüzden kendi tavsiyeni dinle. Senden kaçmayı bırakmaya karar verdi. Değil mi? Nedenini merak ediyor musun? Ondan kaçmayı bırakın ve sizden geri adım atamayacağı bir yerde, bir zamanda onunla yüzleşin ve her şeyi açık açık anlatın. Hayır cevabını kabul etmeyin ya da soruyu geçiştirmesine izin vermeyin. Kaybedecek neyin var?"

"Her şey," dedi Rusty usulca. "Şu anda bana hayatımın en yakıcı, ayak parmaklarımı kıvıran öpücüğünü verdikten sonra neden her fırsatta benden kaçtığına dair her türlü nedeni hayal edebiliyorum.

Ama hayal etmek ve bilmek iki farklı şeydir. Ya o benim için aynı şekilde hissetmiyorsa?"

"Burada şunu belirtmek isterim ki Joe'nun nasıl hissettiğini bildiğinizi düşünüyor olabilirsiniz ama bundan emin değiliz ve yine de her şeyi ortaya koymamı ve vurulma riskini almamı istiyorsunuz. Korktuğun şey de bu, değil mi? Seni vurmasından."

"Bingo," dedi Rusty, sesi o kadar kısıktı ki Zoe onu zar zor duyabiliyordu.

"Anlıyorum," dedi Rusty'nin eline uzanarak. "Ama Öyle ya da böyle tercih etmez miydin? Böylece seni başından savarsa o kapıyı kapatabilirsin.

iyi bir şey için. Hayatınıza devam edin, onu unutun ve sizi olduğunuz gibi harika, delicesine zeki ve güzel bir kadın olarak takdir edecek birini bulun."

"Sean için hissettiklerimi başka bir erkek için hissettiğimi hayal etmek bile zor," dedi Rusty, gözlerinde yine yaşlar oluşurken. "Tanrım, Zoe. Eğer beni tekrar reddederse, bu beni mahveder ve

Hayatım boyunca hiçbir şey beni ezip . Orospu annem bile. Benim bok kafalı üvey babam değil. Beni benden almaya çalışan diğer pisliklerin hiçbirisi. genç bir kızdan yararlanmak. Ama beni reddetmesi olabilir."

"Onunla yüzleşmezsen ne yapmayı planlıyorsun? Sizinle konuşmasını ve sizi kabul etmesini mi sağlayacaksınız?" Zoe sempatik bir şekilde sordu.

"Yaşlan, bir kedi kadın ol, tüm araziye 'izinsiz girilmez' tabelalarıyla donat ve herkesi evimden kov. Rusty mırıldandı.

Zoe homurdandı. "Çok gençsin ve çok akıllısın, bunun için yetenekli ve güzel. Hiçbir erkek böyle bir hayata değmez."

Rusty iç çekti. ". Haklı olduğumu biliyorum. Bunu itiraf etmek bana ne kadar acı verse de böyle şeyler için kışını kaldırman gerekirdi."

"O zaman belki de ikimiz de her şeyi ortaya koymalı ve Eğer ikimiz de vurulursak o zaman birlikte yaşlı kedi olabiliriz, ama izinsiz girenleri ve tüfeği idare etmeyi sana bırakacağım."

Rusty yanağından süzülen bir damla gözyaşını silerken bile kahkahayı patlattı. "Tanrım, seni seviyorum Zoe. Sen gerçekten de Hiç sahip olmadığım ama hep istediğim kız kardeşim. Ve Kelly Anne'nin evlatlıklarından bahsetmiyorum bile, milyonlarca görümcem var ve hepsini çok seviyorum, ama asla

Sizinle paylaştığım her şeyi onlara da anlatacağım."

"Aynı şey benim için de geçerli," dedi Zoe sessizce. "Seni seviyorum Rusty ve Joe'ya ne olursa olsun, kalbimde her zaman kız kardeşim olarak kalacaksın. Umarım bunu biliyorsundur."

Rusty eğildi ve iki kadın birbirlerine sıkıca sarılarak tekrar kucaklaştı.

"Peki Sean hakkında?" Zoe girişimde bulundu.

Rusty içini çekti. "Seninle bir anlaşma yapalım. Yarın akşam planladığımız gibi Joe ile yemeğe çık ve ona her şeyi anlat. Sean yarın gece çalışıyor; ancak, evine nasıl gireceğimi biliyorum. Polis olduğu düşünülürse güvenlik sistemi tam bir saçmalık. Belki de işten sonra eve döndüğünde onu bekliyor olacağım."

Zoe'nin gözleri büyüdü. "Ciddi misin?"

Rusty başını salladı. "Beni geçmene izin veremem. Biz kız kardeşler gusto için gitmeliyiz. Git adamımızı getir. Ya da başka bir böyle saçma bir söz. Eğer oturup Sean'ın inatçı kıcını beklersem, bana arkadaşlık edecek düzinelerce kediyle yaşlanacağım."

"Nerede olayım, ne yaparsam yapayım ya da olursam olayım, iş biter bitmez beni arayacağına yemin etmelisin. Sean," dedi Zoe kararlılıkla.

"Joe'ya içini döktükten sonra aynısı senin için de geçerli. Anlaştık mı?"

Zoe gülümsedi ve Rusty'ye son bir kez sarıldı. "Anlaştık kardeşim. Seni seviyorum, biliyorsun."

Rusty gülümsedi. "Ben de sana, Zoe. Eğer şanslıysak, Joe ve Sean onlara neyin çarptığını asla anlayamayacaklar."

Ama uzaklaşırken her ikisinin de gözlerinde şüphe ve korku vardı.

BÖLÜM 17

"o burada!" Shea Kelly kapıya doğru koşarken çığlık attı.

Nathan başını salladı, karısının peşinden kız kardeşi Grace'i, Grace'in kocası Rio'yu ve onların evlat edindiği genç kızı Elizabeth. İki kız kardeş her gün istedikleri zaman telepatik olarak konuşabilseler de, Rio Belize'de halkın meraklı gözlerinden uzakta, müstahkem bir yerleşkede yaşadığı için birbirlerini yüz yüze pek sık görmüyorlardı. Daha da önemlisi Grace'in birkaç yıl önce öldüğü ilan edildiğinden beri hükümetin radarındaydı.

Kapıya vardığında Shea ve Grace'i bir odada gördü. Rio yüzünde eğlenerek bir ifadeyle kenarda dururken maratona çılgınca sarılıyordu. Rio bakışlarını Elizabeth ve sonra ikisi de gözlerini devirdi.

"Selam dostum," diye seslendi Nathan verandanın basamaklarından inerken. "Hey, Elizabeth. Tanrım, kızım, şu bak! Yemin ederim, seni her gördüğümde bir yabancıya bakıyormuşum gibi hissediyorum. Rio, sadece onu korumak için sana atanmış bir ekibe ihtiyacın olmadığına emin misin? Muhtemelen günün her saati bir erkek problemin var."

Elizabeth kızardı ama Nathan'ın alaycı iltifatından memnun görünüyordu.

Rio kolunu kızının boynuna doladı ve onu kendi tarafına çekerek başını kilitledi. "Sadece bu hafta iki tanesini öldürmek zorunda kaldım," diye homurdandı. "Çok yakında yeni bir avcıya ihtiyacım olacak. onları sinek gibi çekmeye devam ederse, çöplük manzarası."

"Da-ad!" diye yakındı, kelimeyi iki mızımız heceye çıkararak.

Rio ona sırtıttı ama Nathan onun hitap şeklinden gözlerine giren sıcaklığı kaçırmadı. Elizabeth, dünya çapında bir suç imparatorluğunun acımasız başı olan babası Grace'i kaçıran adam tarafından öldürüldükten sonra on iki yaşında yetim kalmıştı, bu yüzden o sırada yaygın bir kanser türünden ölmekte olan Elizabeth'i iyileştirebileceğini söyledi.

Zaman ve Rio ile Grace'in sürekli çabası gerekmişti, Elizabeth'in uyum sağlaması ve babasının ne yüzleşmesi için duyduğu sarsılmaz sevgi, kendi suçluluk duygusu ve Rio ile Grace'in babasından sonra onu sevmeyecekleri endişesi neredeyse ikisinin de ölümüne neden oluyordu. Onu yanlarına almalarından sonraki birkaç yıl boyunca onlara hep ilk adlarıyla hitap etmişti. Ve bir yıl önce yemek yerken Rio'ya sessizce ona baba demesinin bir sakıncası olup olmadığını sormuştu.

Grace Elizabeth'e ağlamaklı ve bilmiş bir bakış göndermişti, çünkü ikisi günün erken saatlerinde Rio'nun Grace'e annesini araması konusunda ilk kez yaklaştığında vereceği olası tepkiyi tartışmışlardı. Rio daha sonra KGI'daki takım arkadaşlarına Grace'in onun olduğu günün yanında, hayatının en güzel günüydü.

Sonunda kız kardeşler birbirlerinden uzaklaştılar, ikisi de yüzlerindeki gözyaşlarını siliyordu. Nathan yüzünü buruşturdu, çünkü gözyaşlarının sevinçten aktığı belli olsa da Shea'yı ağlarken görmekten nefret ediyordu. Tek bir damla gözyaşı döktüğünde işe yaramadığı bilinen bir gerçektir. Birçok kadın bundan faydalanırdı ama Shea faydalanmadı. Ama o zaman bu yola başvurmasına gerek yoktu.

istediğini elde etmek için manipülasyon. Nathan isterse ona ayı bile verirdi.

"Merhaba Nathan," dedi Grace, ona sarılmak için yaklaşırken.

Shea Rio'yla kucaklaştı. "Shea'ya bu kadar iyi baktığınız için çok mutluyum."

"Daha çok benimle ilgileniyor," dedi Nathan sırtarak. "Ama övgüyü kabul ettiğim için mutluyum."

Grace güldü.

"hazır mısın?" Rio, Nathan'a sordu.

Nathan başıyla onayladı ve Shea'yı kollarına çekti. "Size iyi eğlenceler kızlar. Uzun sürmeyecek. Standart toplantı ve kontrol- içeri."

Grace, Elizabeth ve Shea, Nathan Rio'nun arabasına atlayıp ikisi birlikte Nathan'ın evinden savaş odasına kadar olan kısa mesafeyi arabayla geçerken el salladılar.

Shea elini bıraktı ve kız kardeşi ile yeğenine döndü. "Siz ikiniz içeri gelin. çok şeyimiz var. İkinizi yeterince göremiyorum."

Grace gülümsedi. Aslında ıslıl ıslıldı. Ve bir yıldız gibi parlıyordu. Güneş ışığını yutmuş gibi görünüyordu ve gülümsemesi o kadar mutluydu ki gözyaşları Shea'nın göz kapakları. Kısa bir süre önce iki kız kardeş Çaresiz ve birbirlerini bir daha görüp göremeyeceklerinden emin olmadan hayatları için kaçıyorlardı. Şimdi her şey mükemmeldi.

Kanepeye oturdular ve Shea kendi şapşal sırtışını bastırmak için dudağını ısırdı. Bazen mi? Hayat sadece daha iyiye gidiyor. Kafasını kaldırıp Grace'e baktığında Grace'in ona komik bir şekilde baktığını gördü. Grace'in dudakları aralanırken Shea da dudaklarını yaladı.

"I-"

"Var-"

"Haberler!"

Her iki kadın da durup şaşkınlıkla birbirlerine baktılar ve sonra kahkahalara boğuldular. Elizabeth gözlerini devirdi ama Shea onun Grace'e ne kadar yakın durduğunu ve elini Grace'in elinin içine sokup sıkıca tuttuğunu fark etti.

"Tamam, belli ki ikimizin de yeni haberleri var," dedi Shea sonunda kendine geldiğinde. "Önce sen başla."

Grace heyecandan kıpır kıpırdı. Elizabeth'e baktı ve Elizabeth ona cesaretlendirici bir gülümseme verdi. Grace'in karşılık gülümsemesi yumuşak ve sevgi doluydu. Sonra parlayan gözlerini Shea'ya çevirdi.

Grace gözyaşlarına boğulmuş bir sesle, "Hamileyim," dedi.

Shea'nın ağızı açık kaldı. "Sen ciddi misin? Gerçekten mi?"
"Gerçekten!"

Shea kanepede geriye düştü, gülerken karnını tutuyordu. Kendini toparlamaya çalıştı ama bir şey söylemeye çalışırken hırıltılı bir ses çıkardı.

Elinin tersiyle gözlerini sildi ve Grace ve Elizabeth'e aptal gibi sırttı. Sonra başını salladı. "Görünüşe göre gerçekten de her şeyi paylaşıyoruz. Ben de hamileyim," diye utangaçça itiraf etti.

Grace şaşkına dönmüş görünüyordu. Elizabeth ciyakladı ve Shea'nın üzerine atladı, ona yapıştı ve heyecandan titrerken sarıldı.

"Aman Tanrım! İki bebek!" Elizabeth, Shea'dan uzaklaştığında ellerini konuştu.

"Shea?" Grace endişeli bir sesle sordu. "Sen Bundan mutlu musun? Nathan'la bir süre bekleyeceğinizi sanıyordum."

Shea ona bir gülümseme gönderdi. mutlak hezeyandan başka bir şey değildi. "Bekledik, aptal. Sadece son birkaç aydır bunun hakkında konuşmaya başladık. Bu Nathan'ın her şeyden çok istediği bir şey ama sanırım bana baskı yapmaktan ve bunun benim istediğim bir şey olmamasından endişe ediyor, bu yüzden şu anda bu konuda pek konuşmuyor."

Grace kuru bir sesle, "Demek sen sen oluyorsun, meseleyi kendi ellerine aldın," dedi.

Shea sırttı. "Eğer işlerimizi halletmek için adamlarımızı bekleseydik, sonsuza kadar beklerdik."

Grace iç çekti. "Bu doğru. Yani mutlu musun, Shea? Gerçekten mutlu musun? Ve istediğin bu mu?"

"Oh, evet," diye nefes aldı Shea. "Sıradan bir bebek oldu Son birkaç yıldır buralarda bir fabrika var. Yemin ederim, bebek doğurmayan bir tek ben varım. Ama bir şey var ki fark ettiğim bir şey var. Ani hamilelikler olmasa şaşırmazdım. tüm eşlerin içinde. Maren zaten hamile, bu yüzden

"Biri bizi bir bebek için suçlamaya kalkarsa suçu onun üzerine atın."

Grace nefesini içine çekti. "Öyle mi? Oh, bu Harika! Steele iki bebekle. Tanrım, bunun bir fotoğrafını çekmeliyim."

"Sen de ben de." Shea kıkırdadı. "Nathan gün çok keyifsiz olduğunu söyledi. KGI toplantısında çıldırdığını söyledi."

Grace kahkahasını eliyle bastırdı. "Zavallı adam. Oh, bu Rio'nun ilk rodeosu, bu yüzden Buz Adam'dan. Rio bezler, biberonlar ve uykusuz geceler içinde boğulacağı için artık eziyet edecek taze kanları olacak. Belki de bir süre ona söylememeliyim. Bu herkesi birkaç hafta daha onun davasından uzak tutar, değil mi?"

Shea elini kaldırdı. "Vay be. Bekle bir dakika. Bilmiyor mu? Ona söylemedin mi?"

Grace yüzünü buruşturdu. "Daha yeni öğrendim. Evet, Rio'ya Belize'deki evden ayrılmadan önce söyleyebilirdim, ama söyleseydim muhtemelen gelmeme izin vermezdi. Aslında, o muhtemelen hamileliğim beni sıkı bir kilit altında tutacaklardır."

"O da öyle yapardı," diye mırıldandı Elizabeth. İki kadın gülüştüler.

"Ben de Nathan'a söylemedim ama daha bu sabah öğrendim ve siz gelmeden iki dakika önce söyleyip onu kapı dışarı etmek istemedim. Zavallı adam böyle bir haberdense sonra kendi adını bile hatırlayamazdı."

Grace başını salladı. "Bu doğru. Sanırım bu gece ikimiz de kocalarımıza bazı haberler vereceğiz, ha?"

"görünüyor," dedi Shea sırtarak.

Grace ona gülümsedi, gözlerinde yaşlar parlıyordu. "I bunu paylaştığımıza inanamıyorum. Bundan daha mükemmel bir şey düşünemiyorum."

- - -

JOE savaş odasına girerken kimsenin çok fazla bakmamasını umuyordu.

ona yakından baktı. Bok gibi görünüyor ve hissediyordu.

Önceki gece kazandığı paraya rağmen doğru dürüst uyumamıştı.

Rusty'nin Zoe'nin bu gece evinde olacağına dair verdiği güvence. Yanlış gidebilecek ve Zoe'yle hiç şansı olmamasına neden olacak yüz bir şeye odaklanmıştı.

Bir gün önce, sadece iki inç olduğunu söyleyebilirdi. acınası. Bugün mü? Zavallılığı çoktan aşmıştı. ve doğrudan umutsuzluğa kapıldı.

Ağabeylerine başıyla selam verdi ama ekibinin durduğu yere doğru ilerlerken konuşmak için durmadı.

"Hey, bir saniye bekle," diye Donovan.

Joe durdu ve arkasını döndüğünde Donovan'ın ona yetişmek için koştuğunu gördü. Yüzünde endişeli bir ifade vardı. Hay sikeyim.

"N'aber Van?" diye sordu hafifçe.

'ın gözleri saçmalama dercesine kısıldı. "Zoe ile her şey yolunda mı?" diye sordu,

Duyulmasın diye sesini alçaltıyordu. Joe en azından bunu takdir etti.

"Bilmiyorum. Henüz," diye ekledi Joe. "Ama oraya doğru gidiyorum. Bu gece bilmem gerekenleri öğrenmeliyim," diye ekledi belli belirsiz.

Donovan kaşlarını çattı ve küçük kardeşini uzun süre inceledi. "Yapabileceğim bir şey var mı?"

Joe iç çekti. "Ailesi hakkında bir şeyler araştırdın mı? Ebeveynler mi? Kardeşler? Bu tür şeyler? Onlardan bahsetmediniz, ben de varsaydım ama bunu size doğrulatmadım."

Donovan yavaşça başını salladı. "O tek çocuktu. Raporuma göre, ailesi o on yedi yaşındayken bir araba kazasında ölmüş. Hiçbir şey bulamadım

Ancak on yedi yaşındaki bir çocuğun mahkeme kararı yerine görmezden gelinerek özgürlüğünden mahrum bırakılması alışılmadık bir durum . Yardım arayışına girmemiş ve sadece tek başına gitti. İşin kötüsü, bunu yapması muhtemelen daha akıllıcaydı. Dışarıda pek çok harika koruyucu bakım sağlayıcısı var, ancak aynı zamanda her ay çek için bu işin içinde olan bir ton sülük de var. Görünüşe göre akıllıca davranmış ve becerikli ve kendi başına başardı. Cesareti var ve bu takdire şayan."

"Bu kadar uzun süre tek başına yaşamak zorunda kalmamalıydı.

Uzun zamandır," dedi Joe sıkıca kenetlenmiş çenesinin ardından. "Takdire şayan olsun ya da olmasın, sırtını dayayacağın ya da düştüğünde seni kaldıracak birinin olmaması berbat bir şey."

"Gelecekte o kişi olmayı mı planlıyorsun?" Donovan kayıtsızca sordu.

"Emin ol, öyleyim," diye tersledi.

Sonra ağabeyinin tuzağı ne kadar özenle kurduğunu ve kendisinin de tuzağa ne kadar çabuk düştüğünü fark etti. O Donovan'a karanlık bir şekilde kaşlarını çattı ve parmağını kaldırıp işaret ederek alanına girdi.

"Tek bir kelime edersen ya da tek bir kendini beğenmiş gülümseme bile yaparsan, o gülümsemeyi senin için yeniden düzenlerim," diye hırladı Joe. "Dahası, herhangi birine bir bok söylersen

Kardeşim dediğim diğer palyaçoları da içerir ve bu Zoe'ye geri döner ya da onun için bir soruna neden , o zaman seninle benim aramda ciddi bir sorun . Yapacağım son şey Şu anki ihtiyacı, beni itmesi, içeri almaması ya da benden ve buradaki herkesten olabildiğince hızlı ve kaçması için bir başka neden. Anladın mı beni?"

Donovan kahkahalarını zorlukla bastırmayı başardı ama kahkahaları yeşil gözlerinde parlıyordu. Ama Joe'yu daha fazla iğnelemek yerine, sırtıtmayı bırakarak onu şaşırttı ve tam bir ciddiyetle bakıyordu.

"Dediğimde ciddiydim, dostum. Her şeye ihtiyacın var, ne olursa olsun. Günün hangi saati olduğu, nerede olduğum ya da

Eğer öyleyse, beni ara. Bu konuda beni görmezden gelersen çok kızgın bir ağabey olacağım. Anlaştık mı?"

Joe başını , boğazındaki düğümün etrafında konuşmak için kendine güvenemiyordu.

"Eve'in sana güvenmesini nasıl sağladın? Yani başlangıçta," dedi sakinliğini yeniden kazandığında.

Donovan'ın bakışları karısından bahsedilince yumuşadı. "Ona başka seçenek bırakmadım," diye itiraf etti. "Ben bir pisliktim, eğer gerçeği bilmek istiyorsun. Ama ben çaresiz bir göttüm. Kaçacaktı -ne diyorum ben- kaçıyordu.

Benden, diğer herkesten. Ve bir lanet yoktu

Bu konuda yapabileceğim tek şey avantajımı zorlamak ve baskı ve manipülasyon da dahil olmak üzere her aracı kullanmaktı."

Yüzünü buruşturdu ama devam etti. "Olayı ele alış şeklimden gurur duymuyorum ama pişman da değilim, çünkü ne yaparsam yapayım

Hedefime ulaştım, Eve burada. Travis ve Cammie burada. Güvende. Seviliyorlar. İcabına bakılıyor. Dışarıda hala ya da Tanrı korusun, eğer piç üvey babası öldürülmemiş olsaydı ve o hala kaçıyor olsaydı, şu anda onun ellerinde, onun kontrolü altında olabilirdi." Donovan ürperdi, gözleri öfke, korku ve acıyla karardı. "Yani hayır, herhangi bir pişmanlığım yok, çünkü

Günün sonunda, hepsi güvende. Bazen ... şey, bunu söylemek gerekir. Bazen mağara adamı yaklaşımı gerçekten de en iyi sonucu verir."

Joe kahkahalara boğuldu. "Bu çok zengin. Sen ki her zaman bana ve diğer kardeşlerimize bir kadına nasıl davranılması gerektiği konusunda ders verirdi. Mağara adamı

yöntemlerimizi her zaman eleştiren ve

kadınların ihtiyaçlarına yeterince duyarlı değildik. Ve şimdi Birdenbire söz konusu senin kadının olunca, kadınıma homurdanıp hırlarken resmen göğsünü dövüyorsun. Onu saçından sürüklediğine şaşırdım. Ya da bana ve diğer erkeklere

bırakın onunla konuşmayı, ona bakmaya bile cesaret edemezler."

Donovan ona hoşnutsuz bir bakış fırlattı. "Belki de Mankafa kardeşlerimden hiçbirinin karımla aynı havayı solumasına izin vermemeyi şiddetle düşündüm, ancak bana Neandertal düşüncemin, ne kadar sevimli olursa olsun, onunla uçamayacağını bildirdi. Ve sonra hatamı anlayana kadar benden seks tehdit etti."

Joe kahkahalarla boğulurken gözleri doldu. Sessiz ve tatlı Evie'nin Donovan'a ters ters baktığını ve onunla seks yapmayı reddettiğini hayal etti ve iki büklüm oldu, ulurken karnını tuttu.

Donovan yaralı bir sesle, "Acımla alay ediyorsun," dedi. "Sadece bekle, Bay Hassas. Sizin de zamanınız geliyor. Şimdi gülüp geçin. Fırsatınız varken tadını çıkarın. Senin zamanın çok komik bile değil. İşin cehennemi, bunu umursamayacaksın. bir parça bile. Etrafta uysal ve topsuz bir şekilde, yüzünde kocaman bir gülümsemeyle, sevdiğine yemin ederek dolaşıyor olacaksın."

Joe sırtıttı. "Taşaklarım doğru kadının elinde olduğu sürece, hayır, zerre kadar umurumda olmaz."

Donovan'ın dudakları seğirdi ve sırtına bir tokat atarak işkence seansına son verdi. "Tanrım, adamım, seninle dalga geçmenin tüm eğlencesini unutturuyorsun. Tanrım. Acınacak haldesin.

Senin bundan daha zorlu olman gerekiyordu. Ayakta kalan son adam olarak bu senin görevindi."

Joe ona iki parmakla selam verdi ve sonra hepsi de ona garip garip bakan ekibine katıldı. İkizinin hayatının ne kadar değiştiğini çok iyi bilen Nathan hariç. İç çekti. Sadece yakında ekibine bir duyuru yapabilmesi için dua etti. Bu, Zoe'nin gemide olduğu ve onunla ilişkisinin kesin olduğu anlamına gelirdi.

"Her şey yolunda mı?" Nathan nefesinin altında sordu.

Joe içini çekti ve elini saçlarında gezdirdi. "Evet. Sanırım öyle. Umarım öyledir. Kahretsin, hiçbir fikrim yok ve bu geceye kadar da olmayacak."

"Bu gece ne olacak? Yardım edebileceğim bir şey var mı?"

"Zoe ile evimde akşam yemeği yemek için randevulaştık. Sonra dn öğleden sonra onu anneme götürdüğümde öptüm. Bilirsiniz, bu akşam için yemek planları yaptıktan sonra."

Nathan irkildi. "Uh-oh. Bu kulağa iyi gelmiyor."

Joe nefesini bıraktı. "Evet. Bir de bana sor. ıldırdı. Benim için yeterince iyi olmadığına dair bir sürü saçmalık gevelemeye başladı. Daha iyisini hak ettiğimi. O da karışık sinyaller gönderdiğini ve hepsinin onun hatası olduğunu söyledi. Hay sikeyim. Daha da kötüsü, sürekli özür diliyordu.

Diğer tüm ifadelerim çok zgnm şeklindeydi. Boyum iki santim uzamış gibi . Ve ben bu saçmalığı düzeltmeden, o katı ve eve girdi. Tanrım."

"Kahretsin," dedi Nathan sessizce. "Bu gece için hâlâ anlaştınız mı?" "Ah evet," diye mırıldandı. "Rusty bana söz verdi, ne olursa olsun

Ben oraya vardığımda Zoe'yi hazır edeceğini söyledi. Sözüne güveniyorum. Rusty'den bahsetmişken. Onunla ilgili bir şey biliyor musun?"

Nathan ona şaşkın bir bakış gönderdi. "Sen neden bahsediyorsun? Sana bunu sorduran nedir?"

Joe içini çekti. "Sadece soruyorum. Tam olarak anlayamıyorum ama onda bir şeyler var. Kendinde değil. Kendisi gibi davranmıyor. Ama tüm bildiğim bu ve sadece aşırı aktif hayal gücüm olabileceken alarmı yükseltmek istemedim. Zoe ile olan bu şey yüzünden kafam o kadar karışık ki kim bilir ne gördüğümü bilmiyorum."

Sam, konuşmasını keserek dikkat çekmek için seslendi Nathan'la. Söyleyecek başka bir şey olmadığı için böylesi daha iyiydi ve eğer Zoe'nin ruh hali ya da ilişkilerinin durumu hakkında daha fazla spekülasyon yapmak ya da endişelenmek zorunda kalırsa, lanet olası aklını kaybedecekti ve Ay'a havlamaya başla.

Sam, "nmzdeki bir saat boyunca söz Allie'de," diye duyurdu. " bombayı etkisiz hale getirme adımlarının üzerinden geçecek.

Yurtiçi terör tehditleri ve saldırılarında kullanılan en yaygın bombalar. Dikkatli olun , çünkü

Ev ödevi ve birkaç gün içinde bununla ilgili bir test olacak," dedi gizlemediği bir eğlenceyle. "Ve tekrar buluşacağız Yarın bu alıştırmanın saha dersi ve gösteri kısmı için. Sana karşı yumuşak davranıyorum, cupcakes. Oh dokuz Yüz keskin. Uzun sürmez ve evet, bu Zorunlu. Kaçırırsanız maaşınız kesilir ve kenara atılırsınız. Bunu es geçmeyi düşünen varsa diye söylüyorum."

Bir dizi homurdanma, tersleme, isim takma ve küfürler savaş odasında yankılandı. Muhtemelen Garrett'ın bu kadar sinirli olmadığı çok az zamandan biriydi. F-bombası kullanması ya da daha doğrusu F-bombasını tekrar tekrar kullanması nedeniyle tehdit edildi. Bu nedenle, pek çok yönden geldiği için kimin en çok küfür ettiğini ayırt etmek zordu.

"Tanrım, kışına ne girmiş böyle?" Ryker homurdandı. "Onun bu kadar sıkı bir kış olduğunu hatırlamıyorum. İşe alımımı yeniden düşünebilirim."

Skylar, Allie'ye bir erkeğin taşaklarını büzüştürmeyi garantileyen bir bakış fırlatarak, "Kışına neyin girdiği konusunda iyi bir fikrim var," diye mırıldandı.

Joe kahkahalarını bastırdı ve bir takım liderine yakışan sert bir bakış takınmaya çalıştı. Başaramadı. Sefil bir şekilde.

"Muhtemelen Allie'nin burada kalmasından endişe ediyordur çünkü son dört yılda pek fazla hareketlilik yaşamadık. haftalar," diye mırıldandı Edge, kendi fikrini söyleyerek. "Yani Belki de bu ona ne kadar ciddi olduğumuzu gösterme çabasıdır.

Bilirsiniz, çünkü çalışmadığımız zamanlarda şaka yapamayız. Bu son derece uygunsuz olur."

Swanny boğuldu ve sonra sesini bir öksürükle kapattı, arkasındaki pek de düzgün olmayan yüzünü gizlemek için ağzını kapattı. Nathan dudaklarını birbirine bastırdı ama dudakları hâlâ şüpheyle seğiriyordu. Skylar homurdandı ve gözlerini devirdi. Ryker, odanın geri kalanının bakışlarına neden olan kıkırdama çıkardı.

"Tanrı aşkına," diye mırıldandı Skylar. "Bana onunla ringde on beş dakika verin ve ben de ona ne kadar ciddi olduğumu göstereyim."

Ryker'ın gözleri büyüdü ve dizlerinin üzerine çöküp Skylar'ın sunağında tapınacakmış gibi baktı. O Hatta takım arkadaşına bağlılık yemini gibi bir elini kalbinin üzerine koydu.

"Vay anasını, bu çok ateşli olurdu," diye nefes aldı Edge, gözleri abartılı bir şekilde açılmıştı. "Oh bekleyin, talihsiz ve son derece uygunsuz cevabım için en içten özürlerimi sunarım, Bayan Watkins. Daha uygun yanıt Bu çok eğitici olurdu ve ciddi özel kuvvetler operatörlerinden oluşan bu son derece ciddi organizasyonun ne kadar ciddi düşündüğünü gösteren mükemmel bir örnek olurdu. Ve tabii ki bir kutu kış açma meselesini ne kadar ciddiye aldığımızı, yani

Yeni ciddi bir şekilde eğitirken, özellikle de ciddi bir konu olan mizah söz konusu olduğunda saygıyı ne kadar ciddiye aldığımızı gösteriyoruz. Elbette mizah anlayışımız yoktur ve var olmayan mizah anlayışlarının herhangi bir şekilde uygunsuz olduğu varsayımından ciddi şekilde rahatsız oluruz."

Skylar kendini kaybetti, kahkahalara boğuldu ve o kadar titredi ki hırıltılı solumaya başladı. Kaburgalarını tutuyor, her kelime kurmaya çalıştığında boğuluyordu. Swanny'nin gözleri kocaman olmuş, bir dakika içinde KGI üyesi olduğu süre boyunca konuştuğundan daha fazla kelime konuşan iri adama şaşkınlıkla bakıyordu. Nathan ve Joe birbirlerine eğlenen bakışlar atarak başlarını salladılar.

"Vay canına," diye fısıldadı Ryker. "Bu doğrudu. Kahretsin, ben ne kadar saygısız bir grubun düştüğüm hakkında hiçbir fikrim yoktu. Sanırım aşık oldum. Tamamen platonik, heteroseksüel Elbette."

"Tanrım," diye mırıldandı Nathan. "Elimizde bir isyan var. P.J.'ninkinden daha kötü bir öfkemiz var, kabadayılığını destekleyecek fazlasıyla şey var ve sonra diğer kardeşlerimi iki yaşındaki çocuklar gibi gösteren bir adamımız var."

İğneleme departmanı. Sonra da yeni gelen adam hepsini kışkırtıyor. Onlarla sen ilgilen, Joe."

Joe homurdandı. "Skylar'dan biraz korkuyorum. Sanırım burada durup çenemi kapalı tutacağım yoksa bana ringde on beş dakika vermeye karar verebilir. Yakışıklılığımı seviyorum

oldukları gibi. Ama Edge, dostum, bunun hayatımda duyduğum en komik şey olduğunu söylemeliyim. Will you Bunu benim için yazar mısın? Böylece takım odasına asabilirim.

Bunu yeni mantramız yapmayı düşünüyorum. Ve edilecek bir şey, biliyor musun? Hepimiz daha ciddi olmak için çabalamalıyız."

Diğerleri inledi. Swanny gözlerini devirdi. "Espriyi Edge'e bırak, dostum. Sen sadece vızıltıyı öldürdün."

"Hanginiz bu kadar komik olan şeyi paylaşmak ister?" Sam ters bir şekilde sordu.

"Uh-oh," diye mırıldandı Edge sadece takımının duyabileceği şekilde. "Ciddi dadı mola vermek üzere çünkü "Birisi okuldayken güldü."

Skylar ve Swanny yine boğulma sesleri çıkarıyor, Ryker yüzünü göğе doğru çevirip teşekkür Tanrım diye bağırıyor, Nathan olduğu yerde donmuş gibi Joe dudaklarıyla boğuşarak lanet olası suratından çekilmeye çalışıyordu. Lanet olsun. Edge haklıydı. Skylar haklıydı.

Bu ciddi saçmalık sadece buydu. Kahretsin. Eğer çaylak biraz hastalıklı mizahla başa çıkamıyorsa, o zaman zaten KGI ekibine ait değildir.

"İşler biraz fazla ciddileşmeye başlamıştı," dedi Joe ve takım arkadaşlarının bir kez daha kavga ederken homurdanmalarına neden oldu.

kahkahalar. "Sadece monotonluğu kırmaya çalışıyorum. Bununla bir sorunu olan var mı?"

Bu meydan okuyan açıklamayı yaparken odayı taradı, bakışları Allie'nin üzerinde biraz daha uzun süre kaldı. Diğerleri. Evet, ona sesleniyordu. Bu çok açıktı ama ekibi haklıydı. Herkesin biraz neşelenmesi gerekiyordu. Bakışları Allie'yi tekrar bulduğunda kızardı ve sonra aşağı baktı ve ekibinin işaret ettiği mesajı fark etti. Joe

bir suçluluk duygusu hissetti. Onu utandırmak istemiyordu, ama Tanrı aşkına, o da kendini yeterince utandırmıştı. Son toplantıda herkes onu çevresinde daha rahat hissettirmeye çalışmıştı.

Joe, "Sophie'den başka birinin taşaklarını senin için tutmasına izin vermek senin değil, Sam," diye söylendi. "Herhangi bir özel neden neden şimdi izin veriyorsunuz?"

Sam'in bakışı öldürücüydü. Garrett kan damarlarından birini patlatmak üzereymiş gibi görünüyordu. Düz surat. Donovan denemedi bile. Bir eliyle yüzünü kapadı ve sanki yol gösterilmesi, kurtulması ya da güçlenmesi için dua ediyormuş gibi yukarı baktı. Joe hangisi olduğunu anlayamadı. Belki de Sam bir şeyleri patlatmadan önce Joe'nun ortadan kaybolması için dua ediyordu. Yine de bir şey açıktı. Joe'nun Allie'nin yargılaması ve onaylamamasıyla ilgili sorunları olan tek kişi takım değildi. Sadece bir şey söylemeye cesaret edebilenler onlardı.

Sam kollarını göğsünde kavuşturdu ve Joe'ya bakarken planlama platformuna yaslandı. "Bu tam olarak ne anlama geliyor?" diye sordu.

Tehlikeli derecede sessiz bir ses.

Skylar boğazını temizledi. "Hiçbir şey demek istemiyor, Sam. Yaptığım yorumları örtbas ediyor ve sen muhtemelen bu yorumları uygunsuz bulacak olsan da ben onları."

Joe elini kaldırdı. "Geri çekil Sky. Ve bu bir emirdir."

Skylar tek kaşını kaldırdı ama sustu. Edge'e meraklı bir bakış fırlattı. Joe onu suçlayamazdı. O ve Nathan emir vermezlerdi ve kesinlikle onun yaptığı gibi, sanki güç gösterisi yapıyormuş gibi emir vermezlerdi. Onlar bir takımdı. İyi organize olmuş, iyi yağlanmış ve sorgusuz sualsiz gerekeni yapan son derece verimli bir grup.

"Ekibim, ekibim tarafından ifade edilen görüş ve ifadelerin arkasındadır," dedi Joe, sesinde bir gerginlik vardı. "Bu konuşmayı yapmıyor olacaktık, eğer sen bu işe karışmasaydın."

açıkça bir ekip iletişimiymi.

mikro yönetim ve lanet olası bir mizah anlayışını bastırmak. Bir ipucu bul, Sam. Ekibimdeki hiç kimse mizahtan ya da fikirlerden rahatsız olmaz, bu yüzden sorununuzu başka yerde arayın. Şimdi bu bitirebilirsek çok memnun olurum ve eminim herkes de memnun olur."

Allie'nin dudakları birbirine yapışmıştı ve suçluluk gözlerini gölgeliyordu. Rio ne kızgın ne de memnun görünüyordu. Her zamanki gibi okunamaz haldeydi ama belli ki Allie'ye bir şey söylemişti çünkü Allie başını salladı ve takımının kalesi. Tamam. Bırakın ekibi onu korusun. Bunun için oradaydılar. Bırakın da ekibi onun kışındaki sopayla . Onun sorunları tüm KGI organizasyonunun bir sorunu olduğu anlamına gelmiyordu ve Sam'in bunu bir an önce anlaması gerekiyordu.

Sky'dan daha açık sözlü olan P.J., Allie'nin kışındaki deriyi bir santim soydu.

Joe'nun bakışları tepkilerini öğrenmek için Steele'in ekibinin yere kaydı ama Steele'e bakma zahmetine bile katlanmadı. Adam yedi gün yirmi dört saat aynı ifadeyi takınıyordu. Karısının hamile olduğunu öğrendiği zaman hariç, Joe

zihinsel olarak düzeltti. P.J.'nin gözleri kahkahalarla dans ediyordu ve Sky'a bakıyordu. Sky P.J.'e doğru bakınca, P.J. ona abartılı bir göz kırptı ve Cole'un arkasından başparmağıyla onayladı, böylece tüm oda buna tanık olmadı.

Cole başını P.J.'ye doğru eğip sonra da Sky'a doğru belli belirsiz bir işaret yaparken Joe'nun yüz ifadesini acı dolu bir ifadeyle karşıladı. Joe neredeyse gülecekti. Cole açıkça merhamet diliyordu. Muhtemelen P.J.'in birden fazla acısına katlanmak zorunda kalmıştı.

hem P.J. hem de Skylar'ın

Allie'nin işyerindeki ciddiyetsizlikle ilgili endişelerini ilk kez dile getirdiğinde Allie ile arasını düzeltmek için büyük çaba sarf etmişti. Allie belli ki yatıştırılmamıştı.

bir sonraki toplantının gidişatından ve onun

artan öfke. Ya bugünden sonra? Ve Sam'in dev bir eşek olması

Allie'nin kışındaki sopayla eşleşecek kadar çamura batmış mıydı? Joe, P.J. ya da Skylar'la eve gitmek zorunda olmadığı için çok mutluydu. Ya da Edge'le. Edge fazla sinirlenmezdi. Çok fazla ve yaşat adamıydı, sözleri kısa ama eylemleri büyüktü. Ama belli ki Allie

Sky'ın en iyi arkadaşı, oda arkadaşı ve iş arkadaşı olduğu düşünülduğünde, hangi tarafta olduğu da aynı derecede açıktı.

Sam buz gibi bir sesle, "Seninle sonra konuşuruz," dedi.

Hayır, . Joe'nun ağabeyinden ders dinlemekten daha önemli işleri vardı.

Ayrıca Sam şu anda onunla uğraşmak istemiyordu. Öfkesi çabuk alevleniyordu ve sabrı taşmak üzereydi. Sam'den yanlış bir kelime duyarsa ona KGI'yı ve işini nereye sokabileceğini söylerdi.

Yeni bir ilişkiye işsiz girmek iyi bir fikir değildir.

Joe ekibine dönüp gözlerini devirdi ama Skylar ona kocaman, mavi, mutsuz gözlerle baktı.

özür dileyerek parlıyordu. Edge endişeli görünüyordu ve Swanny de ona garip garip bakıyordu. Rahat ve endişesiz görünen tek kişi Nathan'dı ama Joe'nun çabuk sinirlenmesinin ve öfkesinin kaynağını bilen tek kişi de oydu.

Joe alçak bir sesle, "Bunu sineye çekelim ve atlatalım," dedi. "Şu anda Sam'le ya da bu saçmalıklarla uğraşacak vaktim yok, ama uğraşacağım, yemin ederim."

"Ağzımı açtığım için özür dilerim," dedi Skylar.

O ve ekibin geri kalanı, Allie'nin bombaları etkisiz hale getirme konusundaki konuşmasını dinliyormuş gibi görünmeye çalışıyordu. "Çocukça davrandım ve senin de benimle dalga geçmene izin vermeyeceğim. benim küçüklüğüm yüzünden düştün, Joe. Sen harika bir takım liderisin ve bu saçmalığı hak etmiyorsun."

Ona nazikçe gülümsedi. "Buradaki herkesin tam olarak senin söylediğin şeyi düşündüğünü sanmıyorsun, ama sen bunu dile getirmeye istekli tek kişi mi? Bak, eğer Rio

takımının kimyasını bozarsa, bu Rio'nun işi, bizim değil. Onun ya da adamlarından herhangi birinin Bu yüzden onun kibirli ve kendini beğenmiş tavırları muhtemelen umurlarında değildir. Ama benim ekibime karışmıyor ya da müdahale etmiyor. Ve benim takımımdaki hiç kimse

aklından geçenleri söylediği için okul öncesi çocuklar gibi mola verecekler. Tanrım, bunun ne kadar çılgınca olduğunu biliyor musun? Bu organizasyondaki herhangi biri ne zaman

fikrini söylediği için kınanır mı? Hatta şimdiye kadar bu hep teşvik edildi. Ve bu organizasyonda kim 'uygunsuz zamanlarda' şaka yapmaktan yakındı ya da bu organizasyonu ciddi olmadığı için eleştirdi ya da kışına ne soktuysa artık?"

Edge, "Ben donanma mensubu bile değilim, ama bu benden ciddi bir hooyah alır," diye mırıldandı. "Aptalca ve ciddi bir kelime oyunu."

Swanny ağzının kenarından, "Daha iyisini söyleyemezdim," diye mırıldandı.

Skylar'ın dudakları kıvrıldı ve gözleri eğlenceyle parladı. "Haydutluğa mı gidiyoruz?"

Joe eliyle örttü, boğazındaki ses azalana kadar dudaklarını ovuşturdu.

Ryker heyecanlı görünüyordu. "Dostum, size katılmadan önce hayatımın sıkıcı olduğunu söylemeliyim. Sanırım normal bir iş günü sizin için yabancı bir kavram."

Nathan öne doğru eğilerek Allie'nin işaret ettiği diyagramlarla ilgileniyormuş gibi yaptı ve ekibinin bir kez daha kıs kıs gülmesine yol açtı. "Haydutluk yapmıyoruz," dedi Nathan, etkileyici bir şekilde dudaklarını kıpırdatmadan vantrilokluk devam ederken. "Sky, Allie'ye bikiniyle meydan okuyacak

Jöle güreşi maçı ve Joe, Sam'i parmak güreşi, için en iyisi maçına davet edecek."

Ryker gözleri umut dolu bir ifadeyle, "Evet," dedi.

Edge homurdandı. "Ben bir P.J./Allie atışması umuyordum. Çamur güreşi. Kıyafet isteğe bağlı. Sky benim kız kardeşim gibi, dostum. Onu çıplak ya da çoğunlukla çıplak görürsem gözbebeklerimi ağartmak zorunda kalırım."

Skylar, "Bu beni tuhaf bir şekilde rahatsız etti," diye .
"Tanrım, hepiniz pislik gibi konuşuyorsunuz. Bunu hepiniz biliyorsunuz, değil mi?"

Joe sırtıttı. "Tabii ki öyle. Ciddi düşünmedin, değil mi? Tanrım. Sadece senin değil, P.J.'in ve Allie'nin de öfkesini riske mi atayım? Biriniz yeterince kötüsünüz, ama hepiniz Üçünüz benim ya da bir başkasının kışında mısınız? Dediğim gibi, güzelliğimin bozulmamasını tercih ederim. Taşaklarımla birlikte yeniden düzenlenmesini değil."

"Ayrıca, bir dahaki sefere hepimiz için pratik yapıyor. Bir arada olmak ve sıkıcı bir bomba sunumu izlemek zorunda kalmamak," diye önerdi Nathan. "Tüm bu saçmalıkları Allie'nin önünde söyler, herhangi birimizin söylediği ya da güldüğü her şeyin yanında sönük kalacağını düşünüyor."

Skylar hayranlıkla, "Beklenmedik derecede sinsî bir komplo," dedi. "Onaylıyorum. Yine de itiraf etmeliyim ki, tüm o cinsiyetçi domuz saçmalıklarını söylemeye başladığında bir anlık öfke yaşadım. Sen

Şanslısın ki benden yeterince uzaktasın.
tepki ver ve seni kışının üstüne yatırıp taşaklarını avucuma alayım."

"Ve neden çenemi kapalı tuttuğumu merak ediyor," diye mırıldandı Joe. "Şey, çoğu zaman."

Ekibinin geri kalanının kahkahaları, homurdanmaları ve kıs kıs gülmeleri çeşitli önlemlerle bastırıldı ve toplanan KGI üyelerinin geri kalanının şüpheli bakışlarına neden oldu.

Joe mu?

Joe hemen tetikteydi, daha önceki tüm rahatlık ve şaka belirtileri anında kayboldu. Kısa bir an için mücadele etti, tüm odağını kendisini ve Shea'yı birbirine bağlayan dar zihinsel yola yönlendirmeye ve koordine etmeye çalıştı.

Sorun nedir, tatlım? Soruyu sorarken bile göz ucuyla Nathan'a baktı ama Nathan tamamen rahatlamıştı, kollarını kavuşturmuştu. Allie'nin eğitim dersini tamamlamasını izlerken göğsünü kabarttı.

Yardıma ihtiyacınız var mı?

Yumuşak kahkahası onu rahatlattı ve güven veren sarılışını hissetti. Beynini hiçbir zaman tam olarak

Bunu nasıl yaptığını. İletişim kurmak başlı yeterince tuhaftı, ama nasıl oluyordu da, birbirlerinin içinde bile değilken, ona fiziksel olarak dokunuyormuş gibi hissettirebiliyordu?

görüş mesafesi? Sadece telepatik olarak bağlı olduğu kişinin acısını engellemekle kalmayıp, aynı zamanda acıyı kendi üzerine alma, sadece yaralanmayı değil, gerçek yarayı ve ortaya çıkan acıyı da yeniden yönlendirme yeteneği kadar akıl .

Özür dilerim. Sen en kötüsünü düşünmeden seninle konuşmanın en iyi yolunu bulmaya çalıştım ama bulamadım. Ama ben iyiyim. Söz veriyorum. Sadece bilmek istedim.

benim için bir şey yapabilir mi?

Son sözü söylerken sesi kararsız ve biraz da tereddütlüydü, bu da Joe'nun kaşlarını çatmasına neden oldu.

Tabii ki yapacağım, tatlım. Bunu bilmelisin. Tek yapman gerekenin sormak olduğunu biliyorsun ya da bilmelisin. Şimdi sorun nedir ve benden ne yapmamı istiyorsun?

Onun küçük rahatlama iç çekişini hem hissetti hem de duydu. Deli kadın. Bir şeye ihtiyacı olduğunda kendisine gelmesi konusunda daha sonra onunla ciddi bir İsa'ya gelme toplantısı yapacaktı. Ne olursa olsun.

Yumuşak kahkahası tekrar zihnini işgal etti. Bu şekilde bağlandığımızda aklını okuyabildiğimi biliyorsun. Sen söylemiş de olabilir. Düşünmek ve söylemek aynı şeydir.

Zihinsel olarak gözlerini devirdi. Tanrı ona ukala kadınlar konusunda yardım etsin. Bugün onlarla boğuşuyor gibiydi.

Kadın yine kıkırdadı. Adam ters ters ve bu sırada telepatik olarak kızın da bunu duyduğundan emin oldu.

Nathan toplantıdan sonra bir süre oyalanacağını söyledi. Eve gidip kadın sorunlarına odaklanabilmen için seni bu beladan kurtarmakla ilgili bir şey.

Onun sözleri, benim değil, diye aceleyle düzeltti. Her neyse, bağka zaman olsa umurumda olmazdı Joe, ama doğruca eve gelmesini istiyorum. Planladığım özel bir şey var. Ona söylemem gereken bir şey var ve ben

Bugünkü toplantınızdan sonra buralarda takılmamasını sağlayabilir acaba?

Sözleriyle birlikte bir içgörü parıltısı, daha doğrusu düşüncelerine bir bakış geldi. Gülümsediğini ve neşesinin içine dolduğunu hissetti, daha doğrusu onun neşesini hissediyordu ve sonra Shea'nın göbeği çıkık, eli koruyucu bir şekilde üzerinde duran görüntüsü doğmamış çocuğuna usulca fısıldarken şişmeye başladı.

Vay anasını. Kardeşine tekrar yan gözle baktı, Yüzünü kaplayan gülümsemeyi zar zor zapt edebildi. Nathan baba olacaktı! İkizi ilk çocuğunu doğuruyordu. Vay anasını, bu destansı bir şeydi!

Sonra ayıldı. Tatlım, bundan memnun musun? Bu planlı mıydı? Deniyor muydunuz? Söylenmeyen gerçek Nathan, Joe'ya Shea'nın hamile kalma olasılığı ve ihtimali hakkında hiçbir şey söylememiştir. Olmaz mıydı? Nathan, karısının yanı sıra dünyada en yakın olduğu kişiyle bu kadar önemli bir şeyi paylaşmış olabilir mi?

Size söylemedi çünkü henüz kesinleşmemiştir, dedi Shea. nazıkçe. Bunu kelimelere dökmek zor. İstmeden yaptığı şakaya güldü. Daha doğrusu düşünceler, sanırım. Biz Bu konuda konuştuk, evet. Ama hazır olmadığım ve kendi arzularını bana yansıttığından endişeleniyordu, bu yüzden bu konuda konuşmayı tamamen bıraktı. Ama o kesinlikle bir çocuk istiyor, ben de bir çocuk istiyorum, dedi, sözlerinin arasına mahkumiyet karışmıştı.

Sadece ikinizin de mutlu olduğundan emin olmak istiyorum, dedi Joe.

sıcak bir şekilde. Ne de olsa, dünyadaki en sevdiğim iki kişisiniz. Tebrikler, küçük anne. Senin ve kardeşim adına çok mutluyum. Ve evet, buradaki işimiz biter bitmez eve dönmesini sağlayacağım, ki bu da iki dakika içinde olacak.

Teşekkürler, Joe. Sen en iyisisin. Bu bebeğin vaftiz babası olacaksın, biliyorsun.

Kalbi sayısız duyguyla kabardı. Aşk. Minnettarlık. Gurur. Ve umut. Çok fazla umut. Sadece onun için değil.

Kardeşi ve yengesi için olduğu kadar kendisi için de, çok da uzak olmayan bir gelecekte, bu onun hayatı olacaktı. Zoe ile.

Oraya ulaşacaksın, Joe. Buna inanmalısın. Eğer onu seviyorsan, ne ondan, ne senden, ne de onunla bir hayat yaşayabileceğinden asla şüphesiz etme.

Teşekkürler, bebeğim. Tanrıya şükür bu konuşmayı konuşarak yapmak zorunda değildi, yoksa asla kelimeleri boğazındaki kocaman düğümün etrafından dolaştırdı. şimdi gitmeliyim. şimdi bitiriyoruz, yani hazırlanmak için on dakikanız var.

Seni seviyorum, Joe.

Ben de seni seviyorum, tatlım. Kendine ve yeğenlerime iyi bak.

Allie tam zamanında seansını bitirdi ve geri çekilerek Sam'e yerin onun olduğunu işaret etti. Zaten Diğer herkes ellerini kollarını sallayarak yanlarındaki eşyaları topluyor ve kapıya doğru ilerlemeye başlıyordu. Sam içini çekti ve sadece "Dağılabilirsiniz. Yarın sabah dokuz yüz sularında yeniden toplanacağız."

Nathan tereddüt edince Joe omzuna vurdu. "Zahmet etme, dostum. Seni bir kitap gibi okuyabilirim. Sen Sam'i benim yerime alıyorum, böylece eve gidip bu geceki oyun planımı . İkimiz de arka kapıdan çıkacağız. Bu şekilde. Sam'i siktir et. Yarına kadar bekleyebilir."

Nathan sırtıttı. "Fena bir plan değil. Shea döndüğümde benim için bir sürprizi olduğunu söyledi ve onun genellikle seksi yeni i çamaşırları içerir."

Joe inledi. "Dostum, gerçekten mi? Oraya gitmesek olmaz mı?"

"Memnuniyetle," dedi Nathan memnuniyetle. "Kadınımın Victoria's Secret bokunun içinde nasıl göründüğüne dair hiçbir bilgi almayacaksın."

Joe ona kötü kötü baktı. "Onun i amaşırlarından söz eden sendin. Hatırladın mı?"

BÖLÜM 18

Şeffaf dudak parlaticısını sürmeyi bitirdiğinde zoe'nun midesinde kelebekler uçuşuyordu ve dudaklarını birbirine vurarak

aynadaki yansımasını inceledi. Bu gece dağınık topuz yapmamıştı. Bunun yerine uzun saç tellerini fırçalamış ve sırtında gevşek bir şekilde bırakmıştı. Daha önceki endişelerine rağmen saçını uzatma konusunda, hoşuna kabul etmek zorundaydı. Hem de çok.

Tüm bunlar bittiğinde ve uzatmalar çıktı, saçlarını şimdiki kadar uzatmak gibi bir hedefi vardı. Aynada kendi gözleriyle bile karşılaşmadığı için utançtan bakışları aşağıya doğru kaydı. Bu

Babası öyle için saçlarını belirli bir uzunlukta yaptığını itiraf etmek utanç vericiydi. İstekleri konusunda çok titizdi. Aşağı doğru

giyim tarzı, hassas gardırop, saç, makyaj ve hatta takı ve aksesuarlar.

"Sen korkağın tekisin," diye suçladı yansımayı ona bakıyordu. "Kendi gölgesinden ve hiçbir cesareti olmayan omurgasız bir denizanası." "Denizanalarına karşı çok sert davranıyorsun," diye yorumladı Rusty Kapı aralığından kuru bir şekilde.

Zoe kendi kendine konuşurken duyulduğu için dehşete kapılarak döndü.

"Rahatla, Zoe. gibi görünüyorsun. Rahatlamalısın ve Tanrı aşkına, kendini biraz rahat bırak."

Zoe iç çekti. "Hayatım tam bir karmaşa. Her zaman berbattı ve bunu düzeltmek ya da babama karşı çıkmak için tek bir şey bile yapmamış olmam utanç verici."

Rusty bir kaşını kaldırdı. "Şu anda yaptığın şey bu değil mi? Eminim ki sevgili yaşı babamın

Nerede olduğunuz, ne yaptığınız ya da kiminle yaptığınız."

Zoe'nin dudaklarında bir gülümseme parıldadı. Buna karşı koydu ama bir kahkaha atana kadar ağzını çekiştirmeye devam etti. "Çok doğru." Sonra daha sert kıkırdadı. "Hayal edebiliyor musun Joe'yu babamla tanıştırmak için eve getirmek? Babam kendini beğenmiş ve küçümseyici bir tavır , Joe da 'Ne düşündüğün umurumda değil' derdi."

Rusty kahkahayı bastı, gözleri neşeyle parlıyordu. "Kötü olan şu ki, bunu kesinlikle görebiliyorum. Kardeşlerimden herhangi biriyle bunu görebilirim. Özellikle de Garrett'la."

"Birdenbire bu akşamki randevu hakkında yüzde yüz daha iyi hissetmeye başlamam da kötü mü?"

Rusty sırttı. "İsyandan değil mi?" "Sanırım," diye mırıldandı. "Böyle bir isyancı olacağımı kim bilebilirdi ki? vahşi çocuk. Yemin ederim ki şimdiye kadarki tüm hayatım boyunca itaat ve boyun eğme üzerine çalıştım."

"Sebebin vardı," dedi Rusty nazıkçe. "Sevgi ve kabul görmek istemek suç değil. Özellikle de bunu özgürce ve koşulsuz olarak vermesi gereken insanlardan. Senin için her şeyi yapabileceğimi itiraf etmekten utanmıyorum. Sonunda bunun anlamsız olduğunu ve başarılı olan tek şeyin kendime olan saygımın azalması olduğunu fark edene kadar annemi ve hatta bok kafalı üvey babamı memnun ."

"Bu duyguyu bilirim," dedi Zoe asık suratla.

Rusty saatini kontrol etti. "Joe her an gelebilir, o yüzden işini bitirip aşağıya inmелisin. Eğer onu bu gece bekletirsen, merdivenlerden çıkıp seni omzunda taşıyacağından endişeleniyorum. Onu biraz rahat bırak, Zoe. Sen bu akşamki seni öptükten sonra eridi. Zavallı adam benim bile umursayamayacağım kadar acınacak haldeydi."

Zoe gözlerini devirdi ama makyajını tamamlamak için acele etti.

Birkaç dakika sonra aynanın önünden çekildi. "İşte bu kadar iyi olacak."

"Mükemmel görünüyorsun," dedi Rusty sıcak bir sesle. "Ve Joe'yu duydum, bu yüzden bir an bile erken değil. Hadi gidelim."

Zoe merdivenlerden aşağı indirilmesine izin ama Joe'nun bakışlarıyla karşılaşmayı reddetti. Bu çok utanç vericiydi. bir gece önce onu korkutmuştu. Rusty, Frank ve Marlene'e veda etti ve Joe'nun kamyonetine doğru onunla birlikte yürüdü. Joe onun için kapıyı açtı ve dolaşp sürücü koltuğuna oturmadan önce kalkmasına yardım etti.

Motoru çalıştırdı ama hemen uzaklaşmadı. Uzandı ve elini onunkine doladı.

Sonra elini kaldırdı ve her parmağını öpmek için ağzına götürdü. Kız şok içinde ona baktı.

Gülümsedi. "Nihayet. Bütün gece bana bakmaktan kaçınacağından emin değildim."

Öfkeyle kızardı ve başını eğdi. Ama adam Parmaklarını çenesinin altına soktu ve bakışları tekrar buluşsun diye yukarı kaldırdı.

"Yapma bunu güzelim. Her ne düşünüyor ya da hissediyorsan, bırak gitsin. Bu gece benim için bunu yapabilir misin?"

Gülümsedi, onun varlığında yavaşça rahatladı. "Evet, bunu yapabilir."

Gözleri sıcak ve şefkatliydi ve gülümsemesi nazikti. Kadının onayıyla gülümsemesi genişledi.

"Öyle mi? Güzel anlaşma. Gidip yiyelim o zaman. Balıkların hepsi temizlendi, hazırlandı ve kızartılmaya hazır. Hush puppies bile karışık."

"Kulağa hoş geliyor. Kendi tuttuğum balığı hiç yiyemedim," dedi hayıflanarak.

"bu gece ikimiz de yemek yiyebileceğiz," dedi ve ona tekrar sıcak bir gülümseme verdi.

Kendini mutfak tezgâhındaki bar taburesinde otururken buldu ve Joe ona bir kadeh şarap doldurdu.

Ona arkasına yaslanıp rahatlamasını ve yemek pişirirken ona eşlik etmesini söyledi.

Kızarmış balık ve hush puppies kokusu kısa sürede havayı doldururken takdirle kokladı. O kadar korkmuştu ki Dün geceki fiyaskodan sonra bu akşam için endişeleniyordu ama hayal ettiği tedirginliğin hiçbirini hissetmiyordu. Sanki dün gece gece bile olmamıştı. Joe hala . . . Joe'ydu. Son üç gündür aynı adamdı. Komikti ve tatlı ve onun her ihtiyacına karşılık veren biriydi. Ve ona bakışı, zaten var olan kelekleri uçuş moduna geçirdi ve etrafta uçuşmaya başladılar. karnında ve göğsünde yuvarlak.

Son balıkları ve hush puppies'i çıkarmayı bitirdiğinde, tepsiyi tezgâha bıraktı ve kadının kadehini yeniden doldurup kendi kadehini doldurdu. yanındaki tabureye kaymak için yürüdü.

Başsız balıklardan birine uzandı - Tanrı'ya şükür başsızdı - ve tabağına koydu ama onu tuttu.

"Onu yemenin küçük bir hilesi var ama zor bir şey değil," garanti verdi. Başparmağını ve işaret parmağını Vücudun geri kalanını sabit tutarken yüzgeçleri. Sonra yüzgeci kaldırdı ve kolayca çıkardı, yatay bir Balığın etindeki ayırma çizgisi. Sonra balığı ters çevirdi ve işlemi alt yüzgeci ile tekrarladı. iyi. "Şimdi filetolardan birini soymaya hazırsın," dedi muzaffer bir edayla.

Başparmağıyla dikkatlice aşağı çekti ve bir tarafı ekmekli ama içi çıplak olan ince bir et dilimini . Beyaz etten buhar yükseldi ve Zoe fark etti küçük siyah dalgalı işaretler var.

"Şimdi, soymuş olmam, kenarlarında, özellikle de kaburgaların bulunduğu üst kısımda hala birkaç küçük kemik olmayabileceği anlamına gelmiyor. Dikkatli çiğnemelisiniz ve eğer sert ya da keskin bir şey hissederseniz, dilinizin üzerine doğru manevra yapın ve elinizi uzatın. ve koparın ya da bir kağıt havluya tükürün," diye ekledi sırtarak.

Gözlerini şüpheyile ona dikti. "Bu bir Beni, tamamen saçma bir şey yaptığım ya da söylediğim ve senin de benim ne kadar boyumu aşan bir şey yaptığımı gülmenle sonuçlanan, sudan çıkmış balık gibi bir şehir kızı triplerine mi sokmaya çalışıyorsun?"

Kaşları çatıldı ve kafası karışmış gibi göründü. A Utanç ve pişmanlık duyguları onu sardı, tenini ısıttı ve yanaklarını yanıyormuş gibi hissedene kadar kızarttı. Adam dikkatle ona baktı, gözleri sanki engellerini delip geçerek onun kalbini gördü. Sanki onun ya da herhangi birinin şakasının hedefi olmaktan ne kadar korktuğunu görmüş gibiydi.

"Zoe, tatlım, bu beni cidden ," dedi gür bir sesle. "Niyetimi sorguladığından değil. Bunu istediğin zaman yapmaya kesinlikle hakkın var. Niyetim konusunda sana karşı her zaman dürüst olacağım. Yemin ederim. Beni kızdıran şey, o piç kurusunun

insanlardan en kötüsünü beklersiniz. Ve bu beni kızdırıyor.

Hatta kişisel deneyimlerinize dayanarak konuştuğunuz için daha da fazla." Henüz tadına bile bakmadığı, hâlâ sıcak olan et parçasını parmaklarken rahatsız bir şekilde kıpırdandı.

İstediği son şey onun acımasıydı. Özür dilerse onu daha da kızdıracağını hissediyordu, bu yüzden hiçbir şey söylemedi Bunun yerine balığı ısırdı ve dilini yakmaması için ağzının kenarlarına üfledi.

Uyarısına kulak vererek dikkatle çiğnedi, kemik parçası gibi bir şey olup olmadığını hissetti. Lezzetli tadı damağında patladı ve gözleri anında büyüdü.

"Bu gerçekten çok iyi," diye ağzından kaçırdı.

Gülümsedi. "Seni yanlış yönlendirir miyim?"

Hızlı hızlı çiğneyerek bir ısırık daha aldı. Sonra hush puppies'lerden birini aldı ve Joe'nun kendisinininkini ketçaba batırdığını fark etti. Kaşlarını çattı ama adam henüz yanılmamıştı. O da aynı şeyi yaptı ve kendi tabağına henüz ketçap dökmediği için kendi hush puppy'sini onun ketçabına batırdı,

ve sonra kızarmış mısır ekmeğinden küçük bir ısırık aldı.

Yine afallamıştı.

"İyi mi?" Joe eğlenerek sordu.

Ama o çoktan sus köpeğinin geri kalanını ağzına tıktırmış, boştaki eliyle de onu buyurgan bir tavırla uzaklaştırıyordu.

Bir kahkaha patlattı ve ardından hızlıca birkaç parça daha balık kesti ve birkaç hush puppies ile birlikte tabağına yığdı. Hatta tabağına bol miktarda ketçap da sıktı ve arkasına yaslandı,

coşkuyla yemeye devam etmesini izliyordu.

Adamın yemek yemediğini fark durdu. Sadece ona bakıyordu. Ağzına biraz daha koyarken durakladı ve dönüp ona baktı.

"Ne var? Neden yemiyorsun?"

Kadının aynı hem ağlamak hem de gülümsemek istemesine neden olan o kemik eriten, yürek burkan gülümsemesini takındı. Bu gülümseme onun üzerinde en kafa karıştırıcı etkiye sahip olan gülümsemeydi. Dizlerinin bağı çözüldü ve göğüs uçları hemen büzüldü.

Sadece gülümseyerek ona seksi nasıl düşündürebilirdi?

Bütün kadınlar için tehlikeliydi. Tanrım, eğer tek gereken buysa, her gün ya da en azından istediği her an yatağında bir kadın olmalıydı. Onun gibi bir adamın belirli biriyle yuva kurmasına ve tek eşli bir hayatı benimsemesine gerek yoktu. İsteddiği kurala göre oynayabilirdi ve Zoe kadınların bunu umursayacağından bile şüpheliydi.

Öyleyse neden dikkatini ve cazibesini bu kadar çok ona odaklıyordu? Hiç mantıklı gelmedi. Zoe acınası ya da kederli olmak. Varlıkları, özellikleri ve görünüşü konusunda son derece netti. Sadece vasat biriydi. Çirkin değildi ama güzel olmaktan da uzaktı. Kesinlikle ortalama biriydi. Kalabalığa karışan, asla çarpmayan biriydi. Trafiği durduracak bir tip değildi ve bunun için minnettardı. Bu sayede

ortadan kayboldu ve şimdiye kadar fark edilmedi, bu yüzden bir şeyleri doğru yapıyor olmalıydı.

"Şimdi ne diye kendine işkence ediyorsun?"

Joe mırıldandı, parmak ucuyla yanağının kıvrımını hafifçe okşadı.

Böylesine basit bir okşama onun konuşmasını engelleme ve kendini ve ne yaptığını tamamen unutturma gücüne sahipti. Ne yapıyordu ki? Ona bir aptal gibi bakmaktan başka. Cevap vermek için ağzını açtı ama söyleyecek tek bir şey bile bulamadı.

"Hiçbir fikrim yok," diye itiraf etti sonunda. "Bana ne zaman öyle baksan ya da dokunsan aklım başımdan gidiyor."

Tanrım, az önce bunu itiraf mı etmişti? Yer onu yutabilir miydi... şimdi olduğu gibi?

Ama gülmedi ya da onunla dalga geçmedi. Hayır, bir insanın olabileceği kadar ciddiydi.

"Boyundan büyük işlere kalkışan bir tek ben olmadığımı sevindim.

Burada," dedi sessizce. "Bana baktığın ya da dokunduğun için böyle hisseden tek kişi ben olsaydım çok kötü olurdu."

Ona bakarken ağzı bir karış açık kaldı. Sonra da kapattı ve hızla yemeğine geri döndü. Yemeğini yedi. Sadece yemeğini yesin ve o kadar çirkin bir şey söylememiş gibi davransın ya da bunu söylemesinin sonucu olarak kalbi nefesini tutamayacak kadar çılgınca çarpsın.

Robotik bir şekilde yemeğini yedi, akıllara durgunluk verecek başka ifşaatlarda bulunma ihtimaline karşı tekrar ona bakmaya korktu.

dünyayı kendi ekseninde döndürür. Ama o bitirene kadar sessiz kaldı. İç çekerek tabağını geri itti ve doğrudan ona bakmadan gülümsedi.

"Bu harikaydı, Joe. Gerçekten keyif aldım."

"Sevindim," dedi basitçe.

Bir bacağını taburenin üzerinden kaldırdı ve tabaklarını alıp lavaboya doğru götürdü. Sonra kadının oturduğu yere döndü ve parmaklarını birleştirdi onu yukarı çekip oturma odasındaki kanepeye doğru yönlendirmeden önce.

Onu dolgun minderlerin üzerine yerleştirdi ve sonra yanına uzanarak omzunun kıvrımına çekti. Kadın Uzun bir an boyunca gerildi ve sonra yavaş yavaş onun kucağında gevşedi. Adamın kolu kadının omuzlarına dolanmıştı, parmakları tembelce teninde aşağı yukarı çizgiler çizerken, diğer kolunda dinleniyordu.

En hafif dokunuşlardan başka bir şey yapmadan onu baştan çıkarıyordu. Şimdiden koltuktan kalkmak için kıvranmaya hazırды ve bu kadar kötü tepki verdiği için kendini tekmeleyebilirdi.

Bir gece önce onu öpmüşü. Şimdi, onu bir daha asla öpemeyecekti. Ama onu öpebilirdi, değil mi?

Ne yaptığını anlamadan önce dudaklarını yaladı. Hafifçe inledi ve gözlerini kapattı, alnında gerginlik . Derin bir nefes çekti ve sonra başını ona doğru çevirdi, burunları sadece birkaç santim ayırdı.

Yüzüne dokunmak için uzandı, elmacık kemiğini en nazik okşamalarla çizdi.

"Bana bir şey söyle Zoe," dedi sessizce. "Dünyada istediğin her şeye sahip olabilseydin, her dileğin yerine gelseydi, ne dilerdin?"

Sinirle yutkundu. Eğer bu yüklü bir Başını büyük bir belaya sokacak bir soru, ne olduğunu bilmiyordu. Ama belki de tüm teklifleri yapan kişi olmaktan bıkmıştı. Onunla orta yolda buluşması için yalvarışı bu muydu? Her şeye rağmen yanlış mesajı mı göndermişti?

Gözlerini kapatarak içini çekti ve cesaretini sıkıca topladı, elleri titriyordu. boğazındaki düğümü çözmeye çalıştı. Sonunda, gerçek kelimeleri oluşturabildi.

"Sen," diye fısıldadı. "Sen, Joe. Seni dilerdim."

Gözlerindeki tatmin ve rahatlama, ona hayatının en kötü hatasını yapmadığını söylüyordu. Yüzünü onunkine yaklaştırırken yanağını avuçladı, gözleri yarı kapalı ve arzuyla doluydu.

"O zaman ikimizin de hayallerini gerçekleştir, Zoe," dedi sert bir sesle. "Benimle seviş. Bırak ben de seninle sevişeyim."

Sana ilişkinin ne kadar mükemmel olacağını göstereyim. Hayatımda hiçbir şeyi bu kadar çok istememiştim. Hiç kimseyi seni istediğim kadar istemedim."

Kalbi gümbür gümbür atarken dudağını ısırıldı. göğüs duvarına çarptı. Ağzı tamamen kurudu ve konuşabilmek için dilini damağından ayırmak zorunda kaldı.

"Gerçekten bunu mu demek istiyorsun?" diye sordu kısık sesle.

"Bana bir şans verirseniz, size göstereceğim," diye söz verdi.

"O zaman benimle seviş," dedi en yumuşak fısıltıyla.

"Lütfen."

Dilleri sıcak bir şekilde buluşurken, "Bu benden asla istemen gerekmeyen bir şey," dudaklarının arasından nefes aldı.

Derinlere daldı, dilini onunkinin üzerinde ve sonra onu soluyana kadar ağzının en derin girintilerini keşfetti. Onu kokluyorum. Onun tarafından tamamen sarhoş tadı ve dokunuşu. Parmakları omuzlarında hafifçe dans edip sonra kollarından aşağıya doğru kayarken titredi. Bileklerini bilezik gibi sarmışlardı.

Onu ayağa kaldırırken ellerini birbirine doladı ve sonra onu geriye doğru başka bir odaya doğru yürütmeye başladı. Kadın açık kapıdan geri geri geçerken bile, adamın eli ışık düğmesini çevirdi, diğeri ise

Gömleğinin altından, uçlarını pantolonundan kurtararak.

Onu çok kısa bir süreliğine terk eden el geri döndü, Sütyeninin ve gömleğinin içinden göğsünü kavrayıp şekillendiriyor, parmakları bir araya gelerek sert tepeyi hafifçe çekiştiriyordu.

Kızın nefesi kesildi, adam sesi yuttu ve sonra kayarak iki elini gömleğinin altına soktu, yukarı doğru kaldırdı ve gömleği başının üzerinden çekebilmesi için kollarını başının üzerine doğru itti.

Ona dokunmayı en az onun kendisine dokunmayı istediği kadar çok isteyen kadın, avuçlarını adamın orta hattındaki hafif saç tutamının üzerinde gezdirerek ona da aynı muameleyi yaptı, yukarı doğru devam ederken gömleğini iterek

gönüllü olarak kollarını kaldırdı ve onu tamamen serbest bırakmasına yardım etti.

Aynı anda birbirlerinin pantolonlarına uzandılar, el yordamıyla, eller kottan sekerek, her biri çılgınca diğerini serbest bırakmaya çalışırken fermuarların hışırtılı sesiyle. Sonra Joe hareketsiz kaldı, Zoe'nin bileklerine uzandı ve hızını yavaşlatırken onları tuttu.

"Bu anın tadını çıkarmama izin ver," diye mırıldandı, gözleri ihtiyaç ve arzuyla sıcak bir şekilde parlıyordu. "Bu senin için Hayatımın en mükemmel gecesi, garanti ve senin için de mükemmel olduğundan emin olmak istiyorum."

Adamın ses tonundaki ciddiyet karşısında kalbi daha da eridi, yüz ifadesine kazınmış olan mutlak ciddiyet ona sadece gözleriyle aşık oldu. Adam geri çekilip sütyeninin kopçasını nazıkçe açarken bakışları kıza sabitlendiğinde, kızın boynundan yanaklarına doğru bir sıcaklık süzüldü. O verdi kayışları hafifçe çekti ve aşağı doğru salınarak aralarındaki zemine inmesine izin verdi.

Sonra dikkatini şu işi bitirmeye verdi Kot pantolonunu kaydırarak çıkardı, önce bir bacağını sonra diğerini serbest bırakırken bir dizine eğildi. Kendini tamamen açıkta hissetti.

ve savunmasızdı, sadece giydiği dantelli külotla karşısında duruyordu. Gözlerini bir kez daha onunkilere dikti. başparmaklarını ince banda geçirdi, ellerini kalçalarına ve sonunda tamamen bakışlarına ve dokunuşlarına maruz kalana kadar aşağı doğru çekti.

Adamın gözlerindeki yırtıcı parıltıdan, bakışlarının teninin üzerinde şehvetli bir şekilde kayışından ürperdi. Omuzlarını avuçlayarak, bacaklarının alt tarafı yatağın şiltesiyle buluşana kadar onu bir kez daha geriye doğru yürüttü.

Onu aşağıya doğru ikna etti ve sonra önünde diz çökerek dudaklarını göğüs uçlarına yaklaştırdı. Her bir meme ucunu sırayla dilleyip emen adamın ağzının saldırısı altında titreyen kızın teninde ürpertiler belirdi.

Dudaklarına dönmeden önce birkaç kez, parmakları

dizlerinin üzerinde dururken başını aşağı doğru ağzıyla buluşmasını sağladı.

"Çok güzelsin," diye homurdandı.

Elleri serbestçe dolaşmaya devam etti, dokundu ve bulabildiği her santim açıkta kalan eti okşarken Onu öptü ve dilinin ucunu ağzına alarak dudaklarından beslendi. Elleri adamın omuzlarına doğru uçtu. yukarı doğru çıkmaya başladı, yukarı ve üzerine doğru hareket ederken sırtını kaldırdı.

Adam onu sadece pantolonundan ve iç çamaşırından kurtulması için gereken süre kadar bıraktı ve kadın cesurca aşağıya baktı.

Vücudunun uzunluğunu, oldukça kaslı fiziğini, geniş omuzlarını, sert karın kaslarını ve büyük ereksiyonunu inceledi. Gözleri büyüdü ve kadınlara özgü bir takdir sesi çıkardı.

Karşı koyamayan kadın, adam yatağa tırmanıp onun arasına girdiğinde parmaklarını adamın uzunluğuna doğru kaydırmak için uzandı.

Bacaklar. Tamamen hareketsiz kaldı, zevkle gözlerini kapattı. Mümkünse, daha da sertleşti ve büyüdü.

Okşadı ve sonra daha aşağı inerek kesesini avuçladı, parmaklarını oradaki hafif pürüzlü derinin üzerinde gezdirdi.

Geniş kafasında nem boncukları vardı ve parmağını sildi, elini ağzına götürüp parmağını dudaklarının arasına yavaşça sokmadan önce topladı, parmağını duyulabilir bir patlamayla bırakmadan önce emdi.

Joe tekrar inledi, boynundaki ve göğsündeki kaslar kaskatı kesildi ve vücudunu dikkatlice onunkinin üzerine indirirken gerildi. Kadının üzerini örttüğünde sıcaklığı şok etkisi yarattı.

erkeksi sertlik onu narin ve kadınsı hissettiriyor. Hatta arzulanır. Bu, onunla seks yapmayı angarya olarak gören bir adam değildi.

Bu düşünce muzaffer olsa da, aynı zamanda uyumsuz bir nota da içeriyordu.

Sebastian, kendisini tam bir korkak gibi gösteren ve ses çıkaran bir adamla bu anın güzelliğine müdahale etmek.

Ağız onunkine çarptı, sıcak, acil, öyle ki Tutkulu bir şekilde nefesini . Adamın vücudu kadınınkini örtüyor, kadının yumuşaklığını adamın çok daha sert gövdesine göre şekillendiriyor ve yine de onu koruyarak kucaklıyor, ona daha fazla değer verildiğini hissettiriyordu Hayatında hiç hissetmediği kadar.

Ağız sıcak bir şekilde çenesinden boynuna doğru ilerledi, diğer tarafa geçmeden ve her şeye baştan başlamadan önce dişlerini hafifçe kulağının üzerinde gezdirmek ve ısırarak için durdu

tekrar . Bu kez kulağına ulaştığında, aşağı doğru indi, dudaklarını ve dilini boğazının çukurunda ortaladı, sonra göğüslerinin vadisinden göbeğine kadar orta kısmına doğru bir yol öptü.

Sıg girintiyi yaladıktan sonra, bu kez bir göğsüne yönelerek yukarı doğru işkenceli bir yola başladı, Dişlerinin arasında sıkıca emmeden önce meme ucuyla oynuyor ve onunla alay ediyor, onu en tatlı türden zevkli bir ıstırapla çalkalamaya yetecek kadar ısıırıyordu.

Seks konusunda pek tecrübem yoktu, Zoe bir erkeğin Joe kadar sabırlı olabileceğini hiç düşünmemişti. Çünkü iddiasız ve bencil olmayan. Kadın onun altında çaresizce eğilip enfes hislere karşılık verene kadar sadece göğüsleri üzerinde saatler geçirmiş gibi görünüyordu. Havayı dolduran nefessiz pantolonlar ve inlemeler ondan geliyordu.

"Joe!" diye nefes nefese kaldı.

"Sakin ol, tatlım," diye mırıldandı, eli yavaşça yayılmış bacaklarının arasına kayarken meme ucuna uzun, tembel bir dokunuş yaptı.

Kız kaskatı kesildi, adamın parmakları ağzında bir O harfi oluşturdu.

kıvrımlarını nazikçe ayırdı ve aşırı hassas dokunuşuna maruz bıraktı. Onu bekletti, ıslaklığı boyunca okşadı, Açılışını okşuyor ve alay ediyor, sonra titreşen, şişmiş yumruya daha da .

Eğer yakında ona dokunmazsa, kız ölecekti. Eğer ona dokunursa, ölecekti. Her iki durumda da patlayacak.

Boğazının derinliklerinde inledi. "Joe, lütfen."

Başparmağını dairesel hareketlerle okşayarak onu ödüllendirdi.

orta parmağını amının ağzının hemen içinde kaydırırken hareket etti. Kaskatı kesildi, ağzı sessiz bir çılgılla açıldı. Daha da cesaretlendi, klitorisine daha fazla baskı uyguladı ve parmaklarını onun içinde daha derine kaydırды, duvarlarını okşayarak

Açgözlülükle onları kavradı, hareketlerinin hızını ve yoğunluğunu artırdıkça sıkıştı ve spazm geçirdi.

Başını kadının göğsünden kaldırdı ve bir an için Onu okşadı ve her tepkisini izlerken sadece parmaklarıyla şakacı bir şekilde onunla dalga geçti.

"Tanrım, çok güzelsin," dedi ve parmaklarının ritmini yavaşlatırken göbeğine bir öpücük kondurdu.

O kadar gergindi ki, sınıra kadar yakındı ki, eğer adam tam doğru yerden nefes alsa havai fişekler patlayacaktı. Yine de aynı zamanda bitmesini istemiyordu. Beklentiden çıldırana kadar uzatmak istiyordu. Kimi kandırıyordu ki? Çılgınca bir tamamlanma ihtiyacıyla zaten akılsızdı.

Ağırlaşmış gözlerle ona baktı ve onun gözlerinde gördüğü mutlak odaklanmayı sevdi. Ona ve ona odaklanmak Zevk. Elini kaldırdı ve kısa kesilmiş saçlarının arasından geçirdi, okşadı, parmaklarının çenesinin yontulmuş çizgisinden aşağı inmesine izin verdi. İşaret parmağını dudaklarıyla yakaladı, emdi ve dilini parmağın ucunda gezdirdi.

"Sana şimdi ihtiyacım var," diye fısıldadı boğuk bir sesle.

Vücudu kayarken eli kızın amından gevşedi.

Ağzı onunkıyla mükemmel bir şekilde hizalanana kadar duyusal bir şekilde onunkini yukarı kaldırdı. Onu derinden, derinlemesine öptü, dikkatle ona bakmak için çekilmeden önce dudaklarının yayını çizdi.

"Prezervatif getireyim, tatlım."

Adamın komodinin çekmecesini açmak için vücudunun üzerine eğilmesini rüya gibi bir halde izledi. Bir paket çıkardı ve folyoyu yırtarak açtı, şimdilik prezervatifi bıraktı. hala açık ambalajın içindeydi. Sonra onu yeni bir güçle öpmeye devam etti, vücudu kendini konumlandırmak için hareket ediyordu
Dizleri kalçalarını ayırıyordu.

Ağızıyla vücudunda daha önce izlediği rotayı yeniden keşfetti, bu kez aynı anda eliyle onu kızdırdı, hafifçe içeri doğru itti, onu ele geçirmeye hazırlanmak için gerdi.

Huzursuzlaştı, adamın altında kıvranmaya başladı, bacakları ayak bilekleri baldırlarının arkasına takılarak sessizce onu almasını istiyordu. Onunkini tutarak

Bir eliyle kızın üzerindeki ağırlığı , diğer eliyle prezervatife uzandı ve onu zorlanan ereksiyonunun üzerinde ustalıkla yuvarladı. Sonra tabanını kavradı ve ucunu kızın yarığına yukarı aşağı sürttü, aşağıya doğru inmeden önce klitorisini daire içine aldı.

Açılışını tekrar tekrar daire içine alın.

Adam sonunda geniş ucu girişinin ağzına yerleştirip zar zor içeri ittiğinde neredeyse akılsızca yalvarma noktasına gelmişti.

ona bakıyor, herhangi bir rahatsızlık belirtisi olup

olmadığını dikkatle izliyordu. Kadının tepkisi ayak

bileklerini adamın bacaklarına dolamak oldu,

Elleri omuzlarına doğru uçarken onu aşağıya doğru itti, tırnakları etine battı, onu işaretledi ve damgaladı, tıpkı tüm gün boyunca onu defalarca işaretlediği gibi ağızıyla.

Adam öne doğru eğildi kadın onun büyüklüğüne uyum sağlamak için gerilip etrafında yeniden şekillenirken iç çekti. Dokunduğu her santimetre et son derece hassaslaşmıştı ve her hareket ettiğinde bir elektrik şoku alıyor gibiydi

en ufak bir şey.

Ona sarıldı, serbest bırakılması için çaresizce çırpınıyordu ama yine de

Sonsuza dek sürmesini istiyordu. Onun adı dudaklarında bir ayin gibiydi ve bu onu daha baskın, daha güçlü yapıyor gibiydi ve sahiplenici. Vücudunu onunkiyle aynı hizaya gelene kadar aşağı indirdi ve dirseklerini onun iki yanına koydu Başını kaldırdı, böylece tüm ağırlığını taşımadı ve sonra daha derine, daha sert, daha hızlı dalgalanmaya başlarken ağızını onunkiyle birleştirdi.

Gözlerini kapadı ama adam çenesini ısırды ve gözlerini açtığında adam ona bakıyordu.

yoğunluğu onu alevlendirdi.

"Gözlerini açık tut, bebeğim. Geldiğinde seni görmek istiyorum."

Sözler talepkârdı - bir rica değil, bir talep. ve sadece arzusunu artırdı ve içindeki cehenneme daha keskin bir kenar ekledi. Adamın istediğini yaptı ve bakışlarını onunkilere kilitledi, adamın gözlerinde parlayan şiddetli zevkten büyülenmişti, kesinlikle kendisinininkilerin aynasıydı.

"Seni yanımda istiyorum," dedi kesik kesik nefes alarak. "Benimle gel, bebeğim. Birlikte gidelim."

İstediği sonucu elde etmek için bir elini Tam da itişlerinin hızını ve gücünü artırdığı sırada aralarına girdi. Parmakları klitorisinin etrafında ve üzerinde sıkı bir daire çizdi ve fırtına kontrolden çıkarken nefes nefese kaldı.

"Joe, yapamam... yapamam..."

"Nefes al, tatlım. Benimle birlikte dalgaya bin. Nasıl olduğunu gör

Birlikte ne kadar güzeliz." Alnındaki saçları düzeltti ve yüzü tatlı bir ıstırap ifadesiyle buruşurken dudaklarını bir çizgi halinde bastırdı. "Şimdi," diye fısıldadı. "Şimdi, Zoe. Bırak gitsin. Geri çekil ve kendini düşmek."

Gerçek duygularla dolu şefkatli sözler ve Kendisinininki kadar acil bir ihtiyaç onu serbest düşüşe fırlattı. Sonbahardaki bir yaprak gibi aşağıya doğru spiral çiziyor, çılgınca dönüyordu.

Başı dönene ve zevkle dolana kadar onunla birlikte patlamaktan korkuyordu. Kenar daha da keskinleşti ve daha da keskinleşti, ta ki artık gerginliğe dayanamayana kadar. Vücudundaki her kas gerildi ve lezzetli bir acı noktasına kadar kıvrıldı.

Ve sonra dünya etrafında patladı ve tüm zaman ve mekân duygusunu kaybetti. Cesurca Joe'nun emirlerine itaat etmeye çalıştı.

gözlerini açık tutmasını emretti, ama o kadar ağırlaşmışlardı ki gözlerini yarı kapalı tutmak bile bir mücadeleydi.

Onu azarlamadı ya da azarlamadı. Anlıyor gibiydi.

-Ve deneyimlerini paylaştı. Her bir göz kapağını tatlı tatlı öptü.

ve saygıyla içinde gerilirken, vücudu kontrolsüzce titriyordu.

Adını haykırdı ve sonra onu sıkıca kollarına aldı, mümkün olan her şekilde birbirlerine kilitlenene kadar vücudunun altına kaydırđı. Yüzünü onun boynuna gömdü, kokusunu içine çekerek sanki kalıcı olarak

Kendini onun özüne bıraktı. Başının arkaya düşmesine izin verdi, ona istediğı her şeyi basması için serbest erişim sağladı, sadece tadını çıkardı

Hayatında yaşadığı en patlayıcı orgazmın ardından onun dokunuşunu ve şefkatini hissetmek.

Birkaç uzun dakika geçti, Joe Zoe'nin tepesindeydi, dönüşümlü olarak boynunu öpüyor ve kemiriyordu ve o tembelce avuçlarını ve parmaklarını Zoe'nin sırtında aşağı yukarı gezdiriyordu.

tamamen gevşemiş, doygun ve tatmin olmuştu, tıpkı onun gibi. "Bu hayatımda yaptığım en güzel şeydi. deneyimli," diye kulağına fısıldadı.

Kolları kızın etrafında sıkılaştı ve bir an için sessiz kaldı, sanki dünyayı sarsan böyle bir olaydan sonra kendini toparlıyordu.

"Sen şimdiye kadar yaşadığım en güzel şeysin," dedi usulca. "Hiç bitmesini istemiyorum bebeğim. Hiçbir zaman hiçbir şey senin kadar değerli değildir ve asla da olmayacaktır."

BÖLÜM 19

ZOE yavaşça uyandı, yalnız uyanmamanın ona verdiği basit rahatlığı özümserken kıpırdamadan durdu. Joe etrafına o kadar sıkı sarılmıştı ki, ona hiç yer kalmamıştı.

. Gözlerini kapattı, onun sevişmesinin güzelliğini yeniden yaşadı. Gözyaşları kabardı ve tüm çabasına rağmen kirpiklerinin altından sızıp damladılar.

yanaklarından aşağı süzüldü. Başını Joe'nun göğsüne dayadığı yerden çevirdi, hâlâ mışıl mışıl uyuyor olması için dua etti.

Öyle bir şansımız yok.

Kıpırdandı ve yuvarlanarak karşı karşıya , gözleri endişe ve korkuyla parlıyordu.

"Hey," dedi usulca, gözyaşlarını silmek için uzanarak.

"Sorun ne bebeğim? Seni incittim mi? İyi misin?"

Duyguları boğazını tıkadı, neredeyse onu

Konuşmaktan acizdi. "Çok güzeldi," diye fısıldadı, Bir gece önce kullandığı kelimeleri . "Hiç bu kadar ... mükemmel bir şey yaşamamıştım."

Onun incelemelerine daha fazla dayanamayarak yüzünü onun omzuna gömdü ve dağınık duygularını kontrol altına almak için sakinleştirici nefesler aldı.

Hiçbir şey söylemedi, sadece yatıştırıcı bir hareketle sırtını aşağı yukarı okşadı. "Seni korkuttum mu, Zoe? Çok mu üstüne geldim sert ve hızlı?"

Sesi o kadar endişeli ve kendinden tiksiniş geliyordu ki, kız kendini onun bedeninin sıcak sığınağından kaldırdı, ona bakabildi ve ifadesinin kelimelere zorlukla dökemediği her şeyi yansıtıyordu. Böylesi bir mükemmelliği sadece kelimelerle nasıl açıklayabilirdiniz ki?

Gözleri gözyaşları ve hayal kırıklığıyla parlıyordu. Ona başka bir şey olduğu fikrini vermek için ne yapmıştı?

nazik, sevgi dolu ve çok hassas?

Adamın gözlerinde ateş parladığında ve yüzünü bir duygu seli kapladığında ve onu ağızları sadece bir nefes uzakta olana kadar geri çektiğinde fark etti ki Son sorusunu yüksek sesle dile getirdiği için tamamen utanç içindeydi.

"Tatlım, sen yanlış bir şey yapmadın," dedi, gözlerinin kenarlarında biriken yaş kalıntılarını silerken. "Aslında, bir kereden fazla acaba ben mi yanlış yaptım diye düşündüm. Öldüm ve cennete gittim, çünkü seninle sevişme onurunu ve ayrıcalığını bana verdikten sonra burada, yatağında olman Tanrı'nın yüceliğinden başka bir şey değil. Eminim ki meleklerin 'Hallelujah Korosu' söylediğini duydum ya da belki de o bendim, bu durumda muhtemelen sizi ölümüne korkuttum." dalga geçti.

"Ya da belki de her şeyi baştan yapmalıyız, bilirsin, sadece emin olmak için," diye ekledi boğuk bir fısıltıyla.

Zoe'nin vücudu canlandı, meme uçları sert noktalar oluşturdu ve kasıklarında bir nabız başladı.

"Belki de haklısın," diye fısıldadı.

"Kadınımın düşünme şeklini seviyorum," dedi, onu öperken dili ağzının içine daldı ve yaladı. diliyle düello yaptı.

"Öyle ?" diye sordu nefes nefese. "Senin kadının mı?"

Yüzünde derin bir kaş çatmayla geri çekildi. "İşte bu Hayatımda duyduğum en aptalca soru. Her hareketini hissedebilecek kadar derinlerde olan sen değil miydin?"

Kızardı.

"Sen benimsin, Zoe. Bunda hiç hata yapma."

"Konuşmamız gerek Joe," dedi sessiz, kasvetli bir sesle. "Ve yapacağız. Ben seni ikna eder etmez "Kalbin, beden ve ruhunla bana ait olduğuna dair en ufak bir şüphem yok."

"Ama-"

Nazik bir parmağıyla onu susturdu ve ardından dudaklarıyla takip etti. Sözleri onu aynı anda hem heyecanlandırmış hem de korkutmuştu.

zaman. Ve hayal etmeye bile cesaret edemediği şeyler için bastırılmış bir özlemi serbest bıraktılar.

Elleri vücudunun kıvrımlarında aşağı yukarı geziniyor, okşuyor, teninde tembel desenler oluşturuyor, kız istemekten çıldıracağını düşünene kadar aşağıya ve daha aşağıya dalıyordu.

Meme uçları ağzını açması için yalvarırcasına yukarı doğru gerilmişti ve o da hemen buna uyarak gergin tepelerden birini ağzına alıp ritmik hareketlerle emdi, sonra da diğerine aynı ilgiyi göstermek için döndü.

Parmakları onun saçlarına daldı, tırnakları kafa derisine battı ve parmakları onun en hassas bölgelerinde sihrini konuştururken başını sevgiyle göğsüne yasladı, Titreyen et. Uzun bir parmağını kanalının içine soktu ve kadının haykırmasına ve kalçalarını yukarı doğru eğerek daha fazlasını istemesine neden oldu.

"Lütfen Joe, beni bekletme," diye yalvardı usulca. "Sana hemen şimdi ihtiyacım var."

Bir parmak daha ekledi, şişmiş, kaygan geçidi gerdi ve sonra onları hafifçe dışarı çıkardı, her bir parmaktan nemini emmek için ağzına kaldırdı.

"Tadın çok lezzetli," dedi yeni bir hırıltıyla.

"Şimdi, Joe," diye ısrar etti, başını bir o yana bir bu yana çevirip duruyordu, çünkü aciliyet artmaya devam ediyordu ve bu yüzden delirmekten korkuyordu.

"Şşşt, sevgilim," dedi şefkatle.

Parmaklarını birbirine geçirdi ve sonra kendini bacaklarının arasına yerleştirirken avuçlarının arkasını yatağa bastırdı.

"Benim için hazır mısın, bebeğim?"

İnledi ve onu zorlamaya çalışarak yukarı doğru kamburlaştı. onun içinde. Ve sonra derinlere kayarak kadının ani dolgunluk karşısında soluk soluğa kalmasına neden . İçine girdiğinde geri çekilmeyi bıraktı.

zar zor içeri girdi, gözlerinde endişe parlıyordu.

"Eğer şimdi , seni öldürmek zorunda kalacağım," dedi kesik kesik bir nefesle.

Joe kıkırdadı ama derinden iterek ikisinin inlemesine neden oldu. Zoe ona sımsıkı sarılmış, onunla buluşmak için yukarı doğru eğilirken tırnakları sırtını çiziyordu. Gece nerede

Daha önce uzun, tatlı ve durgun geçen, yeni ve çok değerli bir şeyin keşfi olan bu sabah

Bu bağlantıyı yenilemek için çaresizlikten doğdu. Aceleyle. Kolların ve bacakların birbirine dolanması, tutkulu öpücükler ve her ikisinden de gelen nefessiz iç çekişler ve zevk inlemeleri.

"Kahretsin," diye nefes aldı. ", üzgünüm bebeğim, ama bu çok hızlı olacak. Kendimi tutamıyorum."

"Sana yavaş gitmeni kim söyledi?" diye hırladı.

Adam ona çarptı ve tırnakları adamın omuzlarında sıkıştı. Muhtemelen izler taşıyacaktı, ama o umursamadı. Onu işaretleme, sahipliğini belli etme fikri hoşuna gitmişti.

Kadının içine doğru ilerlerken yüzü acıdan bir çelenk gibiydi, amansız itişlerle onu yatak başlığına doğru salladı.

"Seni yanımda istiyorum bebeğim. Ne kadar ?"

"Bana nasıl olduğumu sormayı bıraksaydın, çoktan orada olurdum," diye feryat etti.

Gülümsedi, dudaklarına bir öpücük kondurdu ve bu öpücük kısa süre sonra ağzının açgözlü bir keşfine dönüştü.

Orgazmının keskin yükselişini hissettiği gibi onun içinde şiştiğini hissetti,

Aniden patladı ve her şeyi tüketti. "Joe!" diye bağırdı.

"Ben buradayım bebeğim. Her zaman . Benimle gel. Benimle ol."

Adam bağırıp son bir kez eve doğru hamle yaptığında, kadın paramparça oldu; kurtuluşları bir şimşek fırtınası gibi parladı

gece gökyüzünde çılgınca çarpıyor. Ona doğru yığıldı ve kollarını ona sıkıca sararak ağırlığını hareket ettirmesine izin vermedi.

"Tatlım, seni ezeceğim," dedi, sesi eğlenceyle kalınlaşmıştı.

"Umurumda değil," dedi, sesi göğsüne çarpıyordu.

Yüzünü onun boynuna gömdü ve uzun bir süre orada yattı. Sonra bir inilti çıkardı.

"Kahretsin."

"Sorun ne?" diye sordu, aniden endişelenmişti.

Kadının üzerinden yuvarlandı ve sırt üstü yere düştü.

"Kahretsin! Bu sabahki zorunlu KGI toplantısını tamamen unutmuşum."

Doğrulup çarşafı göğsünü örtecek şekilde çekti. O endişeyle ona baktı. "Gideyim mi o zaman?" diye sordu tereddütlü bir sesle.

Öne doğru eğildi ve onu öptü, yanağını kavradı ve öpücüğü derinleştirdi.

"Benim istediğim burada kalman," dedi yumuşak bir sesle.

"Bu uzun sürmeyecek ve geri döndüğümde seni Yatakta kahvaltı. Lütfen kal, Zoe. Bana eve gelmeye değer bir şey ver."

Adamın yüz hatlarına kazınmış samimiyete bakarken kalbi kontrolden çıktı.

"Tamam," diye fısıldadı. "Ama Joe, döndüğünde konuşmamız gerek."

"Ne istersen konuşuruz bebeğim." "Söz mü?"

Titreyen dudaklarına bir öpücük daha kondurdu. "Söz ver," diye fısıldadı.

- - -

JOE toplantıya beş dakika geç girdi ve Sam'in sert azarlama bakışını görmezden geldi. Ancak Nathan ve Donovan genişçe sırtırken, Nathan soran bir kaşını kaldırdı.

Joe, Nathan'a, "Görüşürüz, kardeşim," diye mırıldandı. "Bugünkü vaaz kadar sürecek?"

Joe'nun sorusuna kulak misafiri olan Skylar, "Allie'nin hepimizi aptal yerine koyacağını düşündüğü bu şeker gibi final sınavında başarılı olmamız ne kadar sürerse," diye mırıldandı.

Joe, sadece takımının duyabileceği şekilde, "Eğer ağabeyim mola için beni köşede tutmak isterse hepinizin benim için araya girmesi gerekiyor," .

Skylar gülümsedi. "Arkanızdayız. Yapacak daha iyi işlerin olduğunun . Peki ya Joe? Ne olursa olsun, senin için en iyisini diliyorum," dedi içtenlikle.

Takım arkadaşına sıcak bir şekilde gülümsedi. "Teşekkürler Sky. Bunu gerçekten takdir ediyorum."

Allie her ekip üyesinin bir istasyon kurduğu bir patlayıcı cihazı etkisiz hale getirecek ve sökecekti ve bunun iki dakikadan kısa bir sürede yapılması gerekiyordu.

Steele'in adamlarından biri olan Dolphin, "Tanrım," diye mırıldandı. "Beşinci sınıftaki bir çocuk bile bu aptal şeyi etkisiz hale getirebilir."

Kıkırdamalar yükselince Allie kaşlarını çatarak onlara doğru baktı.

"Ciddileşme zamanı, millet," Edge. "Bizim gibi Saygıdeğer meslektaşım, "Hadi bakalım, keçileri ipe dizelim ve buradan defolup gidelim" demeyi çok sever.

Bu kez kahkahalar patladı ve kulak misafiri olan P.J. gözlerini devirdi. "Bunu yaşamama asla izin vermeyeceksiniz."

"Hey, o zamanlar çok iyi bir mantraydı," dedi Dolphin aptal gibi sırtarak.

Allie cehennem ateşini dondurabilecek bir sesle, "Dikkatinizi bana verebilerseniz başlayabiliriz," dedi.

Joe, "Önce ben gideceğim," diye gönüllü oldu. Eğer ilk o çıkacaksa, seve seve kurbanlık koyun olurdu.

"Takıma göre gidecektim," diye yanıtladı Allie.

Joe omuz silkti. "Bana uyar. Önce benim takımım gidecek ve takımımın eş lideri olarak bu, önce benim gideceğim anlamına geliyor. Nathan onu takip edecek. Bununla ilgili bir sorunun var mı?" diye sordu tatlı tatlı.

Kadın onu ilk istasyona yönlendirdi ve adam gülmek istedi. Bunu gözleri kapalı bile yapabilirdi. Gerçekten KGI'nın bu kadar aptal olduğunu mu düşünüyordu? Eğer öyleyse neden katılma zahmetine girmişti?

Talimatları sıralamaya başladı ama o daha sözünü bitirmeden Joe son kabloyu da kesti ve herhangi bir sorun olup olmadığını kontrol etti.

bombayı patlatacak kalan tuzaklar birincil tetik devre dışı bırakıldıktan sonra ellerini havaya kaldırarak geri çekildi.

"Bitti. Tatmin oldunuz mu hanımefendi?"

Yüzünde şaşkın bir ifade vardı. Kaşlarını çatarak bir adım öne çıktı ve cihazı iyice kontrol etti. sonra başını salladı.

"Bu inanılmazdı," dedi, sesine bir parça hayranlık karışmıştı. "Sanırım bu, derslerimden herhangi birine en hızlı kaydolan kişi oldu."

Joe gülümsedi. "Ben en iyisi bile değilim. Baker'a patlayıcılar konusunda bok atmayı severiz, ama iş bilinen herhangi bir cihazı kurmaya, sökmeye veya patlatmaya geldiğinde o adamdır ve bilmememiz gereken birkaç gizli cihazı da."

Allie bu bilgiyle ne yapacağını bilmiyormuş gibi görünüyordu.

Joe ikizine döndü. "Sıra sende, kardeşim. Beni çok kötü göstermemeye çalış."

Diğerleri güldü ama Allie şimdi hepsine düşünceli bakışlar atıyordu ve gözlerinde suçluluk ve utanca benzeyen bir şey vardı.

Joe, Donovan'ı kenara çekmek için ince bir hareket yaptı.

"Ne oldu?" Donovan sessizce sordu.

"Sam'in yerine beni idare etmeni istiyorum. Eminim dün kaçtığım için hâlâ kızgındır ama gitmem gerek. Bu önemli, yoksa sormazdım."

Kardeşinin gözlerinde endişe parlıyordu. "Her şey yolunda mı?"

Joe gülümsedi. "Olacak, Van. Eve döner dönmez olacak."

Donovan ani bir anlayışla sırıttı. "Sam için endişelenme. Burada işleri ben hallederim."

Joe hiç vakit kaybetmedi, Sam ona beklemesini söylediğinde savaş odasından dışarı ıktı. İsteğİ görmezden gelerek kamyonetine atladı ve yerleşkeden çıkıp kulübesine doğru yola koyuldu. Kamyonetinden inip n kapıya doğru ilerlerken kapının aralık olduğunu fark etti.

Alarm omurgasını diken diken etti. Kapıyı açık bırakmamıştı.

Zoe kalacağına söz vermesine rağmen gitmiş miydi? Koşarak içeri girdi, yatak odasına gitmeden önce aceleyle oturma odasına ve mutfağa baktı. Orası da boştu ama kanını donduran, kalbini neredeyse durduracak olan şey oradaki tam bir kaostu.

Bariz bir boğuşma izi vardı. Devrilmiş lambalar. rtler ve çarşaflar yataktan çıkarılmış ve yere saçılmıştı ve Zoe'nin kıyafetleri hâlâ

Bir gece önce onu soyarken atmıştı.

Ama kalbini ve zihnini dehşete düşüren şey yataktaki, yerdeki ve hatta duvardaki kan lekeleriydi.

Onu yalnız bırakırken biri Zoe'yi kaçırmıştı. Koruma olmadan. Yerleşkenin güvenliği dışında. Tanrım, bu onun suçuydu. Tüm Kelly kadınları güvendeydi. Zoe'yi kendi başının çaresine bakması için bırakmıştı. Onu sağ salim geri getiremezse kendini asla affetmeyecekti ve yaptığı son şey bu olsa bile, sevdiği kadına elini sürmeye cüret eden her pisliğin izini sürecekti. Onun kanını dkenleri. Her birini öldürecekti.

BÖLÜM 20

RUSTY, Sean'ın evine doğru süzüldü ve sonra ne kadar saçma davrandığını fark ederek gözlerini devirdi ve yatak odasına girdi. Burada kimse yoktu ve Sean'ın güvenlik sistemi bir emniyet görevlisi için utanç vericiydi.

Yatak odasının kapısında durakladı, ısı Sean'la o yatakta olduğunu hayal ettikçe yanaklarına su doluyordu. Sean'la ne kadar uzun süre böyle bir fantezisi vardı. Ama artık Sean'ı öpmekle ilgili ergen fantezileri olan genç bir kız değildi. Artık fantezileri yetişkinlere yönelikti. Sean'ın onunla sevişmesini ve onunla seviştiğini itiraf etmesini içeren çıplak türden.

onu en az onun onu istediği kadar istiyordu.

Bir peni için, bir pound için. Cesaretini kaybetmeden önce aceleyle soyundu ve sonra örtüleri geri çekti özenle yapılmış yatağa uzandı ve onun gibi kokan çarşafların altına girdi. Yüzünü onun yastıklarına gömdü, İtiraf etmek istediğinden daha uzun yıllar boyunca onu çılgına çeviren tamamen erkeksi kokusunu içine çekti.

Ön kapının açıldığını duydu ve . , bir dakika bile erken gelmemişti. Adamın hafif adımlarını duydu. aralıklarla duraklayarak evin içinde ilerledi ve sonra adımları yavaşladı ve artık ayak seslerini duyamıyordu. Neler olduğunu merak ederek kaşlarını çatı.

Sonra aniden yatak odasının kapısı açıldı ve Sean'ın tabancasının namlusuna baktı. Altının çıplak olduğunu unutarak yukarı doğru ateş etti ve çarşaf düşerek göğüslerini Sean'ın şaşkın bakışlarına açtı.

"Rusty, ne halt ediyorsun?" diye sordu. "Sadece deniyorsun Vurulmak için mi? Ne yapıyorsun lan sen? Ve koy

Lanet olası kıyafetlerimi geri giyeceğim," dedi boğuk bir sesle.

Kendi kendine gülümsedi. Yatak odasında -daha doğrusu yatağında- kimin olduğunu keşfettiğinden beri bakışları onun vücuduna odaklanmıştı ve gözleri diğer her şeyi dışlayarak göğüslerine odaklanmıştı.

"Madem ısrar ediyorsun," dedi masumca, çıplaklığını tamamen ortaya çıkarmak için çarşafı geriye atarak.

Sean az önce dilini yutmuş gibi görünüyordu, sonra gözlerini kapattı, çenesi gergindi ve kadın çenesinin tedirginlikle titrediğini görebiliyordu. Silahını kılıfına yerleştirirken elleri titriyordu. En azından etkilenmemişti, ki bu onun en büyük korkusuydu.

"Tanrı aşkına, Rusty, yatağında ne halt ediyorsun? Hatta nasıl girdin içeri?"

Sırttı. "Güvenlik sisteminiz berbat."

Sean yorgun bir eliyle yüzünü ovuşturdu. "Gerçekten ne Burada neler oluyor, Rusty? Ve sen neden ... yatağında çıplaksın?" Çıplak kelimesini söylerken neredeyse boğuluyordu.

"Eğer bunu senin için hecelemem gerekiyorsa, o zaman senin için gerçekten hiç umut yok demektir."

Yatağın ucuna oturdu, azap ve açıklık Kararsızlık gözlerine yansımıştı. Her zaman emin olmadığı hiçbir şey yokken birdenbire çok emin göründü. Kendisi.

"Ne istiyorsun?" diye sordu usulca.

"Sen," dedi açık açık. "Yıllardır birbirimizin etrafında dans edip duruyoruz, Sean. Aramızdaki çekim gücünün tek taraflı. İlk hamleyi senin yapmayacağın belli, ben de yaptım. Dikkatinizi çekmenin en iyi yolu bu gibi görünüyordu ve tepkinize bakılırsa işe yaradı."

"Bunun biliyorsun, Rusty," dedi nazikçe.

"mi? Siz de misiniz? Sözleriniz bir şey söylüyor ama gözleriniz bambaşka bir şey söylüyor," dedi Sessizce.

"Sen güzel bir kadınsın, tatlım. Aleti hiçbir erkek seni görmezden gelmez."

"Görünüşe göre sen hariç," dedi ve aniden yorganı tekrar üzerine çekme ihtiyacı . Ama öyle olacaktı Şimdi geri adım atarsa lanet olsun. "Beni öpmüştün, hatırladın mı? Çünkü her saniyesini hatırlıyorum. Bunu hiç unutmadım, Sean. Sen baktın mı? Gözlerimin içine bakabilir misin?

ve bana unuttuğunu mu söylüyorsun? Belki senin için hiçbir şey ifade etmiyordu ama benim için her şey ifade ediyordu. Ve seni hiç öpemedim."

Yatağın ucuna doğru süründü, adamın yüzündeki telaşlı ifadeyi görmezden geldi, onun yerine gözlerinde parlayan arzu alevine . Kollarını onun omuzlarına doladı ve kendini kontrol altında tuttuğu sertliğe dikkat etti. Sonra dudaklarını onunkilere bastırdı ve içini çekerek ona karşı eridi, göğüsleri onun sert, kaslı göğsüne bastırdı.

Adam, protesto ve ham arzusunun karışımı gibi gelen bir inilti çıkardı ve kadın da bu fırsattan yararlanarak diliyle ağzının içinde. Ucunu onun pürüzlü kenarlarının üzerinde kaydırmak için. Muhteşem bir an için, teslim oldu ve öpücüğün kontrolünü ele geçirdi ve içindeki ustalık tepeden tırnağa titriyordu. Sonra aniden kızın omuzlarını kavradı ve onu sert bir ifadeyle kendisinden uzaklaştırdı. Hızlı bir bakışla sert olduğunu doğruladı Başka yerlerde de.

"Bu , Rusty. Lanet olsun. Dur artık."

"Bana verdiğin tepkiyi inkâr edemezsin," diye fısıldadı.

"Sanırım şunu söylemekte bir sakınca yok.

Güzel, çıplak bir kadın bana sarıldı," diye tersledi.

Tokat yemiş gibi irkildi, geri çekildi ve Ani gözyaşı dalgasını saklamak için başını eğdi. Kendini hiç o anki kadar yıkılmış hissetmemişti. Değil çocukluğunun işkencesi. Annesi ve ardından üvey babası tarafından aşağılanması ya da lisede sürekli alay edilmesi ve utanç duyması.

Daha çocuk yaştayken bir daha kimsenin onu ağırlarken görmeyeceğine yemin etmişti.

"Rusty, tatlım," dedi nazikçe.

"Ben senin için bir hiçim, senin için yeterince iyi değilim," dedi sesi çıkmadan. "Bunu yıllardır açıkça belirtiyorsun. Sanırım senin gibi biri için fazla aptal ve karavan parkından yeni çıkmış biriyim. Görünüşe göre birisinin kafama bekliyordum. Az önce yaptın. Tebrik ederim. Anladım."

Sean uzun uzun ve acımasızca küfretti. "Lanet , Rusty, kastettiğim bu değildi. Beni dinler misiniz lütfen? Sean'ın İstedğim son şey seni incitmek."

"Çok geç," dedi gözyaşlarını tutamayarak.

Çarşafı etrafına sardı ve sonra giysilerini almak için çabaladı, dinlemesi için tekrarlanan yalvarışlarını görmezden geldi. Kendini reddedilmeye ve lanet bir sadaka vakası gibi muamele görmeye maruz bırakmaktan bıkmıştı. Sean Cameron

gidip kendini becerebilirdi çünkü

O aynısını yapamayacak kadar büyük bir korkakken kendini tehlikeye attı.

Sean'ın cep telefonu çaldı ve telefonunu açarken küfür etti.

"Cameron," diye seslendi. "Ne?"

Bunu söyleme şekli Rusty'nin omurgasında bir endişe yarattı.

"Yola çıkıyorum. Rusty'yi alıp getireceğim. Bana beş dakika ver."

Telefonunu kapattı, yüzü bir endişe çelengine dönüşmüştü. "Giyin," dedi sertçe.

"Sean, sorun ne?" sordu, sesinin titremesinden nefret ederek.

"Zoe kayboldu ve durum iyi görünmüyor. Sen çünkü gerçek cevapları olan tek kişi senmişsin gibi görünüyor."

Beti benzi attı ve dudakları titredi. "Aman Tanrım," diye fısıldadı. "Hayır. Onu bulmuş olamaz. Bulmuş olamaz," diye inledi.

"Bunu Joe'ya sakla, o aklını kaçırmış," diye tersledi Sean.
"Yapman gereken bir sürü açıklama var, söz konusu adamın onu bulması gibi, ama bunların hiçbiri seni yatağında çıplak bulmamı gerektirmiyor."

"Merak etme, Sean. Kendimi zaten küçük daha fazla küçük düşürmem. Bunun bir daha asla olmayacağına söz veriyorum."

BÖLÜM 21

Testlerin sonuncusu da henüz ve Allie her bir KGI üyesinin sadece testi geçmekle kalmayıp bunu hızlı ve doğru bir şekilde yapmış olmasından dolayı gözle görülür bir şekilde hayrete düşmüştü.

açıkça beklemiyordu. Ayrıca ekip üyeleri arasında çok az şüphe olmasına da şaşırmış bu kadar kolay geçeceklerini düşünmemişti. Bunu yüzüne vurmalarını bekliyordu ama bu konuda da yanılmıştı. Tüm bu durum karşısında şaşkıındı.

Utanç onun içinden geçti, her yargılayıcı vücudundaki kemik. KGI organizasyonundaki pozisyonunun geçici olduğuna o kadar inanmıştı ki, bir şekilde ikinci sınıf bir vatandaş, kendini kanıtlamak zorunda olan bir çaylaktı.

saran diğer belalılarla uyum sağlayabilmek için ne kadar belalı olduğunu . Daha da kötüsü, zaten iki tane kadın savaşçının .

açıkça erkek meslektaşları kadar nitelikli ve eşit muamele gördü. Saygıdan başka bir şey görmemişti. P.J. ve Skylar. O da aynı saygıyı istiyordu ama bunu hak etmek için baltasını taşa vurmuş bir sürtük gibi davranmak ve kötü bir tavır takınmaktan başka bir şey yapmamıştı. Pek de takım oyuncusu sayılmazdı.

olmak istediğini itiraf etti. Öğrenmesi gereken çok şey olan kendisiydi, diğerleri değil.

Yeni takım arkadaşlarının değil de kendisinin önyargılarla olması onu utandırmıştı. Omzunda bir çip olan oydu ve kimseye kanıtlayacak hiçbir şeyi yokken kendini tam bir aptal durumuna düşürmüştü.

Diğerlerinin dostluklarını pek uzatmaması şaşırtıcı mıydı? Sadakat mi? Kesinlikle. Destek mi? Hiç yoktu.

şüphe . Ama yoldaşlık, arkadaşlık ve gerçek bir aidiyet duygusu? Pek değil ve bu onun suçuydu.

Yüksek sesli bir vızıltı kasvetli düşüncelerini böldü ve tüm oda dikkat kesilip, bakışlar gergin ve eyleme hazır hale gelince keskin bir bakışla etrafına bakındı. Birkaç kişi küfürler havayı kirletti ve birisi "Her güzel şeyin bir sonu olmalı" diye mırıldandı.

Güvenli hat olduğunu fark ettiği telefona ilk ulaşan Donovan oldu; bu asla sosyal bir arama ya da Dostça sohbet etmek için arayan biri. Bu bir silahlanma çağrısıydı. "Kelly burada," dedi sertçe.

Uzun bir duraklama oldu.

"Ne oluyor lan? , Joe. Bana ne olduğunu anlat."

Tüm oda Donovan'a yaklaştı, endişe , özellikle de Joe'nun ikizi Nathan'ın yüzüne kazınmıştı.

"Siktir!" Donovan patladı. "Sakin ol dostum. İki dakika içinde orada olacağız."

Sorunun ne öğrenmek isteyen bir talep korosunun ortasında telefonu kapattı. Tepkileri görmezden geldi ve emirler yağdırmaya başladı.

"Nathan'ın ve Steele'in ekipleri benimle. Rio, senin takımın iletişimi düzenlemek ve destek olmak için burada kalacak. Neyle karşı karşıya olduğumuzu öğrenene kadar, mevcut her adamın hazır olmasını istiyorum."

Allie kaşlarını çattı. "O biri. Hepimizin gitmesi gerekmiyor mu?"

Nathan ve ekibi Allie'ye döndü, yüz ifadeleri en dost canlısı değillerdi. P.J., Cole ve Dolphin bile Nathan ve onun ve Joe'nun ekibinin geri kalanıyla safları sıklaştırdı.

Ancak Sam, diğerlerinin cevap vermesine fırsat vermeden elini kaldırarak onları susturdu.

"Biz bir takım olarak yaşar ve ölürüz ve şu ana kadar Takım oyuncusu olduğunu kanıtlamış. Ve bu bizden birini ilgilendiriyor, bu yüzden sadece yüzde yüz kararlı olanları istiyorum.

ve bu aileye bu misyona dahil olmaları için yüzde on.
Çünkü biz bir aileyiz, maaş çeklerini toplayıp günü bitiren lanet bir organizasyon değiliz. Şimdi, biz Kardeşimin yardımımıza ihtiyacı varken yeterince zaman harcadık. Donovan yolda bildiklerini rapor edebilir. Şimdi gidin. Çifte zaman."

Allie alçak bir sesle, "Hepinize haksızlık ettim," dedi.
"Hepinize bir özür borçluyum ama dediğiniz gibi, şu anda içimizden biri Kendisinin bizim yardımımıza ihtiyacı var ve bana bu fırsat verilirse hatalarım daha sonra düzeltilebilir."

"Rio? Bu senin kararın," dedi Sam takım liderine.

Rio sadece başını salladı. "Sıraya girin ve buradan siktir olup gidelim."

Doksan saniye sonra, dört araç kükreyerek durdu. Joe'nun kulübesinin dışında. Nathan içeriye doğru ilerledi ve Joe'nun kanepede oturduğunu görünce kalbi sıkıştı. ellerine gömülmüştü. Diğerlerinin içeri girdiğini duyunca başını kaldırdı ve Nathan duyduğu acı ve keder karşısında irkildi ikizinin gözlerine yansdı.

Nathan onun yanındaki kanepeye çöktü, diğerleri ise gergin ve gerekirse lanet olası bir savaşa girmeye hazır bir şekilde bekliyorlardı

"Ne oldu?" Nathan usulca sordu.

"Onu burada bıraktım," dedi Joe acıyla. "Onu burada korumasız bıraktım. Ona uzun süre kalmayacağımı söyledim. Ona kalmasını ve döndüğümde kahvaltı yapacağımızı söyledim." O da

sanki bir kasırga vurmuş gibi görünen oturma odasını işaret etti. "Eve geldiğimde karşılaştığım şey buydu. Ve yatak odası ..." Sözlerini yarıda kesti, kelimeler boğazında düğümlendi, bir kez daha yüzünü ellerinin arasına gömdü

Sam, Dolphin ve Baker'a yatak odasını kontrol etmelerini işaret etti.

"Yatak odasında ne vardı?" Nathan sessizce bastırdı.

"Çok mücadele etti," dedi Joe acıyla. "Onun kanı yere, İsa'ya, hatta duvara. Bir pislik gibi sıçradı

kanını dökecek kadar sert vurdum. Onu burada bıraktım, lanet olsun!"

"Bilemezdin Joe," dedi Skylar nazıkçe, onun diğer tarafındaki koltuğa oturarak.

Elini onun elinin içine soktu ve sıkıca tuttu.

"Hayır, ama eğer bu konuda ayak sürüyüp durmasaydım Eğer evimi zaten inşa etmiş olsaydım, o orada, güvende, yerleşkenin içinde olacaktı.

"Bir pisliğin ona ulaşamayacağı bir yerde." "Asıl soru kim?" Sam söyledi.

"Sanırım bu sorunun cevabını Rusty biliyor," dedi Sean, Rusty'yi içeri iterken kapı aralığından acımasızca.

Joe hemen ayağa kalktı, yüzünde yalvaran bir ifade vardı. Rusty onun kollarına atıldı, gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. Onu kendine doğru çekti, sıkıca tuttu.

"Bana yardım etmelisin, Rusty. Bana ne olduğunu söylemelisin.

Bilirsin işte. Her şeyi. Hiçbir şeyi . Biri onu kaçırdı. O yaralı. Kanı yatak odamın her yerinde."

Rusty geri çekildi ve kollarını ona doladı. cevaplar için ona bakan bir oda dolusu insanla yüzleşirken orta yerde durdu. Yanaklarından daha fazla yaş süzülürken gözlerini kapattı.

"Gerçek adı Stella Huntington." "Ne oluyor lan?" Joe talep etti.

Donovan elini kaldırdı. "Bırak açıklasın Joe. Fazla zamanımız yok."

Rusty gözlerini bir kez daha kapattı ve bir sonraki açıklamasını yaparken sesi titredi. "Onun babası Garth Huntington."

Her yönden şaşkın bakışlar ona yönelirken oda tamamen sessizleşti. Sonra bir tepki patlaması odada yankılandı. Joe şok ve ihanet arasında kalmıştı. Hiçbir şey anlamamıştı. Zoe-Stella, her kimse artık. Babası bir suç lorduydu.

Kuzey Amerika'nın en büyük suç imparatorluklarından birinin başında kim vardı?

Rusty aceleyle Joe'nun yanına döndü ve ona sıkıca sarıldıktan sonra arkasına yaslanıp ciddiyetle gözlerinin içine baktı. "O

seni kullanmadı ya da sana ihanet etmedi, Joe. Hayatı için kaçıyordu. Onun için yeni bir kimlik yarattım. Hava geçirmez bir kimlik. Onu Stella Huntington'a bağlaması mümkün olmayan bir şey. O

Babasının kim ya da ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu, ta ki bir pislik onu hiç umursamayan, tüm hayatını ona ne yapacağını, nasıl olacağını, kim olacağını, nasıl giyineceğini söyleyerek geçiren babasına ulaşmak için onunla oynayana kadar. O

hayatının her yönünü belirledi."

Kimse bir şey söylemeden önce derin bir nefes aldı. Çünkü herkes patlamak gibi görünüyordu. Nefes nefese devam etti, kelimeler o kadar hızlı dökülüyordu ki, kendisi bile düşünce akışını takip etmekte zorlanıyordu.

"Sebastian, ona yaklaşan piç, onu kullandı ve güvensizlikleriyle ve hayatında ilk kez sevilme ihtiyacıyla oynadı, bunu babasına ulaşmak için yaptı. Babasının onu umursamadığını fark ettiğinde planı değişti. Zoe onu telefonda duymuş. Telefonda biri artık işe yaramadığını, çünkü yaşlı adamın onu umursamadığını söyledi.

Onu piyon olarak kullanmanın bir anlamı yoktu ve onu öldürmeyi planlıyordu."

Bir küfür savruldu ve Joe'nun yüzü öfke noktasına kadar gerildi.

Rusty elini onun koluna koydu ve dokunuşunun altında kas sarmalının gerildiğini ve kasıldığını hissetti. "Lütfen, bitirmeme izin ver," diye yalvardı.

"Paniğe kapıldı. Kimseyi tanıımıyordu ve hiç arkadaşı yoktu. Ben hariç. Üniversitedeyken tanışmıştık. Bu doğru. UT'ye katıldı. Bana geldi çünkü başvuracak başka kimsesi yoktu ve Tanrı'ya şükür . Bir sürü hackleme ve uzun saatler süren zihin yorucu çalışmalardan sonra

tamamen yeni bir kimlik, yeni bir hayat yarattı ve Zoe Kildare doğdu. Başka kimsesi olmadığı için büyürken sahip olduğu hayali arkadaşının adıydı," diye fısıldadı Rusty acı içinde. "Doğumundan bugüne kadar tüm hayatını yarattım, sosyal medya varlıkları ve bağlantıları, satın alma geçmişi olan bir Amazon hesabı

Yeni kişiliğine uygun bir kimlik. Ona yeni adıyla düzenlenmiş bir doğum belgesi, Sosyal Güvenlik kartı ve ehliyet aldım. lisansının yanı sıra Chicago'daki DePaul Üniversitesi'ne devam ve mezuniyet kaydı da bulunmaktadır.

"Projenin parçalarını birbirinden ayırmak için çok sayıda yanlış iz bıraktık.

Hatta Doğu Yakası'nda bir banka hesabı bile açtım.

Ve kendilerini gizlemeye çalışan çoğu insan

Sadece saçlarını keser, uzatmaz, saçlarını orijinal kızıl renginden boyamakla kalmadım, mümkün olduğunca doğal görünmeleri için titizlikle uzatma ekledim, böylece saçları gerçek uzunluğundan altı inç daha uzun göründü. Onun için tamamen yeni bir görünüm yarattım, öyle ki kendi babası onu tanıyamazdı."

"Vay anasını," dedi Donovan hayretle. "Bunların hepsini sen mi başardın, Rusty? Kahretsin, ben bile onun hakkında biraz araştırma yaptığımda senin yarattıklarından başka bir şey bulamadım."

"Neden ikiniz de bana söylemediniz?" Joe acı içinde sordu.

"Onu asla yalnız ve korumasız bırakmazdım. Bu asla olmazdı. I Zoe'nin bana neden güvenmediğini - güvenemediğini - anlıyorum ama sen neden güvenmedin Rusty?"

Gözleri yaşlarla doldu. "Ona ihanet edemezdim, Joe.

Ona aşık olacağını nereden bilebilirdim ki?

ona olan ilgisini? Eğer ona ihanet ettiysem, eğer benden şüphelendiyse

gerçeği ailemden birine anlatmış olsaydı, kaçardı ve şu anda ölmüş olurdu."

Sam, Joe'nun dikkatini çekmek için boğazını temizledi. "Ben Rio ve ekibini karıları toplayıp Ma's'ta saklanmaları için gönderiyor. Bu pisliğin ne , hâlâ buralarda mı yoksa bilinmeyen yerlere mi gittiğini bilmemize imkân yok,

Ama bir şeyi hafife alırsak aptallık etmiş oluruz. Bu işi çözene kadar kimse bir yere gitmiyor. Steele, ben Kulübenin ve çevresinin, yerleşkenin dış çevresi de dahil olmak üzere, güvenlik kamerası görüntülerini çekmeniz gerekiyor, ancak P.J. ve Cole'u her ihtimale karşı burada koruma sağlamaları için bırakın."

Joe, ekibine de emir kadar uzun süre dehşetten kurtuldu. "Sky, sen ve Swanny yatak odasını tamamen süpürün ve olası kanıtları kirletebilir. Edge, senin ve Ryker'ın kulübenin etrafını gözetlemenizi ve herhangi bir iz, ayak izi ya da lastik izi aramanızı istiyorum."

Sonra Rusty'ye döndü ve farkında olmadan içine düştüğü bu aldatmacayı anlamaya çalıştı.

"Bu pisliğin adı ? Babasına ulaşmak için onu becerenin adı neydi?"

"Sebastian, ama gerçek adının bu olduğundan şüpheliyim," dedi acı bir şekilde.

Sam hayal kırıklığı içinde, "Lanet olsun Rusty, bunu bize getirmeliydin," dedi.

Diğer kardeşleri de neredeyse hep bir ağızdan aynı şeyi dile getirdiler.

Rusty Joe'ya döndü ama Joe'nun gözlerinde acı ve ihanetin titreşimini gördü.

Kardeşlerinin her birinin yüzünde suçlama yazıyordu. Nathan bile kızgın görünüyordu ve bu da Rusty için bardağı taşıran son damla gibi görünüyordu.

Ellerini iki yanında kavuşturdu ve öfke ve kederle patladı, onu düşünen insanlara saldırdı

Ailesi ve ailesi olarak gördüğü kişiler.

"Ben sadece herhangi birinizin yapacağı şeyi yapıyordum. Sevdiğiniz, ailenizden biri ya da yakın bir arkadaşınız olarak gördüğünüz biri bir yana, tamamen yabancılar için her zaman yaptığınız gibi. Keşke hepiniz beni beyinsiz bir pislik olarak görmeyi bıraksanız, sorumluluk ya da kendimden başkasına saygı duymasaydım, yaptığım her şeyin annem ve babamın benimle gurur duyabilmesi için geçmişimin damgasını aşmak olduğunu fark ederdiniz. Yani tüm bunlar

benimle gurur duyabilirsin. Böylece bir Kelly olmaya layık olabilirim. Böylece daha önce hiç sahip olmadığım bir şeyin parçası olabilirim. Bir ailenin.

"İkiyüzlüsünüz amına koyayım," diye öfkелendi gözyaşlarına çok yakınmış gibi çıkan bir sesle.

"Donovan, tüm eşlerinin yardım vakfına yardım etmesine izin veriyor, bu da genellikle bir veya daha fazlasının yardıma ihtiyacı olan kişi veya kişilerle ve yardım ettikleri tüm kurbanlarla temas halinde olmasını gerektiriyor, boktan durumlardan kurtulmalarına, yeni takma adlar, belgeler aldıktan sonra taşınmalarına yardımcı oluyorlar, Para, barınma ve yeni bir şehirde yeni bir yaşam, tehlikeli, çoğu zaman hayati tehlike içeren durumlara dahil oluyor. Hiç durup eşlerinizi nasıl bir tehlikeye attığınızı düşündünüz mü? Çocuklarınızı? Tüm ailenizi?

"Ya bu kurbanlardan biri pislikler tarafından bulunursa? Karılarınızın saklanmalarına yardım ettikleri mi? Sizce de o pislik biraz

Kurbanın bu kadar ayrıntılı bir şeyi nasıl başardığını bilmek ister misiniz? Parayı, işi, yeni ismi ve onlara verdiğiniz diğer her şeyi nereden aldılar? Eğer hayatları tehdit edildiyse, sizce bu kurbanlar

hayatta kalmalarının tek yolu olsaydı herkesi otobüsün altına atarlar mıydı? Çocuklarının hayatta kalmasının tek yolu bu mu?

"Ve bu istismarcı piçlerden birinin, mülklerine yardım eden insanlardan, özellikle de diğerlerinden intikam almak isteyebileceği ihtimalini hiç düşünmüyor musunuz?

burunlarını onun lanet olası işine sokan ve kadınına daha iyi durumda olduğu fikrini veren kadınlar

O olmadan mı? Cidden orada durup

Misilleme olarak eşlerinizden biri ciddi şekilde yaralanabilir, tecavüze uğrayabilir ve hatta ölebilirken bana böyle ikiyüzlü bir şekilde ders vermek?

"Ve eğer bunun olamayacağını düşünüyorsanız, o zaman çok safsınız ve sizin yaptığınız şeyi yapan ve

Gördüğünüz hiçbir şey sizi şaşırtmamalı.

"Bu ailede öğrendiğim bir şey varsa, o da hepinizin doğru şeyi yapmaktan ve aileden yana olduğunuzdur, ama yine de bana aileden olmadığımı hatırlatmak için hiçbir fırsatı kaçırmıyorsunuz ve dahası, hepinizin her gün yaptığı şeyi yaptığım için bana , ama sanırım bu farklı çünkü görünüşe göre bu

"Söylediğimizi yap, yaptığımızı yapma."

Hıçkırıklara boğulurken gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü.

Kardeşler birbirlerine pişmanlık dolu bakışlar fırlatırken odada tam bir sessizlik hakim oldu. Garip bir şekilde, Sean ...kızgın görünüyordu. Rusty öfkeyle gözyaşlarını ve kızın lekeli yüzünü sildi ve sonra kapıya doğru ilerledi.

"Rusty," diye Joe.

Sadece arkasına bakacak kadar durdu, şişmiş gözlerinden daha fazla yaş akıyordu. "Benim için endişelenme. Senin Zoe'yi bulmaya odaklanman gerekiyor. Ben eve gidiyorum, Frank ve Marlene'lere," diye düzeltti. "Tabii hâlâ hoş geldiniz," diye acı bir şekilde bitirdi.

Kadın aceleyle uzaklaşırken odada bir dizi küfür yankılandı. Donovan ve Garrett onu takip ettiğinde, Arkada sessizce duran Sean, onları durdurmak için elini kaldırdı.

"Eve sağ salim varmasını sağlayacağım," dedi sessizce.

"Birazdan döneceğim. Söylemeye bile gerek yok ki Şerif departmanının tüm kaynakları elimizden gelen her şekilde yardımcı olmaya hazırdır."

Sean, Joe'nun kulübesinden tepinerek çıktı ve ardından yerleşkeye giden dolambaçlı otoyolda yürüyen Rusty'ye için koştı.

"Rusty, lanet olsun, ," diye bağırdı.

Gözle görülür bir şekilde kaskatı kesildi, omurgası dikleşti ve adam yukarı çıkarken kaskatı durdu. Döndüğünde, gözlerindeki soğukluktan irkildi, ama öfkesi kızın dikmeyi başardığı tüm buzları eritecek kadar sıcaktı.

"Sadece kendini öldürtmeye mi çalışıyordun?" diye çıkıştı. "En başından beri onlara gerçeği söylemeyerek sadece kendini ve Zoe'yi değil, tüm aileni tehlikeye attın. Büyü artık Rusty ve dünya hâlâ seni yakalamaya çalışıyormuş gibi davranmayı bırak. Omzundaki çip o kadar ağırlaştı ki, onun altında sendeliyorsun. ağırlık."

"Sana iki çift lafım var aynasız," dedi o kadar sessiz ve yenik bir sesle ki, adamın tüyleri diken diken oldu. "Siktir git."

", Rusty! Seni seven ve önemseyen insanlar olduğunu hala anlayamadın mı? Sen çok

Dünyanın sizi ele geçirmeye çalıştığına ikna olmuşsunuz ki burnunuzun dibindekini göremiyorsunuz."

"Burnumun dibinde ne olduğunu görüyorum," dedi usulca. "Hem de çok iyi görüyorum. Eminim çocuksu, ergen kaprislerimle benimle alay etmekten daha iyi yapacak işlerin vardır, o yüzden neden gidip bir işe yaramıyor ve ben Marlene'e giden yolun geri kalanını kendim görürken, benim pisliğimi temizlemeye yardım etmiyorsun?"

"Burası evin, Rusty," dedi hayal kırıklığı içinde. "Senin evin. Ve ister inan ister inanma, izin versen de de seni seven bir sürü insan var."

Omuz silkti. "Artık ne dediğimin bir önemi yok, değil mi? 'Ev kalbin olduğu yerdir' derler ve diyelim ki benim kalbim artık burada değil. Ve eğer Sevdiğin kişi seni sevmiyorsa, bunun pek bir anlamı yok, değil mi?"

Dönüp son sürat koşmaya başladı ve Sean çaresizce onun yerleşkenin kapılarına ulaşmasını izledi. Gözlerini kapadı ve parmaklarını iki yanında sıkı yumruklar haline getirdi.

Rusty ile hep böyleydi. Parmakları açık bir elde su tutmaya çalışmak gibi. Ve onu engelleyebilmek için sahip olduğu her şansı mahvetmişti.

daha da uzağa kaymasını engelledi çünkü ona sahipti

O kadar çok düğümlemişti ki, söylediği ya da yaptığı hiçbir şey istediği gibi çıkmıyordu.

BÖLÜM 22

"Ne bok yiyeceğim ben?" Joe talep etti, umutsuzluk sesini dolduruyordu. "Tanrım, ona onu sevdiğimi ya da sonsuza dek istediğimi söyleme şansım bile olmadı."

"Kes şunu," dedi Garrett sert bir sesle. "konuşamazsın. Hepimiz o yollardan geçtik. Hepimiz senin hissettiklerinin aynısını hissettik. İnançlı olmalısın dostum. Onu geri alacağız."

"Asıl soru, onu kimin kaçırdığı?" Ethan mırıldandı. "Araştırmamız gereken iki açı var. Bir numaralı pislik - babası. Ya da iki numaralı pislik - onu kullanan ve sonra da öldürmeyi planlayan şu Sebastian denen sık kafalı."

Donovan, "Ya da üçüncü bir bakış açısı - babasının yıllar içinde edindiği pek çok düşmandan herhangi biri," diye ekledi. "Eğer

Sebastian ilk başta Zoe'nin babasının onu umursamadığını fark etmedi, muhtemelen başka birçok insan yapmadım."

Tanrım, olasılıklar sonsuz görünüyordu ve Joe kafasını duvara vuruyordu. Zoe istediğinde neden konuşmak için zaman ayırmamıştı? Öyle görünüyordu ki Tereddütlü ve endişeliydi ve şimdi biliyordu, lanet olsun, ona ne söylemek istediğini biliyordu ve onu o kadar önemsiz bir toplantı için başından savmıştı ki bir şeylere vurmak istediğini söyledi.

"Bana anlatmaya çalıştı," dedi Joe kısıp sesle. "Bu sabah konuşmamız gerektiğini söyledi ve o kadar gergindi ki Tereddüt etti ama o lanet toplantı yüzünden onu erteledim. Kalmasını istedim, kahvaltı edeceğimizi ve sonra konuşacağımızı söyledim.

ne isterse. Sikerler beni! Neden onu ilk sıraya koymadım ki?"

Sam'in telefonu çaldı ve kaptığı gibi kulağına götürdü. "Konuş benimle."

Bir anlık sessizlikten sonra, "Hemen ." dedi. "Steele tüm gözetlemeleri yaptı. Elinde bir şey var. bir göz gerekiyor," dedi Sam. "Siz . Ben diğerlerini ve hemen arkanızda olacağız."

Joe çoktan kapıya doğru koşmaya başlamıştı, kardeşleri de hemen arkasındaydı. Kükreyerek yerleşkeye girdiler ve savaş odasının dışında patinaj yaparak durdular.

"Neyiniz var?" Joe içeri girer girmez sordu.

Steele bir dizi komut verdi ve Joe'nun kulübesinin güvenlik kamerası görüntülerini ekrana getirdi. Birkaç saniye sonra,

Joe, baygın ve kanlar içindeki Zoe'nin bir adam tarafından kamarasından çıkarıldığını ve onu bir suç ortağının takip ettiğini görünce donakaldı. Damarlarında öfke kaynadı ve yumruğunu planlama masasına vurdu.

Sam içeri daldı, onu Frank ve Marlene'in evinde ailenin geri kalanını koruyan Rio'nun ekibi hariç KGI ekibinin diğer üyeleri izledi. Hepsi dehşet içinde Zoe'nin umarsızca siyah bir cipin arka koltuğuna atılmasını, bir adamın onunla birlikte arkaya tırmanmasını, diğerinin de sürücü koltuğuna geçmesini izledi.

Donovan, "Dondur şunu," diye emretti. "Bir kare geri git ve bekle. Yakınlaştırıp ruhsatı net bir şekilde okuyabilir misin? tabak?"

Steele yakınlaştırırken Joe nefesini tuttu ve sonra Donovan sabırsızlıkla kontrolleri ve nihayet sayılar görünene ve daha fazlası görünene kadar görüntüyü temizledi. kolayca okunabilir. Sean savaş odasına girdi ve Joe Şerife hemen plakaları çağırmasını ve tüm Tennessee eyaleti için arama emri emretti. Piçler henüz o kadar ileri gitmiş olamazlar.

Zoe'yi sürece.

Joe, "Tüm yerel iniş pistleriyle veya bir helikopterin kalkabileceği herhangi bir yerle temasa geçin," diye ekledi.

Orada bulunan herkesi şoke eden bir şekilde, savaş odasının kapısı tekrar açılarak Rio ve Diego'yu içeri aldı, ancak oda kaos içinde patladı, Nathan aklını kaçırdı.

Shea' ikisinin arasına sıkıca sıkışmış olduğu fark edildiğinde, vücutları onun etrafında koruyucu bir bariyer oluşturunuyordu.

"Ne oluyor lan?" Nathan talep etti.

Öfkeli bakışları Rio'yu ve karısının neden diğer eğlerle birlikte güvenle yerleşmediğine dair sözsüz bir açıklama istedi.

Shea ileri atıldı, Joe'ya doğru koştu, kollarını ona doladı ve sıkıca sarıldı. "Çok üzgünüm, Joe. I gelmek zorundaydım." Kocasına doğru özür dileyen bir bakış fırlattı ve sessizce anlaması için yalvardı. "Sanırım yardım edebilirim," dedi sessizce.

Joe bir an için nefes alamadı, çünkü umut onu boğazından . Gözyaşları göz kapaklarını yaktı.

bencil olmayan bir hareket. Ona mal olabileceğini bildiği bir hareket.

"Hayır! , Shea. Hayır! Hayır! Bunu yapmayacaksın. Yasaklıyorum.

"Nathan hararetle," dedi. "Sen hamilesin, bebeğim. Böyle bir risk alamazsın!"

Diğerleri Nathan, Shea ve ani umutlu bakışlar arasında gidip gelirken ne yapacaklarını şaşırmışlardı.

ve Joe'nun gözlerine dökülen rahatlama.

"Biri bana burada ne haltlar döndüğünü söyleyebilir mi?" Garrett talep etti.

"Telepatimin, daha doğrusu insanlarla bağlantı yeteneğimin rastlantısal olduğunu hepiniz biliyorsunuz," dedi.

Nathan'ın öfkeli, paniklemiş gözleri. "Barbekü günü, Zoe hepimizle ilk kez tanıştığında ... Onu duydum. Daha doğrusu onu hissettim," diye düzeltti hemen. "Korkusu çok büyüktü. Neredeyse beni boğuyordu. Uzun bir süre nefes alamadım, o kadar iç burkucuydu ki. Kendimden geçeceğimi sandım. dışarı."

"Tanrım," diye mırıldandı Donovan.

"Ve şimdi onunla bağlantı kurabileceğini mi düşünüyorsun?" Sam nazikçe sordu.

"Bunu denemesini bile istemiyorum," diye hırladı Nathan.

"Zoe'ye neler olduğu, durumunun ne olduğu ve kendini nelere maruz bırakacağın hakkında hiçbir fikrin yok. Buna izin vermeyeceğim,

Shea. Bu hamilelik her gün kışını tekmelediği için zaten yeterince kırılgansın. Ben bile istemiyorum Bunun sana ya da bebeğimize ne yapabileceğini düşün."

Joe'nun bir yanı Nathan'a katılıyordu. Risk büyüktü. Ama diğer yanı da kardeşine bağırmak istiyordu; eğer roller tersine dönseydi ve Shea Tanrı bilir neye dayanıyor olsaydı ve biri onu bulmanın -yardım etmenin- anahtarı olsaydı, o da ne gerekiyorsa yapmak konusunda aynı kararlılığı gösterecekti. ona yardım etmek için gerekli.

İşte bu yüzden ona ve sana yardım etmek için elimden gelen her şeyi yapacağım Joe.

Shea'nın yumuşak sesi Joe'nun zihninde yankılandı ve onu kendine doğru çekti, yüzünü saçlarına gömerken sıkıca sarıldı.

Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu asla bilemezsin, bebeğim.

Onu çok seviyorum. Sonunda onu bulduğuma göre artık onu kaybedemem.

Joe, Nathan'ın içini gördü ve Shea ile kendi aralarında telepatik bir konuşma yaptıklarını fark etti.

Herkes endişeyle Shea'ya baktı ve bu kadar çok incelemenin nesnesi olduğu için yanakları pembeleşti.

"Bize bunu nasıl yapmak istediğini söyle Shea," dedi Garrett nazıkçe. "Eğer yanında sadece Nathan ve Joe'olmasını istiyorsan, o zaman sen bize izin verene kadar geri kalanımız dışarı çıkacağız."

Shea utangaç bir şekilde gülümsedi. "Çok tatlısın Garrett ama bence herkes burada olmalı. Aktardığım şeylerin her zaman farkında değilim ve eğer herkesin kulağına sahip olursak önemli ayrıntıları kaçırma riskimiz azalır."

"Söz ver bana," dedi Nathan şiddetle. "Eğer bu sana acı ya da sıkıntı verirse, ayrılacağına söz ver."

Shea Joe'dan uzaklaştı ve kocasının kollarına girdi. "Ben iyi olacağım, Nathan. Söz veriyorum. Benim başlamam gerek. Zoe'nin sahip olamayacağı zamanı boşa harcıyoruz."

Joe kaskatı kesildi, yüzü acıyla kasıldı. Shea ona özür dileyen bir bakış gönderdi ama o başını salladı. "Sen sadece Doğruyu söylemek gerekirse. Neyle karşıya olduğumuzu bilmiyoruz, yani evet, acele etmeliyiz. Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle. Herhangi bir şey."

"Sadece burada ol ve sakın olmaya çalış ki ben de tüm dikkatimi Zoe ile aramdaki bağlantıyı kurmaya verebileyim. Bu biraz zaman alabilir çünkü kavrayabileceğin çok şey var. Birdenbire kafanızın içinde birinin konuştuğunu duyacak ve delirip delirmediğini merak edecek."

Nathan Shea'yı savaş odasındaki koltuklardan birine götürdü ve yanına oturdu. Shea elini Joe'ya uzatarak onu yanına çekti ve sonra iki adamın arasına, elleri kendi ellerinde kenetlenmiş olarak oturdu.

Derin bir nefes aldı ve gözlerini kapattı, kaşları gerginlikten çatılmıştı. Tüm oda sessizliğe büründü ve tüm dikkatler ona odaklandı.

Shea, kendisini Zoe'ye götüren dar ve silik parmak izleri dışındaki tüm yolları kapatırken zihninden her şeyi sildi.

BÖLÜM 23

ZOE yerde uyuşmuş bir şekilde yatıyordu, elleri bağlıydı, ayak bilekleri birbirine o kadar sıkıca bağlanmıştı ki ip kan bulaşmış derisini kesiyordu. Kan ve şişlik yüzünden bulanıklaşan görüşünü netleştirmek için gözlerini kırptırdı, Ama en çok yarayı başı almıştı. Acı o kadar büyüktü ki mide bulantısı her zaman mevcuttu ve

Kusmayı önlemek için hızla yutulmalıdır.

Sebastian, tanımlayamadığı iki suç ortağıyla birlikte kısa bir mesafe ötede duruyordu. Kendini beğenmiş bir hali vardı.

yüzünde zafer ifadesi vardı ve arada bir, verdiği zarardan dolayı eğleniyor gibi görünerek ona açıkça .

"Yaşlı adam seni gerçekten hiç umursamıyor," dedi gülerek. "Seni listelediğimde sesi oldukça sıkılmış geliyordu.

taleplerimi. Blöfünü görüp ona kızının kafasının kesildiği görüntüleri gönderdiğimde de aynı şeyi söyleyecek mi merak ediyorum. uçup gitti."

Adam eğildi ve parmaklarını müstehcen bir şekilde kızın göğüslerinde gezdirdi; kız bu hareketin verdiği acıyla neredeyse inleyerek geri . Adam güldü ve sonra zaten morarmış olan yanağına ters bir vuruş yaptı.

"Seni babana teslim etmeden önce o amcığın tadına bir kez daha bakmayı planlıyorum. Eğer bana sorun çıkarırsan, ortaklarıma da sıra veririm, bu yüzden senin yerinde olsaydım, çok iyi bir kız olurum."

Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyor, taze ve ağzından ve burnundan kan akıyordu. Kurtarılma umudu yoktu. Kimse nerede olduğunu bilmiyordu ve Rusty, Joe ve kardeşlerine her şeyi anlatsa bile Joe onu istemeyecekti. Babası onu umursamıyordu, hiç umursamamıştı. Bir zamanlar, annesi gitmeden önce

farklı bir adamdı. O gerçek bir babaydı. Sevgi dolu bir aileye dair belli belirsiz anıları vardı, sevinç çığlıkları atarken onu havaya fırlatışına dair. Onu yatağa yatırması gece ona masal okuduktan sonra.

Annesi bir hoşça kal, bir mektup ya da seni seviyorum demeden gittikten sonra tüm bunlar sona ermişti.

Bir gün oradaydı, sonra yoktu ve babası tanımadığı soğuk, kalpsiz bir adama dönüşmüştü. Annesi gittiği için onu mu suçluyordu? Bu yüzden ondan nefret mi ediyordu? Ne tür bir baba beş yaşındaki bir çocuğu suçlar? Ve onu suçlamasa bile, onun da en az kendisi kadar acı çektiğini fark etmemiş miydi? O da

sadece bir ebeveynini kaybetmişti. Annesi onları geride bıraktığı gün ikisini de kaybetmişti.

Ve şimdi Sebastian, babasının onu umursamadığını çok iyi bildiği halde onunla alay ediyordu. O da biliyordu ki bu işten canlı çıkamazdı. Telefon ve onu öldürme planını duymuştu, bu onu en başta kaçmaya itmişti. Ne tür bir canavar, kaderinin ne olacağını bildiği halde onunla oyun oynardı? Görünüşe göre Sebastian ve babası aynı kumaştan kesilmişlerdi.

Gözlerini kapadı, Joe, Rusty ve Kelly ailesiyle her anı yeniden yaşadı. Kısa bir süreliğine de olsa güneşe dokunmanın nasıl bir şey olduğunu anlamıştı.

Koşulsuz sevgi ve sadakatin nasıl bir şey olduğunu.

Ve Joe, ona onu sevdiğini söylemeyi nasıl da isterdi. Keşke o güzel geceyi geri alabilseydi.

harika bir geceydi.

Sebastian ona tokat attığında acı ona tekrar saldırdı. Çürük yanak, ağzının köşesinden yeni bir kan damlasının sızmasına neden oldu.

"Gözlerini aç, kaltak. Evet, bu doğru. Baban dinlerken seni sikecek adama bak."

Adam sevinçle ellerini ovuştururken kadın dehşet içinde ona baktı. Adam delinin tekiydi. Tam bir sosyopat. Onu rahatlatmak için, suç ortaklarından biri onu çağırdı ve ikisi

Odanın öbür ucunda, onun duyamayacağı bir yerde konuşuyorlardı.

Onun yaptığı zulümleri daha fazla duymak istemiyordu. onun için planlanmıştı. Gözlerini kapadı, gözyaşlarının akışını ve kendisini kuşatan çaresizliğin acımasız pençesini durdurmak için nafil bir çabayla istismara uğramış dudağını ısırdı.

Zoe mi? Bu Shea, Nathan'ın karısı. Lütfen hiçbir şekilde tepki vermeyin. Muhtemelen deli olduğunu düşündüğünü biliyorum. Ama değilsiniz. Ben telepatiğim ve bazı insanlarla uzak mesafelerden bu şekilde konuşabilirim. Joe benimle ve aklını kaçırmış durumda. Seni bulmak için yanıp tutuşuyor. Hepimiz çaresiziz.

ama sana yardım etmem için bana yardım etmene ihtiyacım var.

Zoe başını salladı, histerisi hızla yükseliyordu. Tanrım, aklını kaçıırıyordu.

Hayır, Zoe. Sen tamamen akli başında birisin. Her şeyi açıklayacak vaktim yok ama yemin ederim aklın sana oyun oynamıyor.

seni kandırıyor. Acı çektiğini ve umutsuz hissettiğini biliyorum ama sana yardım edebilirim. Lütfen sana yardım etmeme izin ver. Beni dışlama ve yüksek sesle konuşma. Sadece ne söylemek istediğini düşün. Seni duyacağım.

Shea?

Zoe'nin kararsız tepkisi onu gerçekten aklını kaçırdığına ikna etti. Ama kadar uyuşmuştu ki, zihni ona oyun oynuyor olsa bile, bu alternatiften daha iyiydi, gerçekte yaşıyordu.

Buradayım, Shea'nın yatıştırıcı cevabı geldi.

Ben ne yapacağım? Ne yapmam gerekiyor? Korku, çaresiz yakarışları bastırdı. Tanrım, deliyim, değil mi? Her şeyi kaybettim.

gerçekle temas. Gerçekten öleceğim.

Çok garip bir şey oldu. Shea'nın endişesini ve şefkatini hissetti. Shea'nın zihnine giden bir yol vardı ve bu yol onun için korkuyla doluydu. Joe için. Hatta

Shea'nın Joe'yu sakinleştirmeye çalıştığını ve boğazında düğümlenen hıçkırığı yutmak zorunda kaldığını hissetti.

Hayır! Hayır! Zoe, lütfen, sana her şeyi sonra

açıklayacağım, ama yemin ederim, bu çok gerçek ve sana yardım edebilirim. Yapar mısın?

Anladın mı? Sana yardım edebilirim. Seni kurtarabiliriz ama sen de bana yardım etmelisin. Bunu yapabilir misin?

Zoe uzun bir tereddütten sonra, gözlerinde yaşlar birikirken bile zihninden bir evet fısıldadı. Kaybedecek neyi vardı ki? Ölecekti ve halüsinasyon görmediğine dair en ufak bir ihtimal bile varsa, bunu değerlendirmek zorundaydı.

Bana nerede olduğunu söyleyebilir misin? Seni nerede tuttuklarını? Ne kadar küçük olursa olsun her detayı. Ne hatırlıyorsun? Ne söylediler? Yerini bulmamıza yardımcı olacak her şeyi , Zoe. Tek bir kelime bile atlama.

Yerleşkeden çok uzakta değil, ya da en azından o kadar uzun süre dışarıda kaldığımı sanmıyorum. Aptalca bir isim, yani kasaba. Başındaki ağrıyla birlikte hayal kırıklığı da artıyordu ve Shea'nın parmaklarını şakaklarına soktuğunu hissetti.

alnındaki acıyı dindirmeye çalışıyordu. Acısına Zoe mi sebep oluyordu? Zoe'nin hissettiklerini hissedebiliyor muydu? O da Shea'nın yardım teklifini görmezden gelme isteği çok güçlüydü.

Hayır! Hayır! Zoe, ben iyiyim. Vazgeçemezsin ve beni görmezden gelemezsin.

Ve sonra çok garip bir şey oldu. Zoe'nin hırpalanmış bedeninde o kadar yaygın olan acı sanki yok olmuş gibi hiç orada olmamıştı. Ama Shea'nın çektiği acıyı hissetti ve bu onun gözlerini yaşarttı.

Hayır! Eğer bunu yaparsan sana hiçbir şey söylemem, dedi Zoe şiddetle. Benim için bunun acısını çekmeyeceksin. Sana izin vermeyeceğim.

Shea'nın hüsrana dolu iç çekişini ve garip bir şekilde Nathan'ın Shea'ya duyduğu öfke ve korkunun belli belirsiz izlerini hissetti.

Ne yaptın sen? Zoe merakla sordu. Acıyı nasıl durdurdun?

Fazla zamanım yok, dedi Shea zayıf bir sesle. Böyle bir yolu tutmak gücümü tüketiyor ve yakında duyarsız kalacağım. Çok geç olmadan seni nasıl bulacağımı söylemelisin.

Bucksnort yazan bir tabela gördüm. Deli miyim ben? Ben deliydim.

Sersemlemiştim ve kendime yeni yeni geliyordum ama Bucksnort yazan bir çıkıştan döndük. Yemin ederim öyle yazıyordu.

Kaç tanesi seni tutuyor, Zoe? Neyle karşı karşıyayız ve neyi ?

Babam. Bana sahip olmalarını umursayacağını düşünüyorlar, diye ekledi üzüntüyle. Ne kadar hakkında hiçbir fikirleri yok. Eğer gelmezse, beni öldürecekler. Eğer ,
beni öldürecekler. Gerçekten önemli değil.

Shea'ya Sebastian'ın yaptığı diğer tehditlerden bahsetmedi. Babası gelse de gelmese de ona tecavüz etmeyi planlıyordu. Ama sonra bunun ne kadar saçma olduğunu fark etti çünkü Shea onun kafasının içindeydi ve tam olarak Sebastian'ın tehdit ettiği ve zaten yaptığı şeyi.

Böyle bir şey , dedi Shea şiddetle. Beni duyuyor musun, Zoe? Dayan ve güvende kalmak ve hayatta kalmak için ne yapman gerekiyorsa yap. Adamlar orada olacak. Tıpkı bir zamanlar bana yaptıkları gibi seni de oradan çıkaracaklar.

Geri geliyorlar, dedi Zoe korkuyla. Ben ne yapacağım?

Seninle kalacağım, Zoe. Her zaman burada olacağım. Seni bırakmayacağım.

Shea, kendisini esir alanların zaferle parıldayan gözlerine Shea'nın sessiz yemini onu rahatlatmıştı.

Shea? Joe, yani onlar, daha fazlası olduğunu bilmeliler. Beni tuttukları odadaki üç adamdan daha fazlası var. Daha fazlası var. Çok daha fazlası. Dışarıda nöbet tutuyorlar ve ağır silahları var.

Onların artıracak hiçbir şey yapma ya da söyleme, diye fısıldadı Shea zihnine. Uysal ve yumuşak ol. Elinizi bile kıpırdatmayın. Korktuğunu düşünmelerine izin ver. Cesur ol ve bizi bekle, Zoe.

Shea? Benim için bir şey yapar mısın, lütfen? Ne istersen, Zoe.

Eğer ölürsem, lütfen Joe'ya üzgün olduğumu söyler misin? Söyle.

Rusty ve ailenin geri kalanından özür dilerim. Hepinizi tehlikeye atmak istememiştim. Ve Joe'ya söyle ... Bir an

durakladı,

Yeni bir gözyaşı dalgasıyla savaşmak. Onu sevdiğimi ve gelen en iyi şey olduğunu söyle.

Shea şiddetliydi, güç Zoe'nin zihnine doluyor, ona bir güç patlaması yaşıyor ve başındaki amansız acıdan kurtulmasını sağlıyordu.

bile geçirme, Zoe. Sakın vazgeçeyim deme. Senin için geliyoruz. Joe senin için geliyor.

Zoe, Shea'nın kesin yeminine sıkı sıkıya sarıldı. Belki aklını kaçıırıyordu ama Shea'nın sesindeki inanç hayal ürünü değildi. Shea ve Joe onun tek umuduydu.

BÖLÜM 24

Tüm KGI organizasyonu Tennessee'nin küçük, kırsal kasabası Bucksnot' bir araya geldi, tüm arazide karıncalar gibi sürünerek olası her saklanma yerini araştırdı.

Shea gitmek için ısrar etti ve geri adım atmadı. Onun Zoe ile olan bağlantısı kurtarma operasyonunun ayrılmaz bir parçasıydı ve bu yüzden sonunda onu Zoe ile temas noktası olarak dahil etmekten başka seçenekleri yoktu.

Shea Zoe ile sürekli iletişim halindeydi, ancak her seansta Zoe daha da zayıflıyor gibiydi, Joe'nun zaten zayıf olan akıl sağlığını tamamen kaybetmemesi için Shea bu gerçeği kendine sakladı. Ama Zoe için endişeleniyordu, Çünkü başındaki şerefsiz Sebastian tarafından kendisine yapılan kötü muamelenin yanı sıra kafa geçirdi. Shea onu

Sürekli acı çekmesine rağmen yarayı iyileştirememiştir. Bunu sadece Grace yapabilirdi ve Shea hamile kız kardeşini asla kendisinin ya da bebeğinin acı çekeceği bir duruma sürüklemeydi.

yarayı kendisi üstlenirse ciddi şekilde zarar görebilir.

Zoe'nin zihninden seçtiği puslu görüntüleri takip ederek, belirli yol işaretlerini tanımlayabildi ve yollardan birini tanıdığı anda heyecanla yolu gösterdi Zoe'nin anısından.

KGI üyelerinden hiçbirisi hamile olan Shea'nın duruma uzaktan da olsa müdahil olmasından hoşlanmıyordu ama Zoe'nin hayatı söz konusu olduğunda başka seçenekleri de yoktu. Allie dikkat çekici bir şekilde sessiz kalmış, tanık olduğu tuhaflığı şaşkınlıkla izlemişti, Beklenildiği gibi bir şüphelilik değil.

Shea araç konvoyunu durmaları için yönlendirdiğinde "Kahretsin," diye mırıldandı. Dudaklarını endişeli bir ifade kapladı ve

Nathan ve Joe'ya telaşla baktı. "Ne oldu bebeğim?" Nathan sordu.

"Onu tuttukları yer gerçek bir kale. I Zoe'nin, bulundukları binanın çevresini koruyan çok sayıda silahlı adam olduğunu söylediğini onu tutmak. İçeri taşındığında bilinci gidip geliyordu, bu yüzden anıları karmakarışık ve kafası karışmış. Ama daha fazlası aklına geldikçe gördüklerini okuyorum ve bunlar iyi şeyler değil. Dışarısı ağır bir şekilde tahkim edilmiş. Oraya sessizce ya da savaşmadan girmenin hiçbir yolu yok," diye ekledi endişeli bir ses tonuyla.

Joe gülümsedi ve Shea'nın elini rahatlatmak için sıktı. "İçeri girip çıkmak için savaşmak bizim işimiz, tatlım. Ayrıca gizli bir silahımız var. Sen."

Gülümsemeye çalıştı ama yüzü dalgalandı ve tamamen düştü. "Hiçbirinizin zarar görmesini istemiyorum," diye yalvardı.

Nathan onu usulca öptü. "Geri çekilip yoldan uzak duracağına söz ver. Eğer senin için endişelenmek zorunda kalırsam benim takımımı kapsıyorsa, ikinize de haksızlık etmiş olurum."

KGI üyelerinin hepsi Zoe'nin esir tutulduğu terk edilmiş fabrikadan yarım mil uzakta toplandı.

"Allie, Baker'la birlikte Zoe'nin tutulduğu yerden , binanın en sağlam bölümlerine patlayıcı yerleştirmenizi istiyorum ki patlamaya yakalanmasın. I

Bu işe başka kimin bulaşacağı da umurumda değil. Ve bu işin hemen halledilmesini istiyorum," diye emretti Sam sertçe.

Allie, Baker'a kendisini takip etmesini işaret ederek, "Evet, efendim," dedi.

Her biri küçük bir şehri bombalamaya yetecek kadar C-4 içeren bir çanta taşıyarak eriyip gittiler.

"P.J., Cole, Diego ve Dolphin, kuzey, güney, doğu ve batı kanatlarını kapsayan keskin nişancı görevine ihtiyacınız var. Görüş alanınızdaki hedefleri vurun. Her şey tamam olduğunda işaret verin."

Sam'in bakışları Nathan'ın üzerinde dolaştı, sanki kardeşinin bir sonraki emrinden hoşlanmayacağını biliyordu. "Geri çekilip Shea'nın yanında kalmanı istiyorum."

"Durun bir dakika," diye itiraz etti Nathan.

"Ne olursa olsun korunmalı," dedi Sam sessizce. "Bu seni devre dışı bırakmakla ilgili değil. Zoe ile tek iletişim aracımız o. Eğer yaralanır ya da yakalanırsa, boku yeriz. Bu konuda emin olmanı istiyorum.

gerçekleşmez. Ayrıca, işler kötüye giderse, Shea'ya çok uzaklaşmadan önce ulaşmak için en iyi şansımız sensin."

Nathan isteksizce konuyu kabul etti.

"Geri kalanınız dağılın. Her yönden birleşeceğiz, Allie ve Baker patlayıcıları patlatır patlatmaz içeri gireceğiz. Hızlı bir giriş ve çıkış olmalı ve bizimkiler olmadığı sürece kayıplar umurumda değil. I

Hiçbirinizin üzerinde en ufak bir çizik bile olmasını

istemiyorum." "Donovan, Garrett, siz benimlesiniz. Geri kalanınız

Dışarı. Joe, Shea Zoe'nin yeraltında bir mahzende tutulduğuna inanıyor. Rio, Ryker ve Terrence senin altılını alıp seninle birlikte. Hedefimize ulaşır ulaşmaz buradan çıkacağız. Şu andan itibaren on dakikamız var."

"Siz hazır olduğunuzda biz de hazırız," dedi Sam yumuşak bir Allie ve Baker'a. "Bize neyden yapıldığını gösterme zamanı, kızım."

Buna karşılık, bir dizi patlama dünyayı sarstı, deprem gibi sallıyordu. Adamlar binadan kaçmaya başlarken çılgınlık ve bağırışmalar patlak verdi.

P.J. onları teker teker ayıklamaya başlarken, "Her zaman işi çok kolaylaştırmak zorundalar," homurdandı.

"Hey, biraz da bize ayırın ve domuzluk yapmayın, Bayan. Coletrane," diye yakındı Cole.

Joe genellikle görevlerinde hoşuna giden tipik görmezden geldi. Daha önce hiçbir görev onun için bu kadar kişisel olmamıştı.

Kardeşlerinin, sevdikleri kadınları kurtarmaya gittikleri zamanlarda nasıl hayatta kaldıklarını bilmiyordu. Kalbi buna dayanamadı.

Rio ve Terrence onun yanında yer aldılar, Ryker da arkasına geçerek herhangi bir tehdit ortaya çıkar çıkmaz onu ortadan kaldırdı ve Joe koridorları aydınlatmak için bir projektör yaktı.

on altıncı yüzyıl zindanlarından fırlamış gibiydi. Tanrım ama burası rutubetli küflüydü, ölüm ve insan çürümesi kokuyordu. Zoe'yi -onun Zoe'sini-

Bunun içinde hapsolmak onu neredeyse uçurumun kenarına getiriyordu.

O nasıl, Shea?

Yengesini endişeyle araması, her şeyden çok aklını kaybetmesini engellemek içindi.

Sessizleşti, Joe. Aklını kaçırarak kadar korkmuş durumda ve kendisinden çok sizin için endişeleniyor. O Bu durumdan kurtulamayacağını kabul etti ve bu beni çok üzüyor.

Onun için geldiğimizi ve pes söyle, dedi Joe, boğazındaki düğüm ve göğsündeki ağrı onu neredeyse felç ediyordu. Onu buradan çıkaracağımı ve ben ona ulaşana kadar hayatta kalmak için ne yapması gerekiyorsa yapmasını söyle.

Joe! Joe! Onu götürüyorlar! Shea'nın endişeli bir şekilde zihnine girmesi donup kalmasına neden oldu. O kadar korkmuş ki düşünceleri tam bir kaos içinde. Onunla bağlantımı kaybettim. Beni dışladı mı yoksa çok mu korktu bilmiyorum.

mantıklı düşünemediği için panikledi.

Rio, Ryker ve Terrence, Joe aniden durduğunda otomatik olarak ayağa kalktılar ve bakışlarıyla etrafı dikkatle taradılar. olası tehdit.

"Ne ?" Rio alçak bir sesle sordu.

"Shea onu hareket ettirdiklerini ama Zoe'yi iyi çünkü korkudan aklını kaçırdığını söylüyor. Bizim için, lanet olsun. Bizim için daha çok endişeleniyor ve Kendini ölüme teslim etti ama hiçbirimizin öldürülmesini istemiyor."

"Siktir," diye gürledi Terrence. Çok konuşan bir adam değildi ama her zaman meselenin özüne inmeyi başarırdı.

"Bu çok boktan," diye homurdandı Rio. "Tanrım, yaşadığı boktan hayatı hak etmiyor. bu dünyada iyi olan her şey."

"Bunu bana söylemek zorunda değilsin," diye Joe.

Uzaktan silah sesleri geliyor, bağırışlar ve fiziksel çatışma sesleri duyuluyordu.

"Zoe harekete geçti," diye bağırdı Joe ağızlığından.

"Hedef alırken çok dikkatli olun. Çapraz ateşe yakalanmadığından emin olun."

", " diye bağırdı Sam. "Etrafın tamamen kontrol edilmesini istiyorum. Zoe çıkana kadar kimse bu araziye girip çıkmayacak. bulundu."

Telsiz iletişimi sessizleştirdi. Sonra aniden P.J. telsizden seslendi. "İki adam tespit ettim. Biri Zoe'yi taşıyor, bundan eminim."

"Nereye?" Joe sordu.

Ama iletişimleri silah sesleriyle kesildi ve ardından Joe'nun kulağına bir dizi küfür doldu ve dehşet onu ele geçirdi. Eğitimini ve tedbiri unutarak koşmaya başladı, Sevdiği kadına ulaşmaktan başka her şeyi.

"Yere yat, Joe!" Ryker havladı ve onu bir çalımla yere serdi.

"Ne oluyor lan?" Joe kükredi.

Kurşunlar tam da Joe'nun kafasının olduğu duvara isabet etmişti.

"Aptal olma," diye hırladı Terrence. "Senin ölmen Zoe için hiçbir şey yapmaz."

"Adam vuruldu," dedi P.J. acilen. "Doğu kanadı. Çifte zaman.

Havaya bir helikopter gönderin, DERHAL."

Kaos başladı. Rio bir mesaj alınca sapsarı kesildi ve sonra Terrence'la birlikte Joe ve Ryker'ı arkalarında bırakarak hızla uzaklaştılar.

Allie beton helikopter pistine yayılmıştı, kanlar içindeydi. altında birikiyordu. Donovan serum takmak ve kanamayı durdurmaya çalışmak için bir saha kitiyle koşarken Diego onunla ilgileniyordu.

P.J. koşarak geldi, yüzünde acımasız bir ifade vardı. "Zoe'ye sıkılması gereken kurşunu o yedi," dedi sessizce. "Pislikler Çıkamayacaklarını anladıklarında paniklediler.

Bu yüzden Zoe'yi vurup helikopter pistinde bırakacaklar ve helikopterle kaçacaklardı. Allie bir anda ortaya çıktı, ateşlerini üzerine çekti ve Zoe'ye kaçmasını söyledi."

Terrence Allie'nin yanına diz çöktü, Diego ve Donovan da onunla ilgilendi. "Dayan, Allie kızım. Biz seni bu kadar kolay bırakmam. Burada özel muamele görmeniz için en az iki kez vurulmanız gerekir."

Allie gülmeye çalıştı ama sonunda öksürmeye başladı. hareket ona acı veriyordu. "Sizin hakkınızda ne kadar yanıldığımı söylemiş miydim?"

Rio, "Hayır, ama eminim bir yolunu bulacaksın," diye takıldı. "Ne kadar kötü?" diye sordu, alnını kırıştıran bir acıyla.

Diego sırtıttı. "Sizi güzellik yarışmalarından uzak tutacak şey değil."

"Allie, Zoe hangi yöne gitti?" Joe nazıkçe sordu. "Onu bulmak zorundayım."

"Ormana doğru koştu. Ona dışarı çıkmasını söyledim. Biri onu bulacaktı ama silah seslerinden mümkün olduğunca uzağa gitmeliydi."

"Onun hayatını kurtardın. Teşekkür ," dedi Joe ciddiyetle.

"Sadece işimi yapıyorum," dedi belli belirsiz. "Tabii hepinize yaptığım eşeklikten sonra hâlâ bir eşekliğim varsa."

Rio gülümseyerek, "Yapacaksın, Allie," dedi. "Yapacaksın."

- - -

ZOE net bir yöne doğru koşmadı, ne zaman uzaktan silah sesleri duydu. Gözüne bulaşan kanı sildi ve koşmaya devam etti, ama sonra bir çukura bastı ve acı içinde bileğini burktu, acı içinde yere düştü yere yığıldı. Kendini yukarı itmeye çalıştı ama gücü tamamen tükenmişti. Bir topun içine kıvrıldı, Bastırmak için çok cesurca çabaladığı acı onu bir intikamla vururken inliyordu.

Orada büzülmüş, şiddetle titriyor, gözyaşları yanaklarına ve ağzına bulaşan kanla karışıyordu. Metalik tat onu hasta etti ve midesi kurudu.

etrafını yoğun bir sis gibi saran şiddete isyan ediyordu.

Bu onun kim . Onun mirası. Joe nasıl olur da Bunu istemesi mümkün müydü? Ona gerçeği kendisi bile söyleyememişti ve şimdi sanki onu kullanmış, onu ve tüm ailesini bilerek kandırmış gibi görünüyordu. Hepsini kendisiyle birlikte insanlık dışı seviyeye sürüklüyor.

"Zoe! Zoe! Neredesin tatlım?"

Tanıdık olmayan ses her tarafını gerdi ve nefesini tutarak yattığı toprak ve molozların arasında saklanmış olması için dua etti. Ve sonra ...

"Zoe! Tatlım, iyi misin? Korkmana gerek yok. Ben iyi adamlardan biriyim."

Gözlerini açtığı anda, uzun boylu, heybetli, sarı saçlı ve sert yüz hatlarına sahip bir adama ait, tanımadığı buz mavisi gözlerle karşılaştı. Adamın gözlerindeki yoğunluk karşısında ürperdi ve istemsizce geri çekildi.

"Adım Steele, hanımefendi. KGI ile çalışıyorum. Ben de Joe gibi takım liderlerinden biriyim. Ekibim P.J., Cole, Baker ve Renshaw'dan oluşuyor. Sizi Joe'ya geri götürmek için buradayım. Yaran ne kadar kötü?"

Adam yüzündeki kanın bir kısmını nazikçe silerken gözleri yaşlarla doldu.

"Oraya geri dönemem," diye fısıldadı. "Ben oraya ait değilim. Ben senin türünden değilim."

Adam başını eğdi, belli ki kadının söyledikleri karşısında kafası karışmıştı. "Peki bu ne tür bir şey tatlım?"

"İyi türden," diye boğuk bir ses çıkardı. "Ben ... kirliyim. Lekeliyim. Hayatım boyunca etrafım yolsuzluk ve pislikle çevrili oldu. Babam büyük bir suç imparatorluğunun başındaydı. Bu benim kim olduğum, nereden geldiğim ve nasıl bir insan olduğum. Annem beni yanında götürecektik kadar bile sevmedi."

babamı terk etti. Lütfen, bırak gideyim. Oraya geri dönemem. Bu şekilde olmaz. Lütfen bırak gideyim. Sana yalvarıyorum."

Steele'in sert yüzü anlayış çizgileriyle yumuşadı. Yanağını avuçladı, yüzündeki kesiklerden sızan daha fazla kanı sildi, yüz ifadesi soğuklaşırken ona verilen zararı inceledi.

"Seni karıma götürmeme ne dersin? O bir doktor ve yaralarınıza bakabilir. Tıbbi yardıma ihtiyacın var, Zoe. Onu seveceksin. O milyonda bir bulunur."

"Joe'nun beni görmesine izin vermeyecek misin?" diye sordu korkuyla.

Yüzü tekrar yumuşadı. "Hayır, Zoe. Sana istemediğin hiçbir şeyi . Ama seni şimdi götürmem gerek. Biz Ne kadar kötü yaralandığınızı ya da bir yerinizi kırıp kırmadığınızı bilmiyorum. Maren'i arayıp geleceğimizi haber vereceğim, böylece seni muayene etmek için bekliyor olacak. Anlaştık mı?"

"Tamam," dedi titreyerek. "Sende . . . battaniyeniz var mı? Kimsenin görmesini istemiyorum..."

Utanç içinde başını eğerek sözünü kesti.

Steele taşıdığı çantaya uzandı ve bir battaniye çıkardı. Sonra battaniyeyi kızın etrafına sardı ve onu kollarının arasına alarak, sadece yüzü görünecek şekilde köşelerini çenesinin etrafına sıkıştırdı.

"Zoe'yi getiriyorum. Helikopteri nakil için hazırlayın. Mareni görmesi için onu revire götüreceğim," dedi mikrofonuna. "Ve Joe'ya geri çekilmesini söyle," dedi uyarıcı bir sesle.

Zoe gözlerini kapadı ve Steele yürürken diğerlerinin dikkatini çekmemek için yüzünü Steele'in göğsüne gömdü. Bekleyen helikoptere doğru. Joe ve kardeşlerinin geri çekilmesi için uzaktan yaptıkları itirazları duydu. Sadece helikopterin içine güvenli bir şekilde girdiğinde Donovan ve Steele ile birlikte havalandığında bilinçsizliğin ezici çekimine teslim oldu.

BÖLÜM 25

Maren kocasına sessizce, "Bence Rusty'yi muayene odasına getirmelisin," dedi. "Zoe'nin ciddi bir travma geçirdiğini ve gerçeklikle bağının koptuğunu düşünüyorum. O Katatonik sınırında ve Joe'yu görmekten bahsedince bile histerikleşiyor."

"Kahretsin," dedi Steele ensesini ovuşturarak. "Onu bulduğumda görmeliydin. O kadar lanet olası utanç, ve ne için? Genetik mi? O Babasının kim ve ne olduğu yüzünden kötü bir tohum olduğuna ikna olmuş. Babası yüzünden büyük bir suçluluk duyuyor.

Rusty'ye gitmemiş olsaydı ölmüş olacaktı."

"Başka kimseyle görüşmeyi reddetti. Marlene'le bile. Bence ona ulaşmak için en iyi şansımız Rusty."

"Bekleme odasında, sessiz ve kimseyle konuşmuyor. O da Zoe kadar suçluluk duyuyor ve suçlanıyor ve bu saçmalık. Ailesinin ona yaptığı şey affedilemez," dedi tiksintiyle. "zararın geri alınamayacağından endişe ediyorum."

"Git getir onu," dedi Maren usulca. "Zoe'nin ona ihtiyacı olduğunu söyle.

Rusty ona ihtiyacı olan hiç kimseye sırtını dönmezdi."

Steele karısını kollarının arasına aldı ve onu uzun uzun öptü. Eli otomatik olarak hala düz olan karısına gitti. Onu kucağına aldığı anda her zaman olduğu gibi karnı ağrıyordu. Her ne kadar onun yeni bir doğum yapma ihtimalinden korksa da

Hamilelik, hayatın daha iyi olacağını hayal bile edemiyordu. Karısı ve kızı onun tüm dünyasıydı ve şimdi bir minik hayat daha ekleyeceklerdi. Bu onu aynı ölçüde hem korkutuyor hem de dehşete düşürüyordu.

"Seni seviyorum," dedi, çünkü bunu ona söylemek için her fırsatı değerlendiriyordu.

Gölümsedi. "Ben de sana, Buz Adam. Şimdi git Rusty'i getir. Zoe'ye ulaşmaya çalışabiliriz. Onun için endişeleniyorum."

Bir öpücük daha çaldı ve sonra muayene odasını terk etti. Allie ve Rio'nun ekibinin geri kalanı hariç tüm KGI üyeleri burada toplanmıştı.

Murray, Kentucky'de bir hastanede tedavi görüyordu. alt kaburgalarından sekiz onu kıran ve apandisitine saplanıp çıkarılmasını gerektiren kurşunu çıkarmak için ameliyat oldu.

Joe ayağa fırladı ama Steele başını iki yana salladı. ayağa kalkma işareti verdi ve sonra Rusty'nin köşede büzüştüğü yere doğru yürüdü, dizlerini göğsüne çekmişti, bakışları aşağıdaydı ve ailesinin geri kalanına bakmayı reddediyordu.

Steele eğildi ve nazik bir hareketle çenesini yukarı itti, böylece gözleriyle buluşmak zorunda kaldı.

"Maren, Zoe'nin yanına dönmeni istiyor. Durumu iyi değil, Rusty. Sana ihtiyacı var."

"Onu bu duruma sokan benim," dedi acı acı. "Bana ihtiyacı olduğunu pek sanmıyorum."

"İşte burada yanılıyorsun," dedi Steele yumuşak bir sesle. "Sen iyi bir arkadaşsın, Rusty. Sen doğru olanı yaptın. Umurumda değil.

Kim ne derse desin. Sen onun hayatını kurtardın."

Ona bakarken sersemlemiş görünüyordu, onun desteği karşısında gözleri yaşarmıştı. Sadece ayağa kalktı ve ona yardım etmek için elini uzattı. Kadın çekinerek elini tuttu ve onu ayağa kaldırmasına izin verdi. Joe'nun neler olup bittiğini öğrenmek için umutsuzca sorduğu soruları duymazdan gelen Steele, onu Maren'in dikkatle temizlediği muayene odasına götürdü.

Zoe'nin yüzündeki kanı temizledi.

Rusty Zoe'yi görür görmez gözyaşlarına boğuldu ve yatağa kollarını dikkatlice Zoe'ye sardı.

nazikçe sarıldı. Maren ihtiyatlı bir şekilde geri çekildi ve Steele'e kendisini takip ederek odadan çıkmasını işaret etti.

Zoe kıpırdandı, gözlerindeki donukluk biraz azaldı ve sonra gözyaşları yanaklarından süzölmeye başladı. Rusty'yi kendine çekti, şiddetle sarıldı.

"Geldiğın için teşekkür ederim," diye fısıldadı Zoe, çaresizce arkadaşına tutunarak.

"Neden bana teşekkür ediyorsun ki?" Rusty acı acı sordu. "Seni neredeyse öldürtüyordum. ben de seni kaçıırıp istismar ettiriyordum."

Zoe şok içinde geri çekildi, ağzı açık kaldı ve sonra şişmiş ağzındaki ve çenesindeki acıyla irkildi.

"Neden ?" diye sordu kısık sesle. "Beni kurtardın, Rusty. Sen olmasaydın ölmüş olacaktım."

"Aileme göre öyle değil," dedi Rusty gözlerinden yeni bir yaş seli akarken.

"Ne? Seni mi suçluyorlar? Bu saçmalık," dedi. şiddetle. "Ne düşünüyorlar? Dünyada sahip olduğum tek dost sensin. Benim için çok şeyi riske attın. Seni ve tüm aileni yaralayabilir ya da öldürtebilirdim. I Yaptığın şeyi yapmanı asla istememeliydim ve benim için yaptığın her şeyi kabul etmemeliydim."

Rusty donuk bir sesle, "Aileme yalan söylememiş olsaydım, daha iyi korunmuş olurdun," dedi. "Aileme yalan söylemeseydim bir dakika bile yalnız bırakılmadım. Bana çok kızgınlar. Ve Sean ..."

Rusty sözünü kesti, yüzü buruşmuştu. Zoe eğildi ve kollarını bir kez daha ona doladı.

"Ne oldu?" Zoe sessizce sordu.

"Asıl soru şu: Ne olmadı?" Rusty'nin gözlerinde acı ve ihanet parlıyordu. "Sean'ın eve gelmesini beklediğim sabah kendimi tamamen aptal durumuna düşürdüm. Ve eğer bu yeterince kötü değilse, tam da benim aşağılanmamın ortasında kaçıırıldığın haberini aldı ve Sonra beni savaş odasına sürükledi ve yaptığım her şeyi herkese anlatmak zorunda kaldı. Ailem beni yerden yere vurduktan sonra, Sean bana bencil bir çocuk olduğumu ve artık büyümem gerektiğini söylemek için hiçbir fırsatı kaçırmadı.

benimle ilgili değildi ve daha sorumlu olmayı öğrenmem gerekiyordu."

"Bir de ondan hoşlandığımı düşünürdüm," dedi Zoe öfkeyle. "Bunun için onu öldüreceğim. Nasıl yapabilirler, Rusty? Nasıl yapabildiler?"

sana bunları söyleyebilir mi? Benim için hayatını riske attın. Sen

Gidecek başka kimsem yokken bana yardım ve karşılığında hiçbir şey istemedin. Ve bunun için sana kızgınlar mı?"

"Sean çok kızgın. Diğerleri hayal kırıklığına uğradı sanırım. Hangisinin daha kötü olduğundan emin değilim. Beni evlat edinen ebeveynlerimi, beni seven ve kabul eden tek insanları tehlikeye atacak bir şeyi bilerek yapacağım fikri beni hasta ediyor. Onlar için her şeyi yaparım. Her şeyi," dedi Rusty, Bir hıçkırıkla boğuldu.

"Bu benim hatam. Senin değil, Rusty. Kendini suçlamana izin vermeyeceğim. Sen tanıdığım en özverili, en şefkatli insansın."

Rusty gözyaşları içinde ona gülümsedi. "Seni görmek zorundaydım. Seni görmek zorundaydım.

Hala şansım varken sana ne kadar üzgün olduğumu söylemek istedim. Son zamanlarda tüm ailemle birlikte oturmamın tek sebebi buydu.

Maren seni muayene ederken birkaç saat."

Zoe kaşlarını çattı. "Bu hiç hoşuma gitmedi Rusty. Bu bir vedaya çok yakın ve gitmene izin vermeyeceğim."

Rusty ona üzgün bir gülümseme verdi. "Kalamam. En azından

Şu anda. Uzaklaşmam lazım. Kendimi toparlamalıyım. Sean'ı unutup hayatıma etmeliyim. Hayatımda ne yapacağıma karar vermeliyim."

"Rusty, hayır," diye Zoe. "Gitme. Lütfen gitme. Ben de seninle geleceğim. Burada senden daha fazla . Birlikte gidebiliriz."

Rusty'nin gülümsemesi bu kez gerçektir. "Joe'nun öylece arkasına yaslanıp gitmene izin vereceğini sanıyorsan, kardeşim, adamı pek iyi tanımıyorsun demektir. Seni göremediği için aklını kaçırmak üzere. Senin iyi olduğunu kendi gözleriyle göremediği için. Cehennemi yaşadı ve seni korumasız bıraktığı için kendini suçluyor."

Zoe'nin yanağından bir damla gözyaşı daha süzüldü. "Asla uyum sağlayamayacağım Burada," dedi üzüntüyle. "Hayal kurmak benim aptallığımdı. Hayatım boyunca kendi kafamın içinde yaşadım, kendi fantezimi yarattım, gerçekle yüzleşmeyi reddettim. Bunu yapmaya devam edemem."

Rusty onun sözlerini duymazdan gelerek, "Senden bir iyilik isteyeceğim," dedi.

"Ne olursa. Biz kardeşiz ve zaman ve mesafe bunu asla değiştirmeyecek."

Rusty'nin dudakları titredi ve kısa bir süreliğine kaçırıldı. Sonra tekrar Zoe'ye döndü ve iki elini de onunkilerin içinde kavradı.

"Gittiğimi kimseye söylemeyin. Öylece ortadan kaybolmayacağım. Marlene ve Frank'i asla endişelendirmem. Marlene'e her şeyi açıklayan bir mektup bırakacağım, yani her şeyi değil. Ama artık hayatımı yaşamaya başlamanın ve imkânsız dilemeyi bırakmanın zamanı geldi. Kendimi toparlamak ve ne istediğimi bulmak için zamana ihtiyacım var."

Gözyaşları ikisinin de yanaklarından süzülürken Zoe, Rusty'nin ellerini sıkıca kavrayarak, "Bana irtibatta kalacağına söz ver," dedi. "Ne olursa olsun. Güvenine asla ihanet etmeyeceğim ama lütfen iletişimde kal."

Rusty başını salladı, sözlü olarak cevap veremeyecek kadar titriyordu. "Benim de karşılığında bir iyilik isteyeceğim," dedi Zoe, kederle onu tüketiyor.

"Her şeyi," dedi Rusty, onun yeminini yineleyerek.

"Marlene'e gelip beni almasını söyler misin? Joe'yu ya da başka birini görmek . Sadece zamana ihtiyacım var. Sanırım, senin gibi, ben de Hayatımı düzene sokmak için biraz zamana ihtiyacım var. Umarım beni evinde istemeyecek kadar bana kızgın değildir."

Rusty ona tekrar sarıldı. "Olmuş bilin. Marlene vücudunda yargılayıcı bir kemik yok. Ona ihtiyacın olduğunu söylersem burada olur ve inan bana kimse ona karşı gelemmez. Özellikle de oğulları. Joe bundan hoşlanmayabilir ama onun sözüne kanun gibi saygı duyar."

"Bana bir söz daha ver," dedi Zoe, Rusty'nin elini bir kez daha kavrayarak. "Veda etmeden ve sana ulaşmam için bana bir yol göstermeden gitme."

Rusty gülümsedi. "Yapmayacağım. Seni seviyorum kardeşim." "Ben de seni seviyorum," diye fısıldadı Zoe.

"Şimdi gidip Marlene'i getireyim."

Rusty'nin Marlene'e bir kez bile anne ya da anne diye hitap etmemiş olması Zoe'nin gözünden kaçmamıştı. Bu aileye bu kadar çok acı çektirmiş kalbini kırmıştı. Onarılamaz bir hasar. Olanları değiştiremezdi ama en azından ne olacağından emin olmak için.

"Çıkarken Shea'ya benimle konuşamayacağını sorabilir misin?" Zoe tereddütle sordu.

Rusty onun elini sıktı ve vedalaşırken ona sarıldı. "Olur. O zaman Marlene'lere gider gitmez biraz dinleneceğine söz ver."

Zoe'nin gülümsemesi zayıftı. "Bu, tutmakta zorlanmayacağım bir söz."

BÖLÜM 26

RUSTY muayene odasından çıktı ve tüm gözlerin üzerinde olduğunu hissetti. Kimsenin bakışlarıyla karşılaşmayı reddederek sadece Shea'yı aradı. Diğer kadına doğru yürüdü ve kısık bir sesle, "Zoe sizi görmek istiyor," dedi.

Shea'nın gözleri şefkat ve sempati doluydu, öyle ki Rusty'nin rahatsızlıkla kıvrınmasına neden oldu. Şimdiye kadar tüm aile onun ihanetini duymuş olmalıydı. Nathanın öfkesi en çok canını yakan şeydi, çünkü tüm kardeşler arasında onu en başından beri en çok kabul eden oydu. Kız hırçınlaştığında bile nazik davranmıştı, Rachel'ın "ölümden dönmesinin" Marlene'in sevgisinde onun yerini alacağından korkan on beş yaşındaki savunmacı çocuk. Sonuç olarak, onunla her zaman Marlene'den daha yakın bir bağ kurmuştu.

diğer Kelly kardeşlerden herhangi biri.

"O nasıl?" Shea fısıldadı.

Rusty yüzünü buruşturdu. "İyi değil ama başka ne beklenebilirdi ki? Hayatının her aşamasında kötü muamele görmüş."

Sanki Zoe'den değil de kendisinden bahsediyormuş gibi konuştuğu için neredeyse yüzünü buruşturacaktı ve Shea bunu fark etti.

"Her şey girecek, Rusty," diye teklif etti.

Rusty çalıştı ama başaramadı. "Bir daha asla iyi olmayacak, Shea. Ama teşekkür ederim."

Joe'nun kendisine seslenmesine aldırmadan dışarı çıkmak için döndü. Kadın adımlarını hızlandırdı ve dışarı çıktığında neredeyse koşarak arabasına gitti ve aceleyle arabaya binerek kontağı çevirdi ve Joe ona durması için çılgınca el sallarken geri geri gidiyordu.

Joe bir elini saçlarında gezdirdi ve çaresizlik içinde gözlerini kapadı. Bütün lanet olası dünya alt üst olmuştu. Ve bu konuda bir şey yapmak için çaresizdi.

Zoe'yi kontrol etmeye kararlı bir şekilde revire geri döndü. dokunmak, sarılmak, teselli etmek, onu ne kadar çok sevdiğini ve onun için kalbinin parçalandığını söylemek bir yana, ona iyice bakacak kadar bile yaklaşmamıştı.

artık. Bu sefer hayır cevabını kabul etmiyordu.

Döndüğünde Shea'nın artık Nathan'ın yanında olmadığını fark etti ve hemen ikizine sorgulayan bir bakış gönderdi.

"Zoe onu görmek istedi," dedi Nathan sessizce. "Eminim kafası karışmıştır ve bir sürü sorusu vardır."

"Ben içeri giriyorum," dedi Joe, muayene odasına doğru döndüğünde Steele'in önünde dikilip yolunu kestiğini gördü.

"Sakin gerekiyor," dedi Steele. "Zoe'nin işbirliği yapmasını sağlamanın ve onu şu adrese götürmeme izin vermesinin tek yolu

Maren'in çaresizce ihtiyaç duyduğu tıbbi yardımı alabilmesi için onu görmeyeceğine yemin etmem gerekiyordu. Ona bunu verdim ve sözümünden dönmeyeceğim."

Donovan usulca, "Ona biraz zaman tanı, Joe," diye uyardı. "Cehennemini yaşadı. Şu anda kendinde değil ve onu kim suçlayabilir ? Sabırlı ol. Yakında onu göreceksin."

"Ama neden beni görmüyor?" Joe sordu, sesinde ıstırap vardı. "Rusty oradaydı. Şimdi de Shea. Onu hayal kırıklığına uğrattığım için mi?"

Sam, "Düşmeden önce otur," diye emretti.

Steele iç çekti. "Senin için yeterince iyi olmadığını düşünüyor."

Joe sandalyelerden birine doğru tökezledi ve yüzünü ellerinin arasına gömerek yere çöktü. Aklını kaçırarak kadar endişeliydi. Zoe'nin neden kendisinin -ya da bir başkasının-onunla görüşmemesi konusunda bu kadar kararlı olduğuna dair kafasında bir düzine neden dönüp duruyordu.

Onu görmek, en kötüsü de başına bildiklerinden çok daha fazlasının gelmiş olmasıydı. Bir milyon yıl geçse bile, kızın böyle aptalca bir fikre kapılacağını hayal bile edemezdi.

Onun için yeterince iyi olmadığını. Onu korumakta başarısız olan oydu. Onu kaçırılmaya ve o pislikler tarafından terörize edilmeye karşı savunmasız bırakan oydu.

Steele'in çenesi öfkeyle gerilmişti. "Bak, Zoe şu anda oldukça berbat şeyler düşünüyor ve bunun senin onu yüzüstü bırakmanla hiçbir ilgisi yok. Tam tersi. Sizi, hepimizi hayal kırıklığına uğrattığına inanıyor. Onu görmene izin vermemem için bana yalvardı."

Joe irkildi, acıdan nefes alamaz hale geldi.

"Utaniyordu," dedi Steele, yüzünde bir ifade vardı.

Öfke. "Bu kadın kendisinin hasarlı mal olduğuna inanıyor. Lekeli. Ne senin için ne de bu aile ya da organizasyondaki herhangi biri için yeterince iyi değil. Onu tıbbi yardım almam için ikna tek yolu onu Maren'e götürmeye söz vermemdi. Onu bir battaniyeye sarmak zorunda kaldım çünkü Bazı pisliklerin ne yaptığını, vücudundaki ve yüzündeki morlukları ve kanı. Sana söylemek zorundayım, dostum. Ben hemen hemen

Orduda ve KGI'da geçirdiğim süre boyunca her şeyi gördüm ama bu ... Bu beni hasta ediyor. Ona karşı çok dikkatli olman ama aynı zamanda kafasında bu saçma sapan şeyleri düşünmeye devam etmesine de izin veremezsin."

Joe şaşkınlık ve cevap veren bir öfkeyle ona baktı.

"Benim için yeterince iyi değil mi? Bu aile mi?" diye . "Ne oluyor lan?"

Steele, "Olaya bir de onun açısından bakın," dedi.

"Hayatı boyunca etrafı pisliklerle çevriliydi ve onlar tarafından kullanıldı.

Rusty onun ilk ve tek arkadaşıydı ve onun sayesinde hepimizle tanıştı ve ilk kez kabullenmenin ne olduğunu öğrendi.

-ve aşk- gibiydi. Ve tüm bunları başımıza kendisinin getirdiğini düşünüyor. Rusty onun yaptığını yapmasaydı ölmüş olacağının farkında değil. Hiçbiriniz bunun farkında değilsiniz."

Joe'nun kardeşleri endişeli bakışlar attılar ama sessiz kaldılar, yüzlerindeki ifade üzüntülüydü.

Joe'nun gözleri kısıldı. "Rusty'yi hiçbir şey için suçlamıyorum." "Bana görüldüğü gibi değil. Daha da önemlisi

Rusty'nin gördüğü şekilde de değil."

"Siktir!" Joe patladı. "Rusty'ye kızgın değildim. ona yardım ettiğim için. Ya da Zoe'nin güvenini kırmamak için bile. Rusty'nin söylediğinden daha fazlasını bildiğini biliyordum. Bunun hakkında konuştuk bile. Keşke bir kez bana güvenmiş olsaydı.

Zoe'nin benim için ne anlama geldiğini biliyordu, çünkü Zoe dışında Zoe'nin nasıl bir tehlikeyle karşı karşıya olduğunu bilen tek kişi oydu."

"Tek bildiğim, iki kadının da kendilerini başarısız ve yeterince iyi olmadıklarını düşündükleri için acı çektikleri ve bunun berbat bir şey olduğu ve ikimizin de bunu bildiği."

Steele arkasını döndü ve ekibinin durduğu yere doğru yürüyerek konuşmayı fiilen bitirdi. Joe gözlerini kapadı ve Shea'ya uzandı.

Shea, tatlım, bilmek zorundayım. O nasıl? O nasıl? Gerçekten mi?

Kısa bir duraklama oldu ve sonra, "O kırıldı, Joe. Umutsuzluğa kapılır ve kontrol edemediği şeylerin suçunu üstlenir.

Joe, Shea'nın sesindeki gözyaşlarını duyabiliyordu ve bu onu çok üzüyordu. Shea'ya Zoe'ye onu sevdiğini söylemesini istedi ama Zoe bu sözleri ilk kez ondan duymayı hak ediyordu.

Keşke bir şansı olsaydı.

Onun için yaptıklarından dolayı sana hiç teşekkür ettim mi bilmiyorum bebeğim, ama bunun için seni seviyorum.

Senin için her şeyi yapacağımı bilmelisin, Joe. Ben de onu seviyorum. O senin için iyi. Birisi için tam olarak dua ettim Senin için onun gibi. Mutlu ve aşık görünüyorsun.

O zaman dua etmeye devam et, Shea. Çünkü o henüz bende değil.

BÖLÜM 27

Joe, Zoe'ye ulaşma umuduyla işlerin daha da zorlaşamayacağını düşündüğü anda, annesi aceleyle Revir ve muayene odasından yeni olan Maren tarafından karşılandı.

Hayal kırıklığı belli olmuş olmalı ki annesi onu gördüğünde yüz hatları sempati ile yumuşadı ve ve ona sarılmak için koşarak yanına geldi. Uzun bir süre ona sarıldı, keder onu bir sis gibi sarmıştı.

"Merak etme bebeğim," diye fısıldadı annesi. "Her şey girecek. Söz veriyorum. Zoe'yi yanımda eve götüreceğim. Sadece ona zaman ver. Şu anda en çok ihtiyacı olan şey zaman, sabır ve her şeyden önce sevgi."

"Onu seviyorum anne," dedi acılı bir sesle.

"Sevdiğini biliyorum. Ve o da seni seviyor. Buna inan ve buna tutun. Vazgeçme."

"Ondan asla vazgeçmeyeceğim," dedi şiddetle. "Ona iyi bak anne. Lütfen."

Geri çekildi ve onun yanağını okşadı. "Yapacağımı biliyorsun ve seni sık sık bilgilendireceğim. En fazla bir ya da iki gün veriyorum. Onu çok fazla sevgi ve kabulle boğacağım. iyi olmadığı hakkındaki tüm bu saçmalıkları unutacak Bu aile için yeterli. O tam da bu ailenin ve senin -ihtiyaçlar."

"Daha fazla katılamazdım," dedi homurdanarak.

"Şimdi dinle, evlat. Onu görmek istediğini biliyorum, onu görmeye ihtiyacın var. Bunu anlıyorum. Ama şu anda iyi bir yerde değil. Bence gitmelisin ki onu eve getirebileyim. Şu anda onu görme düşüncen onu dehşete düşürüyor. Kalırsan onun için sadece daha travmatik bir durum yaratmış olursun."

Gözyaşları göz kapaklarının kenarlarını yaktı. Onu görmekten daha fazlasını yapmak istiyordu. Onu kollarına almak ve asla bırakmamak istiyordu ama onu daha fazla strese sokmak istemiyordu. Omuzları çöktü ve hissettiği kasvetin vücudunun her parçasına yansıdığını biliyordu.

"Gideceğim anne. Ama lütfen beni arayıp nasıl olduğunu ve beni ne zaman görmeyi kabul edip etmeyeceğini bildirir misin?"

Annesinin gözlerinde de yaşlar parlıyordu. "Tabii ki, Bebeğim. Şimdi git biraz dinlen. Seni bu kadar acı içinde görmekten nefret ediyorum. Sen bunu yapma onuruna erişene kadar ben onu sevgiyle saracağım."

Ona tekrar sarıldı. "Teşekkür ederim."

"Şimdi git ki onu eve götürüp dinlenmesini sağlayabileyim. Çok acı çekiyor olmalı."

Şu anda hissettiğinden daha işkence görmesinin mümkün olduğunu düşünmüyordu. Yavaşça, kendini yüz yaşında hissederek

döndü ve kapıya doğru yürüdü. Donovan da onu takip etti.

"Gel . Seni ," dedi Donovan sessizce. "Zaten yapmam gereken bir iş var."

Donovan'ın cipine doğru yürürlerken Joe ona sorgulayan bir bakış gönderdi. "Eve ve Cammie'nin yanına dönmek için acele edeceğini düşünmüştüm."

"Önce gidip Rusty'yle konuşmam gerek," dedi Donovan suratsızca. "Ona bir özür borçluyum."

Joe'nun kalbi biraz daha fazla acıdı çünkü acı çeken sadece o ve Zoe değildi.

"Ona sevgilerimi ilet, olur mu?" Joe usulca sordu.

". Şimdi seni eve götürelim de biraz uyuyabilesin. Berbat görünüyorsun."

"Cehennem gibi hissediyorum."

- - -

DONOVAN arabayı ailesinin evinin önüne çekti ve arabadan indi, kapıya yöneldi. Rusty'nin cipi oradaydı, o yüzden kapıyı çalmaya zahmet etmedi. Şu anda kardeşlerinden herhangi birinin ziyaretinin ne kadar iyi karşılanacağından emin değildi. Rusty'nin sinirlenmeye hakkı vardı. Ve ihanete uğramış hissetmekte.

İçerideki sessizliği fark ederek kendini içeri bıraktı. Babası annesiyle birlikte Zoe'yi almaya gidecekti ve alt katı hızlıca kontrol ettikten sonra Rusty'nin üst kattaki yatak odasında olması gerektiğini anladı. İçeri dalmak istemedi ve onun mahremiyetini ihlal etmek yerine merdivenin dibinde durdu ve ona seslendi.

"Rusty?"

Uzun bir sessizlik oldu ve adam tam kızın adını tekrar söyleyecekken, kız tepede belirdi. ifadesi anlaşılmaz.

"Donovan? Burada ne işin var?"

"Konuşabilir miyiz?" diye sordu.

Kadın tereddüt etti ama sonra yavaşça merdivenlerden indi ve o zaman adam onun her zamanki canlı, muzip gözlerini körelten kederi görebildi.

"Ne var yok?" diye sordu umursamazca, dibe ulaştığında.

"Oturma odasına gel de oturalım," dedi, dirseğini nazikçe kavrayarak.

"Zoe iyi mi?" diye sordu endişeyle.

"O iyi, tatlım. Ya da en azından beklenebileceği kadar iyi durumda. Annem onu birazdan buraya getirecek."

Kız ona şaşkın bir bakış fırlattı. "O zaman ne hakkında konuşmak istiyorsun?"

"Otursana," dedi, kanepeyi işaret ederek ve onun yanındaki boşluğu alıyor. "Sana bir özür borçluyum, tatlım. I

-Haddimizi aştık ve size söylediğimiz şeyleri hakkımız yoktu."

Omuz silkti. "Bunu hak ettim. Hepinize yalan söyledim."

"Hayır," dedi ısrarla. "Sen doğru yaptın. Sen iyi bir arkadaşsın ve Zoe'nin hayatını kurtardın. Kahretsin, ben

her şey karşısında hayrete düştüm. Hatta Beni kandırdın ve egom çok kötü bir darbe aldı. Sen bir dahisin. Onun geçmişini araştırdığımda hiçbir şeyden şüphelenmedim. Beni çok etkiledin, Rusty. Senin zeki olduğunu hep biliyordum. Sadece bunun farkına varmamıştım. teknik becerilerinizin kapsamı."

İltifatına karşılık vermeyerek ellerine baktı.

"Olanlar için üzgünüm, Rusty. Mazeret sunmayacağım. Bu asla . Siz ve aileye böyle davranılmamalı. Ama teklif Sizi görmeye gelmemin tek nedeni özür dilemek değil, ama en önemlisi bu. Size bir iş teklif etmek istiyorum."

Bunun üzerine başını kaldırdı ve alnı şaşkınlıkla çatıldı. "Ne?"

"Vakfı ve eşlerin geldiğinde yardım biliyorsun, ancak teknik konularla ben ilgileniyorum. Yeni kimlikler, belgeler, doğum belgeleri, kısacası Zoe için yaptığın her şeyi... Sadece sen benim başardığımdan çok daha üstün bir iş başardın. Ben istiyorum

vakfı devralmanı ve yönetmeni istiyorum. Eşler yine yardımcı olur, ama siz her şeyi yönetir ve teknik yönleri devralırsınız. Bunun üzücü olduğunu düşünmeyin.

bir teklif ya da bir çeşit özür. Vakıf benim bebeğim ve onu çok ciddiye alıyorum. Bu işi yapabileceğinden ve iyi yapabileceğinden emin olmasaydım, senden devralmanı istemezdim."

Gülümsemesi hüzünlüydü ve gözlerine ulaşmıyordu. "Aslında başka iş teklifleri de aldım. Yaz tatilini burada, evde geçirip hangi fırsatı değerlendireceğime karar verecektim.

takip etmek istiyorum. Seçenekleri ikiye indirdim ve kararımı yakında vermeyi planlıyorum."

Ses tonundaki ve ifadesindeki bir şey Donovan'ın Ona inanmakta tereddüt ediyordu ama bunu ona asla söylemeyecekti. Zaten ailesi tarafından çok fazla saygısızlığa uğramıştı.

"Seni karanlık tarafa geçmeye ikna edemeyeceğime emin misin?" diye takıldı. "Sadece çok yüksek bir ücret almakla kalmazsın.

Cömert bir maaş ama benim için büyük bir yük olacak. Eve ve ben bir çocuk sahibi olmaktan bahsediyoruz ve KGI zaten Tam zamanlı bir iş olarak vakıf, ailemden ve nihayetinde bir bebekten daha da fazla zaman ayırmama neden olacaktı."

"Bence Eve harika bir operasyon müdürü olur," diye karşı çıktı Rusty. "Bunun bir şey olduğunu biliyor. Bu kadınlar için harika bir savunucu olurdu çünkü o da onların geçtiği yollardan geçti. O olmazsa Eden'a ne dersiniz? Artık nadiren modellik işi alıyor."

Donovan, Rusty'nin durgun oturuşundan dolayı hayal kırıklığına uğramıştı.

onun yanında. Sanki birbirlerine yabancıymışlar gibi konuşuyorlardı. İçine bir kurt düşmüştü ama onu rahatsız eden şeyin ne olduğunu anlayamıyordu. Belki de duyguları bu kadar değişkenken kardeşlerinin verdiği zararı atlatmak için zamana ihtiyacı vardı

Zoe'nin kayboluşunun ardından. Ve o bilmiyordu

Ne yapacağını bilememekten ve verilen hasarı nasıl onaracağını bilememenin verdiği çaresizlik hissinden nefret ediyordu.

Belli ki anneme ya da babama bir şey , yoksa ikisi de oğullarının derisini yüzerdi. Fakat

Rusty kötü niyetli değildi. O büyük ölçüde

Yıllar önce hayatlarına ilk girdiğinde yanlış ama tanıdığı herkes arasında en büyük kalbe sahip olan oydu.

Ondan başka bir şey öğrenemeyeceğini bildiği için sırtmaya zorladı ve uzanıp saçlarını okşadı Sevgiyle.

"Tamam, eğer fikrini değiştirirsen, beni nerede bulacağını biliyorsun. Ya da daha yüksek bir maaş için direniyorsan, ben Karşılıklı olarak tatmin edici bir anlaşmaya varabileceğimizden eminim."

Hafifçe gülümsedi ve bir an için gözlerinin nemle parladığına yemin edebilirdi, ama kadar çabuk kayboldu ki hayal görmüş olmalıydı.

"Teşekkürler, Van. Eğer diğer olasılıklar , arayacağım ilk kişi sen olacaksın."

Yine, kızın uzaktan uzağa doğruyu söylemediğini, daha ziyade bir şeyler elde etmek için ne gerekiyorsa onu söylediğini hissetti.

geri istedi. Düşüncesizce ayağa kalktı ve onu ayağa kaldırıp kocaman bir kucakla sardı.

"Seni seviyorum kızım. Umarım bunu hep hatırlarsın."

Ona bir an için aynı şiddetle sarıldı ve sonra dikkatlice kendini onun kucağından ayırdı. Adam, kadının yüz hatlarında rahatlama gördüğüne yemin edebilirdi.

Dışarıdan gelen bir araba sesi.

"Bu Zoe olmalı," dedi. "Gidip yerleşmesine yardım etsem iyi olacak."

Bir anda kovulmuş gibi oldu. Onun kapıya doğru aceleyle gidişini izlerken, içindeki bir şey birazcık büküldü biraz daha sıkıldı ve kaşlarını çattı, içgüdüsünün ona ne söylemeye çalıştığından endişelendi.

BÖLÜM 28

zoe, Rusty ile paylaştığı odadaki kabarık, aşırı doldurulmuş okuma koltuğuna gömüldü; bu koltuk ona ufukta uzanan gölün en iyi manzarasını sunuyordu. O

eski yorganı daha sıkı sardı.

Marlene, annesine ait olduğunu söyleyerek ona vermişti.

Zoe hediyeye itiraz etmiş, bir aile yadigârına hakkı olmadığını ileri sürmüştü. Marlene ona sadece sarılmış ve aileden biri olduğunu söylemişti.

Amacını asla tam olarak bilmediği bir adamın elinden ölümden kurtulduğu günden bu yana koca bir hafta geçmişti. Babasından güç almak dışında. Babasının onun için her şeyi feda edeceğine bir an için bile olsa inanmış olması gülünçtü; üstelik bu bilgi, onunla olan saçma sapan ilişkisine son vermesine neden olmuştu.

ömür boyu önce.

Birçok yönden, bir ömür olmuştu. Ya da en azından başka bir hayat. Gerçek anlamda hiç yaşamadığını fark ettiği ama sadece hayatta kaldı. Yaşamanın ne demek olduğunu bilmiyordu,

Rusty, Joe ve ailelerine kadar gülmek ve sevmek. Özellikle Joe.

Ani duygu dalgalanmasına karşı gözlerini kapattı, zayıf olmamaya kararlıydı. Kırmamak için. Bir şekilde Yirmi yıl boyunca hayatta kaldıktan sonra yeniden hayatta kalmayı öğrenmek zorunda kaldı.

Döndüğünden beri ev ürkütücü bir sessizliğe bürünmüştü.

Marlene ve Frank ona karşı son derece saygılıydılar. mahremiyet ve onun bakımı. Zoe ve Rusty hala aynı odayı paylaşıyorlardı.

Konuştular ama Rusty mesafeli ve yaralıydı, yıkılmışlığı Zoe'ninki kadar belirgindi.

Kendi kederi ne kadar yoğun olursa olsun, Rusty'ninkine karşı kör değildi ve her sabah Rusty'nin gitmiş olduğunu görmekten korkuyordu.

Kentucky Gölü'ne komşu küçük Tennessee ilçesindeki tüm topluluk ve ağ, korku içinde nefesini tutmuş gibiydi. Zoe bilerek aradı

yatak odasına sığınır, nadiren dışarı çıkar ve bunu sadece Marlene suçluluk duygusunun ağırlığını hissettirecek kadar ısrarcı olmaya başladığında.

Kendini kirli hissediyordu. Sanki Kelly'ler gibi bir ailede bulunması bile saldırgan bir şeymiş ve onların adını lekeliyormuş gibi. Entelektüel olarak ne kadar berbat durumda olduğunu biliyordu. düşünüyordu. Babasının günahlarının kendisine ait olmadığını biliyordu.

Ve yine de o sadece o gerçeğin ötesine geçemedi Kelly'lerin her gün yenmek için hayatlarını riske attıkları her şeyi temsil ediyordu. Tek hırsları, Kelly'lere karşı savaşmak olan bir ailede başını dik tutmayı nasıl bekleyebilirdi ki? dünyayı daha iyi bir yer haline getirmek mi? Hem de ailesi onu kirletenlerden ?

Annesinin onu hiç görmeden gitmesine şaşmalı mıydı? Geriye bakarak mı? Bu kadar az anısı bir kadın için sempati duymaya çalıştı, ancak Çocuğunu isteyerek bırakabileceği tek bir durum bile yoktu, özellikle de başarı seviyesi ne kadar korkutucu ve ürkütücü olduğuyla ölçülen birinin gözetiminde.

Zoe'nin göğsünde bir kazan gibi kaynayan öfke kabardı. Sadece terk edildiğini anlayacak yaşa geldiğinden beri kızgın olduğu annesine değil, aynı zamanda babasına da. farklı seçimler yapmış olabilir. Eğer onun için her şeyini feda etmeye hazır olmasaydı asla çocuk sahibi olmaması gereken biri.

Bu soyu ve mirası taşıması onu ruhen rahatsız ediyordu. Onu lekeleyen de buydu. Bir aileden geliyordu. Bir değil, iki bencil, sorumsuz ve üremekle hiç işi olmayan insanın gen havuzu.

Genetik, karar verme sürecini etkilemez. Sadece kararları veren insanlar etkiler.

Üniversitedeki profesörlerinden birinin sözleri zihninde dalgalanıyordu. Şimdiye kadar onlara pek dikkat etmemişti. Yapabileceğini söylemek iyi ve güzeldi. ebeveynlerinden farklı seçimler yapabilirdi, peki ya yavruları? Onlar da ebeveynlerinden etkilenip doğa mı yoksa yetiştirme mi?

Zoe kaşlarını çattı. Eğer her ikisi de bilimsel bir argüman olarak bir değer ifade ediyorsa, o zaman kendisi tam bir ahlaksız olurdu.

Karamsar bir şekilde uzaklara baktı, güneşin alçalarak göle doğru kaymasını izledi. uzakta. Düşüncelerinde o kadar kaybolmuştu ki Rusty'nin içeri girdiğini duymadı. İçeride olduğunu bile fark etmemişti. sessizce yatağın kenarına oturana kadar odanın içinde , hareket Zoe'nin çevresinde algılandı.

Zoe gibi Rusty de Marlene'in evinde saklanıyordu, Dışarı çıkmayı reddediyordu, özellikle de Sean'ın uzun süre sabrettiğine karar verdiği üçüncü günden sonra ve eve gelip Rusty ile konuşmak istemeye başlamıştı. Hayatında hiçbir şeyden saklanmamış olan Rusty, yerleşkeden ayrılırsa Sean'ın ona bir şey yapacağından korkuyordu.

hemen köşeye sıkıştırdı. Zoe onun için çok kötü hissetti. Rusty'nin yaşadığı utançtan ve Sean'ın tüm bu durumu ele alış biçiminden dolayı çok öfkeliydi. Sean Belli ki Rusty'yi hak etmeyen bir pislik.

Döndü ve yarım ağızla gülümsedi, gülümsüyormuş gibi yapma zahmetine bile girmedi. Hâlâ çok acıyordu Dudaklarını inandırıcı bir gülümseme için yeterince oynatamıyordu.

Bugün, altı gün boyunca et suyu ve çorbalarla beslendikten sonra katı yiyecekleri çiğnemeye tahammül edebildiği ilk gündü, sonunda makarna yemeklerine ve tavuk ve

köfte. Çenesinin kırıldığına ikna olmuştu, ancak Maren röntgenle çenesinin sadece ciddi şekilde zedelendiğini ve kırık olmadığını doğrulamıştı.

Rusty konuşmayınca Zoe usulca, "Hey," dedi.

Rusty uzun bir süre cevap vermedi. Sadece Zoe'ye baktı, gözleri şüphe uyandıracak kadar parlaktı. Zoe'nin midesi bulandı ve sonra sıkılaştı.

Zoe başını sallayarak, "Hayır," diye fısıldadı.

Rusty sulu bir gülümseme denedi ama bu daha yüz buruşturmayla sonuçlandı. Sonra yataktan fırladı ve eğildi, Zoe'ye sıkıca sarıldı. Rusty'ye olabildiğince sıkı sarılan Zoe'nin yanaklarından utanmadan gözyaşları .

"Gitme," diye yalvardı Zoe. "Ya da en azından yalnız gitme. Ben de seninle geleceğim."

Rusty onun kollarından kurtuldu ve geniş sandalyeye kayarak Zoe ile yüz yüze geldi.

uzaklaştı. İkili birbirlerine sözsüzce bakarken Rusty'nin yanaklarından da gözyaşları süzülüyordu. Sonunda, Rusty onun sessizliğini bozdu.

"Gitmem gerek," diye boğuk bir sesle konuştu. "Şu anda burada olamam.

Belki zamanla. Ama şu anda çok fazla acıyor. Hayatıma devam etmeliyim. Hiç kimseye olmasa bile kendime bir şeyler kanıtlamalıyım."

Zoe onun elini kavradı ve boğazında oluşan kocaman düğümün etrafında nefes almak için mücadele ederken sıkıldı.

"Nereye gideceksin?" diye sordu.

Rusty omuz silkti. "Şimdilik mi? Uzaklara. Yol beni nereye götürürse. Kim bilir? Belki kendimi orada bulurum." Zoe'nin saçlarına dokundu, uzun bir tutamını okşadı ve sonra kulağının arkasına sıkıştırdı. "Joe'ya bir şans ver, Zoe. Korktuğunu biliyorum. Yeterince iyi olmadığını düşündüğünü biliyorum, ama bu o kadar berbat bir şey ki nereden başlayacağımı bile bilmiyorum. Bir kez olsun mutlu olmak için kendine izin vereceğine söz ver. Bunu hak ediyorsun."

"Peki sen?" Zoe çenesini meydan okurcasına kaldırarak meydan okudu.

Rusty'nin gözleri karardı. "İşte bu yüzden gidiyorum. Çünkü burada aradığım şeyi asla bulamayacağım ve ben Hayatımın geri kalanını istediğim ama asla sahip olamadığım şeylere bakarak geçirmek istemiyorum."

Zoe alnını Rusty'ninkine değene kadar yasladı, gözyaşları iki kadının da yanaklarından sessizce süzülüyordu.

"Benim için yaptığın her şeyin karşılığını asla ödeyemeyeceğim," diye fısıldadı Zoe.

Rusty'nin eli sıkılaştı ve Zoe'nin elini tutuşunu tersine çevirerek şimdi Zoe'nin elini tuttu.

"Bana olan borcunu mutlu olarak ve kardeşimi mutlu ederek ödeyebilirsin."

Zoe yutkundu ve sonra tekrar yutkundu, burnu ve boğazı çok fazla kalp ağrısı ve gözyaşının ağırlığından ağrıyordu.

"Seni seviyorum, Rusty. Hayat bizi nereye götürürse götürsün, sen her zaman kalbimin kız kardeşi olacaksın."

Rusty gözyaşları Zoe'nin dizine sıçrarken gülümsedi ve sonra gözlerini kapattı, alnı hala Zoe'ninkine değiyordu.

"Ve sen benim hiç sahip olamadığım ama hep istediğim kız kardeşimsin. Bir zamanlar tüm kalbimle kardeş dilemişim ve bu dileğim kabul oldu. Sonra bir kız kardeşim olmadığı için ne kadar çok şey kaçırdığımı fark ettim. Şimdi hiçbir şey kaçırmıyorum," dedi yumuşak bir sesle.

"Arayacak mısın?" Zoe boğuk bir sesle sordu. "İrtibatta kalacak mısın?"

"Bunu biliyorsun," dedi. Sonra Zoe'yi kucakladı, kollarını sıkıca boynuna doladı. "Mutlu ol, Zoe. Bunu benim ya da başkası için yapma. Kendin için yap. Sen sadece olmak istediğin kişisin, başkalarının ne dediği ya da ne düşündüğü değil. Kimsenin sizi farklı bir şeye inandırmasına asla izin vermeyin. Bu benim aldığım bir ders.

Zor yoldan öğrendim ama asla unutmayacağım bir şey."

Rusty uzaklaşıp sandalyeden kalkarken Zoe dudağını ısırdı. İki kadın bir süre birbirlerine baktılar.

Rusty sonunda gülümsemeden önce uzun bir an geçti. "Seni yakında arayacağım. Söz veriyorum."

Zoe yorganı daha sıkı çekti, gitmeye çalışırken Rusty'ye tutunmamak için bir şeylere tutunması gerekiyordu. Rusty sahip olduğu ilk arkadaşı, güvendiği ve kendisine güvenen ilk kişiydi ve hiçbir

Yapmak zorunda olduğunu hissettiği şey ayrılmaksa, şimdi ona nasıl ihanet edebilirdi ki?

Rusty kapıyı usulca arkasından kapatır kapatmaz, Zoe hıçkırıklarının duyulmaması için yüzünü yorgana gömdü.

- - -

RUSTY arka kapıdan gizlice çıktı ve yoldan aşağı indi, Göle bakan kayalığın kayalık kenarına giden gölgeli patika. Burası onun yalnız kalmak istediğinde gelmeyi en sevdiği yerdi, çünkü ondan başka kimse burayı keşfetmemiştir. Bir ağaç korusu, dışarıya doğru çıkıntı yapan büyük, pürüzsüz kayalar ile Frank ve Marlene'in evinin arkası arasında bir bariyer oluşturuyordu, bu yüzden fark edilme konusunda endişelenmesine gerek yoktu. Oyulmuş yarığın içine yavaşça indi.

Uçurumun kenarına demir atmış iki devasa taştan oluşan uçurum, oturup dinlenmek ve güneşin batışını izleyip düşünmek için harika bir yer.

Bir iç geçirdi. Tüm düşünme süreci tamamlanmış ve kararlar verilmişti. Öyleyse neden bu kadar çok canı yanıyordu ve neden içi kan ağlıyormuş gibi hissediyordu? Gözyaşları görüşünü engelledi ve bir elinin tersiyle meydan okurcasına yanaklarını sildi.

Cep telefonu çaldı ve aramayı görmezden gelmeye hazırlanarak aşağı baktı, ama Joe'nun adının görüldüğünü görünce tereddüt etti. Sakin bir nefes alarak telefonu açtı. ve kabul et düğmesine basın.

"?" diye sordu sessizce ve o daha başlamadan konuşmanın kontrolünü eline aldı.

onun hakkında ya da nasıl hakkında sorular sordu.

"Lanet olası sefil. Aklımı kaçırmak üzereyim.

Bana yardım etmelisin, Rusty. Ne ki? Bırakın evi, odasından bile çıkmazken onunla nasıl konuşabilirim?"

Sesinde yoğun bir keder vardı ve Rusty'nin kendi sesi onun ağrısıyla eşleşti. "Senin için daha iyisini yapabilirim," dedi, sesinin normal çıkması için kendini zorladığı kısa bir savaştan sonra. "Eğer odasından çıkmayacaksa, o zaman küçük bir B ve E yapmanı ve onunla kendi alanında buluşmanı öneririm."

Uzun bir duraklama oldu. Sesinde bir aksaklık vardı ve bunun heyecandan mı kaynaklandığını anlayamadı, inançsızlık, korku veya şüphe.

"Onu bana mı veriyorsun?" diye sordu kuşkuyla.

"Onu çiğneme oyuncağı gibi gösteriyorsun," dedi Rusty kuru bir sesle. "Ve ona ihanet etmiyorum.

Bir kez olsun mutlu olsun. Onun mutlu olmasını dünyadaki her şeyden çok istiyorum," diye ekledi hüzünlü bir fısıltıyla.

"Hey, iyi misin?" diye sordu sertçe. "Neredesin ki sen? Az önce annemle konuştum ve nerede olduğundan emin olmadığını söyledi, ama bir haftadır evden çıkmamışsın. bütün hafta da."

"Buralarda. Ama eğer bir B ve E sahneleyecekseniz, zaman yarın gece başka bir yerde olmam gerekecek," dedi, Endişesini dağıtmak umuduyla.

"Cidden kendi ailemin evine zorla girmem gerektiğini mi düşünüyorsun?" diye sordu kuşkuyla.

Rusty gözlerini devirdi. "Duh? , büyük bir pencere var, tam karşımda duran büyükçe bir ağaç bu büyük pencerenin dışında, ama eğer sorunlarınız varsa Ağaçlara tırmanırken, her zaman bir merdiven vardır. Pencerenin kilidi açık . Bu arada, rica ederim."

"Ukala herif," dedi hiç öfkelenmeden. Sonra sesi ciddileşti. "Umarım sana asla kızgın olmadığımı biliyorsundur, Rusty. Zoe sana sahip olduğu için minnettarım ve daha da minnettarım.

onu korumak için yaptığın her şey. Seni seviyorum ve düşünümde bir elbise giysen iyi edersin."

Rusty gözyaşlarının arasından gülümsedi ve sonra ahizenin ağlama sesini almaması için telefonu aşağı doğru çevirmek zorunda kaldı. Burun deliklerinden hava emdi ve soğukkanlı olmaya ve Joe'nun aklını olması gereken şeyle meşgul etmeye çalıştı: Zoe'yle. Ve onu mutlu etmekle.

"Eğer onu evlendirirsen, topuklu ayakkabı bile giyerim," dedi hafifçe.

"Bunu unutmayacağım," dedi neşeyle. "Ve teşekkürler, Rusty. Seni seviyorum kızım."

Arkasına yaslandı ve başını kayaya yasladı, Gözyaşları yüzünün kenarlarında sert çizgiler oluştururken suyun parıldayan yüzeyine odaklandı.

"Ben de seni seviyorum," dedi boğuk bir sesle. "Gitmem gerek. Mutlu ol, Joe."

BÖLÜM 29

MARLENE her zamanki saatinde duş almak için kalkmış, Frank'i uyandırmış ve kendisi banyoyu kullanırken onu bırakmıştı. kahvaltı hazırladı. İçeri girerken iç çekti mutfğa. Ev, bunca acı ve üzüntünün ağırlığı altında inliyordu. Kızları acı çekiyordu ve bu Bir şeyleri düzeltemeyeceği ve her şeyi yoluna koyamayacağı için Marlene'in kalbi kırıldı.

Buzdolabını açmak için tezgâha yürürken üzerinde adı yazılı bir zarf gördü. Kaşlarını çatarak adımlarını geri takip etti ve onu aldı, bunun oldukça inceydi. El yazısını inceledi ve Rusty'ninkine çok benzediğini fark etti. Ama Rusty neden onun için bir zarf bırakmıştı ki?

Titreyen elleriyle mührü yırtarak açtı ve katlanmış tek bir kâğıt çıkardı. İlk birkaç satırı okuduğunda gözyaşları yüzünden görüşü bulanıklaştı ve ağır bir şekilde yere yığıldı taburelerden birine oturdu.

Sevgili anne,

Size teşekkür etmem gereken o kadar çok şey var ki, her şeyi listelemek bir tomar kâğıt ve bütün bir gün sürer, bu yüzden size en çok teşekkür edeceğim şey için teşekkür edeceğim

Senin ve babamın bana verdiği en önemli şey. Sevgi.

Sevginin ne olduğunu, nasıl bir his olduğunu hiç ve siz beni hayatınıza alana kadar hiç kimseyi sevmedim.

Genç, savunmasız, ergenlik çağındaki bir kıza dünyadaki tüm paradan daha değerli bir şey verdiniz. Sen

bana bir değer duygusu verdi. Kendine değer verme. Bu

Daha iyisine sahip olabileceğimi ve hak ettiğimi biliyordum.

Sen

kimse bana inandı. Bunu asla unutmayacağım. Sen benim hayatımı kurtardın. Umarım bunu biliyorsundur. I sen olmasaydın bugün olduğum kişi ve kişi olamazdım.

Sadece size ve babama yalan söylediğim, aileyi kandırdığım ve hepinizi tehlikeye attığım için ne kadar üzgün olduğumu söylemek istedim. hiçbirinizi incitmezdim.

Hepiniz benim dünyamsınız. Bir süreliğine gitmem gerekiyor. I

Dünyadaki yerimi, hayattan ne istediğimi, nasıl bir hayatım olmasını istediğimi bulmam gerekiyor. Benim bir

ve iş fırsatlarını değerlendirmenin zamanı geldi.

onlardan yararlanmak. Lütfen benim için endişelenmeyin. kalacağım ve seni sık arayacağım. Ve Lütfen kararına ya da veda etmediğime kızmayın. Bu mektubu yazmak yeterince zordu. Tüm bunları size yüz yüze anlatmam asla mümkün olmazdı.

Gencim ve sonuç olarak aptalca bir şey yaptım ve şimdi sonuçlarına katlanmak zorundayım, ama aynı zamanda hayatımın o bölümünü kapatıp yoluma devam etme ve unutmaya çalışma zamanı. Sizden şey istemeye hakkım olmadığını biliyorum, ancak diğerlerinin nerede olduğumu ya da ne yaptığımı bilmelerine izin vermemenizi rica ediyorum. Sadece iyi olacağımı bil. Sen ve babam bana gurur duyabileceğim ve hepinizin gurur duyabileceği bir insan olmayı .

Mümkün olduğunca çabuk irtibata geçeceğim. Babama söyle.

daha iyi bir baba isteyemezdim. İkinizin de bana verdiği en büyük ikinci hediye Kelly ismiydi ve ben de bu ismi gururla taşımak için elimden geleni yapacağım.

Seni seviyorum,
Rusty

Hıçkırıklar boğazında düğümlenirken Marlene kâğıdı göğsüne . Sonra eğilip kollarını tezgâhın üzerinde kavuşturdu ve kederle yüzünü kollarına gömdü. onu bunalttı.

- - -

SEAN özel aracıyla yerleşkeye girdi, elleri etrafında sıkıca kenetlenmişti. Terin ensesinde biriktiğini ve sırtından aşağı süzüldüğünü hissedebiliyordu.

Tanrım, bir çaylak kadar gergin ve tedirgindi. ilk büyük baskınına katılıyor. Daha önce hiç böyle olmamıştı. çaylak olduğu ve milletvekili olarak ilk yılında vurulduğu zaman huzursuz olmuştu.

Yine de ona yaptığı buydu. Ona öyle sahipti ki Öyle bir düğümlenmişti ki geliyor gidiyor muydu asla bilemiyordu ve sonuç olarak ağzından çıkan her şey ağzı korkunç derecede yanlış çıktı.

Frank ve Marlene'in evinin önünde durduğunda, kısa bir süre gözlerini kapattı, pişmanlık onu tüketiyordu.

Onu incitmişti. Onu incitmekten fazlasını yaptı. Onu harap . Onu paramparça etmişti.

Ona neler olabileceğini, ne yaptığına dair hiçbir fikri olmadığı için onu nelerden koruyamayacağını düşünmek bile istemiyordu.

Sonunda ne söylemek istediğini tam olarak biliyordu,

Lanet olsun. Sonunda bu işi hallettiğini ve bir haftadır lanet olası evinden dışarı kafasını bile . Bir dakika daha beklemeyi reddetti. Bir dakika daha en kötüsünü düşünmesine izin vermeyi reddetti. Onun kendisini dinlemesini sağlayacak ve bu sefer lanet olası ağzını ve dilini birlikte çalıştırarak şunları söyleyecekti Söylemek istediği her şeyi.

Merdivenlerden çıktı ve kapı zilini çaldı. midesi korkuyla geriliyordu. Ona korkunç davranmıştı.

Muhtemelen şimdi ondan nefret ediyordu. Ya onu ? Hayır. Hayır'ı cevap olarak kabul etmiyordu. Eğer bu küçük cehennem zebanisini kelepçelemek ve onu dışarı çekmek omzunun üzerinden evine götürür, onu sandalyelerinden birine bağlar ve dinlemesini .

Kapı açıldı ve Marlene orada durdu, yüzünde derin hüznün çizgileri vardı, yanakları kızarmış, burnu ve gözleri şişmişti. Ne oluyor lan? Midesi dibe vurmuştu. Evlatlık annesi olarak gördüğü bir kadın için duyduğu endişe ön plana çıktı.

"Marlene, her şey yolunda mı?" diye sordu sertçe.

Dudakları gerildi ama cevap vermedi. Bunun yerine sessizce, "Senin için ne yapabilirim, Sean?" diye sordu.

Bu kadar özel olmak Marlene'e göre değildi ama belki de bu kişisel bir meseleydi ve karışmaması gerekiyordu. Ayrıca, her şeyden kurtulduktan sonra bunu Rusty'den de çıkarabilirdi.

"Rusty ile konuşmak istiyorum," dedi sert bir ses tonuyla. "Hayır cevabını da kabul etmeyeceğim. O aşağı gelebilir ya da ben yukarı çıkabilirim, ama her iki durumda da benimle konuşacak."

Marlene aceleyle gözlerini sildi. "O gitti," dedi ağlamaklı bir sesle.

Sean irkildi, sanki vücuduna şiddetli bir darbe almış gibi . Birkaç uzun saniye boyunca nefes alamadı.

"Ne demek gitti?" diye sordu boğuk bir sesle. "Çok üzgündü ve herkesi hayal kırıklığına uğrattığını düşünüyordu."

Marlene kederli bir sesle şöyle dedi. "Donovan özür diledi ve hatta ona vakfın başında bir iş teklif etti. O da Zoe için böylesine ayrıntılı ve kusursuz bir arka plan oluşturmayı başarması onu çok etkilemişti ama ona başka iş teklifleri olduğunu ve sadece hangi işi alacağına karar vermeden önce yaz için eve."

Eteğinin cebinden bir mendil çıkarıp gözlerini ve burnunu kuruladı.

"Olanlar için kendini suçluyor ve kardeşlerinin tepkisi onu çok incitmiş. Sanırım o da

Onları -bizi, beni- hayal kırıklığına uğratmış olsa da, şimdi yeniden toparlanmak ve kendini kanıtlamak için zamana ihtiyacı . Tanrım, Sean, ne için?

Kimden? O çok seviliyor ve kendi kanımdan olsaydı onunla daha fazla gurur duyamazdım."

Sean elini ensesine götürdü, ruhunun derinliklerine hastaydı. Rusty'nin gitmesinin nedeni oydu, ailesi değil. Onu paramparça eden, reddeden ve aşağılayan oydu. Onun ailesi değil. Ve o çok lanet biriydi.

kızgın ve korkudan aklını kaçırmıştı.

nedenini anlaması için başına bir şey gelmiş olabilir.

çok öfkelenmişti.

Tanrım, onu asla affetmeyecekti. O kendini asla affedemeyecekken nasıl affedebilirdi ki?

"Ne zaman eve dönecek?" diye .

Marlene ona öyle üzgün bir bakış attı ki, kalbi göğsünden fırlayacak gibi oldu.

"Bu sefer geri geleceğini sanmıyorum," diye fısıldadı.

Eliyle ağzını kapattı ve bakışlarını tekrar Sean'a yöneltmeden önce kısa bir süre başka tarafa baktı.

"Özür dilerim. Şimdi gitmem gerekiyor. Zoe çok üzgün ve bana ihtiyacı var. Rusty'yi zaten hayal kırıklığına uğrattım. Şimdi de Zoe'yi hayal kırıklığına uğratmayacağım."

Kapıyı sessizce kapattı ve Sean'ı orada, kalbi tamamen hasta bir halde bıraktı.

Yüce Tanrım, ne yapmıştı?

Göz kapaklarındaki ani batmaya karşı gözlerini kapattı, eve geldiğinde onu çıplak bulduğunu hatırladı. Yatağında. Tıpkı her zaman hayalini gibi. Hayalini . Uzun zamandır ondan nefret ettiğine inandığı ve aksini düşünmesi için ona hiçbir neden vermediği halde, kalbini böyle ortaya koymak için ne kadar cesaret göstermiş olmalıydı?

Seni lanet korkak.

İçindeki her şeyi ona söyleyecek, itiraf edecek kadar bile kendini toparlayamamıştı.

Kalbini. Onu çok . Her zaman korkuttu. Kim onu elinde tutmayı bekleyebilir ki? Onu özgür bir ruhken, hayattan daha büyükken, daha cesur ve tanıdığı herkesten daha iyi bir kalbi var mıydı?

Ve şimdi o ulaşılmazdı. Kayan bir yıldızı yakalamaya çalışmak zordu. Ya geri dönmezse?

Çenesi sertleşti ve katı bir kararlılık onu ele geçirdi. Vazgeçmeyi reddetti. Kız ona ulaşmak için bu kadar çok şey yapmışken olmazdı. Ona verebileceğinden çok daha iyisini hak ediyordu ama bir daha gitmesine izin verirse lanetlenirdi.

Ona zaman tanıyacaktı ama beklemeyecekti. Artık beklemiyordu.

Onu geri sürüklemekten, gerekirse yol boyunca tekmeleyip çılgılık atmadan önce ona sadece bu kadar süre verebilirdi.

BÖLÜM 30

JOE, ağacın gölgesi altında, güneşin doğuşuna karşı duruyordu. ay ışığı ve yatak odasının penceresinden yukarı baktı Zoe'nin uyuduğu yere. Gerginlik onu ele geçirirken parmakları kıvrıldı ve açıldı. Keder üzerine ağır bir örtü örtmüştü. Kelly ailesi. Rusty'yi kaybetmişlerdi. Zoe'yi de kaybetme ihtimali dayanılmazdı.

Rusty gittiğine göre, Zoe'nin artık ailesinin evinde kalmakta kendini rahat hissetmiyordu. Şimdiden kendisine yapılanlar için kendini suçluyor ve kendini bir yük olarak görüyordu. Tanrım, bir yük!

O, kendisine verilmesini umabileceği en değerli hediye idi. Bir yük mü? Hayatta olmaz, ve o bir saniye daha bu saçmalığı düşünmesine izin vermeyecekti.

Hayatında hiçbir şey bu kadar önemli olmamıştı. Hiçbir şey olmayacaktı da. Bu onun hayatıydı, daha doğrusu hayatının geleceğiydi.

Elini aniden kuruyan ağzının üzerine sildi ve Onu kaybetmenin felç edici korkusunu geri yuttu. Değil Hayatının geri kalanını onunla geçirmek. Onun da onu sevmemesinden. Onun kendisini istediği kadar çaresizce onu istememesinden.

Sakinleştirici bir nefes çekti ve sonra yenilenmiş bir amaçla pencereye baktı.

"İşte geliyorum, Zoe," diye mırıldandı. "Sanırım senin Rapunzel'inin prensi olmak zorundayım."

Ağırlığını taşıyabilecek kadar güçlü dallara tutunana kadar aceleyle alt gövdeye tırmandı. Hızını artırarak, pencere kenarına ulaşma mesafesine gelene kadar daha da yükseldi.

Onu ölümüne korkutmak istemiyordu, yavaşça ve çok Ani bir gıcırtı ya da inilti korkusuyla nefesini tutarak pencereyi sessizce yukarı doğru kaydırđı ama gece sessizlikle örtölü kaldı.

İçeri eğildi, bakışları hemen onu aradı. Onu yatağın pencereye bakan tarafında, küçük elini altına sokmuş bir şekilde yatarken görünce her tarafı yumuşadı yanak ve yastık. Solmakla birlikte hâlâ belirgin olan morluklara bakarken öfkesini yuttu. sadece ay ışığı ile aydınlatıldığında.

Ona dokunmak, sadece yakınında olmak , mesafeyi aştı ve sırt üstü yatağa kaydı.

Başığa yaslanmıştı, kalçası kızın yüzüne sadece birkaç santim . Parmaklarını alnına ve açıkta kalan yanağına dökülen saç tellerinde gezdirmek için aşağı uzandı ve sonra elini ağzıyla takip ederek dudaklarını şakağına bastırdı.

Onun altında kıpırdandı ve tam adam geri çekilip kim olduğunu anlaması için lambayı yakarken gözlerini açtı. Gözleri önce tanıyarak, sonra da panikle irileşti.

"Bana böyle korkuyla bakman beni öldürüyor," diye boğuk bir sesle konuştu Joe.

Bastırılmış duygular. Çok fazla duygu. "Seni ne kadar sevdiğimi bilmiyor musun? Seni her zaman seveceğimi? Senin için dünyadaki her şeyi yapacağımı mı? Sonsuza dek istediğimi Seninle mi?"

Ona yalvarıyordu, tüm pratik amaçları için elleri ve dizleri üzerinde geleceğı için yalvarıyordu. Onun aşkı için.

Zoe doğrulup oturdu, göz kapaklarını nem kaplamıştı, eli Sanki aniden konuşamaz hale gelmiş gibi çaresiz bir hareketle boğazına doğru . O anda, o da öyleydi. Kadının görüntüsünü içine çekmekle meşguldü.

Bir mucize umarak... dua ederek... Onun mucizesiydi. "Nasıl olur da benim gibi biriyle sonsuza dek birlikte olmak istersin?"

utançla karışık boğuk bir sesle sordu.

Bakışları onunkilerle buluşmuyordu bile. O bakıyordu Yüzü dışında her yerde. Uzanıp çenesini kavradı ve nihayet kendisine baktığını anlayana kadar hafifçe yukarı doğru eğdi.

"Senin kadar güzel, şefkatli, cesur, tatlı, sevgi dolu ve sadık birini mi kastediyorsun?" dedi şefkatli bir sesle.

Gözyaşları bardakların kenarlarından süzülürken gözlerini kapattı,

Parmaklarını teninden silerken parmaklarıyla çarpıştı.

"Babamın kim ve ne olduğunu biliyorsun," diye boğuk bir sesle konuştu.

"Kendi annem onu terk etti -ben daha onun hakkında pek bir şey hatırlayamadan. Böyle bir insan mı istiyorsun? İnandığınız ve uğruna savaştığınız her şeyin zıttı olan birini mi?"

Joe , hâlâ onun yüzünü avucunun içine alıyordu ve onu bir öpücükle susturdu. Ona olan sevgisinin zenginliğini aşıladı, en şefkatli dokunuşlarla ona sarıldı.

Sanki dünyadaki en değerli kişiymiş gibi. Onun dünyasında öyleydi. Kesinlikle. Hiç bu kadar Hayatındaki her şeyden emin.

"Benim nasıl insanlar olduğumdan ve sizin nasıl insanlar olduğunuzdan bahsedip duruyorsunuz," dedi nazikçe. "Sana sormama izin ver

Bir şey, bebeğim. Sam'in karısı Sophie hakkında ne düşünüyorsun?"

Zoe'nin kaşları belirgin bir kafa karışıklığıyla çatıldı. "O harika ve çok hoş ve güzel. Neden böyle bir soru sordunuz?"

"Peki ya Garrett'ın karısı Sarah?"

"Joe, neden bana baldızlarından hoşlanıp hoşlanmadığımı soruyorsun?"

Onlar iyi. Onlar benim olmadığım her şey."

"Ya Eve, Donovan'ın karısı?" diye ısrar etti.

Şaşkınlıkla başını salladı. Zapt edemiyordu Bir saniye kendi başına kaldıktan sonra onu kollarına çekti ve nabzının kendi nabzına karşı hızla attığını hissetti.

"Sanırım kardeşlerimin eşlerinden bazıları hakkında bilmen gereken bazı şeyler var. Belki o zaman sana anlatmaya çalıştığım şeyi nihayet anlayabilirsin."

Adamın ne söyleyeceğini beklerken yine kaşlarını çatı.

"Sophie'nin babası hayattayken CIA tarafından en çok aranan ikinci ya da üçüncü -tam olarak kaçınıcı sırada olduğunu unuttum- adamdı." Sophie'nin bu bilgiyi işlerken gözlerinin şaşkınlıkla açılmasını izledi. "Peki ya Sarah? Üvey kardeşi de ABD'nin öldürmeyi istediği biriydi ve Garrett henüz deniz piyadesiyken onu vurmuştu. Aslında Garrett ve Sarah'ın tanışmasının sebebi

Garrett onu kardeşine ulaşmak için kullanıyordu.

onu dek alaşağı etmek. Bir de Eve'in babası var. Tacizci bir pedofiliydi, tam bir canavardı.

Eve'in annesini öldürmüş ve o sırada sadece dört yaşında olan Eve'in üvey kız kardeşine karşı tüyler ürpertici tekliflerde bulunmuştur. Bu nedenle, Rusty'nin üvey kardeşlerinden hiçbiri

Biyolojik ebeveynlerin bir halta yaramadığını biliyorum.

onun lekeli ya da değersiz olduğunu düşünmeyin ve onu en az onun sizi sevdiği kadar sevin."

Zoe büyük bir şaşkınlıkla ona baktı, anlamlı gözleri umutla yenilginin hızlı bir değişimini yansıtıyordu. Zoe'nin elinden alındığı günden beri sürdürdüğü savaşın aynısıydı bu.

"Ama hepsinden önemlisi, seni seviyorum," dedi Joe, her sözcüğü vurgulayarak. "Sonsuza dek seninle olmak istiyorum, başka kimseyle değil. Annenin ve babanın kim ya da ne olduğu umurumda değil. Önemsemiğim kişi sensin. Sevdiğim sensin ve asla sevmeyeceğim.

başkası değil. Evlenmek ve çocuk sahibi olmak istediğim kişi sensin."

İki eliyle kızın yanaklarını kavradı, güzel yüzünü avuçlarıyla çerçeveleyerek kızın içine baktı

Gözlerini. "Beni geri sev," diye fısıldadı. "Bana bir şans ver.

Seni hayal kırıklığına uğratmayacağım, Zoe. Seni asla hayal kırıklığına uğratmayacağım. Eğer izin verirsen hayatımın geri kalanını seni severek geçireceğim."

Uzandı ve parmaklarını onun bileklerine doladı ve başını onun kavrayışına eğerken tutundu. Hissetti

Gözyaşlarının nemi başparmaklarına değdi ve başını eğerek onun bakışlarıyla bir kez daha buluşabildi.

"Hey, bu ne?" diye sordu usulca.

"Ben de seni seviyorum," dedi hıçkırarak. "Seni çok seviyorum. Ben de sonsuza dek istiyorum. Bunu her şeyden çok istiyorum. Hayal kurmaktan çok yoruldum Joe. Bir kez olsun benim olan gerçek bir şey istiyorum. Seni."

Tatlı rahatlama o kadar büyük bir güçle içinden geçti ki bir an için onu zayıflattı. Gözlerini kapadı ve sonra ağzını başının üstüne bastırdı.

"Tanrı'ya şükürler olsun," diye fısıldadı. "Tanrı'ya şükürler olsun."

Ellerini adamın kollarından omuzlarına doğru kaydırdı ve ince kollarını ona doladı. Adam onu kendine çekti ve sıkıca tutarak yüzünü saçlarına gömdü, Onun için önemli olan her şeyi kollarında tutmanın tadını çıkarıyordu.

"Ailemden daha iyi olmak istiyorum," dedi. gözyaşları içinde. "Çocuklarımın sadece sevildiklerini hissetmelerini değil, sevildiklerini bilmelerini istiyorum. Ve babalarının sen olmasını istiyorum."

Gülümsedi, saçlarını hafifçe çekiştirdi ve burunlarının neredeyse birbirine değeceği şekilde onu uzaklaştırdı.

"Bu çok iyi bir şey tatlım, çünkü çocuklarına başka bir adamın babalık etmesine pek hoşgöröyle ."

Parmağını kızın sağ yanağındaki çürükte gezdirdi ve sonra ağzının köşesinde hâlâ kırmızı ve hassas görünen yarığın izini sürdü.

"Nasılsın?" diye sordu sessizce. "Seni korumasız bıraktığım için çok özür dilerim. Bir daha asla olmayacak, bebeğim. Sen istediğin planı seçer seçmez yerleşkenin içindeki evimizin inşaatına başlıyorum. Ve bitene kadar, ben etrafta olmadığım zamanlarda

"Her zaman güvende olacağını bildiğim bir yere." "Bu benim hatamdı-"

Parmağını kızın ağzının yaralanmamış tarafına bastırdı.

"Şşşt. Bu senin hatan değildi ve senin

söylemek. Asla. Anlaştık mı?"

"Ancak benden bir daha asla özür dilemezsen," dedi çenesini meydan okurcasına yukarı kaldırarak.

Kıkırdadı ve dudaklarını tekrar onun dudaklarına bastırdı, onun tadına bakmaya, hayatının geri kalanını birlikte geçireceği kadını bulmanın ve onun da kendisini sevecek kadar kutsanmış olmasının basit eylemiyle zafer kazanmaya hevesliydi.

"Ancak en kısa zamanda benimle evlenirsen," meydan okudu boğuk bir ses tonuyla.

Sessizce onun gözlerinin içine bakarken gözleri yeniden parladı. Sonra önceki neşesinin yerini hüznün aldı.

"Sorun ne bebeğim?"

"Rusty gitti," dedi, bir hıçkırık kaçarak. "Onu çok seviyorum ve çok özlüyorum. Bu benim hatam. Öyle!" diye ısrar edince adam yumuşak bir hırıltı çıkardı. "Onu bu karmaşanın içine ben soktum ve sonuç olarak ailesiyle olan ilişkisi zarar gördü ve bundan nefret ediyorum.

O benim sahip olabileceğim en iyi arkadaşım ve burada kalamamasının sebebi benim."

Joe içini çekti ve parmaklarını onun yanağında gezdirdi.

"Hayır, tatlım. Onu hayal kırıklığına uğratmadın. Biz başarısız olduk. Onun ailesi. Bu bizim suçumuz. Her birimiz aynı lanet şeyi yapabilecekken biz çizgiyi tamamen aştık."

Kaşlarını çattı. "Sean gitmesinin ana sebebi."

Joe şaşkınlıkla ona baktı. "Sean mı? Onun bu işle ne ilgisi var?"

Zoe gözlerini devirdi. "Yemin ederim, erkekler çok kalın kafalı. Hepiniz inanılmaz derecede kalın kafalısınız."

"Beni kaybettin, bebeğim."

"Boş ," dedi öfkeyle. "O iyi olacak. O güçlü ve bir savaşçı."

"Evet, öyle ama sen de öylesin," diyerek onu öptü. Sonra ciddileşirken Zoe'nin doğrudan kendisine baktığından emin oldu. "Zoe, Rusty'nin gidişinden sen sorumlu değilsin ve bunu sana ilk söyleyen de o olur. Onunla konuştum gitmeden bir gün önce."

Yüzünde dalgalanan acı kasılmasını kontrol edemedi ve boğazındaki düğüm bir an konuşmayı kesmek zorunda kaldı.

"Sen mi yaptın?" Zoe sordu. "Biliyor muydun?"

Anlamıyorum."

Başını salladı, kız kardeşinin özverisi karşısında dehşete kapılmıştı. "I

ne yaptığını bilmiyordu. Onu aradım çünkü çaresizdim ve sensiz kaybolmuştum. Nasıl olduğunu bilmek zorundaydım. Ne yaptığını. Her şeyi, her bilgiyi, bana verebileceği her kırıntıyı. Beni tamamen kandırdı.

Şaka yaptı ve dalga geçti, sonra da yatak odanızın penceresinden girmemi önerdi.

bu gece buralarda değildi."

Kısa bir süre yere baktı, sesindeki acı daha da belirginleşti. "Kendisi umutsuzca mutsuzken ve mutsuz olacağını bilirken senin ve benim mutlu olmamı istedi. gidiyor."

"O oldukça özel biri," dedi Zoe.

Başını salladı ama etraflarına sessizlik çökerken hiçbir şey söylemedi. Zoe kollarını ona doladı ve yanağını onun göğsüne yasladı.

"Seni seviyorum," dedi, sessizliği nihayet bozduğunda sesinde yumuşak bir acı vardı. "Başımdan beri aradığım şey sendin ama her şeyi kaybettiğimi düşünene kadar bunu hiç anlamamıştım."

Az önce ona yaptığı gibi, kollarını sıkıca ona doladı, onu vücuduna sıkıca sabitledi ve saçlarına öpücükler yağdırdı.

"Sus, bebeğim. Beni asla kaybetmeyeceksin. İstesen de yapamazsın. Korkarım ki hayatımın geri kalanında senin peşine takılıp

Bana verdiğin her sevgi ve ilgi kırıntısı."

Adamın göğsüne gülümsedi ve onu çok fazla tutmamaya özen göstermesine rağmen sıktı.

aldığı yaralar ve morluklardan sonra.

"Umarım açsındır," dedi ve başını kaldırarak ona genişçe sıırttı. "Çünkü senin için bir sürü kırıntım var."

"Tekrar söyle," diye fısıldadı.

Gülümsedi, isteğini hiç de yanlış anlamamıştı. Ve bu hayatında gördüğü en güzel şeydi.

Ardından var olan en güzel sözler geldi. "Seni seviyorum," dedi.

EPILOG

Joe ve Zoe, evlerinin inşaatının tamamlanması ve gelin partisinin üç hamile üyesiyle birlikte, ev bitene kadar bekleme kararı aldılar ve furnished ve Maren, Grace ve Shea evlenmek için bebeklerini dünyaya .

Rachel düğünden iki ay önce hamile olduğunu açıkladığında Zoe'nin abartılı bir şekilde surat asarak Joe'ya işkence etmesi ve biraz eğlenmesi gerekiyordu elbette Rachel bebeğini doğurana kadar düğünü ertelemek zorunda olduklarını söyledi.

Joe durumdaki espriyi göremedi ve eğer her hamile Kelly kadınının bebeğini doğurmasını beklemek zorunda kalsalardı asla evlenemeyeceklerini, çünkü bu kadar büyük bir ailede her zaman birinin hamile olduğunu söyledi.

Ve Sarah, ikinci çocuğuna hamile olduğunu törenden sadece bir hafta önce övünerek açıkladığında Düğün sırasında Zoe gülmüş ve Joe'ya hak vermişti.

Nihayet gün geldiğinde, Zoe sevinç ve heyecanla kendinden geçmişti. Kelly eşlerinin tüm birliği Zoe'ye gelinliğini seçmesi için Nashville'e kadar eşlik etmişti ve bu alışveriş gezisi bütün bir

Hafta sonu maratonunda aradıkları kişiyi buldular.

Zoe dikkatlice saten bulutunun içine adım atarken diğer kadınlardan biri arkadaki minik inci düğmeleri iliklemeye başlasın diye elbiseyi yukarı çekerken, aynadaki yansımasına hayretle baktı ve gördüğü şeye inanamadı. Prenses gibi görünen kadın aslında oydu.

"Sakin ağlamaya kalkma," diye uyardı Shea. "Makyajını yapmak bir saat sürdü, ayrıca ağlamaya başlarsan ben de

sonra herkes ağlamaya başlayacak, bu da yedi saat daha yeniden uygulama anlamına geliyor."

Kahkahalar yükseldi ve Zoe gülümsedi, dudakları o kadar genişledi ki mutluluktan patlayacağını düşündü. Tüm yüzü parlıyordu ve ışıltılı göz farından gelen hafif parıltı bakışlarındaki ışıltıya katkıda bulunuyordu. Kendisini bir Peri prensesi. Kraliyet ailesi gibi. Saçları artık uzatılmamıştı ama neredeyse uzantıları vardı, başının üstünde gevşek bir şekilde sarılmıştı ve kıvrılmış dallar boynundan aşağı süzülüyordu.

Diğer kadınların takması için ısrar ettiği tacı Başının üstünde parıldıyordu, ama Joe'nun ona verdiği devasa nişan yüzüğü dışında en çok sevdiği şey buydu, bir gece önce provadan sonra ona hediye ettiği elmas avize küpelerdi.

Eğildi ve kulağına fısıldadı, "Her prensesin tacıyla birlikte takmak için harika küpelere ihtiyacı vardır."

O gözyaşlarına boğulmamayı başardı. Zar zor. Kapı hafifçe vuruldu ve Zoe başını kaldırıp baktı, kaşları çatılmıştı. Gelin odasında olması gereken herkes oradaydı ve erkekler yasaklanmıştı, öyleyse kapıyı kim çalacaktı?

Diğer kadınlar kocaman sırtıldılar ve neredeyse heyecandan titriyordu. Zoe sadece başını salladı ve şimdi ne pişirmiş olabileceklerini merak etti.

Ancak kapı açıldığında Zoe makyajı, saçı, tacı ya da her şeyin mükemmel olup olmadığını unuttu. Gözyaşları gözlerinde toplandı ve sonra koştu, neredeyse uzun trene . Sarhoş bir şekilde yalpaladı ve sonra kendini Rusty'nin kollarına bıraktı.

İki kadın birbirlerine tutunmuş, aynı anda hem gülüyor hem de ağlıyorlardı.

Sophie kuru bir sesle, "Makyöze gitmeden önce büyük bir rötuşa ihtiyacımız olacağını söylediğime sevindim," dedi.

Ama bütün kadınların gözleri yaşlıydı. sarılan iki kadının etrafını sardılar ve daha sonra

Dev bir grup kucaklaşması olana kadar. Sonunda Zoe arkadaşını inceleyecek kadar uzun süre uzaklaştı.

"Sen geldin," dedi ağlamaklı bir sesle.

Rusty elini muhteşem elbisenin üzerinde gezdirdi ve ardından topuklu ayakkabıları işaret etti.

Rusty alaycı bir tavırla, "Kızımın, ben onu savunmadan evlenmesine asla izin vermem," dedi. "Ve . . . Joe beni Düğününde elbise giyeceğime söz verdim.

"Seni gerçekten evlendirirse topuklu bile giyerim, yüzden buradayım."

Zoe ona tekrar sarıldı. "Burada olduğun için çok mutluyum. Bu gün bundan daha mükemmel olamazdı. Burada olmanı o kadar çok istedim ki. Elbette baş nedimem olacaksın."

Rusty ona tekrar sarıldı. "Bu kıyafeti sağlığım için giydiğimi düşünmüyorsun, değil mi?"

Zoe, Rusty'yi yakından incelerken içtenlikle, "Çok güzel görünüyorsun," dedi.

Rusty gideli sekiz ay olmuştu ve o farklı görünüyordu. Her zaman güzeldi, ama şimdi muhteşemdi. Saçları daha uzundu ve yumuşak bukleler halinde sırtından aşağı dökülüyordu. Biraz kilo almış, daha dolgunlaşmış, kıvrımları daha belirginleşmişti. Tutarlı bir Rusty'nin dile getirdiği şikâyet kalçaları, poposu ya da memeleri olmadığıydı ama belli ki çok geç olgunlaşmıştı çünkü vücudu şimdi kesinlikle yemyeşildi.

Rusty kızardı ve onu iyi tanımayan biri için mutlu, memnun ve iyi bir yerde olduğu anlaşılabilirdi.

Ama keder gözlerinin derinliklerine kazınmıştı. Alaycı, saygısız, sürekli alay eden kızın tam tersine, daha sessiz ve daha teslimiyetçiydi.

onun yokluğunda kayboldu.

Zoe onun elini sıktı ve tekrar ağlayarak makyajına daha fazla zarar vermemek için elinden geleni yaptı.

"Herkes burada olduğunu biliyor mu? Aman Tanrım, seni gördüklerine çok sevinecekler, Rusty!"

Rusty gözlerini kaçırdı, suçluluk duygusu gözlerinde parlıyordu. "Anne biliyor," dedi sessizce. "Ve babam. Ve tabii ki tüm kadınlar," dedi onlara doğru gülümseyerek. "Ama onlara gizlilik yemini ettirdim ve başka birine söylerlerse gelmemeleri için tehdit ettim."

Toplanan tüm kadınların yüzlerine kez daha bakarken ayıldı. "Hepinizi bu duruma soktuğum için özür dilerim ama yapamadım..." Utançtan yüzü kızararak sözünü yarıda kesti.

Gruptaki belki de en tatlı, en empatik kadın olan Rachel, kolunu Rusty'nin omuzlarına doladı ve sıktı.

"Özür dileme, Rusty. Kabul edelim. Erkekler moron. Bazılarının diğerlerinden daha geri zekalı olduğunu kabul ediyorum ama hepsi de sis gibi yoğun."

Kahkahalar çınlayarak garipliği kırdı. Rusty bile gülümsedi ve Rachel'a minnettar bir bakış attı.

"Bu işe başlamadan önce bir şey daha var," diye söze girdi Rusty. "Hepinizden bir iyilik isteyeceğim."

Zoe hiç tereddüt etmeden, "Adını söyle," dedi.

"Törenden hemen sonra fotoğraflar için kalacağım ama sonra mümkün olduğunca hızlı bir şekilde çıkış yapmak istiyorum ve hepimizin tampon görevi görmenize ihtiyacım var."

Söylenmeyen ama herkes tarafından anlaşılan şey, tamponun Sean için olduğuydu. Asıl ekibin bir parçası olmadığı için düğün partisi, fotoğraflar çekilirken kilisede olmayacaktı, bu da Rusty'ye fotoğraf çekimi biter bitmez onu atlatma fırsatı verdi.

"Sean'ı bana bırak," dedi Rachel kendini beğenmiş bir tavırla. "Aramız oldukça iyi ve benim tek yapmam gereken biraz hasta gibi davranmak.

Hamileliğim yüzünden tüm dikkatini bana verecek. Ben onun üzerine kusmamaya çalışırken sen de kaçabilirsin."

Görüntü o kadar komikti ki, hepsi tekrar gülmeye başladı, birçoğu gözlerindeki yaşları sildi ve törene zamanında başlayacaklarsa makyaj sanatçısının çok meşgul olacağını fark ettiklerinde inlemeye başladılar.

"Makyajımı gel benimle otur," diye ısrar etti Zoe. "Son sekiz ayda olup biten her şeyi bilmek istiyorum."

Rusty gözlerini devirdi. "İnan bana, çok sıkıcı."

Zoe homurdandı. "Sanki sen hiç sıkıcı olabiliymişsin gibi."

- - -

SEAN sıraya oturdu ve rahatsız bir şekilde kıpırdandı. Kravatını gevşetti. Joe için ayağa kalkan adamlar ve özellikle de Joe'nun kendisi gibi kaşlarını çatarak saatine , Çünkü başlama saatini on dakika geçmişti bile. Joe gergin ve sinirli görünüyordu. Terliyor gibi görünüyordu.

Joe'ya bu kadar gergin olduğu için kızmak istiyordu ama Zoe'nin fikrini değiştirmesinden ya da son dakikada onu kaybetmesine neden olacak bir şey olmasından korktuğunu tahmin edebiliyordu. Bu duyguyu çok iyi biliyordu.

İyi. Joe mutlu sona . Sean hala kendi sonu için direniyordu.

Müzik başladıığında ve antreye açılan kapılar açıldığında mabette hissedilir bir rahatlama oldu. Kelly'nin eşleri ve Maren teker teker koridorda, her birinin elinde mor süsenlerden bir buket vardı. Sean hayatında ilk kez arkadaşlarını sahip oldukları hayatlar için kıskanmıştı. Evlerine döndükleri eşlerine. Üzerine titredikleri çocukları.

Kelly kardeşlerden birkaç yaş küçük olmak, Kendinden büyük akıl hocaları gibi aile kurmaktansa kariyer yapmak ve bekâr kalmakla daha çok ilgileniyordu. Ama şimdi onların yaşındaydı.

hepsi evlenmeye başlamıştı. Sadece bir tane vardı.

Yuva uzaktan yakından ilgilendiği bir kadındı ve onunla olan şansını defalarca mahvetmişti.

Sophie diğ er görevlilerle birlikte sıradaki yerini alırken bir duraklama oldu ve Sean dö ndü, Zoe'nin her an ortaya çıkmasını bekliyordu. Ama koridorda yürüyen kişiyi gö rdüğünde, sırtı dik, gözleri odaklanmıştı Dümdüz ilerledi, midesi dibe vurdu.

Rusty mi?

Bir dizi çelişkili duygu tarafından bombardımana tutulmuştu.

Sevinç. Rahatlama. Öfke. Heyecan. İhanet. O gönderdi Kelly'nin adamlarına suçlayıcı bakışlar attı ama onlar da en az onun kadar şok olmuş görünüyorlardı. Belli ki daha fazla

onun dönüşünü ondan daha iyi biliyordu. Nasıl bilmezler? Zoe'nin baş nedimesi gibi davranıyordu ve Joe bile şaşkın şaşkın bakıyordu.

Bakışları hiç de şaşırmış görünmeyen kadınlara kaydığında gözleri kısıldı. Kendilerinden geçmiş görünüyorlardı. Ve o buna tanık , erkekler de aynı gözlemi yapıyordu.

Rusty koridorun hemen yanında oturduğu sıraya yaklaşırken hızla dö ndü. Bakışları bir an için ilk kez kürsüden inip oturduğu yere oturdu. "Rusty," dedi alçak bir sesle. "Hangi cehennemdesin sen? oldu mu? Aklımı kaçırarak kadar endişelendim!"

"Burada olmaz!" diye tısladı, adımlarını uzattı ve giydiğı gülünç topuklularla neredeyse tökezliyordu.

Onun Rusty'si asla ayakkabı kılığına girmiş kürdanlar giymezdi. Parmak arası terlik, savaş botu, tenis ayakkabısı giyen, makyajı ve süslü püslü şeyleri umursamayan bir kadındı ve saçlarını nadiren

At kuyruğı ya da dağınık bir topuz... Ama bu gece o kadar güzel görünüyordu ki dişleri ağrıyordu.

O farklıydı, farklı görünüyordu ama de onun Rusty'siydi. Bunu hiçbir şey değıştiremezdi.

Kadın mesafeyi açtıkça, adam yarattığı sahneyi umursamadan ona seslendi.

Hemen durdu ve , gözlerinde acıyla parlıyordu.

"Zoe'nin düğününü mahvedersen seni asla affetmeyeceğim," dedi, sesinde yoğun bir duygu vardı.

Sean yüzünü buruşturdu ve Joe'ya özür dileyen bir bakış gönderdi.

Lanet olsun ama asla doğru şeyi söyleyemiyor ya da yapamıyordu. Başını eğdi, Rusty'ye bakamadı, çünkü bakarsa, onu kiliseden dışarı çıkarma dürtüsünün gelemeyecekti, düğün lanet olsun, ve onu kelepçeleyecekti. onu dinlemesi ne kadar sürerse sürsün. Ya da sonunda doğru anlaması için.

Rusty'ye bakarken Joe'nun kalbi sevgi ve minnetle kabardı. Protokolü umursamadan, çünkü zaten birkaç dakika içinde protokolü bozmayı planlıyordu, Rusty'nin yerine doğru yürüdü ve onu kollarının arasına alarak şiddetle sarıldı.

"Zoe ve benim için burada olduğun için teşekkür ederim," diye fısıldadı kulağına. "Seni seviyorum, küçük kardeşim. Seni çok özledim. Umarım bu ait olduğun yere geri döneceğin anlamına geliyordur."

Rusty gülümsedi ve çiçeklere dikkat ederek ona sarıldı. "Ben de seni seviyorum ağabey. Şimdi Zoe fikrini değiştirdiğini düşünüp sinir krizi geçirmeden önce işine bak."

"Kahretsin," diye nefes aldı.

Aceleyle mikrofon standına gitti ve Kapıların açılmasını işaret ederken gergin bir şekilde boğazını temizledi. Kapılar açıldığında Zoe ortaya çıktı.

O kadar güzeldi ki ona bakmak acı veriyordu. O açıkça Kafası karışmıştı ve bakışları açık bir soruyla onununki buldu.

Ona şefkatle gülümsedi ve ardından mikrofona tüm topluluğun duyabileceği şekilde konuştu.

"Müstakbel gelinim için özel bir şey yapmak istedim. Onu ne kadar çok sevdiğimi ve hayatının geri kalanını benimle geçirmeyi kabul ederek bana bahsettiği onura ne kadar değer verdiğimi bilmesini sağlayacak bir şey. Biliyorum, bu Gelin alayı için düğün marşını çalmak için tipik,

Ama ben ona hediyem olarak bir şarkı seçtim, babamın eşliğinde bana doğru yürürken ona mesajım olsun diye."

Zoe'nin sulu bakışları Joe'nun babasına yöneldi; babası onu koridorda yürütüp evlendirmeye hazırlanırken Zoe'nin kolunu sıkıca kavıyordu.

Bir kez daha işaret etti ve seçtiği şarkı -John Michael Montgomery'den "I Swear"- çalmaya başladı. O Babasına onu çok yavaş yürütmesini söyledi ve Zoe ile babası Joe'nun beklediği yere vardıklarında, o devralacaktı.

Bakışları ona perçinlenmişti. İstese gözlerini kaçıramazdı. O, hayatında gördüğü en güzel şeydi. Ve onun kızıydı.

Zoe şarkının sözlerini özümserken yanaklarından ince bir damla yaş süzüldü ve gülümsemesi o kadar büyüktü ki bütün odayı aydınlatıyordu. Ama Joe'yu neredeyse dizlerinin üzerine çökertecek olan şey, kadının gözlerinde herkesin görebileceği şekilde parlayan karşı konulmaz sevgiydi.

Sanki bu anı sonsuza dek beklemiş gibi hissediyordu. Babasının onu beklediği yere kadar eşlik etmesi için geçen süre bitmek bilmiyordu. Babası sonunda durduğunda önünde, kalbi o kadar şiddetli çarpıyordu ki, vuruşların müzikten duyulabileceğine ikna olmuştu.

Frank eğildi ve onu yanağından öptü, kendi gözleri de yaşarmıştı. "Ailemize hoş geldin, kızım."

Zoe onun elini sıktı ve hıçkırıklara boğulmamak için titreyen bir nefes verdi. Sonra Zoe'nin elini resmen Joe'nunkine aktardı ve yüzünde tam bir ciddiyet ifadesiyle Joe'nun gözlerinin içine baktı.

"Ona iyi bak ve onu her zaman sev."

"Seveceğim," dedi Joe, sesi çatallaşarak.

Babası geri adım atarak annesinin yanına gitti. Açıkça ağlıyor ve yüzünü mendille defalarca siliyordu. Joe, Zoe'nin iki elini de avuçlarının içine aldı ve birbirlerine bakacak ve cemaate yan bakacak şekilde döndü.

Sadece onu izledi ve ona duyduğu tüm sevginin vücudunun, kalbinin ve ruhunun her yerinden akmasına izin . Tek ses müzik ve şarkı sözleriydi ve Zoe dinliyor, şarkı ona verdiği sözleri anlattıkça nemleniyordu.

Seni seviyorum, diye mırıldandı, gözleri sulanmıştı ama mutlak bir sevinçle parlıyordu.

Seni daha çok seviyorum, diye karşılık verdi.

Ve sonra sessizce şarkının son kısmını mırıldandı, Gelininin yanında durup tüm ailesinin önünde ona serenat yapıyor. Kan ve sevgiden oluşan bir aile. Bir aile Genetik, DNA ya da doğumla tanımlanmayan bir aile. Zoe'nin artık ait olduğu ve benim diyebileceğı bir aile. Sadece bu hediyenin bile ona verilmiş en değerli şey olduğunu .

Ve ona çocuklarını -kendi ailesini- verdiğinde, mutluluğunun sadece on kat artacağını biliyordu. Onu mutlu etme, tüm hayallerini gerçekleştirme ve sevgisine mazhar olma ayrıcalığına ve onuruna sahip kendisi olması, isteyebileceğı tek şeydi, daha fazlası değil.

Şarkı sona erdi ve adam ikisinin de gözlerinin ıslak olduğunu fark etti. Bir kez daha, gelenekleri bir kenara bırakarak, hâlâ sıkıca tuttuğı ellerini göğsüne doğru kaldırdı, böylece tam kalbinin üzerinde durdular ve öne doğru eğilip dudaklarına nazik bir öpücük kondurdu.

Artık müzik sona erdiğine göre, birçok yerden, hatta tüm kardeşlerinin arkasında durduğı kendi tarafından bile yükselen boğaz temizleme seslerini ve şüpheli sesleri duyabiliyordu. Zamandaki bu anın mutlak güzelliğı ve mükemmelliğinden etkilenmeyen kimse yoktu. Eğer başarabilirse sonsuza dek . Ama hayır, o hâlâ onun değildi. Geçmeleri gereken bir tören vardı.

Çoğunu evlendirmiş olan bakana döndü. aile üyeleri. Son kırk yıldır eski beyaz badanalı taşra kilisesinde papazlık yapıyordu, bu yüzden oldukça

Kelly'lerin her zamanki protokole tam olarak uymamasına alışkındı.

Gözleri bile parıldıyordu ve gülümsemesi yumuşaktı, yüzündeki yıpranmış kırışıklıkları daha belirgin hale getiriyordu. Saçları bembeyazdı ama Joe'nun tanıdığı erkekler arasında en mavi, en nazik gözlere ve en şefkatli, en cömert ruha sahipti. Kelly ailesini en iyi ve en kötü anlarında desteklemişti, ta anne babasının genç olduğu ve Sam'in tek çocuk olduğu zamanlardan beri.

"Bugün evlenmek ister misin evlat?" diye sordu eğlenerek. Joe ısrarla, "Evet, efendim," dedi.

Zoe gülümsedi ve başıyla onayladı.

Yüzlerini vaize döndüler ve yeminlerini ciddiyetle okudular, bir kez bile birbirlerinden ya da Fiziksel teması kesmişlerdi, elleri sürekli birbirine dolanmıştı. Joe evlilik yüzüğünü kızın sol elinin yüzük parmağına taktığında bile sol eli hâlâ kızın sağ elini tutuyordu.

Onları karı koca ilan etmeden hemen önce, yaşlı adam bir elini Joe'nun omzuna koydu, dikkatini Joe'ya odaklarken yüz ifadesi ciddiydi.

"Oğlum, iyi bir kadın zor bulunur ve paha biçilmez bir hazinedir. Tanrı'nın size olan armağanını ve lütfunu asla unutmayın ve zor zamanlarınızda daima O'na dönün. Onun arkadaşı, en büyük hayranı ve destekçisi ol ve her zaman, her zaman çöpü dışarı çıkar ve eğer brownie puanı istiyorsan, bunu yapmayı teklif et. yemekler."

Kahkahalar kilisenin dört bir yanına dağıldı.

"Sizi karı koca ilan etmek benim için bir onurdur. Oğlum, gelinini öpebilirsin ama bunu şiddetle tavsiye ederim."

Joe'nun zorlanmasına gerek yoktu. Döndü ve Zoe'yi kendine doğru çekti, kollarını ona doladı ve Aralarında hiç boşluk yoktu ve kızın yumuşaklığı adamın sert bedenini sarıyordu. Sadece tek bir değerli an için onun gözlerine baktı ve bakışlarını hafızasına kazıdı,

Ölene kadar hatırlayacağını ve sık sık çalacağını bilerek.

Sonra ağzını indirdi ve onun dudaklarına yapışarak karı koca olarak ilk öpüşmelerinin tadını çıkardı. Seyircileri olduğunu ya da anne ve babasının birkaç metre ötede oturmuş onları izlediğini umursamadan, diliyle dudaklarının çizgisini okşadı ve onu kendisine açılması için ikna etti.

Nefes nefese bir iç çekişle teslim oldu ve adam içine daldı, onu tattı ve tatlılığını yudumladı. Öpüşme o kadar uzun sürdü ki ikisi de nefes nefese kaldı. Düğündekilerden ve sıralarda oturanlardan tezahüratlar, alkışlar ve şakalar yükseldi.

"Eğer arkanızı dönüp ailenize bakarsanız, sizi ve eşinizi takdim edeceğim," dedi papaz eğlenceli bir sırıtışla.

Dönüp sevdikleri insanlarla Joe Zoe'yi yanına yatırdı.

"Bayanlar ve baylar, karşınızda Bay ve Bayan Joseph Kelly."

Oturanlar ayağa kalktı ve herkes alkışlamaya başladı - yanaklarındaki gözyaşlarını silmedikleri zamanlarda. Annesi masanın üzerinde bir yığın mendil biriktirmişti.

Babası ise sadece kolunu ona dolamış, yüzünde yumuşak bir gülümsemeyle karısına şefkatle bakıyordu.

Joe Zoe'ye gülümsedi. "Gidelim mi, Bayan Kelly?"

Güldü. "Çok fazla Bayan Kelly var, biliyorsun. Nasıl oluyor da herkesin kafasını karıştırmıyorsun?"

Başını geriye attı ve güldü. "Tatlım, sen benim olduğ sürece kimin kafasını karıştırdığımız umurumda değil. Karımın kim olduğu konusunda asla kafamın karışmayacağını garanti edebilirim."

Onu öne doğru itti ve koridordan geri yürüdüler, sunulan tebriklere ve katılan herkesin paylaştığı bariz sevince gülümsediler. Girişe geldiklerinde Joe onu aceleyle başka bir koridora çekti.

uzun, soluksuz bir öpücük. Adam isteksizce geri çekildiğinde kızın gözlerinin kendisine güldüğünü gördü.

"Onlar bizi takip etmeden önce sadece birkaç saniyem var," diye . "Düğün gününde karını öpmek için her fırsatı değerlendirmek suç değildir."

Eğildi ve ağzını onunkinin üzerinde gezdirdi. "Kesinlikle hayır," diye mırıldandı.

Ardından kapılar açıldı ve katılımcılar kutsal alandan dışarı akın etmeye başladı. İçeride olmayanlar dışarı çıkana kadar ayakta durdular ve gülümsediler.

Düğün ekibi dışarı çıkmış, resepsiyonun yapılacağı Marlene ve Frank'in evine doğru ilerliyordu. Sean ise girişte durmuş, kiliseye bakarken yüzünde düşünceli bir ifade vardı.

"," diye fısıldadı Zoe, Joe'nun elini çekiştirerek. "Fotoğraf çekmeliyiz."

Joe, Zoe'yle birlikte yanlarından geçerken Sean'a meraklı bir bakış fırlattı, ne olduğunu ve neden patlayacakmış gibi göründüğünü merak . Sonra Zoe'nin söylediği bir şey gece penceresinden tırmanmıştı ve gerçek bir ampul patlamıştı.

"Vay anasını!" diye fısıldadı Zoe'nin kulağına, onlar kapıdan geçip koridordan aşağı inerken. "Rusty ve Sean mı?"

Zoe adımının ortasında durdu ve dönüp Joe'ya baktı, yüzünde yalvaran bir ifade vardı. "Lütfen Joe, kimseye şey söyleyemezsin. Sonra açıklarım. Söz veriyorum. Ama söyleyemezsin.

yoksa Rusty için işleri daha da kötüleştirirsiniz ve zaten yeterince kötüler."

"O yüzden mi gitti?" diye sordu sertçe.

İçinden kapıdan geri dönmek ve kız kardeşinin kendi evini terk edecek kadar acı çekmesine neden olan adamın ağzını burnunu kırmak geliyordu ama Zoe sessizce bu işin peşini bırakması için ona yalvarıyordu ve onun düğün gününe gölge düşürecek bir şey yapmak istemiyordu.

"Sana sonra anlatırım," diye tısladı.

Eğildi ve onu öptü, böylece diğerleri tereddütlerinin sebebinin bu olduğunu düşüneceklerdi.

"Sonra," diye kabul etti. "Ve bu iş bittiğinde ilçe şerifinin kışını tekmelemem gerekip gerekmediğini bilmek isteyeceğim."

Zoe gözlerini devirdi ve başını salladı. Sonra elini bıraktı ve aceleyle Rusty'nin tüm kardeşleri tarafından kucaklanıp hırpalandığı yere gitti. Ona bir tane daha gönderdi yalvaran bir bakış attı ve bu kez Rusty'yi beş kardeşinin sorgulamasından korumasını istediğini anladı.

Kadınların arasına karıştığı için başına gelmedik kalmayacaktı ama sor bakalım umurunda ?

Kardeşlerinin arasına daldı ve Rusty'yi sanki onun burada olmasından heyecan duyuyormuş gibi kocaman bir kucakla sardı. Öyleydi de. Ama Sam ve Donovan tarafından sorulan soruların ortasında onu diğerlerinden uzaklaştırdı.

Hâlâ ona sarılırken, ağzı kardeşlerine görünmeyecek şekilde döndü ve kulağına fısıldadı, "Merak etme tatlım. Bana ve Zoe'ye yakın dur. Seni sıcaktan koruyacağız. Ve sadece bir uyarı, Sean girişte ve büyük bir yavrusu var."

Rusty kendini geri çekti, çaresizce döktüğü gözyaşları yerini şaşkınlık ve minnettarlığa . "Teşekkür ederim," dedi güçsüz bir sesle.

Joe onun saçlarını hafifçe çekiştirdi. "Bu arada o elbisenin ve topukluların içinde çok güzel görünüyorsun. Anlaşmanın bana düşen kısmını yerine getirdim. Sizin de öyle yaptığınızı gördüğüme sevindim."

Güldü ve sonra düşüncesizce ona sarıldı, nefesini keserek onu sıktı. "Seni özledim," diye fısıldadı.

"Seni de özledim, bebeğim. Henüz eve dönmeye hazır olmadığını biliyorum, ama benim için bir şeyi unutma, olur mu? Bu

her zaman eviniz olacak ve hazır olduğunuzda kollarımızı açmış sizi bekliyor olacağız."

"Lanet olsun, beni herkesin ağlatmaya cüret etme," dedi şiddetle.

Fotoğrafçı araya girdi ve sonraki bir saat pozlar üzerinden geçilirken, gruplar oluşturulurken ve düzinelerce fotoğraf çekilirken sorular için zaman yoktu.

Sonlara doğru Zoe, Rusty'yi yanına çekti ve ardından fotoğrafçıya dönerek ona bir şeyler sordu kimsenin duyamayacağı kadar alçak bir sesle. Sonra Rusty ile birlikte kürsü, vaftiz ve koro bölümünün bulunduğu platforma çıkan basamaklara doğru yürüdü ve fotoğrafçı talimatları verirken yüzünü kilisenin arka tarafına döndü.

Ancak son fotoğraf için Zoe fotoğrafçıya elini kaldırdı ve "Bir tane daha" dedi.

Sonra kollarını Rusty'nin beline doladı, ikisinin de yüzünü öne doğru çevirdi ve yanağını Rusty'ninkine bastırdı. Rusty gözle görülür şekilde duygusallaşmıştı. Kollarını Zoe'ye doladı, böylece ikisi yanak yanağa birbirine bağlandı ve o kadar büyük gülümsedi ki izleyen herkes yumuşadı.

Zoe dönüp Rusty'nin yanağına bir öpücük kondurdu ve fotoğrafçı ikisi ayrılmadan önce hemen bir kare çekti. Zoe, Rusty'nin ellerini önünde tuttu ve Joe bunun onun sessiz vedası olduğunu biliyordu. Hüzün onu kavradı En mutlu anında bile. Rusty'nin bu kadar mutsuz olması fikrinden nefret ediyordu ve Zoe'nin de üzüleceğini biliyordu. Ama her seferinde yüzüne bir gülümseme yerleştirmek için onun yanında olacaktı.

Mümkün olan her şekilde destek vermeye hazır bir şekilde oraya doğru yürüdü. İki kadın arasında göz gezdirdi. "Ne yapmam gerekiyor?" diye sordu alçak bir sesle.

Zoe ona gülümsedi, gözlerindeki sevgi gece gökyüzündeki en parlak yıldız gibi parlıyordu

"Herkes burada işimizin bittiğini ve resepsiyona gittiğimizi söyle, sonra herkesi ön tarafa topla ve eğer sorarlarsa Rusty ile yalnız kalmak istediğimi söyle."

Rusty Joe'nun elini sıktı, duygularını dizginlemek için yüzünü buruşturdu.

"Sadece irtibatta kal tatlım," dedi sessizce. "Ve yabancılık . Bir şeye ihtiyacın olursa, bir telefon uzağındayım. Soru sormadan gelirim."

"Bu benim için tahmin edebileceğinizden çok daha fazla şey ifade ediyor," dedi.

Omuzlarını dikleştirdi. "Tamam, hadi yapalım şunu."

Joe gruba doğru geri döndü ve resepsiyona gitme vaktinin geldiğini duyurdu. Ön tarafı işaret ederek herkesi o tarafa doğru götürmeye başladı.

Yön. Donovan kaşlarını çattı ve Rusty'ye baktı ama Joe onu dürttü.

"Zoe onunla biraz yalnız kalmak istedi. Ona ön tarafta bekleyeceğimizi söyledim."

Yatışmış gibi görünen Donovan bir kez daha arkasına baktı ve sonra kiliseden çıkan diğerlerini takip etti.

Zoe kapılar kapanana kadar bekledi ve sonra boğazını temizlemek için birkaç kez yutkunarak Rusty'ye döndü.

"Gelip beni desteklemen benim için dünyalara bedel." Rusty gülümsedi. "Her zaman senin yanında olacağım, kardeşim.

Ve hey,

Benim için endişelenme, tamam mı? Ben iyiyim. Gerçekten iyiyim. Ve bunu kendi başıma yapıyorum. Bu bir özgürleştirici."

"Sadece dikkatli ol ve seni sevdiğimi unutma."

Rusty ona sarılmak için eğildi. "Ben de seni seviyorum. şimdi git . Kocan seni bekliyor ve gitmen gereken harika bir balayı var."

"Beni yakında arar mısın?"

"Döneceğim. Sen balayından döndükten sonra."

Rusty endişeyle ön tarafa baktı ve Zoe onu arka tarafa çevirdi. "Sean sabrını kaybedip içeri dalmadan önce acele et."

Rusty'nin gözleri kısa bir an için hüznünlendi ve sonra bu hüznü üzerinden atarak Zoe'ye neşeli bir el salladı. Sosyal salona açılan kapıdan geçerek gözden kayboldu ve bu da ona kilisenin arka tarafına bir çıkış sağlayacaktı.

Zoe, Rusty'ye kaçması için yeterli zamanı vermek birkaç dakika bekledi ve sonra döndü, her iki elinde kumaş kıvrımlarını topladı ve dudakları hülyalı bir gülümsemeye dönüşerek koridorda yürüdü.

O evliydi. Beyaz atlı prensini bulmuştı ama adam kamuflaj ve savaş botları giyiyordu ve çok seksiydi.

Pişmanlık artık kalbine giden bir yol bulamıyordu. Hiçbir şey için. Sebastian için bile. Çünkü o fiyasko olmasaydı, yardım için Rusty'ye asla gitmeyecek ve Joe'yla tanışıp ona aşık olmayacaktı.

Hayır, geriye dönüp her şeyi yapabilecek olsa bile tek bir şeyi bile değiştirmezdi. Çünkü eğer değiştirseydi bugün olduğu yerde ve durumda olmazdı. Ve olduğu şey ... mutluydu.

Kapıya ulaştığında, kapı açıldı ve Joe'nun orada durduğunu gördü.

Siyah smokinli ona o kadar büyük bir sevgiyle bakıyordu ki, onu bunu yaparken her yakaladığında hâlâ şaşıırıyordu.

Tek bir kelime bile etmeden, kendini Kalan mesafeden onu yakaladı ve göğsüne doğru kaldırdı. Aralarında bu kadar çok malzeme varken bacaklarını elinden geldiğince onun etrafına sardı ve dudaklarını ağılıkla onunkilere dikti.

Eli kızın arkasını kavrayıp sevgiyle okşarken inledi. "Resepsiyona gitmek zorunda mıyız?"

Güldü. "Şey ... görmemiz gereken bir balayımız var. Senin uçağın yok mu?"

Gözleri parladı ve yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı. "Aslına bakarsanız... İstiyorum." Döndü ve onu kollarında daha yükseğe kaldırarak kilisenin kapısından öğle güneşine doğru taşıdı. "Kontrol ister misiniz, Bayan Kelly?"

Maya Banks, USA Today ve New York Times'ın en çok satan 1 numaralı yazarıdır ve listelerde erotik romantizm ve romantik gerilim türleriyle yer almaktadır,

çağdaş romantizm ve İskoç tarihi romanları.

Güneyde kocası, üç çocuğu ve iki Bengal kedisi ve uzun süredir onunla birlikte olan bir calico gibi diğer çeşitli bebekleriyle birlikte yaşıyor.

en küçük çocuğu kadar uzun. Kendisi hevesli bir romantizm okuyucusudur ve hayranlarıyla ve dinleyen herkesle kitaplarını paylaşmayı sever! Çok hoşlanıyor

Facebook ve Twitter'ın yanı sıra Yahoo! Group'ta da okurlarıyla etkileşim halindedir. Mayabanks.com adresindeki web sitesini ziyaret edin.

Penguin
Random House
PENGUIN PUBLISHING GROUP

What okuma
listenizde sırada
ne var?

Bir sonraki harika
okumanızı keşfedin!

Kişiselleştirilmiş kitap seçimleri ve bu yazar hakkında
güncel haberler alın.

Şimdi kaydolun.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.